

శ్రీంధ్ర సచిత్ర వార

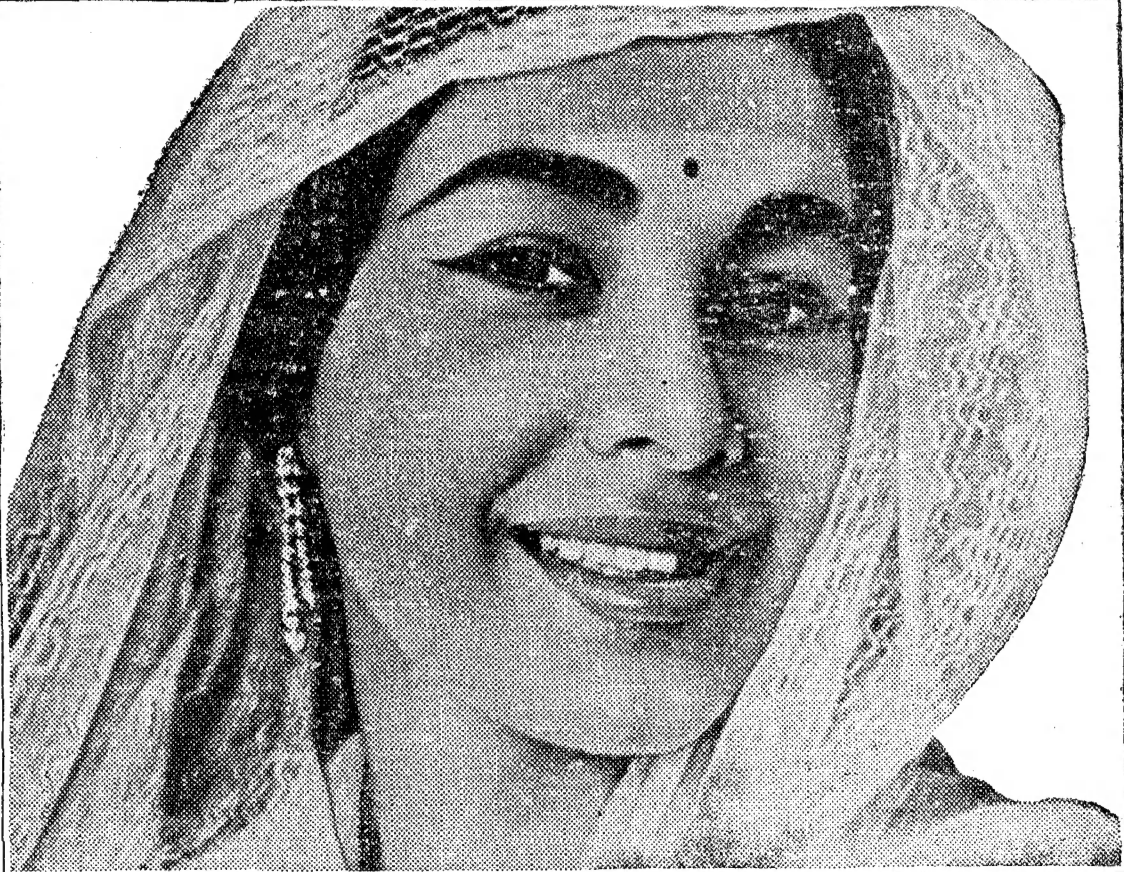
పత్రిక

17-3-67

40 పైసలు

అందరి సాగసు గలిగించే-పదార్థం జి 11 హెక్సాక్లోరాపిన్ మరియు దాని తాజా సువాసనయేగాకుండా సింథాల్ కు ఎంతో ప్రత్యేకతను సమకూర్చింది ఏది ?

తక్కువ ఖర్చు?

సింథాల్ చాలా కాలం నిలవబడుతుంది.
ఎందుకనగా అది విశిష్టంగా నిర్మితం
చేయబడింది. అందరి మితమైన శేష
అది నావి కరిగిపోకుండా నిరోధిస్తుంది.

సింథాల్ దురంధ నిరోధకమైన
దివ్యమగు సబ్బు. జి-11
(హెక్సాక్లోరాపిన్) మరియు
మరియుచేపకు వల్ల ఉద్భవించే
క్రిమిలను నిర్మూలిస్తుంది.
శరీర దుర్బంధమును తొలిగిస్తుంది.

మరి చూడమైన నమ్మకతో-రోజూ చూయగలిగే పరిశుభ్రంగా సుదురుకు జి-11 (హెక్సాక్లోరాపిన్)

గల సింథాల్ సబ్బును మరియు సింథాల్ టాయిలెట్ పౌడర్ ను వాడండి.
జి-11, ఎల్. జి.ఎ. ఎల్. పి. ఎస్. ఎ. పి. క్లెర్ చూడండి.

'అంధ్రప్రదేశ్' వారి పత్రిక 'అంధ్ర ప్రదేశ్' రూపం ఇండియన్ ఇంకా తేలిక కాదు. నాలుగు పేజీల పరిమాణం. పాఠ్యరంగా 4" X 2", 4" X 4" చిత్రాలు కలిగి ఉన్నాయి. పేజీలు పదిహేడు ఉంటాయి. పం||

ఉచితము : **ఉచితము!!!**
తెలుగు చులు
 మా ప్రఖ్యాతిపొందిన 'డాక్టర్ సోపా' ప్రత్యేక ఔషధము తెలుగు చులును సుఖముగ పొగట్టుటలో 1925 నుండి ప్రఖ్యాతి పొంది యున్నది. యాదవరజలు వాడవలసిన ముఖ్య తెలుపుదనం, అన్న నకొప్పిరోజు వేళ్ళాల్నిగా బాగుచేయు శక్తి గలదు. ఉచితంగా ఒక పాకెట్ మంతు ఇవ్వబడును. నెలలును చూచి మోపబోకండి.
Bengal Ayurved Bhawan
P. O. Katr Sarai (Gaya) India

ఆపరేషన్ లేకుండా :
ప్రేసంజీవనం
 ముట్టునూస్టిముటమాల

శమస్తదీర్ఘ, మొండి ముట్టుకడుపు బొప్పి ముడుకులలను అతిశీఘ్రవంతము, విద్యవంతమునైన, అపూర్వ మూలికలచే మాచే తయారు చేయబడిన దివ్యోపద సేవచే ఆశ్చర్యకరముగా సోదరిములు స్వస్థత నొందుటయే గాక మాతృత్వమును కూడా తొందియున్నాడు. పత్యములేదు.
వెల: 10-00 పాస్తేజి, ప్యాకింగ్ అదనం.
శ్రీ నాగార్జున మూలికా కుటీరం,
తెనాలి (ఆంధ్ర)

ఉత్తరాలు

క థ లు
 శ్రీరంగం రాజేశ్వరరావుగారి "ప్రేమ" చదివి నంతసేపూ ఈ రోకంలో లేము. విజానికీ చాలా బావుంది. కథ, ప్రారంభము నుంచి, చివరివరకూ హాస్యరస భరితమై ఉన్నది. కృష్ణంగా చెప్పింంటే ఈ పంచికకు ఇది పైలైట్. రచయితకు మా అభినందనలు తెలియజేస్తారని అశిష్టున్నాము.
డి. ఎస్. ప్రసాద్, బి. యమ్. యమ్. రెడ్డి, సి. సి. నాగరెడ్డి, కె. లక్ష్మీరెడ్డి (తిరుపతి)
 * * *
3-3-1967 పత్రికలో ప్రచురితమైన శ్రీరంగం రాజేశ్వరరావుగారి "ప్రేమ" కథ చదివాను. మంచి ముట్టుతో పాగి కథ కడుపుబ్బ నవ్వింది. కథలో "మిల్కాసింగ్ కు క్రికెట్ కు సంబంధము లేదని ప్రేమలో అనిపించారు." రచయిత. కాని మిల్కాసింగ్ మద్రాసు మేటి క్రికెట్ లో ఒక రవియు, మరియు టెస్ట్ ఆటగాడిని తెలియక పోవడం కోపచీయం. ఈ అప్పు సెనానో కథ మంచి శైలిలో పొగింది.
ఆర్. విశ్వనాథరావు (పిద్దిపేట)
 * * *

"ప్రేమకు నిర్వచనం" అనే కథ చాలాబాగుంది. అది చదువుచున్నంతసేపూ ఏదో ఒక భాగ కల్గింది. ప్రేమ అనేది అమూల్యమైనది. దానికి పాదులుగాని, అపభ్రులుగాని లేవు. అందులో జీవిత భాగ్యము విషయంలో అది చాలా గొప్పది. విజంగా యిందులోని రాధపాత్ర చాలా బాగుంది. సన్ను ఎంతో ఆకర్షించింది. దేశంలో అంతటి త్యాగ మూర్తులకే స్థానం గలదు. ప్రీతి కావలసింది భర్త అందం అయిత్యర్యంకాదు. కురూపి అయినా, అంద విహీనుడైనా అయినా కావలసింది సమీపమైనది ప్రేమ. యీ కథ అనాలి పత్రికలో కూసులి కథ గుర్తుకు తెస్తుంది. యీ కథలో నమ్మకం లించేసిన రచయితకు వా అనేక దవ్యదాలు. తండ్రిగళ్ళు వెంకట మార్యనారాయణశర్మ (విజయవాడ)
 * * *

"గజరాజు" కథ బాగుంది. ఇందులో మోహన్ గారిపాత్ర మెప్పుగా యున్నది. "కావచ్చి పైను పతులు" వీరియర్త చదువుతుంటే ఉమాపతివంటి ఆమాయకులున్నారా అని అనిపిస్తుంది. తదుపు తున్నంతసేపు వరసరాల్సి మరిచిపోయాను. ఇలాంటి నీరియర్తను పాఠకులకు అందజేసిన శ్రీ పి. ఆనందా రామంగార్జు వా కృతజ్ఞతాభివందనములు. పద్మ నాథంగారి "ఎందుకు" శీర్షిక చదువుతుంటే భలేగా ఉంది.
బిహార భీమాచారి (అంబర్ పేట)
 * * *

"తెల్ల సులాబి" చాలా బావుంది. వా ప్రేమ పుహితరాలు కూడా ఇలాంటి నమస్కనే ఎదు ర్కొంటూ ఉంది. కనుక వా మనస్సును ఎంతో ఆకర్షించినది. రచయితకు వా కృతజ్ఞతాభివందనములు.
ఆషాంక (వికాఖమ్మం)
 * * *

'ఆంధ్రప్రదేశ్' పత్రిక
ఏజెంటుద్వారా అమ్మకం, వార్షిక చందా

'ఆంధ్ర ప్రదేశ్' పత్రిక ప్రతులను ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలోని శారావతికిం ఏజెంట్లకు 1967 ఏప్రిల్ నెల నుంచి నేరుగా సరఫరా చేయడానికి ఇప్పుడు విశ్వబంధించింది. కాబట్టి ఈ పత్రిక ప్రతులు తెప్పించుకొన దించినవారు తమకు అవసరమైన ప్రతుల వివరాలను గురించి తక్షణమే తెలియజేస్తూ, డబ్బును, 20 శాతం కమిషను మినహాయించుకొని మనియార్డరు ద్వారా పంపాలి.

ఎడ్రెస్ నెల 30 పైసలు.

కనీసం పంద ప్రతులు తెప్పించుకొనేవారికే ఏజెన్సీ యివ్వబడుతుంది. పొర్చులు ఖాళీ చేయడానికిగాను అనుకు దగ్గరలో వున్న రైల్వే స్టేషను లేదా కూడా తెలియజేయాలి. ఇతర వివరం కొరకు 'డై రెక్టరు, నమాచార, పీఠ సంబంధ కాక, హైదరాబాద్-1' కు వ్రాయవచ్చు.
పత్రిక వార్షిక చందా : రు. 3-60

ఈ సైక్లం చెల్లించినవారికి ఏడ్రెస్ నెలపైసలు ఉంటుంది.
'ఆంధ్రప్రదేశ్' పత్రిక ఇంగ్లీషు, తెలుగు, హిందీ, ఉరుదూ భాషలలో ప్రచురించే అనుకున్నది.
బి. ఆర్. కె. కాస్ట్రీ, ఎం. సి., బి.ఎ.ఎమ్.,
డై రెక్టరు, నమాచార, పీఠ సంబంధ కాక,
ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వము, హైదరాబాద్.

పది జన్మల అనుభవం

వది జన్మలలో రాని అనుభవ అవదానము తెలుసుకోదగ్గని పుస్తకాన్ని కాంక్షింపగా చదివినంతలో పొందగలము. అందుకు కొరకు అన్ని మంచి పుస్తకాలు, పత్రికలు సంపత్కరమంతా అదే పద్ధతిగా వదిలి వాటిలో ఏ కు నచ్చేవి అనుభవాన్ని, ఆనందాన్ని, విజ్ఞానాన్ని, ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించేవిన్నో పొగుచేసి "తెలుసుకో దగ్గపి" అనే పుస్తకరూపంలో సంపత్కరమికో భాగంగా తెలుగులో అచ్చు అవుతుంది. మనకు చివరకు ఏగి లో మనము చదివి తెలుసుకోవే విజ్ఞానమే. మొదటి భాగం తయారుగా ఉంది. ఇందులో పిరు వెంటనే తెలుసుకోదగ్గ ఎన్నో అభ్యుత విషయాలున్నాయి. వదవటం మొదటికే, పూర్తి అక వరకు వదలరా. రచన: ఎ యన్. మూర్తి, యం. సి. 320 పేజీలు. ఖర పొన్న ఖర్చులతో రు. 5. ప్రతి పేజీలోను రత్నాలంటి ఎన్నో అమూల్య విషయాలున్నాయి. దేశ సేవ ప్రప రుణు, పిలూరు, ఆంధ్రకు వ్రాస్తే, పి.సి. సి. స్ట్రీసు ద్వారా పంపబడను. ఇది పిరు విధిగా వదవతగ్గది.
Swastik

తప్పక చూడండి!

శెరిత బాబు అమృతకథకు
నూతన రూపకల్పన

ప్రత్యగాత్మ
సమర్పించు

వాసు మూవీస్ వారి

మా వదిన్

ప్రీన్స్-పర్వత్యం
ప్రత్యగాత్మ

నిర్మాతలు
బాబూరావు-ప్రసాద్

పంజీతం
అశ్వదామ

మేరా
యెంకె రాజు

చూడండి

STUDIO KOLLA

MAVRANG

అంకితము (అంకితము) ●

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవసాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని

నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

కుక్రవారం : 17-3-'67

వరాధినామ సంక్రాంతి సమానం శుద్ధ పక్షి

సంపుటము : 59 సంచిక : 27

స్థాపితము :

1908

ముఖ్య సంపాదకుడు :

శివలెంక శంకుప్రసాద్

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7. శంకుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

చందా వివరాలు : 10-2-1967 మొదలు

భారతదేశం

పోస్టు ద్వారా

సంవత్సర చందా 22 40

6 మాసముల చందా 11.20

3 మాసముల చందా 5 60

ఒకటివరి 0.40

ఇతరదేశాలకు

ఉడమీడ్ (Sea Mail)

సంవత్సర చందా 42.00

ఆర్డరుచేసినవత్సర చందా 21.00

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్ర రచన : శ్రీ కె. శేషగిరిరావు

కథలు :

అఖిరిమడిచులు — 12

నీరెండలు — 21

అందని అపోహ — 32

మిగిలిందేమిటి — 36

వైజయంతి — 50

నీరియల్ కథలు :

జాహ్నవి ప్రామవతులు — 16

సుప్రభాతం — 24

రామ్కాత్రి — 30

శిరికలు, వ్యాసాలు, సినిమా.

ఉత్తరాలు — 2, ఊయన్-కార్నూన్ — 5,

మ్యాడ్రీల్లో — 6, ఊయన్ కార్నూన్ — 7,

లోకపోక — 9, గోల్డ్ ఫింగర్ — 10,

తాగుడు గురించి తాజా సమాచారం — 4,

వైజ్ఞానిక గాథలు — 20, పరితాపకం — 28,

బేగం హజ్రత్ మహల్ — 47, వారసలు — 48,

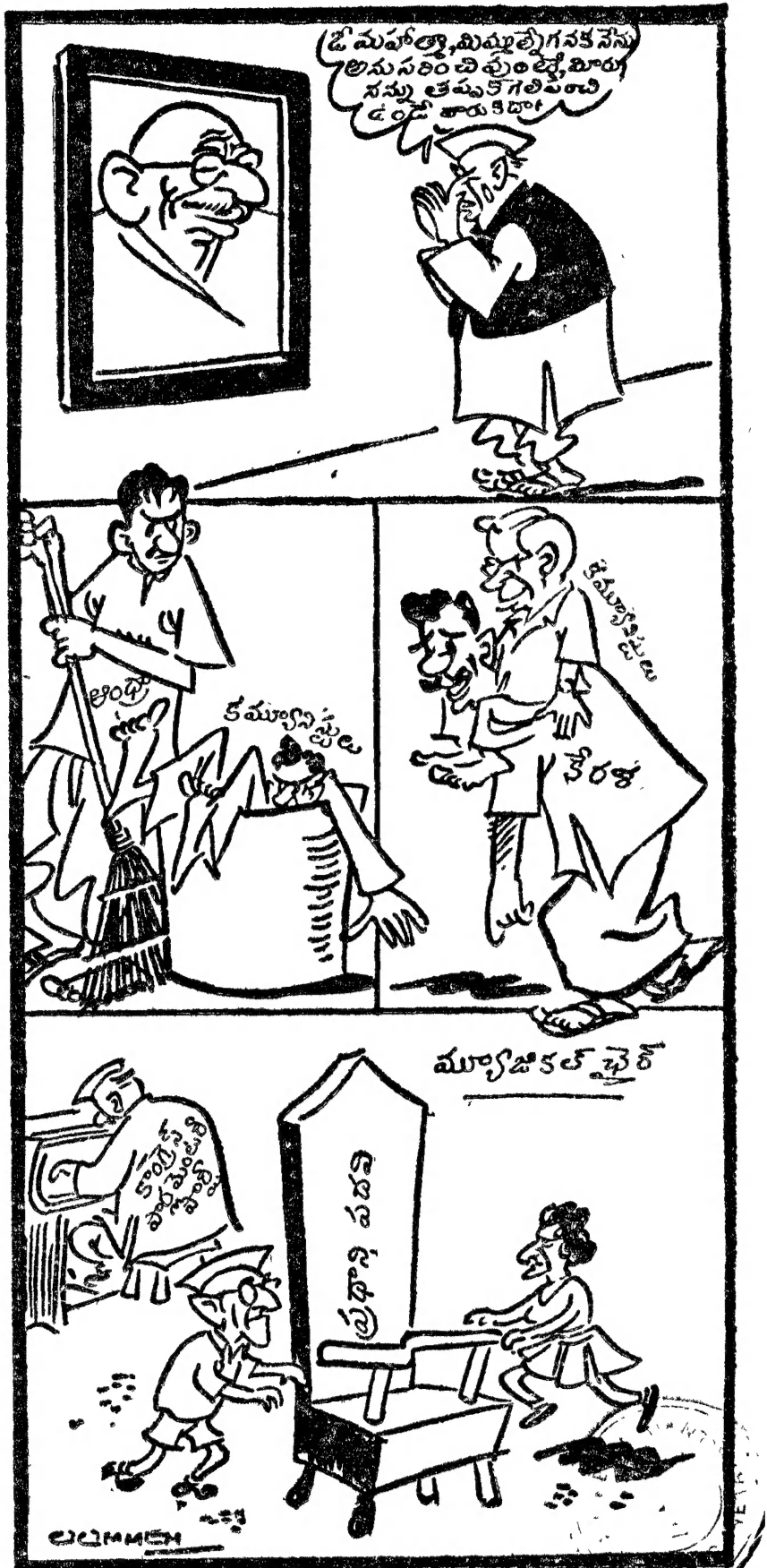
క్రిమినాల్స్ తో ఇంటర్వ్యూ — 54,

అవి-ఫి... — 55, కొత్త ప్రిడేవి — 56,

వి అంబారి — 57, వదాన్ గోవింద్ బార్వే — 61,

హిస్టరీ ఆఫ్ ది అమెరికన్ గ్రహీతలు — 62,

మొదటిమేర — 64,

మంత్రివర్గం నిర్వహణలో ఎదురవుతున్న సమస్యలు

కాంగ్రెసు ముఖ్యులు ఒక కొనే వర్గాలు. వారు ఎక్కువ అనుభూతిగా మిగిలి పోయినవారు. గుర్తు తెచ్చుకోవే, అలా మిగిలి పోయినవారి కారణాన్ని తెలుసుకుని, ఇంటిని భద్రపరచు కోవడం ఇప్పటి ప్రభుత్వం యొక్క ముఖ్య కర్తవ్యం. రాష్ట్రంలో, రాంపరకు కాంగ్రెసు వలకుబడి జారి పోయింది. ఇప్పుడు అధికారాన్ని చేజిక్కించుకున్న పార్టీలు మరి అధ్యాపనంగా పరిపాలిస్తే, మళ్ళీ కాంగ్రెసు తలెత్తి చూపే అవకాశం లేదు. ఇక్కడ జనావారాన్ని చట్ట లోక వలను పూర్తిగా కాంగ్రెసువారిలో విలీనమవేసి అవంభనంగా తీసుకు వుంది. ఇప్పుడిప్పుడే స్వాధీనంలో అధికారాన్ని గురించిన అంతర్యుద్ధాలు మొదలవుతున్నాయి.

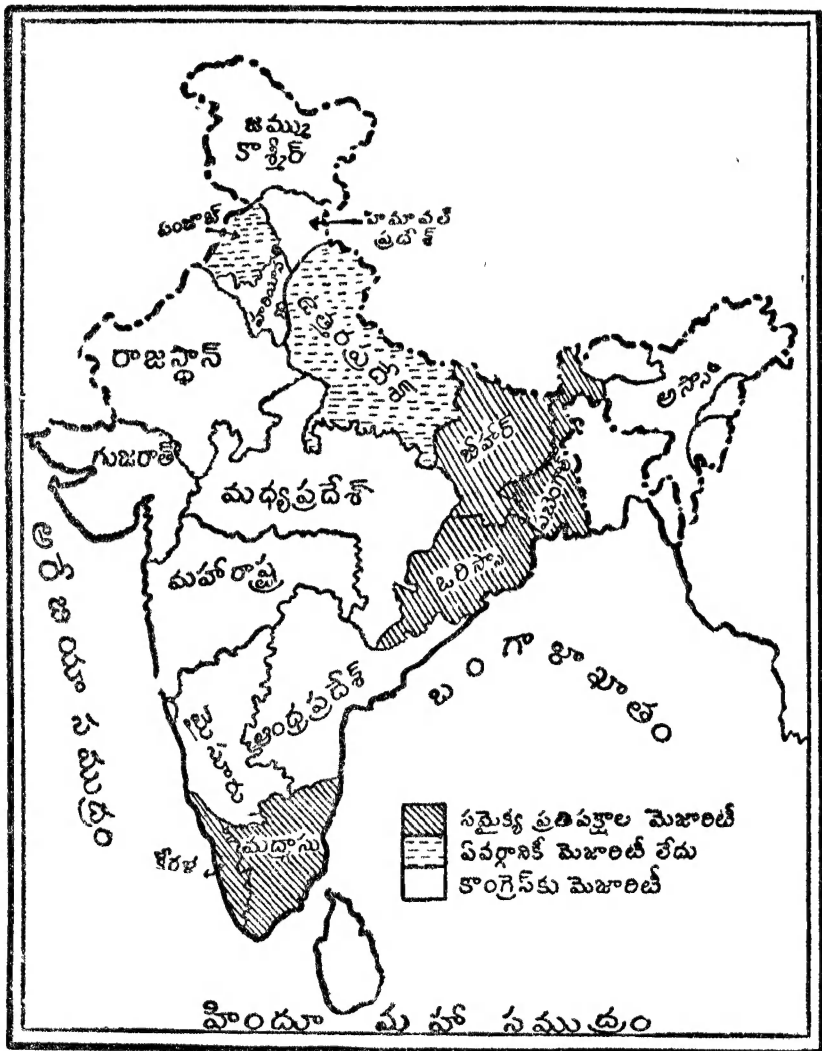
భారతదేశానికి మళ్ళీ ప్రధానమంత్రిగా ఉండ దాన్ని శ్రీమతి ఇందిరా గాంధీ ఎంతగానో వాంఛిస్తున్నారు. కాంగ్రెసు పరిపాలనలో ఉన్న అంధ్ర ప్రదేశ్, మైసూరు, మహారాష్ట్ర, మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రాలు కూడా శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీయే ప్రధానమంత్రిగా రావాలని కోరుకుంటున్నారు. అలాగే వారికంటే శ్రీమతి గాంధీ ఎన్నో రెట్లు నయమని వారి ఉద్దేశం. శ్రీ మొరార్జీ దేశాయ్ గుప్పిట్లో రహస్యాన్ని బయట పెట్టకుండా, తాను ప్రధాని వాయుకత్వానికి పోటీ చేసినంత మాత్రాన కాంగ్రెసు పార్టీ బలహీనం అయిపోదు, అన్నారు. బాబూ జగ్జీవన్ రాం గార్ని విడచిపెట్టు దానికి వీలేదు. ప్రధాని మంత్రి అవాలనో,

రాష్ట్రపతిగా కాలమిది కాశేనుకు కూర్చోవాలనో ఆయన ఆశిస్తున్నారు! క్రిందటి వచనరం శ్రీమతి ఇందిరా గాంధీని ఒత్తిడి పెట్టి ఆయన్ను మంత్రి వర్గంలో ఒకరుగా జేర్చించి, ఉపాయంగా అపాయం తప్పించిన శ్రీ కామరాజు గారికి మనం కృతజ్ఞత చెప్పుకోవలసి వుంటుంది. బాబూ జగ్జీవన్ రాం ఇప్పుడు ఏం తో మెజారిటీలో వచ్చారు. ఈ ఎన్నికల సరింజామా లో శ్రీమతి గాంధీ ఒక ఉద్దేశాన్ని వెల్లెబుచ్చారు. బీహారులో వోటు చేసిన ప్రజలందరూ జ్ఞానరహితులు, జాతిగా తెలివి తక్కువవారు, అన్నారు. మళ్ళీ వారే మరొక అభిప్రాయం వెల్లెబుచ్చారు. ఈ సాంప్రదిక ఎన్నికల పర్యవసానంగా దేశంలో ప్రజలందరూ తెలివి మీరిపోయింట్టు కనబడుతున్నారని ఆమె ఆశ్చర్య పోయారు. మరో విధంగా చెప్పాలంటే వారి తండ్రి తెలివి తక్కువ వాళ్ళ వోట్లతోనే అధికారానికి వచ్చారు. కాంగ్రెసు తిరిగి ఎక్కడెక్కడ నిలదొక్కుకున్నదో, అక్కడల్లా తెలివి తక్కువ వాళ్ళ మయమే. అందుకే కాంగ్రెసుకు వోటు చేశారు!

ఆర్థిక మంత్రి పదవి మరోటి వుంది. దాని గురించి ఎంత రభసన్నా జరుగుతుంది. పాపం శ్రీయుత శశీంద్ర చౌదరి గారు ఎక్కుడున్నారో ఏమో! అపదవిని నిర్వహించి శ్రీ శశీంద్ర చౌదరి గారికి నామరూపాలులేకుండా చేసేకారు ప్రజలు. మరి ఇప్పుడు ఆ పదవిని తిసుకోదానికి సన్నద్ధుడైన వెనకంజే మేస్తో? లేకపోతే ఇదివరకటిలానే ముందు కొస్తారో? చెప్పలేము. ఇక్కడ శక్తి సామర్థ్యాలు ప్రధానం. శ్రీ అశోక్ మహాలాగారు ప్రజాశక్తి సంఘంలో ఉన్నారు. ఆయన కోరిక ఏదో వుంటుందిగా మరి? డా. వి. కె. ఆర్. వి. రావుగారున్నారు. ఆయన కూడా తన కోరికకు గుర్తింపు కావాలి అనడంలో పారపాలు లేదు. ఆర్థిక మంత్రి పదవి గురించి ప్రస్తావన వచ్చి నప్పుడు చూచాయగా వీరిద్దరూ కనిపిస్తున్నారు. మరి శ్రీ బాబ్బే గారు మూల కూర్చునే మనిషి కాదుగా? ఆయన, వీరిద్దరి మీదా తమ వాయను నడయాడిస్తున్నారు!

విజయవాడకు లైన్ లాగానల్లారిలో నందా హర్యానా సూర్యుడి వేడిమిలో చలి కాచుకుంటున్నారు. రెండుసార్లు ప్రధాని పదవి కెగిరి, మంత్రివర్గంలో ప్రధాన స్థానం వహించిన శ్రీమారు ప్రభుత్వం మొద దుమ్మెత్తి పోశారు! ముఖ్యంగా ప్రజల మతి విధానాన్ని ప్రభుత్వం మన్నించడం లేదని ఆడి పోశారు.

ఈ సాంప్రదిక ఎన్నికల్లో కాంగ్రెసు పూర్తిగా దెబ్బతిని పోయింది. అయినా, ఏపార్టీ సహాయ సహకారాలు మాకు అక్కర్లేదని ప్రోపాగండా పింది కాంగ్రెసు హైకమాండ్. ఒకవిధంగా

1967 లో ఎన్నికల తర్వాత ముఖ్యరాష్ట్రాలలో ఏర్పడ్డ పరిస్థితిని పై నలుం స్థూలంగా సూచిస్తుంది.

ఉచిత పోస్టల్ ఆర్డర్లపై 3 వెంటు మాత్రమే

స్త్రీలకు పొగు వసుకుడు
కాల్సీరీ ఆర్డర్లపై, మాత్రం
డిజైన్స్ రంగులలో ఇచ్చే వని
ఉన్నవి. స్త్రీలకు పరిమితము. పెద్ద
పైజామా మాత్రమే దొరుకును.
డింక్స్ పీస్ 1 కి రూ. 11/-
2 కి రూ. 20/-, 3 కి రూ. 28/-,
4 కి రూ. 36/- రెండుగాని అంతకు మించగాని
ఆర్డర్లు పంపినచో కాల్సీరీ గుడ్ల ఉచితం.
పోస్టు పార్శిల్లో పంపబడును.

ARVIND AGENCIES (APT-22).
Box 1408, Delhi-6.

రెండు రకాలు

Licenced under M. & T. P.

Act - Rule (83)

విశ్వసనీయము - Tonic Pills & Oil

కడుపులోకి పైకిమర్తవాకు (1) కోర్సు 20
5-బల్బుల - పి. 2 బల్బుల - పి. 47
పైకం M.O. పంపాలి - పి. పి. లేదు.

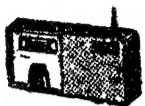
డా. రత్నం సన్స్, (Estd 1904)

మంకపేట బిల్డింగ్స్,

New ఆంధ్రా మాన్యేటికల్,

హైదరాబాద్ - 36 అం. ప్ర.

రూ. 20/- లకు ట్రాన్సిస్టర్

మిక్సిల్ వరసమైన
ధరలో కో ఆసలేట్
వర్ణాలైన వసంబడు,
సరికొత్త ఆల్ వరల్డ్

ట్రాన్సిస్టర్ను పొందండి.

నేడే మీ ఆర్డరు పంపండి.

CEYLON TRADERS

(P. W. 20)

Post Box 1257, DELHI.

పశ్చిమ కావలెను

ఉప్పిలో పూర్తిచేయబడిన కాల్సీరీ లూన్
నికయుంచుటకు: నిజంబు కావలెను.
గుంటి అదాయము. అపొమ తులు.
కాంపేర్స్: ప్రాయం డి. ఉచితముగా
పంపెదము.

KASHMIR BEAUTY HOUSE,

P.B. 38, Jullundur-43.

న్యూఢిల్లీలేబు

చెప్పారంటే, ఈ పాకమాండ్, రాష్ట్ర (వత్తు
ల్యాల్లి, అవకాశమున్నంత మేరకు రాజకీయ కుట్రం
త్రాం పొందండి అని ఎదేశమిచ్చింది! స్వతం
త్ర్యం రాకముందు భారత దేశ పరిస్థితిని గుర్తు
తెచ్చుకుని అలా వ్యవహరించ మన్నదన్న మాట!
శ్రీ సుఖాదీయా ఒకమార్గన్ని ఏర్పరచి పుంచారు.
ఆయన నలుగురు ఇండిపెండెంట్లని కాంగ్రెసు
పార్టీలోకి చేర్చుకున్నారు. ఆత్యసర పరిస్థితుల్లో
ఇండిపెండెంట్లు ఆరుకు: వేరుకు ఎప్పుడూ ఏర్పం
గానే ఉంటారు. కాంగ్రెసు కోరికను మన్నించని
వారంటూ ఉండనే వుండరు.

వారికి మంత్రి పదవి నివ్వడం తప్పితే వేరే
గత్యంతరం లేదు. ఒక కాంగ్రెసు ముఖ్యమంత్రి
ఒక ఇండిపెండెంట్ వాయకునికి మంత్రి పదవి
ఇచ్చి సత్కరించి ఎట్టయితే అపార్టీ అంతిం
పొత్తుపై పడవలసి వుంటుంది. విశాలమైన,
సువిశాలమైన, మహావిశాలమైన మంత్రి పదాలు
లున్నాయంటే, ఇటువంటి విషయాన్ని వారు
అసలు విస్మరించ కూడదు. గత పదిహేడు
సంవత్సరాలనుంచి కాంగ్రెసు వాయకులకు రావా
లని, కాంగ్రెసు కావాలని వోలు చేస్తున్నది వన్ను
కట్టే నాడు! ఆ నాడులే ఇండిపెండెంట్లను
స్వీకరించమని, కాంగ్రెసు కార్యాలయాల్ని
అధిపనీంచేట్టు చేయమని గోల పెడుతున్నారు!

ఇటువంటి దేశభక్తి నివాదాల్ని ప్రతిపక్షా
ల్లోని విశిష్ట పరిణితులు ఇట్టే కనిపెట్టే
స్తారు! అంతరార్థం గ్రహించి, అందుకు అను
గుణంగా ప్రయత్నిస్తారు. సోషలిస్టులు ఎన్.
ఎన్. పి., పి. యన్. పి. లుగా మారిపోయారు.
కమ్యూనిస్టులు వామ పక్షంగాను, అతివాదులు
గాను విడిపోయి, 'రష్యులుకరించబడిన' 'చైనీక
రించబడిన' కమ్యూనిస్టులుగా తయారవడానికి
యత్నిస్తున్నారు. కొందరు రిపబ్లికన్ మైదా
న్నాల్లో స్వయీర విహారం చేస్తున్నారు. ఇదిభారత
దేశ వానాజాతి సమైక్యతానికి మచ్చుతునక! కొన్ని
రాష్ట్రాల్లో కాంగ్రెసు మరి పలచబడిపోయింది.
ఏఒక్క ప్రతిపక్షానికి ప్రభుత్వాన్ని నిర్వహించగల
బలమున్నట్లు కనిపించదు. కొన్ని, మిశ్రమ
వర్గాలతో అంత అన్యవ్యంగా వుంటున్నా,
ఇండిపెండెంట్లను కలుపుకోడానికి వెనకాడు
తున్నాయి. ఇండిపెండెంట్లకు సంబంధించి
సంత వరకు, వారు ఆశించిన మేరకు ఎటువంటి
నిర్ణయం తీసుకోదానికయినా సర్వస్వతంత్రులు.

1920వ సంవత్సరంలో శ్రీయుత ఆస్ట్రేలియన్
మాస్టర్లు ఒక విషయం చెప్పారు. "ఉదా
రంగా ఉన్నట్టుయితే ఏకాగ్రమూ సఫలీకృతం కాదు.
లాభదాయకం అవుదు. దానికి తిగ్గ ప్రతిఫలం
అంతకంటే ముట్టదు." అన్నారాయన. కాంగ్రెసు
అవలంబించే విధానాన్ని లాభదాయకమైన దాని
గాను, ప్రతిఫలం ఇచ్చేది గాను చేయడానికి ప్రయ
త్నాలు కొనసాగు తున్నాయి. ఫిబ్రవరి 27వతేదీ
గల 'స్టేట్స్మెన్' పత్రికలో, ఇటువంటి పద్ధి
తిని కరుస్తూన్నట్లున్న ఒక వ్యాసం ప్రచురించ
బడింది! విగ్రాధమైన విధినికేవలాయుక్తు

గుంటూరు నియోజకవర్గం నుంచి లోక్ సభకు
ఎన్నికయిన శ్రీ కొత్తరమురామయ్య.

అమె ఆంతరంగిక మిత్రుడు వై దోగి పోతున్నందుకు
విచారిస్తున్నారు; ఇప్పుడు రలు తగ్గి పోవడం
నిశ్చయం గనక వికేంద్రాన్ని మొట్టమొదటగా బజార్లోకి
తెస్తున్నారు, అని ఆ వ్యాస సారాంశం.

ఇక 'కాంగ్రెసు మార్కెట్' తర్కం మరో
తరంగా ఉంది. గ్వాలియర్ మహారాజా
కాంగ్రెసు పక్షంలో ఉన్నంత కాలం ఆమె ఏకా
గ్రమైనామ్యవాది. కాంగ్రెసును విడిచిపెట్టి చేయ
గానే ఆమె అపొకారంతో విడిచిన భూస్వామిగాను,
ప్రతి సూతకురాలు గాను మారిపోయింది! పాటి
యాలా మహారాజా కాంగ్రెసు టిక్కెట్టు మీదనే
తిరిగి ఎన్నికయారు గనక ఆమె ఎప్పుడూ ప్రజల
తరపు మనిషే! కాని, భరత్ పూర్ మహారాజాగారి
కంటే మరో సూతకుడు వేరే వుండరు. ఎందుకూ
అంటే ఆయన కాంగ్రెసు వాయకుడయినచో,
శ్రీ రాజబహదూర్ ను ఓడించారుగా మరి, అందుకు!

బిల్లావారు లక్షల కొద్దీ డబ్బా కాంగ్రెసు
భోషణంలో గుమ్మరిస్తున్నారు గనక, భారత
దేశంలో వారికంటే దేశభక్తి వరాయణులు వేరే
ఎవరూ లేరు! తనందర్బరంలో ఒక విషయం
చురుక్కుమనపిస్తుంది. మహాత్మా గాంధీగారు
బిల్లాభవనంలో హత్యగావించ బడ్డారు! శ్రీయుత
మొరార్జీ గానే కాంగ్రెసు వర్తకుడు ఓడి
పోవడంతో బిల్లావారు సంఘ విచారాలుగా
తయారైవారని శ్రీ సుఖాదీయా బిల్లా వారి
అవినీతి ములన్నిటిని గుదిగొచ్చి కాంగ్రెసు
పర్కింగ్ కమిటీకి ఫిర్యాదు చేశారు!

మద్రాసులో కాంగ్రెసు పతనం

మద్రాసులో కాంగ్రెసు అంతర్ధానమై
పోయింది అంటే, అది చరిత్రలో ఒక గొప్ప
విశేషం. ఒక ప్రజల పనిని, ఒక చెవిని ప్రజల్లో
పారేసి వ్యవహారాలను చక్కదిద్దుకునే ఒక వ్యవహార
దిక్కుడు, ప్రజల్లో ప్రబలుతున్న కాంగ్రెసు
వ్యతిరేకదృశ్యాన్ని పసిగట్టి లేక పోవడం కంటే

తిన్నవమేమంటుంది? తా కట్నా అదిగా 'సెంట్రల్ ఇంటెలిజెన్స్ ఆర్గనైజేషన్' పూర్తిగా భృంశమై పోయినందుకు కేంద్ర దేశీయాంగ మంత్రిత్వ శాఖకు మనం కృతజ్ఞత తెలుపుకో వలసి వుంటుంది! బ్రిటిషువారి హయాములో కాంగ్రెసు వర్కింగ్ కమిటీ మధ్యలో గూఢ తారుల్ని బోవీ రహస్యల్ని ఛోదస్తూవుండేవారు బ్రిటిషువారు అలాంటి కొన్ని మార్గాల్ని ఇది వరలో మనకు చూపించి ఉన్నారు

కాంగ్రెసు దేశీయాంగ శాఖ ఒక ఆర్డరు జారీ చేసింది కాంగ్రెసు వారిమీద పర్యటల్ని తమ మంత్రిత్వ శాఖ ఆమోదించదు, అన్నారు! ఈరోజున కమ్యూనిస్టులకు, జన సంఘం వారికి మన ప్రభుత్వానికంటే చక్కని ఇంటెలిజెన్స్ సర్వీస్ ఉంది ఉదాహరణకు, ఢిల్లీలో ఏయే పోలింగ్ బూత్లలో డగ్గర ఎవరెవరు అధివ్యక్తులలో వున్నారో జనసంఘానికి బాగా తెలుసు!

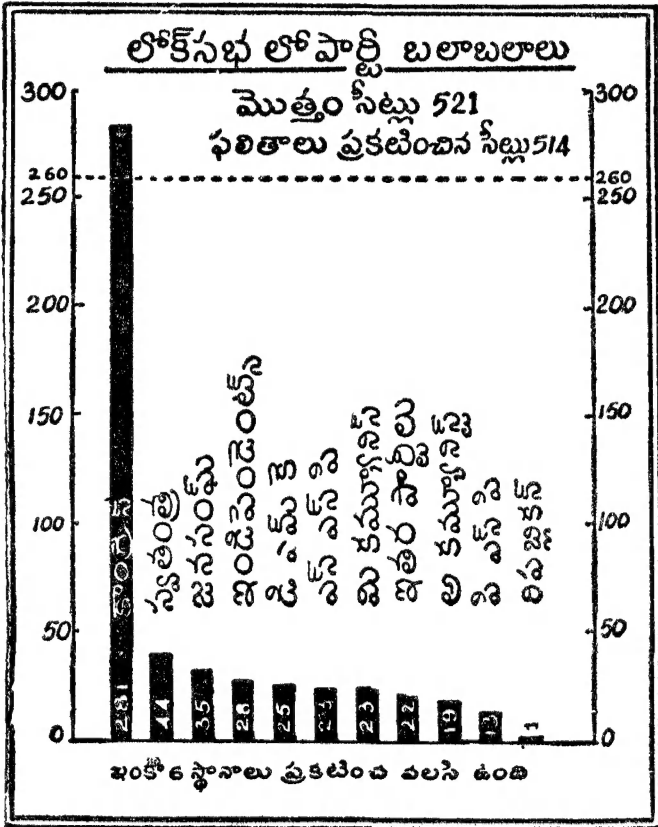
హిందీని ఆయుధంగా చేసుకుని డి యమ్ కె కాంగ్రెసును పడగట్టింది కీర్తి శ్రీమత్ ప్రశ్ని లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి పార్లమెంటులో ఒక భాషచట్టాన్ని ప్రవేశపెడతానని హామీ ఇచ్చి ఉన్నారు ఈ వాగ్దానం తీరకుండానే ఆయన బోమ్ శ్రీమత్ ప్రశ్ని వారు!

ఈ విషయంలో విద్యార్థుల పాత్ర విశేషించి చెప్పబడిందిగా ఉంది మద్రాసులో ఒకవిద్యార్థి శ్రీ కామరాజును చిత్తు చిత్తుగా ఓడించారు! బీహార్, ఉత్తరప్రదేశ్ వగైరా రాష్ట్రాల్లో విద్యార్థులు కాంగ్రెసుకు వ్యతిరేకంగా ప్రచారం చేశారు వారు అలా చేయడానికి తగిన శారదాలు ఉన్నాయి గనుకనే అలా చేశారు ఈ మంత్రిగారి కుమారుడు విదేశాలకు పోయి

విద్యార్థులను చేసేందుకు అనేకమైన అవకాశాలు ఉన్నాయి అదే ఒక పేదవాడి కొడుకు, ఎన్ని యోగ్యతలు ఉన్నా, కనీసం పట్టుకూటికి యేదో ఒక ఉద్యోగం చేసుకుందామన్నా, అది వారకడం దుర్లభమై పోతూ వుంది!

ప్రస్తుత పరిస్థితికి ప్రత్యక్ష విద్యార్థులు చాలా ఉన్నాయి ఇప్పటివరకు కాంగ్రెసు వారి వంత మెజారిటీతో వుంది గనుక ఇష్టం వచ్చి నట్టు చట్టాన్ని మార్పుకోడానికి సదుపాయం ఏర్పడింది కానీ, ఇప్పటి కాంగ్రెసుకు ఆజలంలేదు చట్టాన్ని పరిరంజనానికి కనీసం రెండూ బై మూడో వంతయినా మెజారిటీ వుండాలి కాంగ్రెసుకు ఇప్పటికి 280 మంది సభ్యులున్నారు 512 మంది సభ్యులున్న సభలో చట్టాన్ని సవరించాలంటే కనీసం కాంగ్రెసు సభ్యత్వం 342 ఉండాలి

కొద్ది రోజుల్లోనే కొత్త ప్రధాన మంత్రిగారు వస్తారు లేదా ఉన్నవారే నిలబడకుండా కుంటారు ప్రధానమంత్రిగా ఎవరు వచ్చినా ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచు కోవడానికి యమయాతన పడడం తథ్యం 15గురు మంత్రిులలోను రాజ్యసభకు చెందిన ఇద్దరు మంత్రిులు అనలు ఎన్నికలకే నిలబడ లేదు ఉన్న పదిముగ్గురులోను ఎనిమిది మంది మాత్రమే తిరిగి ఎన్నికోబడ్డారు స్వతంత్రంగా సమర్థంగా ఏర్పరచుటగా నలు గురు మంత్రిులు ఓడిపోయారు ఇక, మంత్రి వర్గాన్ని ఏర్పరచేందుకు కాంగ్రెసు పార్టీలో మనుషు లెక్కడ ఉన్నట్టు? మద్రాసునుంచి మచ్చుకు ఒక్క కాంగ్రెసు సభ్యుడు కూడా లేడు! (కొత్త ప్రధానమంత్రిగారు, ఈ ప్రాంతానికి సరిసిరిగా ఎవరిని నియమిస్తారో వేచిచూడ వలసిందే! ●

లో కం పో క డ

—(ఈ కారణాన్నిబట్టి దృష్టికోకి మీకు కున్నా) కాం జే (కీ హెచ్ పి మారుక్) గెలిస్తే—ఇది అవకాశం అంత ఉక్కువగా లేవు—అది బి ఎం బిర్లాకి వేర్పర మంచి పితం అవుతుంది.

‘పార్టీ’ నియోజక వర్గం గురించి ‘సెప్టెంబర్’ (1-2-67)

—వోటర్లకి కేంద్ర కాపమంత్రిలు 1000 మంది ఎన్నిక అయితే మహాభ్యులంగా పడగట్టారు వారంతా కలిసి ఇప్పుడు ‘ఈ విరుద్ధాల సంఘం’ ఏర్పడు వెయ్యవచ్చు!

—బ్రిట్టన్ ‘హాక్స్ ఫుల్’

—ప్రభుత్వ శార్యాలయానికి దిగుతు వోక్కా, లాగాలతోవచ్చే యువకుల ధోరణి పార్లమెంట్ ప్రభుత్వం అయిష్టంతో చూడవచ్చు

—పి టి అయి వార్త (2-3-67)

—సుభద్ర (జోషి) జనసంఘం, వోడిస్తుంది — బ్రిట్టన్ లోక శిక్ష (11-2-63)

—కేంద్రానికి సంబంధించినంతవరకూ మద్రాసులో కాంగ్రెసు పరాజయంవల్ల ఆ రాష్ట్రానికి కలిగిన నష్టం సరిగ్గా అంచనా వెయ్యటం కష్టం

—‘కొందా’ లో కె. కంట్రీమన్

—ఎన్నికలు గెలవటం చాలా తీరక

—కార్టే పెర్నాండెస్ (స్టేట్స్ మన్ 5-3-67)

—మంజుల కెక్కకి వోటును ఎదురు.

—బ్రిట్టన్ లోక శిక్ష (11-2-67)

—వోడిపోయిన కేంద్రమంత్రిలు ప్రతి వర్షాంతో బృందాలు చేసుకుని బోడి బోవర్సారా లోకసభకు ప్రవేశించటాన్ని కాంగ్రెస్ అభ్యుక్తుడు శ్రీ కామరాజు ఆమోదించలేదు

—సెప్టెంబర్ (4-3-67)

James Bond

BY IAN FLEMING
DRAWING BY JOHN McCLUSKY

బాండ్ మిస్ టిల్లీ సోమ్స్ ను వదిలి
చింపాడు
“ఛాన్స్—మెప్పు”

“మారంత బాగా కారు నడుపుతారు నాకెలా
వచ్చి ఉ కన్నాడు?”
“థీ కార్నుండుకు నాకు వంతెనగా ఉంది
మళ్ళీ కలుస్తామేమో”
“కలిస్తే మంచిదేగా”

“ఈ అమ్మాయి ఎలా పోతే ఏమిటి! ఇక
గోల్డ్ పింగర్ ను పట్టుకోవాలి — ఎటు? లక్సెంబర్గ్
కయితే ఎడం వయపు, ఎవియన్ కయితే కుడి
వయపు”

James Bond

BY IAN FLEMING
DRAWING BY JOHN McCLUSKY

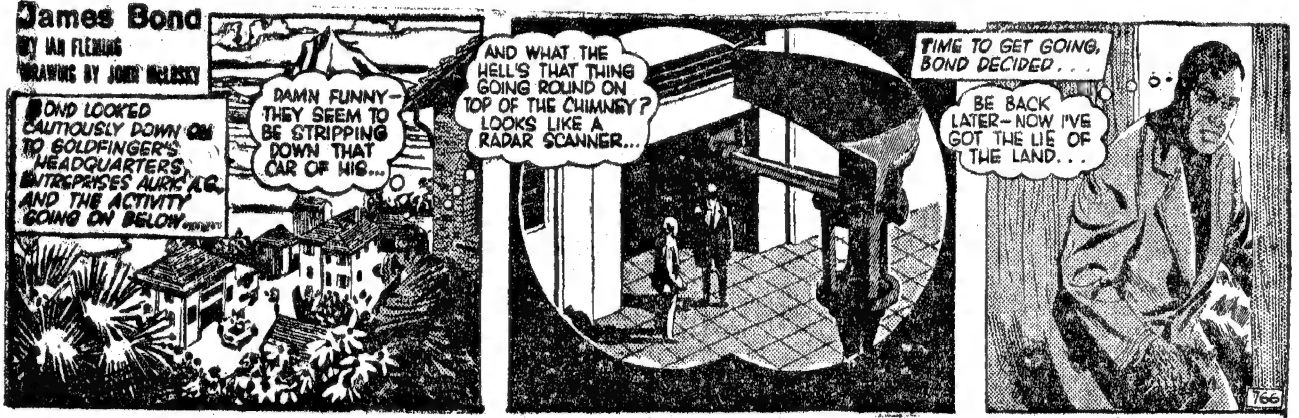
‘కా’ (గ్రామం చిలిపేరల్లో) ఆ ముప్పు
వెండి ఆకారం కనిపించింది బాండ్ కు, రోడ్డు వదిలి
మలుపు తిరిగింది
“అక్కడ అడ్డదారి తేలే!”

“సూహా, గోల్డ్ పింగర్ వక్కా బొక్క వెలు
మృందా?”

బాండ్ గోల్డ్ పింగర్ ఎక్కడు వెనకబాగానే
వెళ్ళాడు
“చిన్నపిల్లల దొంగదారి కాకటి వాడుకగానే
ఉంటారు వేసు పెద్ద వేల మీదే ఉన్నారయితే!”

James Bond

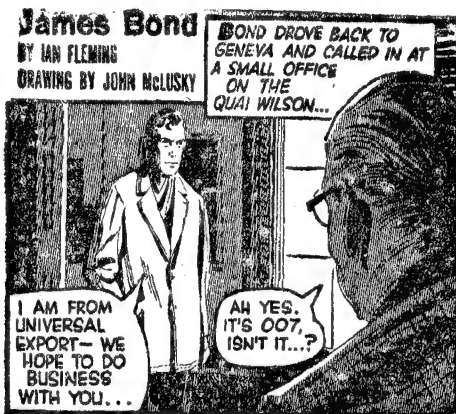
BY IAN FLEMING
DRAWING BY JOHN McCLUSKY

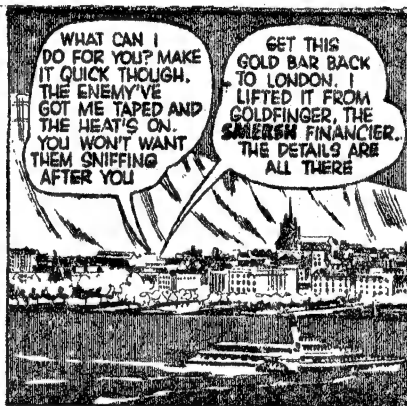
బాండ్ బాగ్మన్ కింది బాగాడు,
గోల్డ్ పింగర్ హెడ్ క్వార్టర్స్—అక్కడ (ఎంట్రైప్రైజ్ ఆరిక్)
కింది కింది చరుగుతోంది?
“కేమిటి? అది బాగా నడుస్తున్నా కేమి?”

“ఆ చిక్కిరింపు మాది రేమిటి? ఇదా
క్లింబు లా ఉంటే?”

ఇక కదిలే మంచి సమయమన్నాడు బాండ్.
“మళ్ళీ వెళ్తారే... వచ్చితే ఉందో మూసే
మంచిది...”

బాండ్ జెనీవాకి వెళ్ళిపోయాడు 'కే బెల్గ్రా' వద్ద ఒక చిన్న అఫీసుకి వెళ్ళాడు
"నేను యూనివర్సల్ ఎక్స్పోర్ట్ కంపెనీ నుంచి తప్పాను కొన్నివిషయాలు మాట్లాడాను..."
"హేలో! 007 కదా?"

"నన్ను ఏమి చేయమంటారు? తొరగా చెప్పండి నన్ను శ్రమిస్తున్నారు మీ గొట్టే కొరత! మీ వెంట కూడా వదిలం మీ కివ్వాలేమిగా "

"ఈ బంగారు కడ్డీని లండన్ చేరవేయండి. 'గోల్డ్ ఫింగర్' నుండి తప్పింది గోల్డ్ ఫింగర్ డిస్కం నుండి తప్పింది నీవరంబి అక్కడ ఉన్నాయి "

"అంత ప్రాంతంలో ఈ వ్యాపారం చేస్తుంటారు... ఇంకా ఏమి?"

బాండ్ సహ గూఢచారి గోల్డ్ ఫింగర్ గురించి, అలాగే కంపెనీ గురించి విన్నాడు
"వాళ్ళని గురించి మీకేం తెలుసు? ఏం చేస్తారు ఉంటారు?"
"రైల్వేలకీ, విమానాల కంపెనీలకీ ఉత్కృష్ట మెట్లాల పంటిని చేస్తారు "

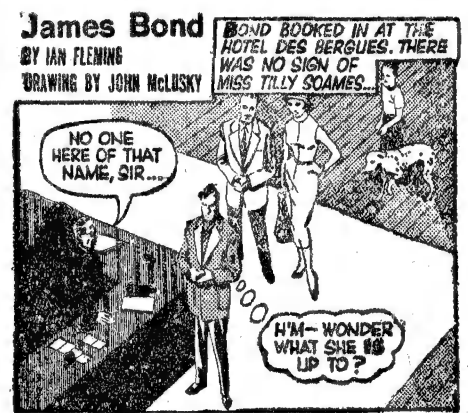

"ఇండియాకి 'మెక్కా' అనే రవాణా పంపు ఒకదామీద కూడా ఓరికేకి వాలూ ఉంది ఇది అంత అనుకుంటా "

"ఇండియాలోనా? అది దోంగ బంగారానికి మంచి మార్కెట్టు!"

"దాన్నింట అ కార్లో తీసుకొస్తాడని 'అది సిల్వర్ గాస్ట్' కదా, గోల్డ్ ఫింగర్ మార్క్! రెండు టన్నుల బరువు..."

బాండ్ బెర్గుయి హోటల్లో చూశాడు. డిస్ బెల్గిస్టేషన్ జాబ్ చేశాడు
"కక్కా! పేరున్న వారెవరూ లేరండీ..."
"ఏమిటి అదే ఉద్దేశం?"

రంత్ర భోజనంచేస్తూ గోల్డ్ ఫింగర్ దొంగ రవాణా గురించి ఆలోచించాడు
"ఒక్కోసారి ఇండియాకు రవాణాకి రెండువందల శాతం లాభం చేస్తూ ఉండే ఉంటాడు."

"ఈని క్లిష్టంగా అడ్డువడాలి పట్టేసి ఈ దబ్బు పెట్టుబడి పెట్టూ ఉంటే "

(ఇంకా వుంది)

“నీవు తాగమని అలవంతు పెట్టడంలేదు. ఈ పెన నేక పుటకులందరూ వస్తే అటుకే బొమ్మగా ఉంటుంది” దేవుణ్ణి అన్నాడు ప్రభాకర్ నా నిగివని ఇదొక వర్క్స్ కావచ్చు “నీరే” అన్నాను

రాత్రి మళ్ళీ పంపదరాబాదు కట్టబు కళకళలాడింది మ మూలు ఫార్మాటివ్ తో రెండు గ్రాండ్లు విన్న పేనించిన తరువాత వాతావరణంతో మౌనంగా పెరిగింది నేను మాత్రం కాస్త దూరంగా కూర్చుని పెరిగిపోయాను

రవీ: లేదాడు అంటే ఏదో ఒక కొత్త సమస్య అరంభమవుతుందన్నమాట

“ఎవని బ్రతుకుతుంది ఎందుకు?” వాతా గంభీరంగా అడిగెడు

షరీఫ్ కళ్ళద్వారా సునిహుటిగా చూసి “తాగటానికేమీ” అని గట్టిగా అంటే

అంతా గొల్లబడ్డారు

“వేన్ అఫెండ్ కావేదు తిన్నగా అతని దగ్గరికి వచ్చి కొత్త బట్టి గుప్పెన్ చేసి సోదా అయినా పంపించడా అలవాటు గల సుపేకడు “గేంగ్ అంటే అమెరికన్ సామర్యో ఎత్తిన గ్లాసు దించుకుంటా తాగేయ్యాలి” అన్నాడు రవీన్

పెరిగిన మెతలు అతని వొక్కా పలుకుచున్నారు షరీఫ్ అన్నమాట నిబబ్బుకున్నాడు గది కంఠాకట్టి లంబో (అద్దం)చింది

కా దృష్టి తిరుచుకుంటున్న తలుపు వేపు మరలించి అందరూ అటే మూలకు డాక్టర్ కె ఎమ్ తప్పి నల్లుటూ తోలిపి ఎవ్వరూ మూలో పగంమంది అయిన దగ్గర పదుపులున్న వాళ్ళమే లేచి నిల్చున్నారం ఎరిమరాల్స్ వచ్చిన మార్పుల పూసే రంకోడంగా బోలికే ఎవ్వరు

“అయితే శర్మగారు మన మాది ఏమన్నా ఫీస్వీ రాయబోతున్నారు?” షరీఫ్ గొణిగాడు

“ఈయన కాని పూనుకొని నాలుగు వారాల పేట్రకల మధ్యపాపం గురించి వ్యాసాల దంచాడంటే తక్కువ ప్రాసాబిషన్ వచ్చేస్తుంది” బియంతో ఒంపి చిరాయాడు ప్రభాకర్

అయితే మోరంతా ఎందుకలా ఆగిపోయారు” పిండోచంగా అర్పారు డాక్టర్

“నల్లుటూ ఇటు రాని మీరు ఇలా రావడం అశ్చర్యంగా ఉంది”

అశ్చర్యం ఎందుకు? ఇప్పుడే మీ ముందు వేనా నాల్గోని తాగరుకుండి అప్పుడేదేస్తారు?”

అయిన రోట ఆమాట మన్నందిని ఎవరూ పూహించలేదు

మేం తాగడం మ వేర్కం” అన్నాడు ప్రభాకర్

“కాబాం?”

“మారే తాగారంటే, త గటం కూడా ఒక గొప్ప విషయమే అన్న అపోహ అందిరికే కుగుతుంది బాంతో తాగేవాళ్ళ సంఖ్య పెరిగిపోతుంది ఇక మేం ఎక్కడ కొనుగంటి” బాగా కెత్తు తుకెక్కిన షరీఫ్ ఆమాట అనానే అంతా గొల్లబడ్డారు

ఈ సారి నిజంగానే శర్మగారు చిల్చుబుచ్చుకున్నారు

“అయితే నా ఆశరాదానిక అడ్డు రాను” చర్రువ లేచి వెళ్లిపోయారు

వేనా బయటికి వచ్చాము

అగండి
వేలు విచ్చి దానిబట్టి విజంగా అయిన్లు ఇటు పంటి మార్పు రావచ్చునుకున్నాను
‘డాక్టర్ గారూ మీరు ఇక్కడికి వచ్చింది విజంగా తాగునా?’

‘కాదు, తాగడ వాళ్ళు ఎలా ప్రవర్తిస్తారో చూద్దామని’

చనిపోతానన్న విరక్తి శర్మగారిని ఇటు పంపివా అయిన మాటలు అనిద్యం అని అండించే తక్కువ నాలో లేదు సరకగా తిరిగివచ్చాను

రోపం కూర్చున్న జనం మళ్ళీ శర్మగారిని తిట్లు డం ప్రారంభించారు

“అయిన ఎక్స్ పరమెంటిక్ మనమే దొరికామా?” తపిగా గ్లాసు ఎత్తి గటగటా తాగేశాడు, షరీఫ్

“పానంతో పుడక అంటే ఇదే మళ్ళీ పార్టీ మూర్తో నడం అంటే కపిపం రెండు గంటలయినా పడుతుంది అనలు పీడిలాంటి పుర్గులబ్బ మువ సానె ట్రో చేరబట్టే” వేరెత్తి వచ్చా చూపిస్తూ అన్నాడు షరీఫ్

అనలు మవెన్నెపార్లు రా తాగుడు మావేసేది?”

“నా యిష్టం”

“అనలు మవెన్నె తాగకపోతే ఆ డాక్టర్ తాగ వెళ్లిపో” చర్రువమీ లేవాడు ప్రభాకర్

“సరే, వెళ్లిపోతాను”

పెళ్లికొడుకు ప్రసాద్ వచ్చి వా తెయ్యి పట్టు కున్నాడు “పంతోషంగా ఉండవలసిన వోట ఇలా ప్రవర్తించడం మంచిదికాదు గ్లాసులో కాస్త సోదా వేస్తాను కింపెవీ కేప్ తెయ్యి”

నల్లు తారెళ్ళి గ్లాసు అందించాడు

ఎళ్ళీ గది కంఠాక ధ్వనులతో దద్దరిల్లిపోయింది సోదాతో నాలుక తడవుకుండా మునుకున్నాము

అది సోదా కాదు జీన్ గుండె పురుమని మండి పోయింది

మళ్ళీ కంఠాక ధ్వనులు, కేటలు వెర్రిగా విసి పించాయి వేలు సోపియినందుకు పంతోషం

అంతే, ఇక నాకేమీ ఎవరు చూడలేదు వాళ్ళ దారికి ఎచ్చినందుకు తప్పి

“ఇవ్వారే పార్టీ అంత తుప్తీకరంగా పాటంటేదు మనం మంచి మూడోలో ఎడం అంటే ఎంతయ్యాలి” ఒక సమస్య

“గుల్షార్” ఒక గొంతు మాంచి శృతితో వినిపించింది

నవ్వి వచ్చి !”

బైం చూసుకున్నాం అప్పటికే వచ్చింది అయింది పంటి గంట తరువాత చట్ట రీత్యా ఆ పీఠిలో మగపురుగు ఉండటానికి వీలేదు

కొత్త పెళ్లికొడుకు ఉన్నాడనే మయం అలా చిరమందా అంతా సుల్పార్ వోల్డ్ వాలిపోయాం బొందిర్యం, పంగిలం మమ్మల్ని మైమరపించింది ఇంతలో గడియారం పంటి గంట కొట్టింది గుల్షార్ అందిరికే “ఖుదా హాఫ్” అని వెళ్లి పోయింది

వైట వర్షం జోరుగా కురుస్తుంది ఒక్కొక్కరూ తారుమంటున్నారు వెముగిగా మేడ మెట్టు దిగి ఎడటకు వచ్చారు

రోడ్లంతా చీకటిగా ఉంది పక్క ఇంటి గుమ్మం దగ్గర నిల్చున్న వ్యక్తి వీడ మాత్రం కనిపించింది.

ఈ సత్తి చూశాము
“వేలాపాళా తిరుగుడు తాగుంది పరిగ్న పంటి గంటకి వచ్చాడు.” తక్కువ తయిపు ము ముకుంది సామాచాయి

మరోసారి తాగడంగా చూశాము వర్షం జోరు ఎక్కువ తాపాగింది గాత మేం మాత్రం కాస్తా అగింది

వేవంత మతులో ఉన్నా గుమ్మం దగ్గర తెరాళగా నిల్చున్న వ్యక్తి డాక్టర్ కె. ఎమ్ తర్వాత కాదనడానికి వా మనసు ఒప్పుకోలేదు

వర్షం తాలూకు ప్రవాహం అ రోడ్డును తుర్రుం చేసినా అక్కడక్కడా పరిగి వడి ఉన్న పూలు మాత్రం గాతకి రెవరె తాడుతున్నాయి

పు వ్ర క ము లు

5 పుస్తకములు పెట్టు రు. 5-50

(1) కాక్కిళకాస్త్రం (2) మహాగీత (3) మంతన వర్ణములు, (4) 84 అననములు, (5) రూపసూత్ర అర్చన, ఉక్కొక్క పుస్తకం రు. 2/- తొప్పేటి, పాకింగ్ అవసరం ఇంగ్లీషులో వ్రాసాం.

SULEKHA TRADERS,
WAT 7) Beat No 13, Aligarh

స నెలలు ఉచిత అమృతము

అందమైన స్త్రీలకు సుఖ్య చూడమనే ఆశతో ఉన్నాడీయన్న దీక్షెనులలో రంగులలో పరికొల కాగ్గిర్ అర్థ చీరలు వచ్చివున్నా పర్ల పైతాలతో మృతమే రంగు ము 1 కీలక్స్-చీరలు: 11 రూ 20 రు, 3 కీ రు. 28 రు 4 రు 36/- రెండు రోజులంతా వై ఎరంత ఆర్డరు పంపిన వారికి ఖాస్ గా గుడ్డ ఉచితం మీ ఆర్డరును సోన్లు పార్సీ రో ద్వారా పంపెదము

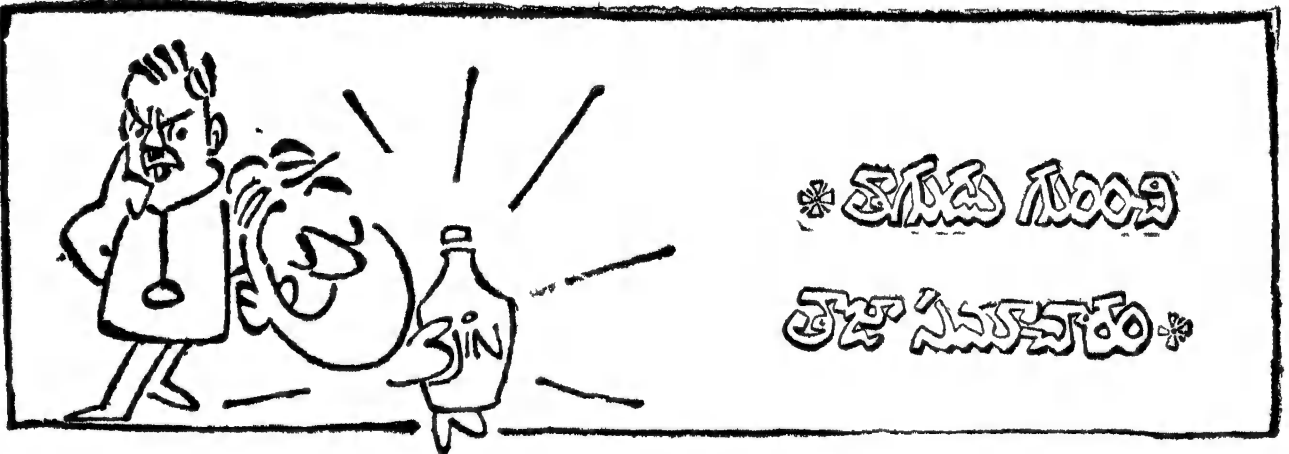
ARVIND AGENCIES (WAPT 22)
P B 1408 Delhi 6

వెలసెల (బ్రాన్సిస్టర్)

ఇహమనే కనుగొనబడిన జేలు రేడియో అన్ని బ్రాన్సిస్టర్లు, రోడ్ పేకర్లు గ్యారంటీ, ఇహమనే తయారీ.

పిచ్చె ప్రకారము ఎక్కడవై వా కింగ్డం, వార్తలు వగైరా వివరము ప్రపంచమందలి వారి స్టేషన్ల నుండి వెలుడునటు గ్యారంటీ వివరాలికి రిడ్యంగ సంవత్సరము లాగ్ని పెల్వోతో పనిచేయును అనునె వది, అందమైనది 3 వెంటి గ్యారంటీ కింక్స్ నం TR 44 ధరలు 72/- ౩ ౩ ౩ వార్తలు రు. 6/- రేడియో లెడర్ కేసు రు 7/50

INDUSCO (WAP 72)
Beat No 13 Aligarh

* వైద్య గురించి

తాజా సమాచారం *

ప్రపంచ చరిత్రలో మరాఠీనం తెలుసు నమా
కాలు లేపం బారు పిరాయి వల్ల ఎంత ప్రమాదం
ఉన్నా తాగుడు మాత్రం తగ్గబట్టేదు కొందరు
'తాగుబోతు' అంటుంటే మరికొందరు ఉత్త 'పిసి
కు'లు కావటానికి కారణం ఏమిటి? ఈ ప్రశ్నలకి
సంబంధించి పరిశోధక జరుగుతుంది మెదడు
పనిచేసే విధానానికి, పంక పారంపర్యానికి సంబంధం
ఉందని కొంతజ్ఞులు అంటున్నారు

* * *

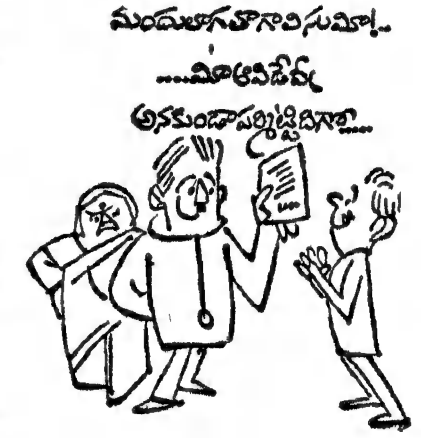
మీరు ఎస్కివాలా? అన్ టెలియా దేశపు
అధిమనామలా? లేక 'లియోనాడో ఫుయెగో' నుంచి
వచ్చా?— అవునవ్వబడితే ఇక చదవటం ఆనంది
ఎందుకంటే “ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ” (అయి
రా న లో ఒకభాగం) ప్రకారం సారాయం ఉన్న పిసి
యాలి తయారు చేయటం, ఆ పిసియాలి
తాగి అనందించటం చరిత్రలో లేని సమాకాలు
పై మూడు మాత్రమే! బియ్యం, బార్లీ, బంగాళా
దుంప, రాక్షసి తెయ్యుడు చెట్టు, ద్రాక్ష, కొబ్బరి
తల్లు—ఒకటిమిటి రకరకాల పదార్థాల నుంచి
మద్యాన్ని తయారు చేయటం మానవులకి అల
వాటుయి పోయింది

అంటే, సారాయం (అల్కహాల్) మినవృద్ధికి
అత్యవసరమయిన వస్తువులలో ఒకటని అనుకో
వచ్చునా? అనుకోవచ్చువేమో, కాని 'తాగుడు' ఏదో
నరదా అని అతి చేసి ఇల్లు వల్ల గుల్ల చేసుకునే
బాధ అసంఖ్యాకులు ఇది అందరికీ తెలిసిన విషయమే
పైన చెప్పిన “ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ” ప్రకారం
మూడు వివిధ రకాల పానీయాల రోజుకి మూడు
మిలీ లీటర్ల ద్రాక్ష సారాయం తాగు
తారు అమెరికాలో నూటికి ఆరు పేద మంది మధ్య
అవరిమిత మరాఠీనానికి లోపై వైద్య చికిత్సార్హు
లుగా మారుతున్నారట

రుచి ఇష్టంలేదు కాని తాగుతారు
సమస్యలు లేనం రుచి కోసం మాత్రమే

'తాగుడు' కొన్ని యూరోపియన్ దేశాలలో కొన్ని
వోట్ల అత్యధిమయిన వీరు తాగుటం ప్రమాద
కరమని దిగుమతి అయిన 'వైన్' తాగేవారు ఆ అం
వాటు ఇంకా పోలేదు అమెరికాలో కొన్నివర్గాలలో
తాగుడు వాగరకతకి చిహ్నం అనే భావం ఉంది
వత్రకలలో, టెలివిజన్ లో, పిసిమాలలో ప్రచారం
అలా ఉంది మరి తాగి విద్యార్థి, విద్యార్థినుని
అడగగా వగవీకి పైగా 'రుచి' తమకి ఇష్టం లేద
న్నారు పెద్దవారు తాగుతూ ఉంటే ముసి గొప్ప
కోసం అలవాటు చేసుకోవటం నా కద్దు

అనలు 'సారాయం' మనకి, అంటే మానవదేహానికి
ఏవిధంగా అవసరం? ఈ ప్రశ్నకి సమాధానం ఇంకా
తెలియ సారాయం పుచ్చుకుంటే ఎందుకో గాని
మనస్సుకు తృప్తి ఇస్తుందని మాత్రం అందరికీ
తెలుసు (కనీసం చాలామందికి!) అంతేకాక, సారాయం
ఉన్న పిసియాలు పుచ్చుకుంటే శరీరంలో
కొంత శక్తి పుడుతుంది ఇందుకోసం కూడా కొందరు
తాగుతారు, కూలిసిన వేసేవాడూ, మెయిరా
సారాయం తేకపోతే వివరీతంగా బాధపడతారు అలవాటు
పడ్డవారు (వైన్ తాగేవారు సాధారణంగా విషెలో
ఉన్న విగ్రహం కోల్పోయటం, పిసి మొదలయినవి
తాగేవారు దినమూ 'తాగక' పోయినా తరచూ పక్క
మరచేటంతగా తాగుతారుట)

పంక పారంపర్యం

కొందరు కొన్నిచుక్కలు పడగానే శృతి తప్పటాలు,
మరికొందరు ఎంత తరచు తాగినా దామలుకాదు
ఎందుచేత? 'పీల్' విశ్వవిద్యాలయంలో జరిగిన పరి
శోధనలు, మరాఠీనం పంక పారంపర్యం మీద ఆధార
పడి ఉంటుందనే అనుమానాన్ని కలిగిస్తాయి 'రంగు
గుడ్డితనం' (కలర్ బ్లైండిస్), శాలేయానికి
సంబంధించిన 'పిరోమెన్' జబ్బు పంక పారం
పర్యంగా వస్తాయి ఇవి రెండూ తాగుడు వల్ల వచ్చే
జబ్బులే అందువల్ల కొన్నిరకాల దేహ లోపాలు ఉన్న
వారు సారాయం వల్ల ప్రత్యేక గుణాలని ప్రదర్శిస్తా
రన్నమాట

చిరీ కొంతజ్ఞులు మరొక ఆందోళనకరమయిన
అనుమానాన్ని వెల్లడిస్తున్నారు సారాయం వల్ల
అభిలాష ప్రదర్శించే గుణం కొన్నిప్రాంతాలలో
ఎక్కువ అవుతుంది ఇది పంకపారంపర్యానికి సంబం
ధించిన విషయమే

మెదడులో కొన్నిమార్పులు రావటంవల్ల సారాయం
వల్ల కోరిక అధికం అవుతుంది మెదడులో
శక్తి పుట్టించే ఏర్పాట్లు చెడిపోతే సారాయం వల్ల
అనక్తి పెరుగుతుంది ఒకరకం జంతువుల మీద
చేసిన పరిశోధనలు తెలుపుతున్నాయి

సాధారణంగా మెదడులో, తక్కిన శరీరభాగాలలో
వలెనే, చక్కెర, ప్రాణవాయువుల పరస్పర ప్రతి
క్రియ మూలంగా శక్తి జన్మిస్తుంది చక్కెర
బదులు సారాయం వాడినా శక్తి జన్మిస్తుంది అంది
వల్ల చక్కెర బదులు సారాయం వాడే ధోరణి ఏర్పడ
వచ్చు ఈ ధోరణి అధికం అయితే శరీరంలో చక్కెర
ప్రతిక్రియలు చెడిపోయి సారాయం కోసం వివరీత
మయిన కోరిక కలగవచ్చు ఇంకొక విధంగా ఏప్రి
ంటే, అనలే 'చక్కెర సమస్య'లు ఉన్నవారు సారాయం
జోలికి వెళ్లకపోవటం మంచిది! 'చక్కెర
సమస్య' అంటే అతిమాత్ర వ్యాధికాదు రక్తంలో
చక్కెర తక్కిన ఉండే సమస్య

'యూదులలో తాగుడుతక్కువ'

అతిసూత్ర వ్యాధి ఉండేవారి రక్తంలో వక్రీకర అధికంగా ఉంటుంది ఇటువంటివారికి యా 'తాగుడు' అలవాటు తక్కువగా ఉంటుంది యూదులలో ఈ వ్యాధి ఎక్కువ కాబట్టి అయి ఉండవచ్చు బారిలో 'తాగుడు' తక్కువ

తాగుడు లక్షణాలు ఇప్పుడు బాగా అవగతం అవుతున్నాయి వాటిలో 'సంధి' ఒకటి నిద్రలో కలలు రావటం ఆరోగ్యానికి మంచిది తాగడం ఎల్ల మెగుడు మత్తు ఎక్కి కలలు కంటే చివరికి మెతుకువ లోనే 'కలలు' వస్తాయి! ఇదే 'సంధి' అందుకనే 'సంధి'కి వైద్యం చేసేప్పుడు దేహానికి కలిగిన అవసరం ఏమిటో తెలుసుకోవాలి

'తాగుడు' వ్యాధిని కుదర్చటం తేలికకాదు అనలు అరిగే వనే కాదంటారు కొందరు అందుకనే కొన్ని

నోళ్ళను సాకే సర్క్యట్టు!
మరియు తాగినో సాన్ని-

సూత్రాలని ఇప్పుడు వాటిని పాటించే వారు పాటించ వచ్చు

1 'అవసరం' అని ఎప్పుడూ మధ్యం వున్నట్లే కాదు

2 ఒక 'డ్రంక్'కి తరువాతి దానికి మధ్య అల గంటయినా ఉండాలి రెండు పైన వున్నవన్నెప్పుడు రెండూ, మూడూల మధ్య గంట ఉండటం మంచిది. వాంగడ దానిని అనలు తీసుకొనకపోవటం అంతరిస్తూ ముంచి!

3 ఎంత నీరు పోసి తాగితే అంత మంచి

4 వరగడుపున తాగరాదు

6 భోజనం ముందు, ఇంటికి వెడుతూ వెడుతూ, ఎవరియినా కలవాని చ్చివప్పుడు ఒక 'గుటక' వెయ్యటం అలవాటు చే కోకండి!

6 బాగా అలిసిపోతే వేసినీటి స్నానం తర్వాత మ్మీటి స్నానం మంచిది

7 బాధానివారణ కోసం తాగుటం మంచిది కాదు!

- జాన్ న్యుయెల్

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదిన్నీ, మీ సరియైన వ్యయము గురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డు పైన మీకు ఇవ్వవలసిన ఒక పుష్పము పేరున్నా, మీరు వ్రాయుతేదీ, వేళవివరములున్నా, మీ సరియైన విరునామా, వెంటనే వ్రాసివంపండి జ్యోతిష శాస్త్రముతోని రహస్య గజే తము మూలముగా మేము గురించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ లగా యుతు

12 మాసములలోను మీ యొక్క అభ్యుదయము, లాభము, ముఖ, జీవితమార్గము, విద్యవహారముతో మీకు జయముకలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్య విషయము, వరదేశికామము, తీర్థ యాత్రలు, వివాహము, స్త్రీయశ్శము, సంతానము, విధినిశ్చేదములు, లాటరీ, ఆకస్మాత్ ప్రద్యు లాభము మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మానవారీగా వ్రాసి రు 125 పై లకు పూతము ఏ పి గా పంపగలము. పి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం దుక్కు గ్రాములేవైనా ఉన్నయెడల శాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై పంపబడును మేము పంపిన పోగట్టా మీకు తప్పగా లేనియెడల పై కము వాడుచేయబడును ఒకసారి పరీక్షించండి ఆద్రుణు అంగీకారం వ్రాయండి

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTISHI,
(A. W. P.) Post Box No 86 JULLUNDUR CITY

కోమలమై మృదువైన ఉదయపు గులాబి పువ్వువంటి

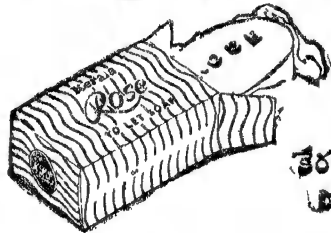
శరీర సాందర్యానికి

కేరళ రోజ్ సోపు

కేరళ సోప్స్ & అయిల్స్ లిమిటెడ్

ట్రాన్స్ అన్ స్ట్రాక్ట్ 42వీర, రంధ్రము

(కేరళ ప్రభుత్వ సంస్థ)

ISTATA S KSO 214 TB

భిక్షువు ప్రాముఖ్యములు

సి: ఆనందారామం

జ రి గి న క థ

ఉమాపతికి ఇద్దరు భార్యలు పైమనలి జాబ్బుని తిడ్డరూ అక్కచెల్లెళ్ళే సహనం, సానుభూతి పైమనలికి అభరణాలయితే, ద్వేషం, అనూయ జాబ్బుని చిత్తు జాబ్బునికి అవకరంగా జన్మించింది నీరజ శ్రీరామచంద్రమూర్తి, మనోరమా ఇద్దరూ పైమనలి నంతానం శ్రీరామచంద్రమూర్తి మెడిసిన్లో చేరాడు అదపల్లి తిడ్డరూ కాలేజీలో చదువుతున్నాడు గోపాల్ మన కలువ కునే మిషమీద రాజా మనోరమను చూడ్డానికి తరచువస్తున్నాడు

5

నిరజకు సంబంధాలు చూసి చూసి ప్రాణం విగిసిపోతూంది ఉమాపతికి

"ఏం చెయ్యమంటావు పైమా! ఏదీ కుదరటం లేదు దిగాలుగా అన్నాడు పైమన ఉమ్మరంది "పోనీ ఇంకా కట్టుం ఎక్కువ ఇస్తామని చెప్పండి"

"ఇప్పుటికే యాభై వేలిస్తామని చెప్పున్నాను ఇంకా ఎక్కడ లేను? మనో నంగలేమిటి?"

"మొండు నీరజకు కానియ్యండి మనో నంగలా లోచిద్దం మనోమ రాధాయమ్మ కోడలిగా చేసు కుంటా వంటున్నారు గదీ!"

"అయితే? కట్టుం ఇప్పుకోవక్కర్లేద? రాధా యమ్మ అడిగినా అడగకపోయినా, మన మర్యాద మనం దిక్కించుకోవద్దా?"

దీర్ఘంగా విట్టబల్లింది పైమన "ఇంకో పదివేలు ఎక్కువ ఇస్తాననండి ఏదైనా కుదురుతుందేమో?"

ఉమాపతి ప్రయత్నాలు సాగించగా సాగించగా అరవై అయిదు వేల కట్టుంలో ఒక సంబంధం కుది రింది తగు మాత్రం అస్థి ఉంది ది యనో చదువుతున్నాడు కానీ నల్లగా ఉంటాడు

"ఉమా? ఆ కాకీ లాటి వాడికి నీరజను కట్టు ట్టుద్దు 'అంది జాబ్బుని

ఉమాపతికి నల్లమాలిన కోవమొచ్చింది

"ఎంతో ప్రయత్నం మీద ఈ సంబంధం కుదిరింది ఇక నా నల్లకంట పెళ్ళికొడుకు నల్లగా అన్నాడని తోసి పాతెయ్యడానికి నీ కూతురు అప్పు రసా?"

"అదీ సంగతి! నీరజ 'నా' కూతురు మన కూతురు కాదు అందుకే మీకీ విరగ్లక్ష్యం 'మీ' కూతురు మనోరమనయితే, ఇలా అనాకారి కిచ్చి ముడి పెట్టేవాడా?"

"మనోరమతో వంతేమిటి?"

"అవును మనోరమెక్కడ? నీరజెక్కడ? నీర జకు మనోరమతో వంతేమిటి? అదే కదూ!"

"వేసలా అనలేదు నువ్వు పెదర్థాలు తిమ్మ న్నావు"

"నరే! ఇదే సంబంధం మనోరమకు విశ్చయం చెయ్యగలరా?"

చికాగ్గా చూసాడు జాబ్బుని "ఏకు మతిపోయింది"

"అవును ఇప్పుడు కాదు పదిపేదేళ్ళ క్రిందట ఆ పోయిన మతి అలస్యంగా మళ్ళీ వచ్చింది కానీ ప్రయోజనంలేదు"

విమ్మపాయి జాబ్బుని చూస్తూ కూర్చున్నాడు ఉమాపతి

పూరుకుని పూరుకుని "ఇంక నువ్వు సుఖపడ లేవా? కొంతగా ఉండలేవా?" అనడేగాదు

ఉమాపతి నోట ఈ ప్రశ్న విని జాబ్బుని అశ్రువు పోయింది

"మఖంగా ఉండగలను నీరజకు అనుకూల మైన సంబంధం దొరికినప్పుడు—వా కొంత నీరజ సుఖంతో!"

"నువ్వర్థం చేసుకోవటంలేదు నీరజ మఖం నాకూ కానాలి అందుకే ఇన్ని ప్రయత్నాలు మనకి ఒక్కటే భేదం మనో నీకేమీ కాదు కానీ, మనో కూడా నాకు కూతురు"

"గారాల కూతురు నీరజ విధిలేక కష్టకూతురు రూపుదాల్చిన మన దురదృష్టం దాన్ని వదిలించు కోవటానికి ప్రయత్నాలు మీద"

"నన్నలా పొందించకు జాబ్బుని!"

"వేనా పొనిస్తున్నది? నాకు మొగిసిల్లలు లేవు నాళ్ళకు చదువుల బాధ మీకు లేదు ఒక్క కూతురు దానికి మంచి సంబంధం తేలేరా?"

"నీ, నా భేదం తెన్నెవెందుకు? ముగ్గురూ మన పిల్లలు ఎవరి కెలా చెయ్యాలో అలా చేస్తాం"

"అలా చెయ్యటంలేదు చెయ్యదలచుకుంటా, నీరజ కిలాంటి సంబంధం కుదరదు"

"అదిగి తింగి వేసానోయోనా ఈ సంబంధం

ఏకక్కర్లేకపోతే, ఇక నీరజ అలా ఉండిపోవచ్చుండే!" విమగ్న అన్నాడు

"ఉంటుంది దానివెనక మనోరమా ఉంటుంది" (కూరంగా వచ్చింది జాబ్బుని ఉలికిపెట్టాడు

"మనోరమ విషయం తెగానే ఆ ఉలికిపాటు దేనికి?" విమ్మ నవ్వుతో ప్రశ్నించింది జాబ్బుని ఉమాపతికి తల పగిలిపోయింది జాబ్బునికి నచ్చజెప్పటానికి ప్రయత్నించి లాభం లేదనిపించింది అంతకంటే నీరజకే నచ్చజెప్పి నీరజతోనే తల్లికి చెప్పిస్తే నయం నీరజ తన నర్తం చేసుకుంటుంది

ఎన్నడూ తేదీ తండ్రి తన దగ్గరకు రావటంతో గౌరవంతో లేని నిఁచుంది నీరజ

"కూర్చో నీరజమ్మా! నీతో మాట్లాడాలి" అన్నాడు ఉమాపతి తదబలుతూ తీరా మాట్లాడ బోయేసరికి, అతని కేం మాట్లాడాలో తెలియటం లేదు ఈ కార్యధారం పైమన మీద పెట్టే బాగుండేదనుకున్నాడు కానీ పైమన మనసు మరి మెత్తన జాబ్బుని కిష్టంలేదని తెలిసి తమా వద్దంటే?

"చూడమ్మా! నీకు ఎన్నో సంబంధాలు చూసాను" అగిపోయాడు ఉమాపతి సావం, పసిపిల్లను పొని స్తున్నానా అనిపించింది మాటల కోసం వెతుక్కో సాగాడు

తల్లి కూడ తన దగ్గర పెళ్ళి విషయాలు మాట్లాడదు అట్లాంటిది తండ్రి తన దగ్గర ఈ విషయం ప్రస్తావించేసరికి విమ్మపాయి చూసింది నీరజ నీరజ చూపుట మరింత భదబాటు కలిగించాయి, ఉమాపతికి

"నీ కొక సందంధం కుదిరిందమ్మా! అంతా బాగుంది కానీ, పెళ్ళికొడుకు నల్లగా ఉంటాడు అందుకు మీ అమ్మ ఒద్దంటుంది నువ్వు బాగా అలోచించుకుని నీ కథ్యంతరం లేకపోతే, మీ అమ్మకు నచ్చజెప్ప"

అంతకంటే చెప్పలేకపోయాడు ఉమాపతి ఏదో అవరధం చేసిన వాడిలా గబగబ వెళ్ళిపోయాడు

కానీ, అంతలోనే నీరజ కర్ణమయిపోయింది సావం, తండ్రి తనతో స్వయంగా ఈ విషయం ప్రస్తావించాడంటే, ఇది ఎంత విషమ సమస్య, ఈ వివాహం విరళయం కావటం తండ్రి కెంత వాంఛనియమ్మా స్పష్టంగా తెలుస్తోంది

కాకా!

రాజా తనక గగన కుసుమమా?

అవాడు పినిమూలో ప్రతి రిప్పా తన తలనలలో
అప్పుతాన్ని నింపిన అతని సాన్నిధ్యం?

ప్రత్యేకం ఎదురుగా అప్రయోగ (వెదర్చించే
చిరునవ్వుల వెలకరింపులా

తమ వసతి తోటలో గంటలక గంటలను
క్షణాల దర్శించే అర్థంలేని అందమైన కుసుమం,
వీటికి విలువ లేదా?

అది తెలుసుకోవాలి

వెంటనే తెలుసుకోవాలి

వ్యవధానం లేదు

“మనో! వాళ్ళ తోటక నువ్వు రావద్దు”

ఉగ్గ బట్టుకుని అంది

“ఎందుకు?”

“నీరీక్తుల దగ్గర నడటంలా?”

“ఏమి మాత్రం?”

“అబ్బబ్బ! చెప్పినట్లు మేను. ఇవోక్కోరోజాకి
నువ్వు రాకు.”

“అయితే నువ్వు మా వెయ్యి.”

“సరే! నే మానేస్తాను. మనవ్వెళ్ళ” కోపంగా
అంది.

“ఉవా! మనవ్వేలే వేసస్తాను. నువ్వు మానేస్తే
నే మానేస్తాను.”

“నే చూస్తే?” కోపంగా కసిగా అంది.

“నేనూ చూస్తాను” అక్కడ నమాధానం చెప్పి
వకవక నవ్వం మనోరమ.

వీరక కోప మెగిరిపోయింది. ఇంతకంటే
వృష్టింగ మనోరమ. కొల చెప్పింది? లాభంలేదు.
వీరకా మార్గ మార్చాలిచింతుకోవాలి.

* * *

తన అదృష్టాన్ని తమ నమ్మకపోయోడు. రాజా!
మనోరమ! విప్లవంగా మనోరమ! తన టెంట్!
అందులోనూ వీరక లేకుండా ఒంటరిగా!

రాజా బెల్ల కూడా పెద్దదే! నిధారణంగా అల
వాళ్ళ గడులొక్కే రాడు. కానీ, అంతా చెల్లెలి
పుట్టిన రోజు కావటం వల్ల చెల్లెలికి తమ కోస
టిస్ట్ వాచ్ ఇద్దమని వచ్చాడు.

“మనో!” అప్రయత్నంగా వచ్చేసింది రాజా
తోట నుండి.

మనోరమ అశ్రురంగా చూసింది.

“సారీ! మనోరమా! ఎంతదన్నం? వాణ
మా ఇల్లు చెప్పి తమయింది.”

మనోరమ తెలితే పోతూ చూసింది. పింఠం,
వీరక అందరికీ నమాధానాలు చెప్పింది. వీరక వెనుక
ఒదిగి పోతూ ఉండేది మనోరమ.

“నేను.. ఇవాలి.. నళిని..”

మాటలు పెగలటం లేదు మనోరమకు. కిరీటం
అపొదమన్న కమూ వణకటం వృష్టింగ కనిపించింది
రాజాకు. ఆ ముగ్ధత్వం మనోరమ నవ్వా బొందర్యానికి
మరొక ప్రత్యేకకర్తణగా అనిపించింది రాజాకు!

“వీరకమ్మ కివాల జ్వరంగా ఉందన్నయ్యా!
ఈ పాపాయిగారు: ‘వీరకక్క రాకపోతేరాన’ని కూర్చు
వ్చారు. వేనెళ్ళ తీసుకోవచ్చా నీమేను.”

“చాలా మంచి పని చేసావు. వీకేం కావాలో
అడుగు తెచ్చిస్తాను.”

“విజయంగా?”

“అ! విజయంగా!”

“వాకు వదిన కావాలి”

చెల్లెలి గడునుతనం గమనించి రాజా చిరునవ్వు
వచ్చుకున్నాడు

“అది నేను వీ కియ్యటం కాదు మనవ్వే వాకివ్వాలి
కావాలే. మా బావగారిని రమ్మని వై రిప్పాను”

“ఫీ! ఫీ!” టుంగమూతి పెట్టింది నళిని

మనోరమ గాభరాగా డెడ్లరినీ చూస్తూంది

“నిలబడిపోయా రేపిటి? కూర్చోండి” బొమ్మలా
కూర్చుంది మనోరమ

ఫలహారం తెస్తేనంటూ మాయమయింది
నళిని మనోరమకూడా లేచింది లోపలికి వెళ్ళడానికి

అది గమనించి “కూర్చోండి” అన్నాడు చిరునవ్వుతో
రాజా

పోసా ఒదిగిపోతూ కూర్చుంది మనోరమ
వెనుకునున్న వేమల కొకదానినో ఒకటి ఎంధించుకొని

కిట్టు వాల్చుకుని చూడాలి నే వివాహకు మరొక్క
కుంది

“వీరకమ్మకు జ్వరమా?”

“అవును విన్నట్లీ మండి! పాపం, అక్క తాత
వస్తానంది అమ్మ వెళ్ళి వియ్యలేదు.”

“మంచి పని చేసారు.”

“అదేం?”

“జ్వరం తో ఉన్నవాళ్ళు ఏ కాంతి తీసుకో
వద్దా?”

“కానీ, మీరు నళినికి అన్నగారా? ఈ నంగలి
వాకూ అక్కయ్యకూ తెలియదు తెలిస్తే అక్కయ్య
ఎంత జ్వరంగా ఉన్నా వచ్చేది”

రాజా పెదవులపై చిరునవ్వు విరిసింది.

“తెలిస్తే రావటమేమిటి?”

“ఎందుకురాదూ? మీ రిక్కడుంటున్నారని,
తెలిస్తే రాదా?”

అతని ముఖంలోకి చూస్తూ ఎదురు (వల్లి) వేసింది

“నీళ్ళు వంగితలా ఉంచండి మీరు మీకు తెలిస్తే వచ్చేవా?”

“అక్కయ్య వస్తే వేసేందుకు రాను?”

“నీరజమ్మ రాకపోయినా”

“ఎందుకూ నేను?”

“నా కోసం” సాహసించి అనేసాడు రాజా మనోరమ కళ్ళు విప్పిర్చుకుని చూసింది

“గూ కోసం దేనికి?”

“మీరే నా జీవితం గనుక!”

మనోరమ కళ్ళ నుండి చుట్టుకుని కళ్ళు వాల్చేసుకుంది గుండె డిడెడ కొట్టుకుంది అతని ఎదుట కూర్చోలేక చుట్టుకుని లేవబోయి, తూలింది ఒక్క అంగిలో రాజా లేచిచ్చి, ఆమెను తూలకుండా పొంది పట్టుకున్నాడు అప్రయత్నంగా అతని గుండె మీద వారిపోయింది మనోరమ అతని చేతులామెను మృదువుగా చుట్టేసాయి శిరసు నుంచి ఆమె చెవి దగ్గర గున గునగా “నువ్వు నాదానివి మనో! ఇప్పుడూ, ఎప్పుడూ ఇలా నా గుండె అలో ఇమిడి పోవాలి నువ్వు” అన్నాడు

మనోరమ కేమీ తెలియటంలేదు లజ్జా భారంతో ముఖాన్ని చేతులలో దాచుకుంది

“ఏం, ఏప్పుచూ? నువ్వు నా దానివే కదూ!”

“అక్కయ్య వడిగి చెప్తాను.” చివుక్కుమంది రాజాకు మనోరమను వదిలేకొడ

“ఉవా! అక్కయ్య వడిగిగాదు నువ్వే ఆలో చించుకుని చెప్పు తొందరలేదు స్నేహితురంగా ఆలోచించుకు చెప్పు”

పులుకు పులుకున రాజాను చూస్తూ పూరుకొంది మనోరమ

వీరజను అడగిద్దన్నందుకు మనోరమకు కళ్ళం తోచిందని అర్థం చేసుకున్నాడు రాజా

“మనో! ఏ పరిస్థితుల్లోనూ ఈ మెయిం పీరజకు చెప్పనని మాటియ్య”

తెల్లబోతూ చూసింది మనోరమ

“క్లీన్! వాకలా వాగ్దాన మియ్యచూ?” చెయ్యి జాచాడు అప్రయత్నంగా ఆ చేతిలో చెయ్యి వేసింది మనోరమ

అప్పటివరకూ కావాలనే లోపలుండి పోయిన వలని నవ్వుకొంటూ అమాయకత్వం వటిస్తూ వచ్చింది

వెనకనే దానిని నలవారాల తెచ్చింది పిగ్గుతో వచ్చిన తల ఎత్త లేకపోయింది మనోరమ వలని అప్యాయంగా మనోరమ భుజం చుట్టూ చేయ్యని “నేనెంతో పుణ్యం చేసుకున్నాను అంటుకే ఇవాళ మీరు మా ఇంటి కొచ్చారు” అంది

కొన్నిక్షణాలలో మనోరమకు ఎంతో ఎదిగి పోయి నట్లు నివించింది వలని మాటలు అర్థమయ్యాయి. మరింత ముకుళించుకుపోయింది

అంతవరకూ ఒక వండితురాలి దగ్గర పురాణం వింటున్న తల్లి అక్కడకు రావటంతో రాజా అక్కడి నుండి వెళ్ళిపోయాడు

మనోరమను తమ కారులో స్వయంగా ఇంటి దగ్గర దింపింది వలని ఇల్లు చేరుకున్న మనోరమకు లోకమంతా కొత్తగా కనిపించింది ఇంకా ఎవరిదో స్వర్ణ శరీర మురుభిమన్నట్లే ఉంది చెవుల్లో ఎవరో గున గునగా ఏమిటో చెప్పన్నాడు

ఎప్పుడూ వక్క మీద వలగానే నిద్రిపోయే

జాహ్నవి హైమవతులు

మనోరమకు ఎంతో సేపటికీ నిద్ర రాలేదు బయటి కొచ్చి పైని వెలుగుతూన్న చంద్రుణ్ణి చూస్తూ కూర్చుంది

ఆలోచించుకుని చెప్పమన్నారని ఆలోచించటాని కేముంది? ఆయనే పిచ్చిరుగా “నువ్వు నాదాని”వని! చిరునవ్వుతో ముఖం వెలిగిపోతుండగా, మస్తిష్కంలో దోబాచులాడతూ మనసును గిలిగింతలు పెట్టే ఆలోచనలతో వక్క మీద వారిపోయింది మనోరమ

* * *
ఉమాపతి వనస తోటలో ఇంచుమించు రోజూ రాజాతో మనోరమా వీరజలు కబుర్లు చెప్పుకోవటం అలవాటైపోయింది ఈ సమావేశాల గురించి మారికి తెలుసు తెలివట్లుండాలని తెలుసు ఒక్కడే తోటలో కూర్చుని వీరజా మనోరమల రాక కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు రాజా! ఒక్కతే వడివి వస్తున్న మనోరమను చూసిన అతని మనసు పువ్వుమలాటి సముద్రమైంది మనోరమ దగ్గరగా వచ్చింది

“కూచోండి” అన్నాడు
“కాదు కూచోను మీకు ఉత్తరం”

చేతిలోని కాగితం మడత అతని చేతుల్లో నడిచి వరుగెడుతున్నట్లుగా వెల్లిపోయింది మనోరమ వెళ్ళిపోతున్న మనోరమను చెయ్యి పట్టుకుని తన గుండెల మీదకు లాక్కోవాలని పించింది రాజాకు మనోరమ కంటికి కనుపించేటంతవరకూ ఆమెను చూస్తూ కూర్చుని తరువాత ఉత్తరం విప్పాడు అత్యంత “ప్రణామం!”

రాజా శరీరం పులకించింది ఆ ఉత్తరం అలాగే గుండెలకు హత్తుకున్నాడు అయితే మనోరమ తనను ప్రభువుగా అంగీకరించినదన్న మాట త్వరలో పెద్దరి అనుమతితో ఆమెను తన భేదిగా చేసుకోవాలి

“ఆనాడు వర్షంలో తడుస్తూండగా మీరా మొదటిసారి కనుపించినప్పుడు నేను జ్ఞానం వచ్చి

వచ్చి నుండి కన్న కలలన్నీ ఆకారం దాల్చి నా ఎదుట నిలిచి నట్లయింది”

అంటే, మనోరమకు కూడా మొదటి నుండే తన నట్లు మమకారం ఉందన్న మాట! ఆశ్చర్యం! ఏనాడూ కనీసం హావభావాలలోనైనా బయట పడలేదు

“అయాచితంగా ఆనన్నలకు సహకరించే మీ కరుణాంతరంగం మీ ఆకృతికి మరింత వర్ణస్ఫు నిచ్చింది ఆనాడే నా వృధయంతో మీరు స్థిరపడి పోయారు”

వోరు పెగిలి మాట రాని మనోరమ కెప్పు మాటలు?

“ఏ విధంగానూ మీ దానిని కావటానికి అర్హు రాని కాను తిక్కున వర్ణించినట్లు “ఉవలాతితం డయిన డింభకుండు తన కొలది ఎరుంగకి” వేడి నట్లు మీ దానిని కావాలనే కోరికతో తనస్సు చేస్తున్నాను”

ఎంతటి విషయం మనోరమా!!

“సాహసించి ఈ ఉత్తరం ద్వారా నా మనసు తెలుపుకుంటున్నందుకు మీరే విధంగా భావిస్తారో? మీరంగీకరించకపోతే, నాకేక జీవితమేలేదు మాతండ్రి గారు నా వివాహం స్థిరపరచాలని గట్టి ప్రయత్నం చేస్తుండటం వల్ల రజ్జు నలచి ఈ ఉత్తరం రాస్తూ ర్నాను దయతో మీరు వంటే సమాధానం కోసం అత్యంత ఎదురు చూస్తుంటాను నా భవిష్య జీవితానందాన్నితా సజాంగా పెట్టు ఈ లేఖను మీకు వచ్చుకుంటున్నాను జయవాజయాల మీ సమాధానం నిర్ణయించాలి

మీ పాదదాసీ కావటం కొరకు వదిలిపించే వీరజ,

వీరజ!! వీరజా!, ఈ ఉత్తరం వ్రాసింది!! రాజాకు తల గిరున తిరిగి పొగింది ఉత్తరం చేతులలో నలిగిపోతూంది శక్తంతా ఉడిగిపోయిన వాడలా వెట్టుకు జార్లగిల బడ్డాడు ఈ ఉత్తరం మనోరమ తెచ్చింది మనోరమకు తెలుసా? తెలియదా? తోయకుండా ఎలా ఉంటుంది? తెలిస్తే ఎందుకు తెస్తుంది? తెలిసే అక్క కోసం తను త్యాగం చేయ్యాలను కుందా?

ముఖంలో ఏ కోణానా విచారం లేదే? అసలు మనోరమకు తన మీద ప్రేమ లేదా? మరి నిన్న తన స్వర్గంలో అంతగా పరవశించిందే! ఆమె ముఖం సంతోషంతో వెలిగిపోయిందే!

ఆలోచించి సమాధానం చెప్పమన్నను ఇదే మనోరమ సమాధానమా?

వీరజకు నాపై ప్రేమ ఉన్నదని తెలిసాక మనోరమ నవ్వుంగీకరిస్తుందా?

మనోరమకు కూడా నాపై ప్రేమ ఉందని వీరజ అర్థం చేసుకోగలిగితే, తన అభీష్టాన్నిగ (తొక్కుకుంటుందా?

ఏం చెయ్యాలి?

ఎలా అర్థం చేసుకోవాలి?

ఆలోచించి ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు.

రాజా- వీరజకు సమాధానం వ్రాసాడు

“వీరజ గారూ!

మీకు సమాధానం వ్రాయటానికి నాకు ముఖం వెట్టులలేదు, అలాగే మీ లేఖని నిర్లక్ష్యం చేసి

శ్రావణం కపింబి అగరవనరవలెను.

“మీ పట్ల వాకెంతో గౌరవముంది, మీ తెలివి తేటలు, చురుకుదనం, అత్యధిభవనం ఏకా పృథియం పీటి పట్ల వాకు చాలా గౌరవం— మీపంటి వ్యక్తులు మాటి కొక్కరు కూడా ఉండరు. అది వాకు తెలుసు.

“కానీ, నన్ను క్షమించండి. నేను మీ చెల్లెలు మనోరమను ప్రేమించాను. ఈ విషయం మీ మనసు తెంతటి అపూతాన్ని కలిగిస్తుందో చక్కగా తెలిసీ చా వోటితో చెప్పవలసి వచ్చింది.

కర్తవ్యం మీరే నిర్ణయించండి.

మీ నిర్ణయం పట్ల వాకు చాలా గౌరవం. నెలపు, రాజా....”

ఈ ఉత్తరం గోపాల్ కిచ్చి నీరజ కంఠజేయమని చెప్పాడు.

గోపాల్ సహజంగా భయస్థుడు. పైగా ఒకరి అశ్రయంలో ఉంటాన్నాడు. తన ఉత్తర మియ్యటం ఎవ్వరికైనా తెలిస్తే వీం ముసుగుతుందో నని భయపడి పోయాడు దానిదాని కొడుకు వదేళ్ళ వాడికిచ్చి నీరజమ్మ కియ్యమన్నాడు “నీరజమ్మకే ఇయ్య. ఇంకెవరికీ ఇయ్యద్దు.” అని హెచ్చరించాడు కూడా.

వాడ ఉత్తరం తీసుకుని లోపలి కొచ్చి “నీర జమ్మ” అని పిలిచాడు. మంచం మీద వడుకొని ఉన్న జాప్నాని “ఎందుకు?” అని అడిగింది.

“ఉత్తర మియ్యటానికి.”

“ఎవరియ్యమన్నాడు?”

“గోపాల్ బాబు.”

జాప్నాని అదిరిపడింది. గోపాల్ నీరజ కుత్త రిమా? కొంచెం నీరజ ఆ దిక్కుమొక్కులేని అనాధ యువకుణ్ణి ప్రేమించటంలేదు గదా!

“ఏదీ, ఆ ఉత్తరం ఇలా ఇయ్య.” గర్జించింది.

“నీరజమ్మకే ఇయ్యమన్నారు గోపాల్ బాబు.”

“ఇస్తావా? లేదా?”

హుంకరించింది జాప్నాని. వాడు పాడిపోయి ఉత్తరం జాప్నాని దగ్గర పారేసి పరుగెట్టాడు.

జాప్నాని ఉత్తరం విప్పి చదివింది.

నీరజ ప్రేమించింది గోపాల్ ను కాదనే విషయం తెలిసాక చాలా వరకు స్త్రీ మితి పడింది.

రాజా జాప్నానికి తెలుసు. అన్నివిధాలా కోరుకో దిగ్గ నంబంధం. కానీ, రాజా క్షమించలేదు. కారణం మనోరమ!

తన బ్రతుకు నర్వనాశనమయింది. తన ఒక్కగా వొక్క కూతురి బ్రతుకూ నర్వనాశనం కాబోతుంది. వీల్లేదు. అలా జరగటానికి వీల్లేదు. తన కూతురు భంగపడటానికి వీల్లేదు.

నీరజకు రాజా భర్త కావాలి.

తన కూతురు కలకాలం కోరిన భర్తతో ముఖంగా ఉండాలి.

మనోరమ ఏమయిపోయినా తన కక్కల్లేదు. మిగిలిన ప్రపంచంతో తన కనలు నిమిత్తంలేదు. ఈ ప్రయత్నంలో నైతిక విలువలు ఏ గంగతో కలిసిపోయినా తనకు బాధలేదు.

ఆ దేవుడనే వాడు తన బ్రతుకు మొత్తాన్ని ఖాడిచి చేసాడు. ఆ దేవుడితో, ఆ ధర్మంతో తనకు ప్రతిత్త మేమిటి? (సతేషం)

దీవ్యమైన పరిమళం

ప్రియ

మనోహరమైన ప్రియ సుగంధము మిమ్ము స్వప్నబాధాలచేర్చును. మిమ్ము దినమంతా నవ కుసుమ సౌర భవముతో ఉల్లాసముగా నుంచును.

బెంగాల్ కెమికల్

కలకత్తా * బొంబాయి * కాన్పూరు * ఢిల్లీ

నిరాశ చెందవద్దు

దాంపత్య జీవితంలోని బలహీనతగూర్చి మీరు చింతపడవద్దు

జీవన సైషల్

రుచియైన ఆయుర్వేదటానిక్. ఉత్తమగుణములుగలది. కోల్పోయిన శక్తిని చేకూర్చి మీ దాంపత్య జీవితాన్ని ఆనందమయం చేస్తుంది. స్త్రీలు ప్రవాహంతో “జీవన సైషల్” సేవించిన, యౌవనులుగా మందురు.

ఎక్కువ ఫలితానికి :-

కొనునీటం మంచిది - కాంపేషనరీ దేహ వ్యాయామము చేయువలెను - గ్రుచ్చి వాడరారు.

ముఖ్య గమనిక : జీవన సైషల్ మీ దేహాన్ని తొందరగా పోషించు శక్తిగలది కాబట్టి మూడు వారములు సేవించిన తర్వాత ఒక వారంలోజాలు మావివేయుట వారి ఆనందం. లేనియెడల లాభే పొదురు. లేక దాంపత్యపాపం అధికమగును.

ఆరోగ్యం, బలం చేకూరినవెంటనే మావివేయవలెను. 450 గ్రాముల ప్యాకింగ్ లో ఉంచును. ధర రు. 10/-

అమృత లేపనం (పురుషులకు మాత్రము)

దాంపత్య జీవితములో తీవ్రమైన లేక జర్జించిన అన్ని రకాల బలహీనతలకు శక్తివంతమైన ఔషధము. (పై పూతకు మాత్రము) 25 M.L.L. సీసా 1 కి ధర రు. 10/- వికరం.

ఉచిత కరపత్రములకు ప్రాయండి ఉత్తరములు ఇంగ్లీషులో వ్రాయవలెను. అన్ని అర్హతతోపాటు ఔషధము ధరలో పేగం వంపవలెను. మిగిలి మొత్తమునకు చి. పి. పి. సంపాదకుని ప్యాకింగు పరియు పర్యర్థింగ్ వార్షిలు అడవం. Orders to :

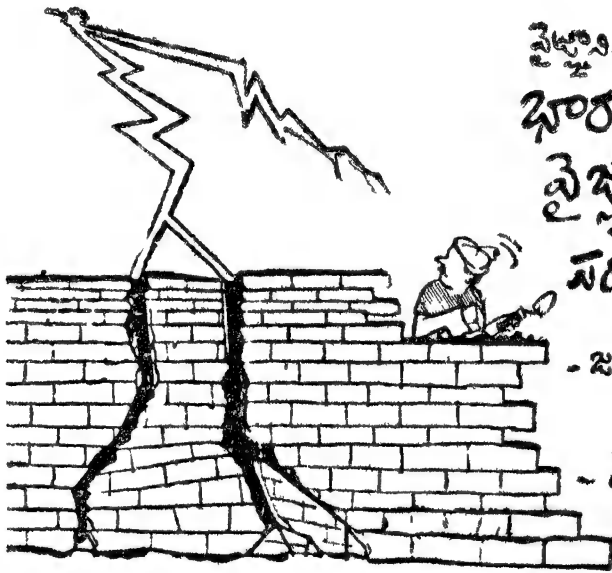
Jeevamritham Oushadha Sala,

CALICUT, 1. (S. India)

Chief Physician: Dr. K. N. RAMDAS

Phone: 2419 & 3607

గమనిక : ఆంగ్ల, మువ్వప్రదేశ్ మరియు ఒరిస్సాలలోని అన్ని ముఖ్య వట్టణములకు ప్యాకింగులు కావలెను. పరకులకు, విజంధనలకు ప్రాయశాంధికం.

వైజ్ఞానిక గాథాపరిచయము-93 భారతదేశంలో వైజ్ఞానిక

పరిశోధనలు?

- జగదీశ చంద్రబాబు -

- డాక్టర్

“భారతీయులు విజ్ఞాన శాస్త్రానికి పూర్తిగా అసరివిరులు. వేదాంతమూ, భాషాశాస్త్రమూ అయితే, వంస్కృత విజ్ఞాన జలమువల్ల వారు ప్రవీణులై బోధించ గలుగుతారు. భౌతికశాస్త్రములో ఇంతవరకూ భారతీయుడెవరూ ప్రజ్ఞ వంపించినరేదు. ఈ కె. పి. బోసును భౌతిక శాస్త్రాచార్యుడిగా ఈ (రాజధాని) కళాశాలలో నియమించడం వల్ల ఆ విజ్ఞాన శాఖకి అవ్యాయమే జరుగు తుంది” అని పై ఆధికారులకు వ్రాశాడు 1883లో కలకత్తా ప్రెసిడెన్సీ కాలేజీ ప్రిన్సిపాలు. ఇలాంటి సమస్యలను ఉండబట్టే, “విద్యుత్ప్రసారము గోడు లోంచి మేడలలోంచి వచ్చుకు సోతుంది” అని ప్రయోగముల ద్వారా జగదీశచంద్రబాబు 1897 లో నిరూపించిన తర్వాత, లండను స్పెక్టేటరు పత్రిక “మాటికి నూరుపాళ్లు పంగ దోరియుడు ప్రవర్తన యివేయ వైజ్ఞానికుల సమక్షముతో తన వైజ్ఞానిక పరిశోధనలను వివరించి అక్కడ పరిచిరాడు” అని వ్రాసింది, లండను టైముస్ “అత్యంత బోసు తన భారత కాల్య ప్రముఖ నిర్వహణనై, సాధన యంత్రాలు విర్మించుకుంటూ పరిశోధనలు చేశాడు.” అని రాసింది. లండను విశ్వవిద్యాలయపు వైస్ చాన్సలరు సర్ హెన్రీ రోస్కిన్ “ప్రాచ్య మేధ పతికి వైజ్ఞానికుల మేధావంశత్వ లో సమముగా తూగి పరిశోధనలు సాగించగలడు.” అన్న సత్యమూ, బొంబాయి గవర్నరుగా పుండన రియా ప్రభువు “విజ్ఞానము ఏ ఒక్కదేశానికి హక్కుమీ కాదు. జగదీశ చంద్రబాబు అంతర్జాతీయ వైజ్ఞానిక సంఘము లోనివాడు నందెహము లేదు” అన్న సత్యమూ కనుక్కుకొని ప్రకటించారు.

జగదీశ చంద్రబాబు చేసిన వైజ్ఞానిక పరిశోధనల ఔన్నత్యమూ ప్రాధాన్యమూకంటే ప్రాచ్య వైజ్ఞానికుడు— విశేషించి వేతాంతుల కులానికి చెందిన భారతీయుడు—సాక్షాత్త వైజ్ఞానికుల వలెనే ప్రయోగ కౌశల్యమూ వైజ్ఞానిక వాద ప్రావీణ్యమూ ప్రదర్శించగలగడము వింత అయిపోయింది. లండను విశ్వవిద్యాలయము ఆయనకు పరీక్షలో పని లేకుండానే డాక్టరేటు డిగ్రీ ఇచ్చింది, కార్నా అన్న ప్రాంచి వైజ్ఞానిక పరిషత్తుకుడూ తొలి ప్రభువా చాలా చాలా అభివం

దించారు, ప్రాచ్యకూ ఔర్షినుకూ వైజ్ఞానిక సన్మానం అవ్యవాయి విద్యాయి. కొమ్ములు తిరిగిన వైజ్ఞానికులు లివ్ మన్, కై రెటెన్, క్వింకే వార్ బర్న్, ఈలర్స్, లెహార్స్ బోసును కలుసుకుని అభినందించారు.

జగదీశ చంద్రబాబు అందరు పరిశోధకులవలెనే తననాటి వైజ్ఞానిక సమస్య మెకదానిసి—విద్యుత్ప్రసారము కోసము మెరుపు వెలుగులు సక్రమంగా వచ్చే సాధన నిర్మాణమును— ఎంచుకున్నాడూ, బ్రాహ్మే లనే పరిశోధకుడు విర్మించిన కొహీరరును లోహపు కణాలకు బదులు ప్రింగు తునకలను వాడే సున్నితము చేశాడూ, ప్రసారము (ట్రాన్స్ మిటరు)ను శక్తివంతము ఏకముఖము చేశాడూ, సున్నితత్యునికి కళ్ళేము పెట్టాడు. ఆయన కృషి విజ్ఞాత విద్యుత్ప్రసారం ఆయనని ఇలా అటూ విస్తరించ జేసింది. ప్రఖ్యాత వైజ్ఞానికులు చేసే, క్యూరీ వంటి ధార్మికుల వలెనే, తాను విర్మించిన సాధనమును పేటెంటు చేయక విజ్ఞాన ప్రపంచావేనిష్టామంగా అర్పణ చేశాడు జగదీశచంద్రబాబు.

విద్యుత్ప్రసారమును విర్మించడములో వెలుగులు దాటే బంటులకు ప్లాటినము పూతపెట్టించాడు బోసు. ప్రసారకాన్ని ఇనుప గోళములో ఇమిడ్చి దానికి ఆయస్కాంతిక బోక్సాన్ని దాన్ని మట్టి రాగిగోళములో ఇమిడ్చి విద్యుత్ బోక్సాన్ని నివారించాడు. ఈక్రమంలో వేర్వేరు లోహం శరీరధర్మాల పనికి వచ్చాయి ఆయనకు. విద్యుత్ప్రసారాన్ని పెట్టి సూచించే కొహీరరులో కూడా పన్నుని ఉక్కు ప్ర్రంగుల పుర్రును ఉపయోగించాడూ ఈ ప్ర్రంగల లకు కోబాల్టు పూత పెట్టించాడు. కూడాను, వీటికి ఒత్తిడి ఎక్కువైన కొద్దీ కొహీరరు సున్నితత్యము మారింది. గంటా రెండు గంటలు పని చేసిన తర్వాత కొహీరరు జాగరూకత మారింది. కొంత విశ్రాంతి ఇస్తే సున్నితత్యము మట్టివచ్చింది. చాలాపాళ్లు విశ్రాంతి ఇస్తే అసలే మొద్దుదారింది. ఈ సున్నితత్యున్ని పరిశోధించాడు బోసు. అది పెరిగి లోహాల—అలోహముల పుర్రుల గర్భాకర యొక్క కూలంకష పరిశోధనగా రూపొందింది. అన్ని పరిశోధనల వలెనే బోసు పరిశోధన కూడా శాలి బాలవలెనే నిరంతరాయముగా సాగింది కాని జన్మబాబు చేయలేదు, కూల వదలాలు అన్ని

ఈ పుర్రుల ధర్మాన్ని వేర్వేరుగా ప్రదర్శించాడములో “ఇది అణువులలో విద్యుత్ ప్రసారంవల్ల కలిగిన మార్పు” అని లిల్హానించుకుని కాంతివల్ల బోక్సానికి వదలాలు అణువులలో కలిగిన మార్పుని కోధించాడు. కాంతి అంటే కంటికి అందివచ్చే విద్యుత్ప్రసారం ప్రసారమేగా? కంటికి అందిరాని ప్రసార ఫలితాలు తెలుసుకోదానికి కాంతి వల్ల కలిగే ఫలితాలు తెలుసుకోడము మార్గముకదూ? ఈపరిశోధననుండి, “జీవములూ అజీవములూ ఏ ప్రేరణ కేనా చూపించే ప్రతికరము”కు పరిశోధించడమునకు ఒక్కటే మెట్టు: అరేడింటి ప్రతికారాన్ని ఒకదాని పక్కన ఒకటి పెట్టి పోల్చడము, జగదీశ చంద్రబాబు చేసినదే. ఇనుము, రాగి అయస్కాంత రజము వంటి రసాయనిక వదలాలు విద్యుత్ప్రసారానికి చేసే ప్రతికారానికి, కండరాలు—అతికి ఉన్న ప్రాచాల కండరాలు...చేసే ప్రతికారానికి గొప్ప పోలికలున్నట్లుగా మొట్టమొదటి సారిగా జగదీశ చంద్రబాబు విరూపించాడు.

అయితే, ఈ భారతీయుడు, భౌతికశాస్త్ర వేత్త, జీవశాస్త్రముతో బోక్సము చేసుకోని ‘ప్రతికారము’ అనే జీవశాస్త్ర పరిభాషను దొరక బొంబుకోడము సర్జన్ సేంద్రబాబు అన్న ఆక్స్ ఫర్డు జీవశాస్త్రానికి కట్టలేదు. బోసుగారి వ్యాసానికి శిర్షిక (తప్పని) మార్గాలని వేస్తేడు ఆయన. బోసుగారు తలవంచలేదు. ప్రయోగాల మూలంగా తనతప్పు చూపించారని అది కాముం వల్ల కాకూడ దివ్వారు. అంతరిక బారిక చాలా చాలా కోసం వచ్చేసింది, బోసుగారి వ్యాసము అచ్చుకో రకుండా అడ్డేరు. డీగి అంటు కనుక్కు వాలి బోసుగారు ఉద్వేగానికి ఇంపు పెట్టి లండనులో రాయల్ ఇన్స్టిట్యూషనులో కొల్ల పరిశోధనలు జరిపేటం. “రాయల్ సొసైటీ ప్రభురింపకుంటే మానె లిన్సియన్ సొసైటీ వారము వేస్తానన్నారు.

అయితే కక్కడ మోసము అడ్డువచ్చింది. బోసుగారి ప్రయోగాల రికార్డులగా చూస్తూం డీస మహానుభావుడొకాయన ఆ ప్రయోగాలు నాటి నేనూ చేశామూ, మేను తెయ్యడము మొదలూ బోసుగారిని తరవాతే అన్నాడూ ఏదా రింకడానికి కమిటీ వేశారూ, చచ్చి చెడి పాయంగల విచ్చిపారు “ఆ ఫలితాలు మొదలు కనుక్కున్నది బోసుగారే” అన్నారు.

తరవాతి రోజుల్లో బోసుగారు వైజ్ఞానిక ప్రతికల ప్రచురణ కోసమని చూడక తన పరిశోధనలను పుస్తకాల రూపంలో ప్రచురించారు! ప్రతిసక్తులు ఇంగ్లండులో ఆయన ప్రయోగ విధానాన్ని విమర్శిస్తూ గేరిట్టుటూనే వుండినారు. 1914 తర్వాత ఆయన మట్టి ఆ దేశాలకు వెళ్లి తనవాదాన్ని స్థాపించే దాకా కట్టిన వారు అక్కడ అక్కడా అల్లర్లు చేస్తూనే ఉన్నారు! అయితే బోసుగారి తరువారీ వైజ్ఞానికులు సాహె, రామన్, పి. సి. రాయ, యస్. సి. బోసు, కె. యస్. క్రిష్ణన్ వంటి వారికి బోసుగారికి వచ్చిన కష్టాలు రాలేదు. రామన్ గారికి నోబెల్ బహుమానము ఇవ్వక ముందు మోత్రము “భారతీయులూ మీరు అగలయ్యా” అని భూధర్ తర్జు గాకో ఎవరో అప్పుట్టు పోలిక.

విప్లవం
డి.కామేశ్వరి

ప్రపంచంలో అత్యంత రహస్యంగా రంగుల్లో అలంకరించుకుంటుంది. సామెతగా కడులున్న ముట్టు ముక్కులు క్షణక్షణానికి అకారాలు మార్చుకుని తిరిగిపోతున్నాయి. వాటి వంక అలాగే చూస్తూ ఆలోచిస్తున్న పార్వతి మనసులోనూ ఎన్నోరకాల రంగుల ఆలోచనలు రూపు చేసుకుంటున్నాయి, విడిపోతున్నాయి.

సుమారు యిరవై యేళ్ల క్రితంవాటి మాట. అప్పట్లో పార్వతి యూనివర్సిటీలో చదువు తోందేది. క్లాసు నాలుగుగోడల మధ్య చదువుకున్న విజ్ఞానమేకాక, యింకా ఎన్నోమానసి, పదివి, ఆరోచించి మనసుని వికసింప చేసుకుంటున్న మధురకృతాంబ. చదువుకువారి, యింకా పై నేం లేదన్నంతవరకు చదువుకుని ఒకరి అధికారానికి తలొగ్గకుండా స్వేచ్ఛగా సంపాదించుకుని జీవితం ఆదర్శవంతం చేసుకోవాలి. మామూలు ప్రతి అడదానిలోగ యెవరికీ ముడిపడి, ఏల్లల్ని కని, వాళ్ల రోగాలు, ఏడు పులు, వంటల్లో నటమతమవుతూ, మరొకరి కోసం తనని బలి పెట్టుకుని రోజులు నెట్టేయడం అంటే చెప్పలేని భయం, అనన్యం!.. యీ గాడిలో పడి అందర్లాగా యెవో చావు వెతుక్కుంటూ కొట్టుకుపోకుండా, పూర్తిగా తన కోసం తన, తనకి యిష్టం వచ్చిన ఏదోగా బ్రతికాని అమె అప్పట్లో

నిశ్చయించుకుంది.

ఆ నిశ్చయం ఎవరెన్ని విధాల నచ్చచెప్పినా నడచలేదు. తల్లి, తండ్రి, అన్నలు అందరూ ఎన్నోవిధాల హితబోధలుచేశారు. అఖిరిపారి యింట్లో పెద్దరభసె జరిగింది. ఎన్నో సంబంధాలు చూడకుండానే తిరస్కరించింది. అఖిరిపారి అమెకి తెలియకుండా పెళ్లి చూపులు ఏర్పాటు చేశారు. యిష్టం లేకపోయినా కూర్చోక తప్పలేదు. అప్పుడే తన విశ్వయాలని బయట పెట్టింది. యింట్లో అందరూ అనేకవిధాల నచ్చ చెప్పబోయారు.

“యిత మంచి సంబంధం తనన్ను చేసిన మళ్లి దొరకదు. పదిహేను సంవత్సరాల జీతం. విదేశాల వెళ్లి వచ్చాడు. విషయం, విశేషాలు, సంస్కృతి, సంస్కారం ఉన్నవాడు. అందగాడు, అస్థివరుడు. అన్నిటిని మించి నీ పంట చాల యిష్టపడ్డాడు. నీ వెండుకింత మూర్ఖంగా అన్ని తిరస్కరిస్తూ న్నానో మాకు అర్థం అవడం లేదు.” అన్నయ్య కోప్పడ్డాడు. వద్దంటున్న కొద్ది, దాన్నిలా డీగ్రీని మీద డీగ్రీలు చదివించారు. దాన్ని యిలా నెత్తి నెక్కించుకున్నారు. యింకా యిప్పుడవి మన మాట వింటుందా!” అమ్మ విసుక్కుంది.

“దాగ ఆలోచించు తల్లీ, చదువుకున్న దానివి. పెళ్లి కాకుండా యెన్నాళ్లుంటావు! నిన్ను కష్టండుకు

మా బాధ్యక మేము నెరవేర్చారి గదా! ఏమి పెళ్లి చెయ్యకుండా ఎన్నాళ్లు చూస్తూ పూరుకుంటాం?” నాన్న బ్రతిమిలాడారు.

“పెళ్లి చేసుకోకుండా, ఎమ్మెస్సీ, డియస్సీ అయి, విదేశాల వెళ్లి తిరిగిచ్చి యింకా పరిశోధించి, కనిపెట్టి, పేరు పొంది నోబుల్ ప్రైజ్ కాకొట్టేసి.. యింకా ఆతర్వాత ఏం చేస్తావు?” చిన్నమ్మయ్య వేళా కోశం.

యెన్ని హితబోధలు, మందలింపులు, నెక్కి రింపులు, అనునయాలు, కోపాలు, ఆగ్రహాలని ఎదుర్కోవలసి వచ్చిందో ఆనాడు పైకి చదవాలన్న తన కోరిక నెరవేర్చుకోదానికి మొత్తానికి ఏలాగైతే మేం, అన్ని అవరోధాలని దాటి తన ఆదిర్యం చేరుకో గలిగింది. తన ఆశయం నెరవేర్చుకోగలిగింది.

యీ దేశంలో ఒక డాక్టరేట్, విదేశాలలో ఒక డాక్టరేట్ పొందింది. తిరిగి వచ్చాక మొదట్లోనే పెద్ద తీరంతో మొదలై యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసరుగా పని చేస్తూంది. కాలేజీలో యెంతో పేరు. అమె అంత మేధావి అమెలాగ అతిమూర్ఖురంగా విడిచింది, వ్యక్తం చెయ్యగలవారు తేలంటారు. యెన్నో పుస్తకాలు చదువుతుంది. అమె నబ్బక్ట్ వీదోక, యింకా యేవో యితర విషయాల వీదో జ్ఞానాన్ని అన్వేషించానని, అర్జించానని అమెకున్న భిన్న యెప్పటి

పెంటెస్టులు

నొప్పిని అతి శీఘ్రంగా తొలగించునట్టి విధానమును

కనుగొన్నారు

మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రో

ఇప్పుడు, మొదటిసారిగా భారతదేశంలో ప్రవేశపెట్టబడినది

కొద్ మా వయస్సు, 'ఆస్ప్రో' యొక్క పరిశోధన సంస్థలో, డాక్ యొక్క నిమగ్న మీద వదిలేస్తున్న పెంటెస్టులు ఇప్పుడు క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రోను కనుగొన్నారు - ఇది భారత అతి శీఘ్రంగా పోగొట్టే పాదనము.

మైక్రోఫైన్డ్ అంటే ఏమిటి? మైక్రోఫైన్డ్ అంటే ఆస్ప్రోలోని నొప్పిని పోగొట్టే వాతము ముప్పుది రెండు వన్నుగా క్రొత్త ప్రత్యేకమైన వదలిలో చెయ్యి అడినది ప్రతి మాత్రలోను ఇప్పుడు ఇంచుమించు 15 కోట్ల అతి సూక్ష్మమైన అణువులు వుంటాయి అందువలన రెండింతల కన్నా ఎక్కువగా నొప్పిని పోగొట్టే శక్తి అతి శీఘ్రంగా వదిలేసే మూడు రెండు క్రొత్తంగా నొప్పిని తొలగించును.

అతి శీఘ్రంగా వదిలేసే చాలా సేపు వుంటుంది: క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రోలోని చురుకైన, వాతము మరయనంగా, అతి త్వరగా ఇమిడి గేరమందు 5 మంది 7 గంటల దాకా వుంటుంది ఇందువలన, మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రో అతి శీఘ్రంగా నొప్పిని తొలగిస్తుంది, మరియు చాలా సేపు వుంటుంది.

తీసుకోవడం చాలా సులభము: క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రోను మీకు ఇచ్చినట్లు తీసుకోవచ్చును అలాగే కాని, నీళ్లలో కలిపి కాని, ఉత్ గ్లాసుకు నీళ్లలో కాని లేక వేడి పానీయముతో కాని తీసుకోవచ్చును.

వీటికోసం క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ 'ఆస్ప్రో'ను వాడండి: నొప్పి, తల నొప్పి ఉబ్బ నొప్పి వంటి పొలు కీ నొప్పి ఇవ్వరమతో కూడిన అణువు, ప్లా, కీ: నొప్పిలతో కూడిన ఇవ్వరము, గొంతుగనొప్పి మొదలు; పెదవారికి; రెండు విళలు, అవసరమే మరీ వేసుకోండి.

వినియోగం: 15 నీళ్ల, లేక దాక్టర్ సలహా ప్రకారము వేసుకోవచ్చును.

క్రోత్ మైక్రోఫైన్డ్ 'ఆస్ప్రో' ఈ విధంగా వదిలేస్తుంది

నివారణ

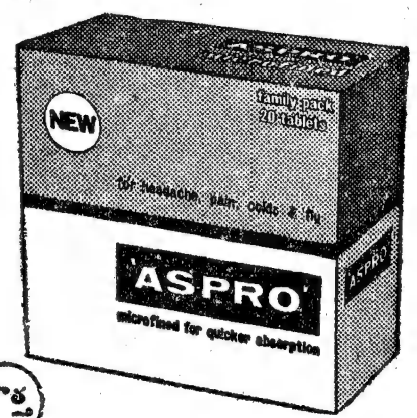

నివారణ

విళలోని అణువు ఎంత పెద్దదిగా వుంటే అంత నెమ్మదిగానే అది ఇమిడుతుంది - అందువల్ల మీరు, నొప్పి తగ్గడానికి చాలా సేపు అగిరి.

ఇది మైక్రోఫైన్డ్ చెయ్యబడటం వలన, ప్రతి, క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రో, విళలోను ఇంచుమించు 15 కోట్ల అతి సూక్ష్మమైన అణువులు వుంటాయి, ఇందువలన, ఇది అతి త్వరగా ఇమిడి, అతి శీఘ్రంగా నివారణ నిచ్చును.

క్రోత్ మైక్రోఫైన్డ్ 'ఆస్ప్రో', నొప్పిని, నివారించుటకు, ఇప్పుడు మీకు లభించే వాటిలో అతి అధునికమైన పాదనము.

మైక్రోఫైన్డ్

ఆస్ప్రో

అతి శీఘ్రంగా నొప్పిని తొలగించును

వికాసం (వి) ఉత్పత్తి

AS 6770

కప్పుడు యేదో అసంతృప్తిని, వెలితిని చూపెట్టానే ఉంటుంది.

నగరంలో అందమైన చోట ఓ అందమైన బంగళాలో ఆమె మకాం. వంటకీ మనిషీ, వసులకీ నాకరు, తోటకీ మాలి, చిన్నకారు అన్ని నడుపాయా లున్నాయి. కాలకే. పానికి అన్న కూతురు ప్రమీల వుంది. ఆమె పనిచేసే కాలేజీలోనే చదువుతుంది. చలాకీగా వుంటుంది, మంచి మాలకారి. పార్వతికి మనసు సరిగా లేనపుడు, ప్రమీలతో కాసేపు కబుర్లు చెబితే చాలు, ఆమె ఉల్లాసం యీమెలోనూ అంటు వ్యాధిలాగ వ్యాపిస్తుంది.

ప్రమీలని పార్వతి వద్దకి వంచడానికి ఆమె తండ్రి చాల నంశయించాడు. వివాహం అడదాని కాళ్ళకి నంకెళ్ళు చేస్తుందని, అనవసరమైన వ్యాపకం అనీ, వాదించి పెళ్లి మానేసిన పార్వతి, ప్రమీల మెదడులో ఆ బీజాలే నాటుతుందని ఆయన భయం. కాని ప్రమీల యిష్టం వల్లా, పార్వతి వల్లిడి వల్లా, అంతకు మించి ప్రమీలని వంటరిగా వేరే చోట ఉంచడం యిష్టంలేక అక్కడికే వంపాల్సి వచ్చింది.

పార్వతి అలా సాయంకాలాలు ఆరుబయలు, కూర్చుని నీరెండల్లోకి చూస్తూంటే యేమేమిటో ఆలోచనలు వస్తాయి. యీసభ్యు కొన్ని కొన్ని నమ యీలో యేదో అసంతృప్తి పూర్తిగా కృంగిదీస్తుంది ఆమెని.

ఆ సాయంకాలమూ అంతే! అలా కూర్చుని పైకి చూస్తుంటే, రోజూ అనే పుస్తకాలు, పాఠాలు విద్యార్థులు, పరీక్షలు, అదే కాలేజీ, అన్నీ యేమిటో గుర్తుకొచ్చి మనసు కలతపడింది. జీవితంలో వల్లతని, నిశ్చలతని దృష్టించిన తను కూడ అఖరికి ఒక గాడిలోకి ప్రవేశించింది. బ్రతుకు యిలా ముగియవలసిందేనా? నవ్యత నాశించిన ఆమెకి యీ బ్రతుకు విసుగు కలిగింది. ఆమె ఆలో చనలు వరివరి విధాల పోతున్నాయి.

గేటు తీసుకుని ప్రమీల లోపలికి వచ్చింది. ప్రక్కన లాన్స్ పార్వతి వంక చూడకుండానే యేదో ఆలోచనలో పడి పాదావిడిగా లోపలికి వెళ్లింది. పుస్తకాలు టేబిల్ పైకి గిరపాటేసి బట్టలయినా మార్చకుండా, పుస్తకాల పద్యనించి ఓ ఉత్తరం తీసి అదేవినిగా చదివింది చాలసేపు. చివరికి చీకటి గదిలో అలా ఉత్తరం పట్టుకుని ఆలోచించుకుంటూ కూర్చుంది.

“చీకట్లో కూర్చున్నావేం ప్రమీ, శైలు చేసుకోక పోయావా?” పార్వతి గదిలోకి వచ్చి శైలు చేసింది.

ప్రమీల ఉక్కిరిపడి లేచి, గాభరాగా ఉత్తరం దాచి, వరసంగా బయలు తీసుకుని బయటికి వెళ్లి పోయింది.

పెనుగాలిలా ఉరుకులు పోసే ప్రమీల అలా వెన్నుడి, నిబ్బరంతో హుందాగా నడిచి వెళ్ళడం, అంతకు మించి యేదో ఆలోచనలో వద్దం, పార్వతికి ఆశ్చర్యంగా వుంది. ప్రమీలకి దీవుడ, పౌడరుమే గాని మెదడు యివ్వ లేదనుకునేది చాలసార్లు. అలాంటివి యీ రోజు ప్రమీలలో మార్పుకీ కారణం ఏమిటో!

ఆ తర్వాత ఆ మార్పుకీ కారణాలు అన్వేషించడమే ఆమె కొక ముఖ్యమైన వనయింది. ప్రమీల క్రమంగా చాల మారింది. యెప్పుడూ పదిమందిని బుట్టా చేరేసి వస్తున్నట్లు, కేరంతలై ఉన్నట్లా చెబేరే! ప్రమీల కనెసే స్నేహితులని వదిలిపెట్టింది.

నీ రెండలు

యెప్పుడూ ఒక్కటే కూర్చుంటుంది. అప్పుడప్పుడు ఏదో వ్రాస్తుంటుంది. లేకపోతే అలా యొక్కడికో ఏ అర్థము చేప్పని మాపులు చూస్తూ ఉంటుంది.

ఓ సాయంకాలం తొందరగా యింటికి వచ్చి కూర్చున్నారెద్దరూ. సినిమాకి వెడదమని ప్రతి పాదించింది ప్రమీల. ఏమంటుందో చూడాలని తను యిష్టం లేకున్నది పార్వతి కావాలంటే ప్రమీలని ఒక్కసారి వెళ్ళమంది. మామూలుగా అయితే, పార్వతి కదిందాకా వేదించుకు తినేది ప్రమీల. కాని అంజ “నరే, అయితే” అని యింతేం అనకుండా పిల్చిపోయింది. అది పార్వతి కొక కనువిప్పు.

మరో సాయంకాలం భోజనాల వేళ, కంచం ముందు కలిపిదే కలపులా అలా మూగగా అలా చిన్నా తనలో తను ఎప్పుడుంటున్న ప్రమీలని చూస్తూంటే పార్వతికి వ్యర్థ, కోపం, విరాకు, అదేమిటో తెలుసుకోవాలన్న ఉర్బుకర యిలాంటి వెన్న చాల వచ్చాయి.

“యెందుకే అలా నీలోనున్న వ్యక్తులుంటున్నావు?”

“యేం లేదక్కయ్యా!”

“యేమి లేకుండా నవ్వుకోడానికి నీకేం పిచ్చా ఏమిటి?”

“కాదు, యేదో గుర్తు వచ్చింది!”

“ఆ యేమిటో, యేదో నాతో చెప్పుకూడదా?”

“అబ్బ! అన్ని ప్రస్తావనీ ఏమీనా కావాలి! యేం లేదంటే యేం చెప్పు?” విసుగు, గారం, మిలా యించి మాట మార్చింది ప్రమీల.

అప్పట్నుంచి పార్వతి ప్రమీల మీద యింపుమించు గూఢచర్యం పోగింది. ఆమె షూటర్స్ వూసంతో లేని అర్థాలు యెన్నో వెతికసాగింది. ఆమె కళ్ళలోకి ఎరిశిననగ చూసేది. తల్పకత, ఉత్కంఠ వూర్రవే కానండా యేదో భయం కూడ ఆమెలో ప్రవేశించింది.

ఆ రోజు కలెక్టర్ పక్కనవు పోటీలు! వార్షికోత్సవ సందర్భంగా జరిగే వారం రోజుల్లోనూ అంజ కల్లుకడవలేని. అరెసుఖ్యమైనది. అన్ని కాలేజీల నించి విద్యార్థులు పాల్గొంటారు.

పార్వతి కన్నా ముందుగానే అక్కడికి వచ్చి ముందు కుర్చీల్లో కూర్చుంది ప్రమీల. పోటీలన్నీ వేరేగాని యింపుమించు తుర్రనివ్వడం లందరికీ ముందుగా తెలిసినదే. కృష్ణమూర్తి అన్ని కాలేజీల్లోనూ అంతకుముందు ఉత్తమ వక్త అనిపించుకున్నాడు. అతను పై నలో ఎం. ఏ. పచ్చగ, ఎప్పుగా బాగుంటాడు. చక్కని శైలి విరాచించే కంతం. అంత కంటే అతని యే విషయం పై వేనా మూట్లాడే ముందు యెంతో వని, తెలుసుకునిగాని రాదు. అంచేత అతను వెళ్ళి చాల విషయాలు విగతా వాళ్ళ కండుకుండా పోయేవి.

ఆ యేడు విజేత కృష్ణమూర్తి!

చాం రోజుల్లోని చీదని వెలువలంటే ఉల్లాసం, ఉల్లాసం ప్రమీల అంజ కృష్ణమూర్తిని అభిందిస్తున్నాడు చీదని పార్వతి దూరాన్నించి వాళ్ళలా ఒకర్నొకరు చీదని పువ్వుకుంటూ మూట్లాడుకుంటూ నడక దం చీతాక పొందికి చలవలకు లక్ష్యంయింది. వాళ్ళెద్దరూ అలా కాంటో

కోకి మాయమైనాక, పార్వతి యింటికి చేరుతుంది వంటరిగా.

ఆ తర్వాత వారంరోజులలో కృష్ణమూర్తి గురించి చిన వివరాలు అన్నీ సేకరించింది పార్వతి. స్వయంగా అతనితో మాట్లాడింది. చివరికి ఓ నిష్పయ నీకి వచ్చింది. అన్న గారికి ఉత్తరం రసింది.

‘అన్నయ్యా, చారంరోజుల తర్వాత ఉత్తరం వస్తున్నాను. వ్రాయుల్నిదేం కనుడక యింత కాలం వ్రాయలేదు. ప్రమీల కూడానిగా వుంది. బాగా చదువుతుంది తప్పకుండా క్లాస్ రొచ్చు.

అనలు యీ ఉత్తరం రాయడానికి కారణం ప్రమీలకి యింక ఏదూ... పోయినట్లే రెక్క అది రేపేగ్గిరి వెళ్ళుందని గాని... పించాలని నీ డిజైన్ లనిగాని న కోను. దానికీ పై చూడాల మీద మోజ లేని నాకూ యింక యీ చూపు చూసినీ ముందు లంచేర యింక పెళ్లి గురించి అలంకార దం మంచి నా డిజైన్ లం.

ప్రమీలకి తగిన సంబంధం మొకుటి చూడాలి కృష్ణమూర్తి బాగుంటాడు రెండై వాడు... యింకా చాలపైకి వెళ్ళి అక్కణాలన్నాయి అన్ని విధాల ప్రమీలకి తగినవాడు. అందుకు నీవేం మరో పించక్కర్లేము.

అన్నింటికన్నా ముఖ్యం వాళ్ళెద్దరూ ఒకర్నొకరు యెంచుకోని యిష్టపడ్డారు. ప్రమీల నుఖం కన్నా ముకు కావ్వందే రుంది? అంచే యింక యే అడ్డు చెప్పకుండా యీ వేనదనే యీ పెళ్లి జరిపిసాగి అలిస్తాను నీవు లతల్ని చూడాలనుకుంటే యిష్టానికి రా? నాళ్ళ పెద్దవారితో కూడ మాట్లాడి నిశ్చయించుకోవచ్చు.

—‘పార్వతి’

ఉత్తరం పోస్తుకీ పంపిక కిటికీ దగ్గర విలబడి బయటికి నీ రెండలోకి పూస్తుంది పార్వతి.

యీ యింకై పిళ్ళలో తన అభిప్రాయాలేలా మారాయో, అలాగే మారుతున్నాయి ఆకాశంరంగులు. అప్పుడంత విశ్రామముకున్న తన మనోభిప్రాయాలు, యీవాడు యిలా ఆమెని కంపిత పెట్టున్నాయి. ఆమె జీవితంలో యెంతో నష్టపోయింది. కాని ఆ విజయ ఆమె చాల ఆలస్యంగా వచ్చింది. తను పోగట్టు కన్ను దాచివిన ఏమిటో చాల ఆలస్యంగా రెసింది ఆమెకి. అనుకోకుండా ఆమె కళ్ళలో నీరు తిరిగింది.

“ఎందుకైతా! నీకళ్ళలో నీళ్ళు ఏమిటయింది?” అప్పుడే వచ్చిన ప్రమీల ఆశ్చర్యంగా పూస్తూ అడిగింది.

“ఏంటిదు” మృదువైన వెనక్కితిరిగి కళ్ళు తుడు కొంది పార్వతి.

“కాదు, చెప్పితిరి, ఏం అయిందీతా” అత్రంగా అడిగింది ప్రమీల.

“నో, కొంటేసిల్లా! అంజ నువ్వెందుకు నవ్వు కున్నావో చెప్పావా? యీ అంజ సనెందుకు యేడు స్తున్నావో చెప్పావా?” లేచి నవ్వు తెచ్చుకుని హాస్య మూడ బోయింది పార్వతి.

ఆ కప్పిళ్ళ ఆమె హృదయంలో గూడుకట్ట కుక్క బాగకి ప్రవేశించి, ఆమె ఓటుమిగిలిన కటింటే సిక్కులని ప్రమీలకి రెసియిదు.

రామదాసున హత్యచేసి, ఆయన దాసుకొన్న దంతా ఎవరో దోచుకుపోయారు. అంతక్రితమే సత్యమూర్తి తన కథ కొంత చెప్పారు రామదాసు. ప్రకాశం తన సుగర్ ఫ్రెండ్స్ లోన సత్యమూర్తికి ఉద్యోగం ఇచ్చాడు. ఆ చుట్టుప్రక్కల ప్రకాశానికి చాల పర సతి ఉంది. అతనికి దామోదరం నమ్మిన బంటు. భానుమతిని వశపరచుకుంటే కావలసినంత అమ్మి దక్కుతుందని అందుకు దామోదరం ప్రయత్ని మ్మన్నాడు. సత్యమూర్తి, భానుమతి పరస్పరం అకర్పించుకున్నారు. భానుమతిపేర నెలనెలా వచ్చే మనియూర్లరు ఎవరిదగ్గ రున్నచో తెలుసుకోవాలని ఆరాటపడుతున్నాడు సత్యమూర్తి.

20

మహారాజి పేటలో చాలా దూరం నడిచి, బీరో ఒక ఏకాంత స్థలములో ఇద్దరూ కూర్చున్నారు. సత్యమూర్తి భానుమతి కళ్ళలోకి చూస్తూ, అన్నాడు. “ఇక్కడికి నేను ము, వు చాలా సార్లు వచ్చాను గానీ, ఇంతసంతోషం ఎప్పుడూ కాలేదు. పైగా ఈ ప్రదేశంలో ఇంత ఆనందం ఉందని కూడా అనిపించ లేదు. ఇప్పుడు ఏకంగా ఈ సుంద్రం గురించి ఒక పద్యం రాయాలని పిస్తోంది”.

“నువవు మీరొక్కటే వచ్చుతుంటారు. ఇప్పుడు నేను కూడా వుండడం వలన మీకు ఏదో మార్పు కనిపిస్తోంది కాబోలు” అంది భానుమతి, చిరు నవ్వుని వెదిమల మధ్య దాచుకుంటూ.

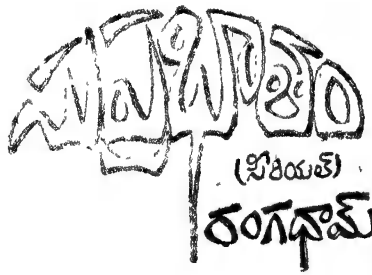
“ఓం చెప్పావు. నువ్వు నా ప్రక్కనవుంటే ప్రపంచం అంతా క్రొత్త వెలుగుతో కప్పిస్తుంది. ఆ విషయం నేను గ్రహించాను”

“అంటే?” అని అతనిపై వు తీక్షణంగా చూసింది.

“అంటే—అది అంతే” అన్నాడు సత్యమూర్తి. “చాలా దూరం వెళ్తున్నారే” అంది భానుమతి “అంతా వృధాప్రయాస అంటావా?” “నాకేం తెలుసు?” అంది అమాయకంగా. “హమ్మయ్యా! కాదని మాత్రం అనలేదు. అందుకు సంతోషం.”

భానుమతి నిద్రించి సత్యమూర్తి కూడా నవ్వాడు. ఇద్దరూ కొద్ది వు కేరటాలవై వు చూశారు. సత్యమూర్తి కొద్ది క్షణాల తర్వాత, “ఏకొక విషయం చెప్పాలని చాలా కాలంనుండి అనుకుంటున్నాను, కానీ చెప్పలేక పోతున్నాను. ఇవారే అది చెప్పేగాని నా మనస్సుగే ఒట్టై లేదు.” అన్నాడు.

“ఏమిటి?” “మీ బాబాయి నీ బాధ్యత నా కన్నగింది నవ్వుడు విన్ను వేనరంగుమ కానీ విన్ను చూసిన దగ్గర్నుండి, ఇక ఒక్క విముచయైనా ఆలోచించకుండా వెంటనే నీ బాధ్యత స్వీకరించాలనిపించింది. నువ్వు కేవలం మా రామదాసుగారి కుటుంబవేతాడు. ఒక అవురవాన సుందరిని. అటువంటి సుందరిని కోరిగిం అర్హత వారో ఏమీ లేదు. అందువల్ల సందేహించునీ వచ్చింది. ఏకా ఈసరికి పురుషులంటే కొన్ని అభిప్రాయాలు ఏర్పడి

వుంటాయి. నీవనన్నుకు వచ్చిన వారి గురించి నాకు తెలియ జేస్తే సంతోషిస్తాను.”

“నామనసుకు నన్న వాళ్ళు, అనంత రావుగారే మా బాబాయి”.

సత్యమూర్తి వకవక నవ్వాడు. భానుమతి నవ్వింది. సత్య అని సత్యమూర్తి, “నరే నేన నీ మనసుకు వచ్చినదేదన్న మాట” అన్నాడు.

“మీరు నామనసుకు వచ్చడం కాదు. నామనస నాకర్పించారు”.

అదివినిగానే, “అ!” అని సత్యమూర్తి, కళ్ళ పెద్దవి చేసి ఆమెవై వు చూశాడు. ఆమె ఈ పంసుకుంది.

“విజంగా నేనంత అచ్యుత్తవంతుణ్ణా?” అని మెల్లగా అన్నాడు.

ఆమె తలవంచే తలూపింది సత్యమూర్తి తన మనసులోని భావాలను ఏదో చెప్పవారంభించాడు. అవన్నీ ఆమెకు మోసస్థూపాల్లా తనలో కలిగే ఆలో చనూ. (ప్రీటు ఏదీదంగా ఉండాలి తను తనమన సులో తీయించుకున్నాడో, అవిధంగా కచ్చింపింది భానుమతి ఒక్కరై నవ్వాడు. ఆమెకూడా మధ్యమధ తన భావాలు చెప్పింది. ఒక ఆదర్శవంతమైన నడకలం గదపాలని ఇద్దరికూ వుంది. ఇద్దరిలోనూ, తాము భవిష్యత్తులో ఏదో సాధించాలనే కోర్కెలున్నాయి. ఆ కోర్కెలు దిబ్బగురించి కావు, సుఖం గురించి కావు. సంఘంలో మార్పును గురించి, ప్రజలకోక నవీన సందేశావుండించడం గురించి, దేశంలో వ్యాపించిన అజ్ఞానాంధకారంలో ఒక వెలుగు రేఖన చూపడం గురించి— కోరికలు.

ఇద్దరూ తమ భవిష్యత్తు గురించి చాలావై మూట్టాడుకున్నారు. బాగా చీకటి పడ్డాక, తే. భానుమతి ఇంటికి బయల్దేరారు. సత్యమూర్తిలో కలిసి భానుమతి రావడం చూసిన కూర్మనాథస్వామి, ఆయన భార్య తమలోతాము ప్రశ్నార్థకంగా చూసు కున్నారు.

సత్యమూర్తి ఇంటికి రావడానికి సందేహిస్తూంటే, స్వామిగారు, “రావోయ్ ఇంతసేపూ భానుమతి ఎక్కడికెళ్లందా? అని అనుకుంటున్నాను..దానికోసం జగ్గారావుగారి అమ్మాయి మాతలవై ఇంతసేపూ కూచుని ఇప్పుడేవెళ్లింది.” అని భానుమతివై వు తిరిగి, “రేపు వాల్లంటి ఏదో పార్టీవుండిట, నీమ్మ తప్ప కుండా రమ్మని మరిమరి చెప్పింది.” అన్నాడు.

“నరే, అలాగే వెళ్తాను” అంది భానుమతి.

స్వామిగారు సత్యమూర్తిని కూచోపెట్టి, భాను మతి ది.వి. చదువు పూర్తయింది కాబట్టి భవిష్య త్తులో ఏం చెయ్యాలా? అని ఆలోచిస్తున్నా మన్నాడు. అదమ్మి కాబట్టి వివాహం చెయ్యవలసిన బాధ్యత తమపై వుందని, ఆ విషయంలో భగవం తుడి

దయ ఎప్పుడు కలుగుతుందా? అని ఆలోచిస్తున్నా మన్నాడు. “అది అందరి లాటే నీళ్ళ కాదోయ్. చాలా స్వతంత్ర భావాలు కల వ్యక్తి. దానిని సరిగ్గా అర్థం చేసుకుని, దాని భావాల్ని గౌరవించే వ్యక్తి కావాలి.” అన్నారు ఆలోచిస్తూ.

“మీరందుకీ వింతించకండి. నే నామెను తరాదిస్తున్నాను. మీ రంగీకరిస్తే ఆమెను నా దానిగా వేసుకుంటాను.” అన్నాడు సత్యమూర్తి.

స్వామిగారు సంతోషంతో, “చాలా మంచిది నాయనా, మా మనస్సులలోనూ అదే వుంది. భాను నీ గురించి ఎన్నో విషయాలు చెప్పింది. ఎప్పుడూ నీ గురించే మాట్లాడుతుంది. మీ యిద్దరూ ఒకరి కొకరు తగిన వారనిపిస్తుంది. నేను ముసలి వాళ్ళమై రోయాం. మీ యిద్దరిని ఒకటి చేసి, మిమ్మల్ని మూసుకుంటూ, ఆ భగవంతుణ్ణి ధ్యానించుకుంటూ కాలం వెళ్ళబుచ్చదల్తాం.” అన్నారు.

“నా కొక వివాహంకాని చెల్లెలుంది. ఆమె మా మీద అతిగా మూడేళ్ళ క్రిందట ఇల్లు వదిలి పెట్టి వెళ్ళిపోయింది. ఆమె గురించి తెలుసుకుని, ఆమె విషయంలో నా బాధ్యత నెరవేర్చుకోగానే మే మిద్దరం వివాహం చేసుకుంటాం.” అని సత్యమూర్తి చెప్పే, అందుకు స్వామిగారు అంగీకరించారు.

మరునాడు ప్రొద్దున్న మృతతి ఒకటి రాసి భానుమతి పేర, తమ వాకరు ద్వారా పంపింది. అందులో ఆరోజు సాయంకాలం భానుమతి తప్ప కుండా తమ యింటికి రావాలనీ, తమయింటిలో ఒకప్పు టిపార్టీ ఏర్పాటు చేశామనీ వుంది. అలాగే వస్తానని చెప్పమని, అవాకరుతో రెప్పి సంతోషింది భానుమతి.

సాయంకాలం ఆరు గంటలకి భానుమతి కోసం జగ్గారావుగారి కారు వచ్చింది. అందులో భానుమతి వెళ్లి కు చుంప. కానీ జగ్గారావుగారి ఇంటిముందు అగగానే, మాతాి ఎదురుగా వచ్చి “అంతా పిద్దమై పోయింది. నీ కోసం ఎదురు చూస్తున్నాను. నువ్వు లేకుండా పార్టీకి అందం లేదు.” అని కారులోంచి దిగిన భానుమతిని, ఎంట్లోకి తీసుకు వెళ్లింది.

“ఏమిటి పదానడిగి? అని అడిగింది భానుమతి.

“పూరించి కొందరు ప్రముఖ వ్యక్తుల వాహనా వింది ఒక టిపార్టీ ఏర్పాటు చేశారు చూడండి. దామోదరంగారూ, ఆయన కొడుకూ కూడా వచ్చారు. ముఖ్యంగా మన మహిళాభ్యుదయసంఘం గురించి కొంత చర్చించ దల్చుకున్నారు.

పార్టీ, జగ్గారావుగారి ఇంట్లో, తోటలో ఏర్పాటు చెయ్య బడింది. ఆయన కొక అంద మైన తోటా, కిన్న లాన్ గ్రాండు ఉంది. మధ్యన ఒక టేబిల్ పెట్టి దానివిండా పంపొ రచ్చ వల్లేలూ, కానీ కప్పులూ, సాసర్లూ వుం చారు. అది బహు పార్టీ. సుమారు ఇరవై మందిదాకా పురప్రముఖులు తదితర వ్యక్తులూ వచ్చారు. మాలతి, భానుమతిని వారందరికీ పరిచయం చేసింది. దామోదరం భానుమతిని చూడ గానే, “నీ పక్షి తైపోయాయను కుంటాను”. అన్నాడు.

“అవును”. అంది భానుమతి దామోదరం ప్రక్కని విల్చున్న ఒక పాడుగాటి నల్లవివ్వకి పై

అమె దృష్టి పడింది. అతను ఖరీదైన టెలివిజన్ సూటు వేసుకున్నాడు. లోపల తెల్లని చొక్కా, దానిమీద నల్లని టై కవిసిస్తోంది. సూటు బూడిద-రంగుల వుంది. అతని కళ్లు మాత్రం ఎర్రగా వున్నాయి.

దామోదరం అతనితో, “ఈమె భానుమతి. ఆమె భానుమతితోనే ‘ఇతనే సూత్రబద్ధం గోపాల్’ అన్నాడు.

“నమస్తే” అంది భానుమతి, తనవైపు కళ్లుగూరి చూస్తున్న ఆసతికెళ్ల యువకుణ్ణి చూస్తూ.

“నమస్తే” అన్నాడు.

దామోదరం భానుమతితో “గోపాల్ మరొక వారం రోజుల్లో బొంబాయి వెళ్తున్నాడు. నువ్వు కూడా అతనితో వెళ్లవచ్చు. మహిళాభ్యుదయ సంస్థ యొక్క బొంబాయి బ్రాంచి పుత్తూరుం రానున్నాం. నువ్వు అదపిల్లలవస్తలలో వుండి వచ్చు. గోపాల్ అక్కడ ఉండేటటువంటి రోజుల పాటుంటాడు. ఏకక్కడ ముఖ్యమైన వన్నీ చూపిస్తాడు. నేలవులు రెండు తెలంగాణ తీర్తిం పొందు స్థానంకో గడిపి రండి.” అన్నాడు.

“అబ్బో! బొంబాయి వెళ్లమా? పోయ్యం కొడు.” అంది భానుమతి.

“ఏం? అంతా సంస్థ ఖర్చుమీదే. నువ్వందుకేమీ జంకక్కర్లేదు. అయినా ఇక పిదప తుంటా మాది” అన్నాడు చిరునవ్వుతో దామోదరం.

భానుమతి తాళం లేదన్నట్లు తలూచింది. దామోదరం, “ఏమో మీయిష్టం. నువ్వు, గోపాల్ మాట్లాడండి.” అని అక్కణ్ణుంచి వెళ్లిపోయాడు. ఆయన వెళ్లిపోయాక, భానుమతి కూడా కదలి బొంబాయి. కానీ గోపాల్ “మా అప్ప నాకు మీరుంచి అంతా చెప్పారు. ఆయన మీతో కూడా చాలా విషయాలు చెప్పారనుకుంటాను” అన్నాడు, కొద్దిగా తడబడుతూ.

“దేవిగురించి?” అని అడిగింది భానుమతి.

“అదే, ఈసంస్థ గురించి, మీయొక్క వాయొక్క భవిష్యతు గురించి, ఆయన చాలా ప్లానులు వేశారు. బొంబాయి వెళ్లే బాగానే వుంటుంది.” అని పెత్తిగా మాట్లాడసాగాడు భానుమతి, “మావాళ్లు ఒప్పుకోరు” అని, చాలాటి కొంఠం ముందుకు వెళ్తున్న అవకాశం చూసుకుని, ఆసెతోపాటు ముందుకు వెళ్లిపోయింది, గోపాల్ కు దూరంగా.

గోపాల్ మాత్రం ఆమెను చూసిన దగ్గర్నుంచి, ఏదో ఒక వూపు ప్రపంచంలో విహరిస్తున్నాడు. ఆమె అంత అందమైనదే తను అనుకోలేదు. ఇంకా ఎంత మాత్రం ఆలస్యం చేయకుండా ఆమెను వివాహం ఆదాతి. ఆమెకు తనయందంత ఇష్టమిస్తున్న కన్యించటం లేదు. కానీ ఎంత డబ్బు ఖర్చు పెట్టినా, ఆమెను లొంగిదియ్యాలి. అతనిలా ఆలోచిస్తూంటే దామోదరం అతని వద్దకు వచ్చాడు. తండ్రిని చూడగానే, పెత్తిగా, “చాలా అందమైన పిల్ల.” అన్నాడు. “అందమే కాదు. చాలా తెలివైన పిల్ల.” అన్నాడు దామోదరం.

అందరూ ఎవరికీ కావలసిన స్టేట్స్ మాట్లాడుతూ కుని తింటున్నారు. రెండు స్టేట్స్, రెండు పట్టణ, పట్టణ, జిల్లా, పట్టణ, బిస్కట్టూ, కాపీ ఏర్పాటు చేయబడ్డాయి. జగ్గారావుగారు అందరినీ పలకరించి మర్యాద చేస్తున్నారు. భానుమతిని చూడ గానే ఆప్యాయంగా పలకరించి, తన స్నేహితు తిద్దిరికి పరిచయం చేశాడు. అందులో ఒక ముసలాయన ఆమెతో చాలాసేపు మాట్లాడుతూ అన్ని విషయాలూ అడుగి సాగాడు. ముఖ్యంగా ఆమె చదువు గురించి, ఆమెకు

గోపాల్ పెత్తిగా భానుమతి వద్దకువచ్చాడు. ఆమె మోహనరావుగారిలో మాట్లాడు తాంటే, తను కూడా అక్కడే నిలబడి వాళ్ల సంభాషణలో పాల్గొన్నాడు. బెనర్జీ కూడా అక్కడ చేరాడు. మోహనరావుగారు, బెనర్జీని చూసి క్లబ్బులో జరుగుతోయే టెన్నిస్ పోటీ గురించి మాట్లాడ సాగారు. వాల్లిద్దిరూ టెన్నిస్ పోటీ చర్చలో ముగిసి పోయారు. భానుమతిని గోపాల్, “మీ నెలపు లెస్సాల్లుంటాయి?” అని అడిగాడు. ఆమె రెండు నెలలని సమాధానం

అన్ని విషయాలయందు గల భావాల గురించి అడిగాడు. అతనికే రిటైర్మెంట్ జిడ్డి. చాలా డబ్బున్నవాడు. పేరు మోహనరావు. మహిళాభ్యుదయస్థాపనకు అతను కూడా కృషి చేస్తున్నాడు. భానుమతి అందం, పార్టీ కొచ్చిన వారందరినీ ఆకర్షించింది. ‘ఆమె ఎవరు?’ అని చాలా మంది జగ్గారావుగారిని ప్రశ్నించారు. ఆమె ఒక స్నేహితుని కుమార్తె అనీ, దామోదరానికి కాబోయే కొడలని చెప్పాడు. ఆమాటలు భానుమతి వినలేదు. ఏంటే ఏమయ్యేదో జగ్గారావుకి తెలియదు.

చెప్పింది.

“నెలవుల్లో ఇంటి దగ్గర కూర్చుంటే ఏం తోస్తుంది?” అన్నాడు.

“అది నిజమేననుకోండి. కానీ పరిక్ష ఫలితాలు తెలిసే దాకా నేను ఎక్కడికీ కదల దిల్చుకోలేదు.

“మరి అప్పు మనల్ని బొంబాయి వెళ్లమంటున్నారు.”

“మీరు వెళ్లండి నాకు కుదరదు.”

“నన్ను పిల్లి మీ వాళ్లతో మాట్లాడి ఒప్పించు మంటాడా?”

ఫోటో 50 షాట్ పిస్టల్

బ్రెస్ట్ ఆర్మర్ లేదు. ఎమెరిక్స్ మోడల్. దొంగలు, క్రూరమృగముల నుండి రక్షించుకొండి. ఉల్ట్రాన ప్రొజెక్టర్లు, మూత్రాలు, వాటాను (ప్రత్యేక) వ్రాసినది. ఆటోమేటిక్ 50 షాట్లూ విర్యాలు గలదు. తేలికైనది. ఇందు నుండి వెలువడు విద్యుత్ వర్షం మిమ్మును కాపాడును. ధర: 50 షాట్లూ జర్మన్ మోడల్ వెం. 99 రు. 15/50. ఎ.పి.సి. వార్షిక రు. 2/50. రెడర్ కోడ్ 3/50. అదనపు షాట్లు 100కి రు. 5/-

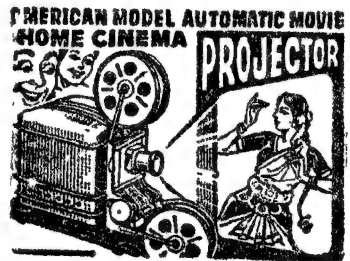
**JAPAN AGENCY (WAPT-15)
PHAPALA, ALIGARH.**

శుభ వార్త

ముందు వ్యాధులకు, కడుపునొప్పి, తలనొప్పి, చెర్మవ్యాధులు, వండ్య వ్యాధులకు ప్రత్యేక చికిత్స. వాడి పరీక్షతో వ్యాధిని విశ్లేషించుట. (వరివల జిల్లా ముఖ్య కేంద్రాలలో మానాడి ప్రసిబుంట్ నలవారు మీ జిల్లా తేది కొరకు వ్రాయండి.
డా. హన్ ప్రో డ క్సు.
కై. లతాబాద్, హైదరాబాద్-4 (H. O.)

అద్భుత విశోధ సాధనము

మీ/మీ దిరిక్ట్రిటీ లేక బ్యాటరీతో సాహస (మే, బోస్టన్, ఫిల్మాలు, వాల్ లు కామ్యూన్, స్ట్రయిడ్, తో, మీ ఆధిమాన నటికలు లమంతలరామే వజీవంగా జడలుమా, వ్యావంయము సన్నికేళలు పివహాత్ వలే యా ఖంటియందు చూడవచ్చును. వంతలు, ప్రదర్శన వినులందు పివహా ప్రారంభించి దబ్బు సంపాదించండి. మీ తృప్తికి మా పూచి. సరికొత్త క్రైస్టల్ మైకా-విక్రయ అమ్మలకు తప్పదు. సూపర్ స్పెషల్ ప్రొజెక్టర్ రు. 45/- 100 అ. ఫిల్మ్, 6" X 5" స్క్రీన్, వలపాలు, ఫిలిం లెన్సు ఉచితం. పోస్టేజీ రు. 5/- డిలీవ్రీ స్పెషల్ రు. 25/- 20 అ. ఫిలిం, 2" X 1" స్క్రీన్ ఉచితం. పోస్టేజీ రు. 5/- ఫిలిం అదన లభ్యులు లేక మారుకొన వచ్చును. కొద్ది స్థానే గలదు. తరచు, వేడి మీ ఆర్డరు పంపండి
**Hollywood Cinema Corpn. (Regd)
(AP) Kalyanpura, Delhi-6.**

Pratap/HCCO/18267

సుప్రభాతం

భానుమతి నవ్వింది. "మావాళ్ళ తత్వం నాకు తెలిసినంతగా మీకు తెలియదు. మా నాన్నగారు అంత సులభంగా ఒప్పుకోరు. అయినా నాకు కూడా అలాంటి తేదు. మళ్ళీ కొలేజీలు తెరిచే దాకా, ఈ ఎక్కడికీ కదల దల్చుకోలేదు."
"నై చదువులు చదవాలని వుందా?"
"అవును నాకీకా చదవాలని వుంది."
"ఏం చదవాలని వుంది?"
"భాకు లా చదవాలని కోరిగా వుంది." అని భానుమతి ఆనందం మోహన రావుగారికి వివరించింది. ఆయన ఆనందంతో "అయితే మావూర్తిలో చేర దల్చునన్నమాట. మాలతి కూడా 'లా' చదువు తుందా?" అన్నారు భానుమతి ప్రశ్ననున్న మాలతి నుద్దేశించి.
"ఉవ్వా. నేను ఎం. ఏ. చదువుతాను" అంది మాలతి.
గోపాల్ దృష్టంతో భానుమతి పై నే వుండ డం వల్ల, ఆమె పూల చెల్లుకేసి చూస్తుండడం గమనించాడు. ముఖ్యంగా గులాబీ పూలు, చెల్లు చెల్లున పిచ్చి, అందంగా వున్నాయి. విద్యుద్దీపాల కాంతి వాటి మీద పడింది. కొంచెం సేపు ఆలో చించాడు.
"మీకు పూలంటే చాలా యిష్టం అను కుంటాను." అన్నాడు.
"అవును" అంది భానుమతి. ఆనందంతో మాలతి ఆక్కడ లేడు. మరెవరితోనో మాట్లా డుటూ దూరంగా వెళ్ళింది. బెనర్జీ, మోహన రావు గార్లు మళ్ళీ టెన్షన్ గురించి మాట్లాడ సాగారు. గోపాల్, "అమూల ఒక పెద్ద గులాబీ పువ్వు చూశాను. మీకు చూపిస్తాను రండి." అన్నాడు. విశేషసమకవి భానుమతి అలాగే వెం కాం వెళ్ళింది. పార్టీలో వారందరికీ కొంచెం ఊతంగా వెళ్ళుకొని "మీలో మేను చాలా మాట్లాడా. ఇక్కడి మనకి ఎవరయ్యం, అవ కాం కూడా తేవు. రేపు నన్ను కలుసుకోవ దానికి మీకు పిలుచుందా?"
"మా యింటికీ రండి." అంది భానుమతి.
"అబ్బే. అదంతా రహస్యం. మీవాళ్ళకు అసలు తెలియ కూడదు."
"అంత రహస్యమేముంది?"
"అది చెప్పక మీకే బోధపడుతుంది. పోనీ మీరితో కలుసు కుందామా? ఆక్కడ ఇతరులెవరూ వుండరు."
"ఉవ్వా. అంతగా మాట్లాడాలంటే, మాలతి ఇంటిలోనే కలుసు కుందాం". అంది భానుమతి. గోపాల్, ఆమె అంతకు మించి అవికాం ఇష్ట దిని "వరే, అలాగే రేపు అయిదు గంటల కల్లా ఇక్కడికి రండి." అన్నాడు.
ఆక్కడ ఆటే సేపు విలబడకుండా భానుమతి ఇవలకి వచ్చేసింది. ఆమెకు తనక్కడ తిరుగు తున్నా, దామోదరం కళ్ళు తనని వెంటాడు తున్నాయని పించింది. మొట్ట మొదటి సారిగా ఆమెకు కొంచెం భయం వేసింది. వాళ్ళ మన స్సుకో మెలగుతున్న దురూహాన్ని తను మే

గట్టు గలుగు తున్నట్లు పించింది. గోపాల్ మొదటి అంత ఆసక్తి చూపించ లేదు, తనంటే. కానీ కొద్ది సేపట్లో అతనిలో చాలా మార్పు వచ్చింది. అతని కళ్ళలో ఏదో తీవ్రమైన కాంక్ష తోగి చూస్తోంది. తనకే గొప్ప కుటుంబికుడిలా ద్వితీయ చాని అతను ఎంత ప్రయత్నిస్తానో, మధ్య మధ్యలో అతను చాలా తక్కువరకపు వ్యక్తులతో తిరిగే రకం అని తెలుస్తోంది. అతని కన్నా బెనర్జీ ఎన్నో రెట్టు నయం.
ఆడవాళ్ళలో, ముఖ్యంగా చదువుకున్న ఆడపిల్ల లతో మెలగడం హిందూ కుటుంబంలోని యువకులలో ప్రత్యేకంగా వేర్వేరుకుంటేనే తప్ప, సరిగా చాలా కొద్దిమో ననిపిస్తుంది. అదొక ప్రత్యేక విషయం. స్త్రీ అనగానే, ఏదోనో పూహలు మనస్సులో పెట్టుకుని సరిగా మాట్లాడ లేకపోవ డం కొందరి తరహా, మరికొందరు ఆడదానికి గౌరవం ఇస్తే తమ మగతనానికి లోటుకొనా న్నందో అని, పిల్లనంత నిరసనగా మాట్లాడు తారు, కానీ సాత్వాత్య సాంప్రదాయాల్లో మెచ్చుకో దగిన విషయం, స్త్రీలను గౌరవించి మాట్లాడడం. అందులో నవాజత్వం ఉట్టి పడుతుంది. సాధార ణంగా చదువుకునే ఆడపిల్లలకు, తమనలా గౌరవించి మాట్లాడే వారింటేనే ఇష్టం అని తెలుస్తే, యువ కులలో కొంత మార్పు వస్తుందేమో.
భానుమతి, మొట్టమొదటి రోజున బెనర్జీకి హాం చెప్పిన దగ్గర్నుండి, బెనర్జీలో చాలా మార్పు వచ్చింది. అతను భానుమతి వెంటే గౌరవించసాగాడు. ఈ పార్టీలో కూడా, గోపాల్ తనను చూసే చూపుల వన్నా బెనర్జీ తనవైపు చూసే చూపులలో ఏదో ఆత్మీయత వున్నట్లుని పించింది భానుమతికి. అలాగే వార్షిక పూర్వాయంతవరకూ భానుమతి గోపాల్ నకు నూరంగా తిరిగింది. వివిధ వెళ్ళిపోతూ కూడా గోపాల్ ఆమె వద్దకు వచ్చి, "రేపు తనరుండా లునుకోవాలి. మర్చిపోవద్దు." అని పిచ్చి మరి చెల్లాడు. ఆ తరువాత భానుమతిని కారులో దిగ బెట్టి రమ్మని (డ్రైవరుతో చెప్పారు జగ్గరావు గారు. తనకు కొంచెం గుంటుని బెనర్జీ కూడా కారెక్కి ముందు సీటర్లో (డ్రైవరు ప్రక్కన కూర్చున్నాడు. భానుమతి వెనుక సీటులో కూచుంది. కారు కొంచెం దూరం సాగానే, బెనర్జీ భానుమతి వైపు తిరిగి, "చెల్లాయి, వేగ వలచో ఇస్తాను కోపం తెచ్చుకోరు కదా?" అన్నాడు. అతనిలా చూస్తూ ఉండుకు భానుమతి ఆశ్చర్యపోయింది.
"ఏమిటది?" అని అడిగింది.
"మీ మేలంకోరి చెప్తున్నాను. గోపాల్ లాంటి లుచ్చా, ప్రపంచంలో మరొకడు లేడు. వాడి వలచో మీరు వడవద్దు."
"అతనింటే మీకు చాలా కోపం లాగుంది." అని
"వాడొక పశువు. లనలా మాటకొస్తే దామోద రం కూడా అలాంటివాడే. పిల్లంతా మీకోసం ఒక పెద్ద వలవన్నారు. అందుకు మా డాక్ ఎవరయి పొందారు. ఈ విషయం వెంటదుక: చెప్పి వ్నానని మీరాశ్చర్య పోవచ్చు. నాకు నీ మీదెంతో గౌరవం కలిగింది కాబట్టి చెప్పి వ్నాను. మీరు చాలా జాగ్ర త్తగా వుండాలి."
"సరే."
"అసలు కొన్నాళ్ళు మీరెవరికీ కచ్చించకుండా

తిక్కడికైనా వెళ్ళితే మంచిదేమో? అన్నాడు.
 “అలా వెళ్ళిపోయినంత మాత్రాన, జరుగ
 బోయే ప్రమాదాలు తప్పక తయారే వేసు నమ్మను.
 ధైర్యంగా వాటి నెదుర్కొనడమే నా వుద్దేశం.”
 “అలా అయితే మీరు చాలా అపాయస్థితిలో
 వున్నారు. దామోదరం, నయ్యాన్నేనా, భయా
 న్నేనా మిమ్మల్ని లోంగదీసుకుని గోపాలన్ కిచ్చి
 పెళ్ళి చెయ్యాలని చూస్తున్నాడు.”
 “అది అంత సులభ పాద్యం కాదు.” అంది
 భానుమతి.

కారు రివ్యూన పోలేంది. ద్రైవరూ వీరి మాటలు
 విననట్లు నడుపుతున్నాడు. కొద్దిసేపు ఇద్దరూ
 మవునంగా ఆలోచించసాగారు. భానుమతి ఇంటి
 వద్ద కారాగింది. బెనర్జీ తను ముందు దిగి, వెనుక
 సీటు తలుపు తీసాడు. భానుమతి బయటకు వచ్చింది.
 ఆమె నుద్దేశించి, “ఏది ఏమైనా నేనప్పుడూ
 మీకు ఏ అపాయం రాకుండా శ్రద్ధ తీసుకుంటాను.”
 అన్నాడు.

“మీకు కృతజ్ఞురాలి.”
 బెనర్జీ కాలెక్టర్ కారు కదిలి పోయింది.
 మరునాడు సాయంకాలం భానుమతి జగ్గారావు
 గారింటికి వెళ్ళేసరికి, గోపాలన్ ఆమెకోసం ఎదురు
 చూస్తున్నాడు. మాలతి అతనితో మాట్లాడుతోంది.
 భానుమతి రాగానే, అతనిలో ఎంతో ఆనందం
 కన్పించింది.

“మీకోసం ఇందాకటి నుంచి ఎదురు చూస్తు
 వాము” అన్నాడు గోపాలన్.

“నే వెక్కువ ఆలస్యం చెయ్యలేదే.” అంది భాను
 మతి కూర్చుంటూ. అమే, మాలతి ఒక సోఫాలో
 కూచున్నారు. గోపాలన్ వారి కేదరుగా కూర్చు
 న్నాడు.

“అప్పు నాకు మీగురించి చాలా కాలం క్రిందింటే
 చెప్పారు. కానీ నేను మీరింత అందమైన వారను
 కోలేదు. ఇప్పుటికైనా మిమ్మల్ని చూడగల్గను.”

“ఇదేనా మీరు చెప్పడల్లుకున్న విషయం.”

“అబ్బే. అదొక్కటే కాదు. మన వివాహం
 గురించి.” అని మాలతి కైపు చూశాడు. మాలతి
 “మీరిద్దరూ మాట్లాడు తుండండి, ఇప్పుడే
 వస్తాను.” అని లేచింది. వెంటనే భానుమతి ఆమె
 చెయ్యిపట్టుకుని, “కూర్చో.” అని, “నాకు మీకన్నా
 పాత స్నేహితురాలు మాలతి. మీరేం చెప్పడల్లుకున్నా
 ఆమె నా కూడా వుండాలిందే.” అంది. మాలతి
 చేసేదేమీ లేక కూచుంది. గోపాలన్ ఆయిష్టంగా
 చూశాడు గాని, భానుమతి తనతో వంటరిగా
 మాట్లాడటానికి ఇష్టపడటం లేదని గమనించాడు.

“స్వర్గయాలైన మీ వాన్నగారి కోరికమీద
 మూలపు ఈ వివాహం జరిపించాలని చూస్తున్నారు.
 వాస్తవ్యేతంలో అది ఎంత త్వరగా జరిగితే అంత
 మంచిది.” అని గోపాలన్ అన్నాడు. భానుమతికి
 మనసులో చిరాకు గలిగింది.

“అయ్యో. ఎంతసేపూ మా వాన్నగారి కోరిక
 అంటున్నారే, దానికి ఆధారంగానీ, ఋజువుగానీ
 ఏదైనా వుందా? అసలు మా వాన్నగారిని మీరెరుగు
 దురో లేదో కూడా నాకే తెలుస్తుంది?”

“అంటే మా మాటలు మీరు నమ్మరా?”

అన్నాడు అశ్రురంగా.

**“నన్ను విస్మరించే వాళ్ళు తమకే పురికొ
 ల్లాను.”**

ఆమె మాటకు గోపాలన్ దిగ్భ్రాంతి చెందాడు.
 ఈ మాట అడుగుతుందని తను కలలోనైనా
 అనుకుని వుంటే ఎలా జవాబివ్వాలో ఆలోచించు
 కుని వుండేవాడు. కానీ ఇప్పుడు తను చాలా ఇరుకున
 వద్దాడు. ఆరుజువులూ, ఆధారాలూ తన తండ్రికి
 తెలుసునుగాని తనకు తెలియవు. అయినా తను
 ఆ విషయంలో ఆమె ముందు తెలివి తక్కువ వాడిలా
 వుండకూడదు. దామోదరం ఆ క్రితం రోజు రాత్రే
 పైదరవాడు వెళ్ళిపోయాడు. మళ్ళీ మూడు
 నాలుగు రోజులలోగాని రాదు. అతను వెళ్ళేటప్పుడు
 గోపాలన్ తో, వెళ్ళే వది రోజులలోగా జరిగి పోవాలని
 చెప్పాడు. ఈ వది రోజులూ గోపాలన్ విశ్రాంతి
 ఇంకో వుండి భానుమతిని దారిలోకి తీసుకురావాలి.
 తను మెల్లిగా కబుర్లతో ఆమెను లోంగదీద్దామని
 చూశాడు. కానీ ఆమె అడిగినట్లు ఋజువు చూపిం
 చక పోతే పరిస్థితి పూర్తిగా ఎదురు తిరుగుతుంది.
 అందుకని వెంటనే ఏదో ఆలోచించాలి.

“మా మీద మీకు అనుమానం కలిగిందిప్పు
 మాట.”

“ఇది నా జీవితానికి వంటించింపిన నమస్య.
 అందువలన మెయ్యాన్ని పూర్తిగా తెలుసుకోదల్చు
 డంలో తప్పేమీ లేదని కుంటాను.”

“నేను మీకోక ఋజువు చూపించగలను కానీ,
 అది ప్రస్తుతం ఇక్కడలేదు. రామవరంలో వుంది.
 అది చూస్తే మీరు తప్పక మా మాటలు విశ్వ
 సిస్తారు.”

“అయితే నేనది చూడడం చాలా అవసరం.”
 అంది భానుమతి.

ఆమెతో, తనకు దూరంగా వుండాలనే భావం
 వున్నంతవరకూ తను ఆమెను లోంగదీయలేదు.
 ఆమెను లోంగదీయాలంటే తనయం దామెకు
 విశ్వాసం కలగాలి. ఆ విశ్వాసం కలిగినవాడు తనంత
 తనే ఆమె తనకు దగ్గరగా వస్తుంది, తను కోరిన
 పని చేస్తుంది. ఆమె అందిం చూస్తున్న కొద్దీ

గోపాలన్ కు మతి పోలేంది. ఆమెను తప్పి నరికటం
 కోసం, ఆమెను తన దానిగా చేసుకోవటం కోసం,
 తను ఏ పనినైనా చేస్తాడు.

“రామవరం వెళ్ళి తీసుకు వస్తాను.” అన్నాడు
 దృఢ నిశ్చయంతో.

“అలాగే. అయితే మళ్ళీ కలుసుకుందా.”
 అని లేచింది భానుమతి.

“నేను ఇప్పుడే వెళ్తాను.”

“ఉహూ. మీరొక పని చెయ్యండి. రేపు మాలతి
 చేతి కిచ్చి వందండి. నేను రేపు సాయంకాలం నా
 యింటనే వుంటాను.”

“నేనే తీసుకొచ్చి ఇస్తాను.”

“అలాగే కానీ మా యింటివద్ద ఈ విషయం
 మాట్లాడడానికి వీలుండదు. మీరు కేవలం అది
 నా చేతికిచ్చి వెళ్ళిపోవాలి. మనం తరువాత దాని
 విషయం మాట్లాడుదాం. ఇంతకే అదేమిటి?”

“ఒక సోఫా. ఒక వుత్తరం.”

“అలా అయితే మంచిదే.” అంది భానుమతి.

“కానీ అది ఒకసారి మీరు చూసి వెంటనే ఇచ్చి
 య్యాలి. ఎందుకంటే అనే కాక మా అప్పు దగ్గర
 చాలా కాగితాలు వున్నాయి. భవిష్యత్తులో మనకు
 వాటివల్ల చాలా ప్రయోజనం వుందని చాలా జాగ్ర
 త్తగా వాడుతున్నారు.”

“అందుకు నాకేమి అభ్యంతరం లేదు. మీరు
 వాకని ఒక చిన్నపెట్టెలోపెట్టి, ఇచ్చి వెళ్ళిపోండి.
 మరొక గంటలో మీకని తీసుకువచ్చి అందజేస్తాను.
 మాయింట్లో ఈ విషయాలేమీ తెలియకూడదు.”

“సరే. మీరని చూసి నమ్మకం పొందితే మన
 వివాహానికి మీకేమీ అభ్యంతరం లేనట్టేవా?”

“అసలు ముందు నాతో వున్న అనుమానాలూ
 పోగొట్టుకోనివ్వండి. వివాహం గురించి తొందర
 పడతే ప్రయోజనం ఏముంది?”

“మీరు చెప్పింది నిజమే.” అన్నాడు గోపాలన్,
 ఆమెకు తమమీద నమ్మకం కలిగేవరకూ ఆమెను
 లోంగదీయడం అసాధ్యమని.

(న లేషం)

వ ని త ల వె ను క డు గు

“మనము ముందరుగ వేస్తున్నాము!” అన్నాడు శ్రీమతి, రాత్రిదింబలవేళ పీఠమామంచి తిరిగిచ్చి తన శ్రీమతితో. ఆ శ్రీమతి పూరుకోవచ్చుగా, ఉపా! భర్తగారి మాటల్లోని నిందావాసం విని పూరుకోలేక పోయింది.

“ఆ, నా బొందెడుగు! (స్త్రీలు పైకిరావలసికి ప్రయత్నించేకొద్దీ, పురుషులు మరోపట్టు పైనే కూచుంటున్నారు. పీఠమాల్లో, వ్యాసాల్లో తప్ప, మరెక్కడా కనిపించడం ముందరేదు.” అన్నది నోటి ముసుగులతో.

“శ్రీ వారూకుకోవచ్చుగా! ఆయా పూరుకోలేదు. పాపం, భుగంయితిరి.” అన్నప్పుడు, అంతమాటనకు. విన్నయంగా మీరు ముందుకెళ్ళిపోతున్నారు. కావలసి పట్టుకో చూడు. చేతులు ‘కూ’లో అల్లాడు తూవే ఉంటుంది, బట్టలు మటుకు మీతో విండి పోయిపోయాయి. ఈమెయింతో కిందకర్మ గూడా లాలో ‘దయ’గా ఉంటున్నారు. అదిగాక వెనకటికలా (స్త్రీలు సందేహించుకుంటారు. నిదాని నచ్చపురుషుల వక్కనేట్లు ఆక్రమించేస్తున్నారు. ఇది అభివృద్ధికాక మరేమిటి?”

“మీరే వ్యంగ్యంగా మాట్లాడక్కర్లేదు. ఎక్కడినో కూచోక, నిలబడేఉండి బట్టు బట్టింగే తిరిగి నవ్వుతల్లా చూచుమంటారా ఏం?” (శ్రీమతి తన పీఠమామలను సహిర్ష చేస్తూ అన్నది. “నరే, అపేక్షయిం పోనీయ్.....”

“ఏం, ఎందుకు పోనీవ్వాలి? నిందగామాట్లాడటం మీవందూ, దానింతా మొయ్యడం మానవూనా?” అని ఖయ్యాలిగా అడగబోయి, బుద్ధిమంతుడిలా కూచున్న భర్తనుచూసి, నవ్వుకుంటూ ఆగిపోయింది (శ్రీమతి.

“అదికాదోయ్, ఇప్పుడ అసినీమాకెప్పునా, అంతా అదావేళ్ళే! లన్ని పీట్లు ఆక్రమించి కూచున్నారు. పీఠమానా, పేరంటమా అనిపించింది. అయినా ఆడ బాళ్ళకు ఈసినీమాపిచ్చి మితిమీరి పోతున్నది.”

“ప్రారి దాడికొరతం ఇప్పుడు తెలిపింది శ్రీమతికి. “ఏదోపాపం సీతమ్మలూ కోకిలే ఏ! అంగదాని అంత మందొచ్చుంటారు. అమాత్రానికే మీరు ‘జనరత్న’కా చేయాలా? జేమ్స్ బాండే, అమెరికా రాత్రి, రష్యానిదీ, ప్రపంచంలో తిమిరం, స్వర్ణ లోకంలోమాలోకం, కుస్తీ పట్ల పీఠమాలు, ఇంట్లో ఎవరి ఏళ్ళి (బతుకు తున్నాదో!”

“నరే! ఆకలపుటప్పది నడ!” హాస్యర్థం ముగిస్తూ అన్నాడు శ్రీమతి. కానీ (శ్రీమతి మనసులో మటుకు అలోచనలు మెదులుతూనే ఉన్నాయి—

ఇలాంటి వాదన ఏ భార్యభర్తలమధ్యనైనా జర గొచ్చు. కానీ ఈపైన చెప్పిన సంభాషణ మటుకు మానుకోవలసింది.

“అదావేళ్ళు ముగిసారంటే సినీమాలను ఎక్కువగా చూడటానికి ఇష్టపడతారంటారు. విజయనా?” అన్న ప్రశ్నకు జవాబు ‘అవును’నే ఇవ్వాలి ఉంటుంది. (స్త్రీకి వ్యాసకాలు తక్కువ. పురుషునికీపెళ్ళి, క్లబ్బుల కోసం (స్త్రీలు, వివిధ రకాలైన క్రీడలలో పాల్గొనే యువయువీ, ఎక్కువసంఖ్యలో కన్పించరు. కారణం,

మన సామాజిక కట్టుబాట్లే. మన సమాజంలో తర తరాలున్నవి మనల్నింటేపెట్టుకొని ఉన్న కట్టుబాట్లు, పురుషులకిచ్చినంత ప్లేచ్చను (స్త్రీల కివ్వలేదు. దీని వల్ల, ప్రపంచం ఏకాలమైనా, (స్త్రీ సంచరించాల్సిన లోకం మటుకు అతిచిన్నదై పోయింది. పురుషులలో బాటు అన్నిరంగాలలోనూ ముందరుగు చేస్తున్న (స్త్రీలు, బాగా అభివృద్ధిచెందిన నగరాలలో, అభివృద్ధి భావాల కలిపి కుటుంబాలలో మాత్రమే కన్పిస్తారు గానీ, సమాజంలో ఎక్కువభాగమైన పిల్ల తరగతి కుటుంబాలలో కన్పించరు. రోజంతా శారీరక శ్రమ చేసే (స్త్రీ, తనకున్న పరిమితులలోనే మానసికంగా సాన్ని చేకూర్చుకోటానికి ప్రయత్నిస్తుంది. (స్త్రీకి, ఈ ప్రయత్నంలో బాగా రోపించి చేస్తున్నవి, ప్రస్తుతకాలంలో పీఠమాలు అని చెప్పక తప్పదు.

(స్త్రీ మనసు ముప్పైమియాలకుగానూ అతిమిన్ని అంగా చరించిపోతుంది. అలాంటి సున్నత దృక్పథాలు చాలని విశ్రాంతి మానిస్తుండల్లా, (స్త్రీ ఓ విధమైన రసానుభూతిని పొందుతుంది. ఓ మంచి పాటనివ్వా, ఓ చక్కటి దృశ్యం చూసినా, పురుషునికంటే, (స్త్రీ పొందయంతో పొచ్చు కదరిక, తృప్తి కలుగు

తాయి. అందుకనే (స్త్రీ, ఆ మానసిక సంతుష్టి కోసం ఏక్కువగా పీఠమాలుచూడాలని ఇష్టపడుతుంది. వెనుకటి రోజుల్లో ఈవిధమైన సంతుష్టిని, నీధినాలు కాలు, యక్తగానాలు, మొదలైనవి కలిగించేవి. కానీ అప్పుడూ, ఇప్పుడూకూడా, అనుచునోగత వాంఛను సంతేర్చుకోవటానికి (స్త్రీలకుగల అవకాశాలునరిమితు.

భర్త ఆసీనుకెళ్ళిన సమయంలో, నగటి ఆటలకు వెళ్ళగలిగే తెగవ, చాలాకొద్దిమంది (స్త్రీలలోమాత్రమే కన్పిస్తుంది. మొదటి ఆటకు వెళ్ళి భిర్తపెటుకు మారమవడం, రెండవ ఆటకు వెళ్ళి నిద్రకు ధూరి మవడం, (స్త్రీచేయలేదు. అదిగాక, అనుచున్నప్పుడల్లా పీఠమాలకు వెళ్ళి, అందరిచేతా (నేతల్లి చూప బడటం, అనలే భరించలేదు. ఇన్ని కారణాలవల్లనే, (స్త్రీ తనకు మానసిక విశ్రాంతిని (పొందించే పథక విశ్రాంతి, కావలసినప్పుడల్లా చూడటానికి నిలుతేక పోతున్నది.

పీఠమాలు చూడాలనే కోరిక, వనితలకు ఎక్కువే. కానీ పూపాలు చేదూ, వాస్తవం చేదూ! వాస్తవానికి, అనుకున్నప్పుడల్లా పీఠమాలకు వెళ్ళగలగటంలో, పురుషులకంటే, వనితలది వెలుకడుగనే చెప్పాలి.

మనోవ్యాకులతా సంకేతాలు

మానసికంగా బలహీనంగా ఉన్నవాళ్ళు వాళ్ళ నిర్బంధాన్ని వెంటనే ఒప్పుకోక, ఒకరి సహాయాన్ని అక్షేపించి ఒకవిధంగా చూస్తే, సహజమైన మనసు బలహీనత కంటే ఈ సహాయాన్ని అర్థించ తల దుర్బలత్వం మరింత తేల్చింది దీనికి నిజంగా వారికి సహాయం కా అనీ పుంటుంది. (స్త్రీలకు వా కి సహాయం కావాలని వాళ్ళు అడగరు కానీ, తెలిసి తెలియకుండా తమ తమ కోరికల్ని వ్యక్త పరుస్తూ పుంటారు.

ఇది పిల్లల్లో అయితే మరిభంగా గుర్తించవచ్చు. లిస్ట్ చెప్పి దొంగతనాలు, బళ్ళో తోటిపిల్లల్లో అంటి అంటనట్లు, తిరిగిదం, దెబ్బలాడదం, ఇలాంటి వాటివల్ల పిల్లల మనస్తత్వం ఇట్టే బయటపడి పోతుంది. మరికొన్ని లక్షణాలు లాగుంాయి. అవి చాలా ప్రత్యక్షంగా పుంటాయి. అనుభవమున్న వాళ్ళకు గానీ అవి అనగలం కావు. ‘తోటకూర రాటి’... కథలా కొన్ని కొన్ని కొంద ముగిసిన రివ్వాలగానీ గ్రహించదగిన విశ్లేషణకు ఉంటాయి.

అందరూ గుర్తుంచుకోవలసిన కొన్ని ప్రాథమిక సంకేతాలు:

1. రోపించారీ ప్రవర్తనలో మార్పు—అల్పకుడుగా పుట్టినాడు ఒక్కసారి అరిచాగా మారి పోవచ్చు. మితభాషి వాగుడు కాయగా మారొచ్చు అంత ఎరకు సంభాషించలో చక్కగా వ్యవహరించేవాడు, మందకొడిగా వివారించానం చేయవచ్చు.
2. రూపురేఖలు చక్కదిద్దుకోవడంపై ఆకర్షణాకరమైనది, వ్యక్తిగతమైన అలవాట్లపై

అభిరాషిల్లేపించడం, అజాగ్రత్త.

3. చేయలోపున్న చేపిమీద దృష్ట నివర్ణిత లేక పోవడం, చలించడం.

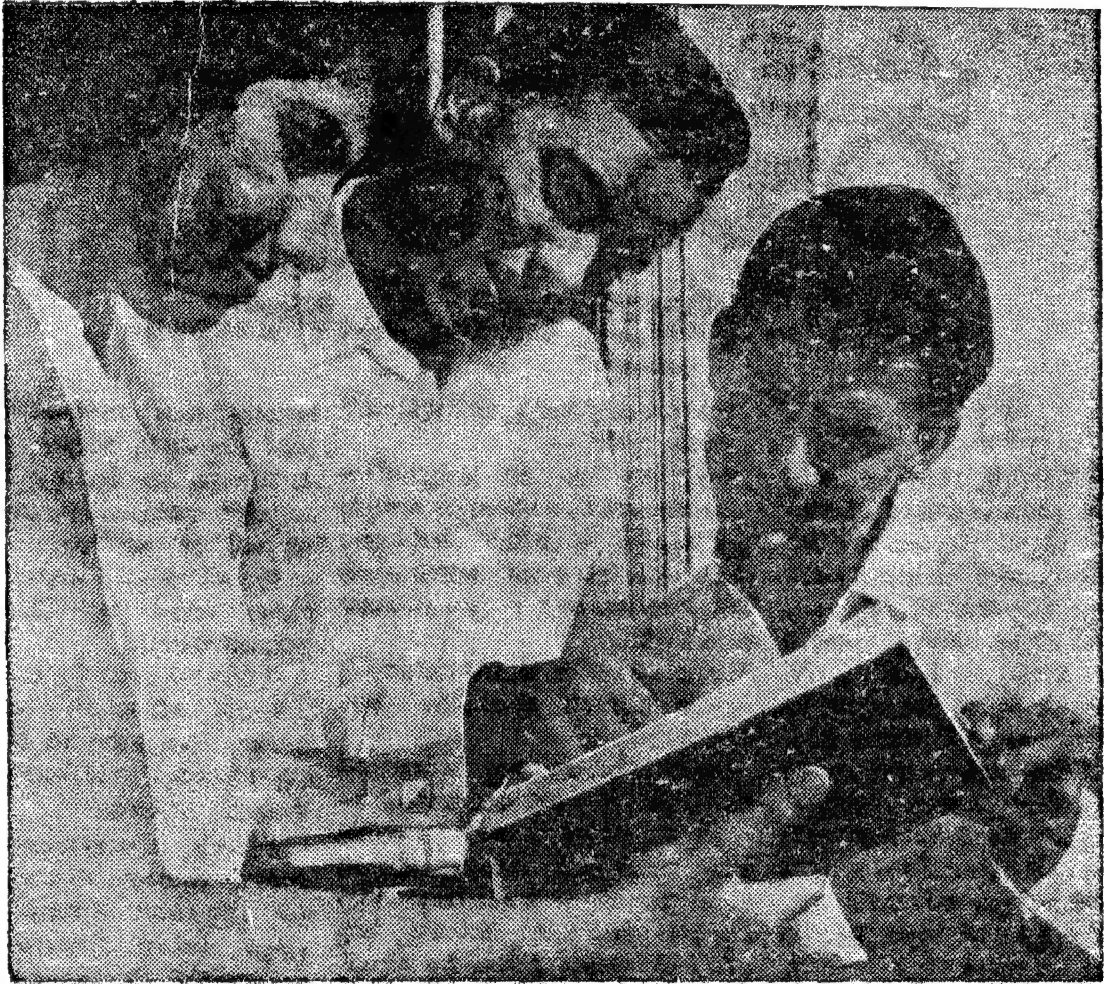
4. మహాపేదలుడుగా కనిపించడం.

అదనాల్లోను, మగవాళ్ళలోను, ఇటువంటి లక్షణాలు ప్రతినెళ్ళుమా మాట్లాట్టి సంతరించు కొంటూ ఉంటాయి.

ఉదాహరణకు మీ భర్త, ఆసీనురో పిట్టలు తిని ముఖం మాడ్చుకొని ఇంటికే వచ్చి కమ్మబున్ను మున్నరనుకోండి, ఎంటవేలతన్ని మానసిక వైదుర్ది దగ్గరికి బట్టాటా చేయాలనుకుంటే అది పొరపాలు. రోజూ ఇదే సమస్య మీకు ఎదురై నట్లయితే, అత సతో తప్పకుండా ఏదో రోపమున్నట్టే తెక్క.

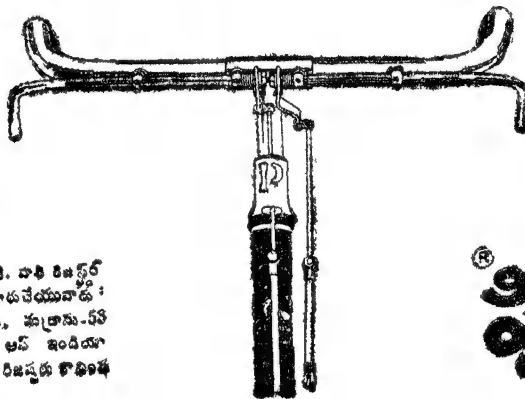
మనోవ్యధకు గురవుతున్నట్లు మీకు తెలియక పోవచ్చును. ఎదైనా తోడు తొక్కితే భాగించుంటా అని మీ కనిపించు చున్న. అలా అనిపించి అంతే మీకు సహాయం కావాలనే అర్థం. అలాంటి ‘అనుకోవడా’న్ని ఉపేక్షించకుండా, ఎవరి సహాయాన్నియినా అర్థించడం మంచి. మీ దాక్కురు సహో కూడా తీసుకోవడం మరి పోకండి

ఎటువంటి సమస్య వచ్చినా దానికయినా సహాయం లభించకుండా ఉండదు. జాగ్రత్త, తేడా ఉండాలి లాను పోవుచున్నది, ముందరికీకూ అగ్రదృఢ చేయకూడదు.

చదువులో మొనగాడు
ఆటల్లో మొనగాడు
పెరిగి పెద్దవాడౌతున్నాడు
అతడి సైకిలు ఫిలిప్స్

ఫిలిప్స్ దిట్టంగా ఉంటుంది ఎంత చెడ
తొక్కినా తట్టుకొనేట్టు మంచి ట్రూ
బెంపరు స్టీలుతో తయారైంది. దాని అంద
చందాలు గంభీరత కూడా మీ సంస్కృతిని
బాగా తెలియజేస్తాయి. మీ పంటి యువకులకు
తె మారుచేయబడిన విశిష్టమైన సైకిలు.
ఫిలిప్స్ మీరు వాడదగిన సైకిల్

®
జి.ఎ. ఫిలిప్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ యు.కె. పాతి రిజిస్టర్డ్
ట్రేడ్ మార్కులు. ఇండియాలో శయ్యతయ్యేవాడు.
టీబి సైకిల్స్ లవ్ ఇండియా. అంబర్నాడు, మద్రాసు. టిసి
ప్రొడక్ట్స్. బ్యాంక్ ఇన్ వెస్ట్ మెంబర్స్ ఆఫ్ ఇండియా
లిమిటెడ్, మద్రాసు. ఉపయోగించుకుని రిజిస్టర్డ్ కొనిత
ఉపనది.

HC-P-3819a

® ఫిలిప్స్

సీమంత రామశాస్త్రి

వి.ఎస్.సుక్తాంకర్.

11

జరిగినది: రావోశాస్త్రి ప్రభుత్వ మరాఠా పోషాశాసన (సభన న్యాయమూర్తి. విరుపేధ కుటుంబంలో జన్మించి గొప్ప ఉండతుడని పేరు పెంపొందించుకుని ఈ పదవిని అలంకరించిన ఆయన ప్రభావం వల్ల పేష్కే మార్గవం ఎన్నో సంస్కరణలు తీసుకు వస్తాడు. రావోశాస్త్రి పడిపించిన శ్యామా అనే బాలినీళ్లు, అమె భర్త చంపాజీ పేష్కే కుటుంబానికి నల్లపిత సేవక వర్గంలో ఒక జంట అవుతారు. మార్గవం మరణం తర్వాత నారాయణరావ్ పేష్కే అవుతాడు. నారాయణరావ్ ని రహిబా హత్య చేయిస్తాడు. హత్య ప్రయత్నంలో జరిగిన యుద్ధంలో చంపాజీ తీవ్రమయిన గాయాలకి లోనయ్యిపోతే శ్యామాతో హఠాత్తులు తమ శ్రేయస్సుకోసం రహస్యంగా వచ్చిన రఫోబా ఆజ్ఞాపత్రం రావోశాస్త్రికి దొరికే ఏర్పాట్లు చెయ్యమని ఉద్ఘాటిస్తాడు. శత్రువులకి కిక్కిన రాజభవనం నుంచి ఎలా బయటికి వెళ్లాలో శ్యామాకి చెప్తాడు. భర్త పరిస్థితి ప్రమాదంగా ఉన్నప్పటికీ స్వామి భక్తిని మరచరాదని అతను బోధించటం చేత శ్యామా అతని ఆజ్ఞాని శిరసావహిస్తుంది.

అత్యంతలో మామూలు రక్షకభటదళం కూడా లేని శ్యామా ఒక గుర్రానికి బీజువేసి దైర్యంగా రాజభవనం ద్వారా వెళ్లి స్వేరి చేసుకుంటూ వెళ్లి పోయింది. "అనింద- రఫో! అని మాటలు బాగా పనిచేశాయి. ఈమె ఎవరో కుట్రలో ముఖ్యమయిన స్వక్ష్తీ అయివుండచ్చునని వూహించిన తాపలాచారు అడ్డు పెట్టలేదు. శ్యామా రాజభవనం బయట పడింది.

* * *

పది రోజులు గడిచాయి. అనాడు స్వశాసనో తమ పేష్కే అంతియ క్రియలని మాసిపదామని ఎందరో పోగయ్యారు. 'లితాంజలి' క్రియలు జరిపించటానికి పూనానుంచి బరవయ్యుంది పురో పీఠులు వచ్చారు. వారందరూ నుంచి పండితులు. కర్మకాండ క్షుణ్ణంగా పరిగెవరారు. కానీ, కిరకి పిండాలని చేసిమొదలు కాకులు నల్ల వాటిని ముట్టుకోవడం! తమ మంత్ర పఠనంలో ఏదో లోపం ఉండేమోనని బ్రాహ్మణులు వాటిని తిరిగి చదివినా చొప్పున ఉన్న కాకులలో ఒకటి కూడా వాటి పద్ధతి రాలేదు.

"పేష్కేవారి ఆత్మకి సంతుష్టి కలగలేదన్నమాట!"
"ఇదేమి పింట!"

"ఇంకా కొంతమీ అగి చూద్దామని!"
అందరూ పరిపరి విధాల అనుకున్నారు. మార్కుడు పైకి ఎక్కినకొద్దీ ఆ ప్రదేశంలో ఎండ తీక్షణం అధికం అయిందేకాని కాకులు పిండాలని భక్తింప లేదు. సాయంకాలం కూడా కాకులని కాకులు ముందుకి రాలేదు.

"కాకులు తిన్నేమిండు వెళ్లిపోతే సహపాపం!"
"మన పేష్కేవారిని రక్షించ కోలేని పాపం కన్నావా!"

"ఇంత ఫోరముయిన హత్య జరుగుతుందని తెలిసే మనమంతా ఏమి చెయ్యగోగాము?"
అక్కడ పోయిన వారో అధికారుల తమని ముంటి నుంచి బాధించిన ఆలోచనలని బయట పెట్టారు. ఇక తేలికం మర్యాద కోసం వచ్చివారు 'ఈనవి ముగిస్తే రేపు కొత్త పేష్కే అధిష్టానానికి నందింది-న సమయ చాలా ఉన్నాయి, వాటిని చూసుకోవాలి కదా?' అని ముక్కున్నారు.

"ఈ కాకులు పిండాన్ని పుణించేట్లు కనుపించవు! పిండాని స్వీకరించ సని పితరుని ప్రార్థించాలి.... దానికి తగిన మార్గాలు ఉన్నాయి....." అని ఒకరు మునించారు.

మరాఠా సామ్రాజ్యం ముఖ్యమంత్రి వానా ఫర్నాన్స్ ఈ సూచనని వెంటనే ఆమోదించాడు.

"నల్లూ! నారాయణరావ్ సాచాగి!" అన్నాడు ఏచారంతో బరవయిన గొంతుకతో. "మీ పతి మణి గంగాబాయి సాచాగివారు 'తనవర్వాద'లో ఇక ఉండలే నున్నారు. ఈ విషయమయి తమరు పింటి చకండి- ఈ సామ్రాజ్యానికి ముఖ్యమంత్రిగా వారికి మరొక భవనం నిర్మించి అందులో సురక్షితమయిన వివాసం నిర్మించే బాధ్యతనాది".

అందరూ ఆత్రంగా కాకులపై పు చూశారు. ఈ తీర్మానం కూడా వాటిని కదిలించనట్లు రేపు.

"ప్రభూ! గంగాబాయిసాచాగివారికి జన్మించిన పింటి శిశువుకి తన జాగిర వచ్చేట్లు తనాసే చూడండి ఈ తమ భృత్యుడిది! నా మాట నమ్మండి!" ఈ స నితామోదానా ప్రార్థించాడు. అతని ప్రార్థన నయితం దుష్ఫలితం అయింది.

మరాఠా సామ్రాజ్య సేవాదళి హాసంతోషాన్ని ఇలా అన్నాడు: "నల్లూ, నా ఈ భక్తిం తమరి ప్రాధాన్య కాపాడతే పోయింది! కానీ, ఇక మీద

అమమత్తు దినయి గంగాబాయిసాచాగిగారి కిగాని ఆమెకి జన్మించబోయే శిశువుకిగా హావివిభావండా తనాసే బాధ్యత నేను స్వీకరిస్తున్నాను. నా మాట నమ్మండి!" కాకులు కదిలలేదు. మార్కుడు కూడా అన్నమించే వేళ అవుతోంది.

"ఇక రావోశాస్త్రిగారే ఈ నమస్క పరిష్కరించాలి!" అన్నారు ఎవరో. వెంటనే ఇతరులు దానిని ఆమోది చేశారు.

"ప్రధాన న్యాయమూర్తే, మనకొక మార్గం చూపించాలి!" అనే మాటలు అక్కడ ప్రతిధ్వనించాయి. పెద్దలందరూ ఒక మూల నుంచుని ఉన్న రావోశాస్త్రిని కాకులు పిండాన్ని స్వీకరించేట్లు చెయ్యమని అర్థించారు.

రావోశాస్త్రి ముప్పనిగా ముందుకి వచ్చి, అంజలి పుటించి, దూకులతో గద్గదమయిన కంఠంతో ఇలా ప్రార్థించాడు: "నల్లూ! ఈ భృత్యుడి ప్రార్థన ఆలకించు! మేమందరం ఈ మరాఠా రాజ్యసేవకులమే! ఈ సారముయిన నేరానికి కారణ బీతులయిన వారలో తెలుసుకుని శిక్షించేదాకా వూరుకోనని మీకు తెలుసు! ఇదే నా ప్రార్థన!"

రావోశాస్త్రి, ఈ మాటలు అన్నాడో లేవో రెక్కల రే రేలతో వెళ్లి మీది కాకులు నేల మీదకు ఎగిరి పోవాలాయి. త్వరలోనే పిండాలని భక్తింపటం ప్రారంభించాయి.

"అహ! రావోశాస్త్రిగారి వాక్కుబద్ధికి ఇది మరొక విదర్శనం!"

"పేష్కేవారి ఆత్మ ఇక శాంతిస్తుంది!" అనుకున్నారు అందరూ. అందరి హృదయాలూ తోక పడ్డాయి- ఒక్క రావోశాస్త్రి తప్ప. తన ప్రతిజ్ఞ పరవేరే బాధ్యత అతని హృదయంలో ఒక పెద్ద జరుపుగా నిర్మిపోయింది.

పెద్దలు ఒక్కొక్కరూ తమ తమ పరిష్కరింప ఎక్కి వెళ్లిపోయారు, రావోశాస్త్రి ఒకడే కాలిందక మీద ఇంటికి వెళ్లటానికి ఉద్వేగుకురియ్యాడు. అప్పటికే సంద్య వేళ అయింది. కాగా పట్టుకుని వచ్చి ఒక సేవకుడు మాత్రం దారి తనాపించటానికి ముందు నడచి వెళ్లగా రావోశాస్త్రి అతన్ని అనుసరించాడు.

'రఫోబా ఈ హత్యకి కారకుడని అందరికీ తెలుసు..... కానీ రుజువు చెయ్యటం ఎలా?..... ఈ పది రోజులుగా చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ విఫల

మయ్యాయే?.....' ఇటువంటి ఆలోచనలు అతని తలలో ముసురుకున్నాయి. పరధ్యాన్తుంగా నడుస్తున్న అతను అనవైపుకి పరిగెత్తుకు వస్తున్న ఒక స్త్రీ ఆకారాన్ని గమనించనే లేదు.

"అర్జీ! ఈ దీనురాలి అర్జీని మరొక ప్రధాన వ్యాయమూర్తి వివరి!" అంటూ ఆమె తన పాదాల మీద పడటంతో ఉలిక్కిపడ్డది. ఆశ్చర్యానికి తోడు మరొక ఆశ్చర్యం, ఆ స్త్రీ ఎవరో కాదు శ్యామా!

చంపాజీ చెప్పినట్లే శ్యామా జోహార్‌సింగ్‌ని అనుసరించి ఘర్షిత రహస్య స్థలాన్ని కనుక్కుంది. కాని భర్త చెప్పిన మాటలాటి నేరుగా రామ్‌శాస్త్రి వద్దకి వెళ్లే బదులు చంపాజీ ఎలా ఉన్నాడో చూడటానికి తిరిగి రాజభవనం వైపు వెళ్లింది. రాజభవన ద్వారం ప్రవేశించగానే తులాజీ ఆమెని పట్టుకుని ఒక కారాగృహంలో పడవేశాడు. 'ఈమె ఈ భవనం బయటికి ఎలా వెళ్లింది, ఎందుకు తిరిగి వచ్చింది?' అనే సందేహం అతన్ని పీడించింది. కాని శ్యామా అతని సందేహం తీర్చలేదు. ఎంత ప్రశ్నించినా అసలు సంగతి బయట పెట్టలేదు.

కారాగృహంలో శ్యామా పరిస్థితి అతి దీనం అయిపోయింది. తను చంపాజీ కర్మల చేయించలేక పోయింది! అతని ప్రధానాదేశాన్ని పాటించలేనాయుంది. ఘర్షిత రహస్య స్థలం తెలిసికూడా రామ్‌శాస్త్రికి చెప్పలేక పోతున్నది! ఈ కారాగృహం నుంచి బయట పడటం తనకి సాధ్యమయిన పని కాదు. కోట బురుజు ఒకదాని కింద కట్టిన ఆ గది కిటికీలోనుంచి చూస్తే కింద ఎక్కడో కనిపించే కందకం చాలా రోతయినది.....

ఇలా ఆలోచిస్తూ కుమిలిపోతూ వున్న శ్యామాకి అనాడు మెల్లిగా కదులుతూ వెడుతున్న కాగడా కొంతలో ఒక సువరిచిత్ర స్వరూపం కనిపించింది. అది రామ్‌శాస్త్రి, సందేహం లేదు! ముందు వెనుకీలు ఆలోచించకుండా శ్యామా కిటికీలో నుంచి కందకంలోకి దూకింది. ఎలాగో దానిని ఈది రక్కసి బయట కంట ఎడకుండా అవతలిగట్టు చేరింది. ఇటువంటి సాహస కృత్యాన్ని వారు కూడా ఎదురొందలేదు. కేవలం ఒక స్త్రీ, అని కారాగృహ పరిసరాలని అంత జాగ్రత్తగా కాపలా కాయలేదు. క్షణాల్లో వచ్చి రామ్‌శాస్త్రి పాదాల మీద పడింది.

"శ్యామా! గువ్వమ్మా! ఎక్కడినుంచి వచ్చావీ? ఏమిటి ఏ ఆర్జీ? చెప్పు!" అన్నాడు రామ్‌శాస్త్రి.

శ్యామా పెక్కిళ్ళు ఎర్ర తన కదంతో చెప్పింది. తన రాజభవనం కందకాన్ని ఎలా దాటి వచ్చిందో చెబుతుండగా పెద్ద డెక్కల శబ్దంతో అక్కడికి ఒక అశ్వదళం వచ్చింది. అది రాత్రిపగలు చూరి చుట్టూ తిరిగే రక్కసిదళంలో ఒకటి. రామ్‌శాస్త్రిని చూడగానే కొట్వాల్ గుఱం దిగి వచ్చి నమస్కరించాడు.

"మేము చెయ్యగలిగిన దేమయినా వుంటే మేం విప్పించండి!" అన్నాడు వినయంగా.

సాధారణంగా రామ్‌శాస్త్రి ఆల్పు ఏమీలేదని చిరునవ్వుతో అతన్ని సాగనంపేవాడే కాని ఈసారి మాత్రం ఒక క్షణం విరుత్తరుడయి నిలిచాడు. తర్వాత నిదానంగా అన్నాడు: "కొట్వాల్, నది సంపత్తురాలా? ఎప్పుడు కలిపినా నన్నీవిధంగా అభిమానంతో ఏమీ చెయ్యగలనని అడుగుతూ వచ్చారు మాలో."

పాలో. "వాకు రెండు అశ్వలు అవసరం! ఇద్దరు అశ్వికులని దింపి వారి గుర్రాలని నాకు ఇప్పించండి!" కొట్వాల్ వెంటనే రెండు గుర్రాలని రామ్‌శాస్త్రికి ఇప్పించాడు. రామ్‌శాస్త్రి శ్యామాని ఒక గుర్రాన్ని ఎక్కుమని, తనూ అశ్వరూఢుడయ్యాడు. "కొట్వాల్ సాహెబ్ మనమంతా ఇప్పుడు ఈ అమ్మాయి ఎక్కడికి తీసుకు

మీరూ! ఒకసారిగానా మిమ్మల్ని, ఇది చెయ్యమని నేను కోరలేదు. కాని ఈనాడు మిమ్మల్ని ఒక పెద్ద కోరిక కోరుతున్నాను. ప్రధాన వ్యాయమూర్తిగా నేను మిమ్మల్ని కోరేది ఇదే! రేపు నేను ఈ పదవిలో వుంటానో ఉండో చెప్పలేను..... కొట్వాల్ సాహెబ్! రాజసేవకుడిగా నీ కర్తవ్యం నెరవేర్చుకోమని అర్థిస్తున్నాను."

"సెలవవుండి!" అన్నాడు కొట్వాల్ ఉత్సా

వెదకే అక్కడికి వెళ్ళా!" అన్నాడు. * * * గంటలో ఆశ్వదళం ఘర్షిత రహస్య స్థలం చేరుకుంది. ఘర్షిలు వారిలో కోయబడ్డారు. కాని కొట్వాల్ దళం ధాటికి అగతేక లొంగిపోయారు. ఆ తర్వాత జోహార్‌సింగ్ దానిన రహ్మానా అన్నా వ్రతం వెతకటానికి ఎంతో సేపు పట్టలేదు.

(నకేషం)

ప్రకారాన్ని ఆసీను పని తొందరగా పూర్తి చేసుకుని అయిదు గంటలకే ఇంటికి చేరుకోవాలి. అలాంటి పాటులతో ఆరు గంటలకే రేపటి భారతీ ఉస్మాన్ బిస్మిల్లాఖాన్ సన్మాని ప్రోగ్రామ్ వుంది. తను రెండు టెక్నెట్లు తీసుకున్నాడు. ఇట్లాంటి ప్రోగ్రామ్ అంటే కోటి చెవి కోసు కుంటుంది. అందుకే ఈ రోజు కోటను తీసి తల్లిదండ్రుల కోసం ఆసీను పని తొందరగా పూర్తి చేసుకుని ఇంటికి చేరుకున్నాడు.

“కోటి తొందరగా తయారవు. ఇప్పుడు తపింద భారతీ నీ పెనలే బిస్మిల్లాఖాన్ ప్రోగ్రామ్ వుంది. టెక్నెట్లు కూడా తీసుకున్నాను” అంటూ ఇంటికి అడుగు పెట్టానే కోటిని తొందర పెట్టాడు.

ఏదో పుస్తకం చదువుకుంటున్న కోటి వకసారి తల్లి ప్రకారాన్ని వంక చూసి మళ్ళీ పుస్తకంలో మునిగిపోయింది. బిస్మిల్లాఖాన్ పేరు వింటూనే ఎగిరి గంటేమందనుకున్న ప్రకారానికి ఆ కోటిగిరి జరిగింది.

“కోటి తొందరగా తయారవు, టెక్నెట్లు పోతోంది” అన్నాడు మళ్ళీ.

“నేను రాత్రుకు. మీరు వెళ్ళింది.” కోటి తన పిత్తుకుందానే సమాధానం చెప్పింది.

ప్రకారాన్ని ఆశ్చర్యపోయాడు. “అదేమిటి కోటి! మున్నెపైపే రెండు టెక్నెట్లు తీసుకున్నాను. అసీనుతో అర్జంటు పని పున్నా విడిచిపెట్టి వచ్చే కాను.”

“నాకు తలొప్పగా ఉంది. నే రాత్రుకు, మీరు వెళ్ళింది.”

ప్రకారానికి కొద్దిగా కోపం వచ్చింది. “కోటి! నే నేదేనా ప్రోగ్రామ్ చేసిన రోజే ఏడు తలొప్ప వస్తున్నది. నాతో రావడం నీ కష్టం లేకపోతే చెప్పియ్యి. ఈ కుంటి సాకు లేదుకా?”

కోటి తల్లి చురుగ్గా చూసింది. “నరిగ్గా నాకు తలొప్ప వచ్చినప్పుడే మీరు ప్రోగ్రామ్ చేసుకుంటూ రాయను, నేనే చెయ్యమని కుంటి సాకులు, గుడ్డి సాకులు చెప్పే అత్యంత నాకేలేదు” అంది కఠినంగా. ఆ కంఠంలో మార్గం అన్నది ఏకీకాన లేదు.

“ఇంతకీ ఇప్పుడు వస్తావా? రావా?”

“రాత్రుకు చెప్పగా కావాలంటే మీరు వెళ్ళింది.”

“రాన చెప్పరాదు...నరే! నువ్వు రాకపోతే నేనూ వెళ్ళును.”

“అదేమిటి! నాతో మీకు వంటేమిటి మీరు వెళ్ళింది.”

ప్రకారాన్ని తావ్యంగా నవ్వాడు. “ఇప్పుడు నాకు ఏమిటని లేదు. అది కాకుండా పారాత్మక నాకు తలొప్ప వచ్చింది” అంటూ చేతిలో పువ్వు రెండు టెక్నెట్లు నాలుగు ముక్కలు వేశాడు. ఆ నాలుగు ముక్కల్ని వినిపిగాను, ఆ వినిపి వడపోయిగాను వింటే ఏంటో నించి అవతలి గడపాటేకాదు.

కోటి ప్రకారాన్ని ముఖంలోకి చూసింది. ప్రకారాన్ని ముఖం అటు తిప్పుకున్నాడు. “మంచిది. మీరు తలొప్ప వచ్చిందన్న మాట. అమృతాంజనం ఇంత రాసుకుని రెప్ప తీసికోండి. అదే తగ్గిపోతుంది” అంటూ కోటి తన పుస్తకం తీసికొని రోపతి గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

రెండవ ప్రామాణికం — సెనుమర్తి మూర్తి —

తనకి వేలకి వేలు కట్టాలు ఇస్తేమంటూ ఎంతో నుంది వచ్చినా, తను అన్ని సంబంధాలు తన పుచ్చాడు. కట్టుం మీద తనకి దృష్టి ఎప్పుడూ లేదు. తను కోరుకున్నదల్లా రూపవతి, విద్యావతి అయిన భార్య, తన మనస్సు కుప్పెట్టి ప్రవర్తించే ఇల్లాలు. తన అదర్బాంతో ఏకీకరణ తనకు చేదోడు వాద దుగా వుండే అర్థాంగి. అటువంటి భార్య కోసం తను ఎప్పుడోజేదానరే అగాంచి సంకల్పించు కున్నాడు.

పెండ్లికి పూర్వం కోటితో ఆరు నెలల పరిచయం వుంది. మొదటిసారి చూసినప్పుడే కోటి మీద పెద్ద అభిప్రాయం ఏర్పడింది. తరువాత కొద్దిరోజుల్లోనే కోటి తన అభిప్రాయం తప్పు కాదని నిరూపించింది. ఇప్పుడు నించి కలలు గన్న ఆశయం సిద్ధించినట్లు కనపడింది. కోటి తన కోరుకున్న గుణాలన్నీ కనపడ్డాయి.

అందుకే తన తల్లితండ్రులు ఈ సంబంధంకి విముఖత చూపించినా తను ఎట్టువెట్టి కోటిచే చేసుకున్నాడు.

కాని పెండ్లికి పూర్వం కోటికి, పెండ్లి తరువాత కోటికి ఎక్కడా పోలిక లేకుండాపోయింది. ఎంతో హాషిరుగా వుండే కోటి ఎప్పుడూ చూసినా నిర్లక్ష్యంగా వుండడం మొదలైంది. పూర్వపు చలాకీతనం ఎక్కడా లేకుండాపోయింది. తనంకే ఎంతో గౌరవం, పేరు చూపించిన కోటి ఈ రోజు తనంకే గౌరవం లేకపోవడం, నరిగ్గా సమాధానమైనా ఇవ్వకపోవడం వంటి పనులు చేస్తున్నది.

ప్రకారానికి కోపం ముంచుకొచ్చింది. కాని ఏమీ చెయ్యలేక పోసాలో కూలవడ్డాడు.

ప్రకారానికి ఎంత ఆలోచించినా కోటి ఏమియం అంటున్నట్లుం లేదు. కావాలి ఎట్టువెట్టి కోటిను చేసుకున్నాడు. పెండ్లికి ముందరి కోటి ఎంతో హాషిరుగా లేడే నిల్లలా వుండేది. కోటి వలన తనకి నర్తకీశాలు లభిస్తాయను కున్నాడు. తనుదేంతో అదర్బ దాంపత్యం అవుతుందినుకున్నాడు.

కొత్తగా కావరం పెట్టిన రోజుల్లో తన స్నేహితులు తమిద్దరినీ వాళ్ళు ఇళ్ళకు ఆహ్వానించారు. వాళ్ళ భార్యలతో పరిచయం అయితే కోటికి కొంత కాంక్షేపం అవుతుందనే ఉద్దేశంతో తను వెడ్డామన్నాడు. కాని కోటి రానని ఏక్కచ్చిగా చెప్పింది. తను ఎంత బతిమాలినా వాణ్ణం లేకపోయింది.

కోటి ఈ విధంగా ఎందుకుంటున్నదో ఎంత ఆలోచించినా అంతు ఏక్కలంలేదు. ఏదో మనస్సులో పెట్టుకుని బాధపడుతున్నట్లుంది. తను ఎప్పుడొక్కడైనా ఏమీ లేదంటూ సమాధానం చెప్పేస్తాడు. పోనీ తనవల్ల ఏదైనా లోపం జరిగిందా అంటే అట్లాంటి దానికి అస్సారం లేదని తనకి బాగా తెలుసు. కోటికి తను ఎప్పుడూ అడ్డు చెప్పలేదు. కోటి మనస్సు ఎక్కడ గాయపడుతుందో అని తను ఎంతో మెళకువతో ప్రవర్తించా మున్నాడు.

ఒక్కొక్కప్పుడు వట్టరాని కోపం వచ్చినా, నురు కుణమే దాన్ని దిగ్విమంగుకుంటూ వచ్చాడు. కాని కోటి మాత్రం మార్పు లేదు.

ప్రకారానికి ఆలోచించిన కొద్దీ ఆగ్రహం కనపడుతున్నది. ఇలా తను చెయ్యకగింది ఏమీ లేదనుకున్నాడు. పారాత్మక మారిన కోటి, మళ్ళీ పారాత్మకమనే మారి మునుపటి కోటి అవతి కాని తను మార్పు తీసుకురావటం అన్నది అసంభవం అనుకున్నాడు.

అప్పటి నించి ఎక్కడికీ రమ్మనమని అడగడం మానేశాడు. అడిగితే ఏం సమాధానం వస్తుందో తెలుసు. అది కాని ఏంచుకోదం కంకె, అడిగి కుండా ఉండడమే మంచిదను కున్నాడు.

ప్రకారాన్ని సంతారం ఒక యంత్రంగా నడవడం మొదలైంది. నరదాగా ఒక పీసీమా లేదు, ఒక పీకారు లేదు. ఇద్దరి మధ్య మాటలు కూడ చాలా తక్కువయి పోయాయి. ఎంతో అవసరం వుంటే తప్ప ఒకరిని ఇంకొకరు పలకరించటం లేదు.

ఒక విషయం మాత్రం ప్రకారాన్ని మరీ కృంగడిసింది. సామాంత్ర ప్రకారానికి ముఖ్య స్థానాలు. ఒకరోజు పారాత్మక ఆసీనుకి వచ్చి ప్రకారానికి వక బుధలె ఇచ్చాడు. సీరా మాస్టే అది సామాంత్ర పెండ్లి బుధలె! ప్రకారాన్ని ఆశ్చర్యపోయాడు.

“అరేమే! ప్రకారం అట్లా ఆశ్చర్యపోతావేం రా! పెళ్ళి నాడే చువ్వు, నీ మీసే తప్పుక రావాలి. చువ్వు రాకపోయావంటే అనలు పెళ్ళి చేసుకోమ జాగ్రత్త” అన్నాడు సామాంత్ర నవ్వుతూ. ప్రకారాన్ని వస్తానని జాగ్రహం చేసేటంతవరకు ఆక్కడినంచి ఇదలలేదు.

ప్రకారాన్ని ఆరోజు ఆయంతం ఇంటికి వచ్చిన తరువాత కోటితో చెప్పాడు. “కోటి. రామం పెండ్లికి మిద్దరం వెళ్ళక తప్పదు. నాకు మరీమరీ చెప్పాడు. ఏవ్వారంలోనో పెండ్లి.”

“కట్టుం ఏమోతంట?” కోటి ప్రశ్నించింది. “పదివేలు.”

“అచ్చెప్పవంతుడు.”

“అవును మరి. అందరూ నాకు మళ్ళీ ఉంటారా.” వచ్చుతూ అన్నాడు ప్రకారాన్ని.

కోటి చురుగ్గా చూసింది. “అందరూ మీలా వుంటే ఈసారికి లోకం భగ్గుమని మండపోయేది” అంది కలుపుగా.

ప్రకారాన్ని విద్వాంతుడాయాడు. తను అన్ని దాంట్లో కోటికి అంత కోపం తెప్పించిన విషయ మీమిటో ఎంత ఆలోచించినా అర్థం కాలేదు. ఒకవేళ తను కట్టుం లేకుండా చేసుకుని ఇప్పుడు దివ్యులున్నా ననుకుంటున్నదేమో! విజానికి తనకి ఉద్దేశం లేనేలేదు. తను కట్టుం గికోటిచిని ఎప్పుడూ ఏనాచించలేదు. అనితా కట్టుం అంటేనే తనకి అమితమైన ఏకాభావం. కావం ఇప్పటికీ పోలేదు. తన భర్తా అన్ని మాటలు ఏదో నరదాగా వచ్చు లాటుకీ అప్పడే గాని ఏ ప్రదేశంకేనూ ఆవుని కావు. కాని కోటి ఇంకే విధంగా తలచింది.

కోటి తనని అర్థం చేసుకోబట్టేది అనుకున్నాడు ప్రకారాన్ని. చివరికి సామాంత్ర పెండ్లికి ప్రకారాన్ని ఒక్కడే వెళ్ళి రావలసి వచ్చింది. “నీ మీసే రాతేదేమని సామాంత్ర ఆసీనుడు ‘అమెకీ వంటల్లా బాగా లేదు. రాతేకేమియందంకు ఏమీ అనుకోవద్దని

కూడ నీకు చెప్పునుండి అంటూ తన అబద్ధం కూడ ఆడవంటి పచ్చింది.

కోభక్తి కూడ ఏవో ఆలోచనలతో తల బ్రద్ది లంబు తోతోంది. తనలోని అశాంతి నానాటికి పెరిగి పోతోంది కాని తగ్గటం లేదు. ఎంత సరిపెట్టుకుందామన్న సరిపెట్టుకోలేక తోతోంది. గతాన్ని మరచిపోయి ప్రకాశరావుని సుఖపెట్టి తను సుఖ పడ్డాం అనుకున్న సురుక్షణంతోనే మనస్సు కళ్ళలోం అయిపోతున్నది. ఎంత ప్రయత్నించినా ప్రకాశరావుని క్షమించలేక తోతోంది.

తన వివాహం ప్రకాశరావుతో స్థిరపడిందని తెలుసుకుని ఎంతోనా ఆనందించింది. అటునంటి ఉన్నతాదర్శాలు కలవాడు తనకి భర్తగా అభివృద్ధి తన పూర్వజన్మ ఫలం అనుకుంది. ప్రకాశరావుతో విద్యార్థి ఆరునెలల పరిచయంలోనే ఆతనం పె పెద్ది అభిప్రాయం ఏర్పడింది. అతని ఆదర్శాలు, ఆశయాలు చూసి తనంతో నంతోష పడింది. ముఖ్యంగా ఈ వరకట్నాలు మీద అతని కున్న విద్యభావం చూసి తనంతగానో మెచ్చుకుంది. “కోభాదేవీ! ఈ దేశం బాగు కదలం పె ముఖ్యంగా ఈ వరకట్నం ఆనేది రూపు మాసి పోవాలి. చదువుకున్న వాళ్ళు కూడ నీగ్గు, లడ్డ నిడివి కబ్బుకి కక్కుర్తి వది ఆడవల్లం తండ్రిల అనవాయితీ అనరాగా తీసికొని పచ్చినంత కట్నం గుంజడం ఎంతోనా గోచరియం. కట్నం తీసికున్న వాడు మనిషికాదు, గాడిదతో సమానం. ఈ వెధవ తీసికున్న కట్నం మీడి దగ్గర ఒక నవత్యరం కం పె ఎట్లాగా నిలవదు. కాని ఈ కట్నం ఇవ్వడం వల్ల ఒక్కొక్క పిల్ల తండ్రి జీవితాంతం కష్ట పడ్డాడు. ఆ మియం తెలిసుండి కూడ ఈ వెధవ కట్నం తీసికుంటున్నాడం పె రాడిని మనిషిగా జమ కట్టడం మనిషారడం. వాడి కిష్టవలసిన స్థానం గాడిదల వెనక. గాడిదల కం పె కూడ హీనం కాబట్టి గాడిదలతో కూడ పోల్చకూడదు. వాటి వెనకే మీడి స్థానం” అంటూ అతను చెప్తున్నప్పుడు తనంతో ఆశ్చర్యపోయింది. ఎం. ఎ. స్వామయి, వెలకి వీడు వందలు సంపాదిస్తున్న మనిషి ఇట్లా అంటూం పె తన కెంతోనా ఆశ్చర్యం వేసింది. ప్రకాశరావుని భర్తగా పొందే స్త్రీ చాలా అదృష్టవంతు రాలనుకుంది. ఆ అదృష్టం తననే వరించేటప్పటికి తన ఆనందం వర్ధనాతితం అయింది.

కాని.....కాని.....

అనుకున్న దేమిటి! జరిగిందేమిటి!

ఎంతో గొప్ప వాడునుకున్న ఈయన చేసిన పనేమిటి!!

ఈయన చెప్పిన ఆదర్శాలు, ఆశయాలు ఈయన విషయంలో ఏమయ్యాయి?

పైకి వకట నెప్పి తొవల్ల ఇంకోట వేసేటంత దిగజారిపోయిన వ్యక్తి అని తెలుసుకునేటప్పటికి తన మనస్సు ఎంత క్రోధి పడింది!

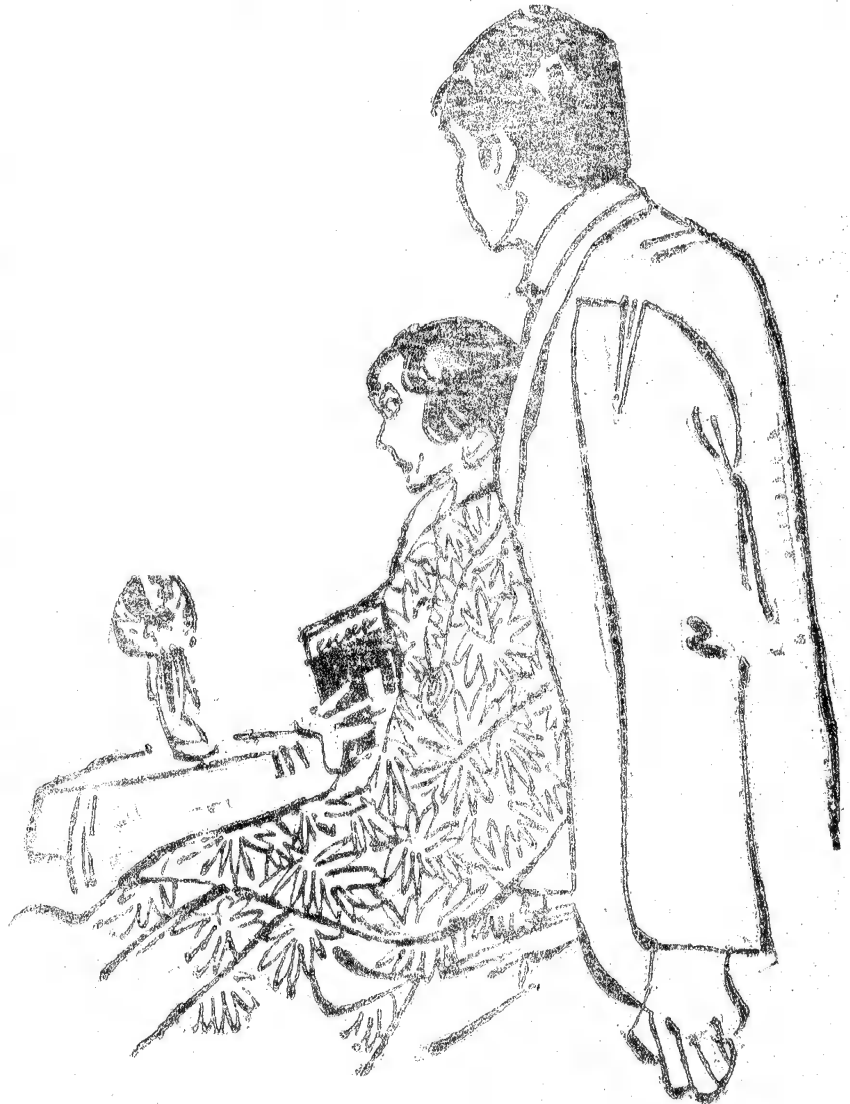
“వీళ్ళి గిరింగిసీటలు పచ్చిన కామన తన తండ్రి వద్ద కాయదు వేలు ఇట్లు తీసికున్నాడు. తన తండ్రి అర్ధికి సరిస్తే తి తెలిసుండి, తన తండ్రికి అయిదు వేలు ఇచ్చే స్థానం లేదని తెలుసుకుని కూడ అయిదు వేలు విక్రమిగా పుచ్చుకున్న ఈ మనిషిని ఏమనాలి? ఈయన చెప్పిన ప్రకారమే ఈయన కిష్టవలసిన స్థానం గాడిదల వెనక కాదా??

తన తండ్రి ఈ కట్నం దబ్బు కోసం శంకరం గారికి ప్రానోలు రాసి అయిదువేలు అప్పుతీసికున్నాడు. తన తండ్రి ఆ అప్పు తీర్చాలం పె మాటలా! అయిన జీవితంలో జరిగే పనేనా! ఛీ! ఛీ! ముందరే ఈ విషయం తెలిసి వుం పె తను చచ్చినా ఈయన్ని చేసు కునేది కాదు. వివాహం అయిపోయిన తరువాతగాని తనకి తెలియలేదు. కనీసం తన తండ్రియినా చెప్ప లేదు. తనకి తెలిసేటప్పటికి అంతా అయిపోయింది. ఇటువంటి ఆలోచనలతో కోభ వ్యధయం బద్దిలైపోతోంది. అశాంతి అంత కంతకి పెరిగి

ఆ మరునాడు (పొద్దున్నే ప్రకాశరావు దగ్గరకి వచ్చి “ఒకసారి మానాళ్ళ దగ్గరకి వెళ్ళి వడ్డామని వుంది” అంది కోభ.

ఏదో వున్నకం చదువుతూ కూర్చున్న ప్రకాశ రావు తలెత్తి చూశాడు. కోభ ముఖం అటు త్రిప్పు కుని వుంది. “వేసా అదే అనుకుంటున్నాను కోభ! ఏమిటో ఆదోలా వుంటున్నావు ఈమధ్య. కొన్నాళ్ళ పాటు మీ ఇంటికి వెళ్ళి వుం పె నీకూ కొంత మన శ్యాంతిగా ఉంటుంది. ఎన్నిరోజు బంటావు?”

“ఓ రెండు వెలలు” ముఖం త్రిప్పుకుందావే

పోయి కోభని నిలువెల్ల దహించి మొస్తున్నది. ఆ ఇంట్లో ఉండడం మం పె నిప్పుల్లో ఉప్పట్లుగా బానిస్తున్నది. ప్రకాశరావు ఎప్పుడోనా తనని దగ్గరం తీసుకోబోతే అతని రెండు వేలులు రెండు నాగు బాములుగా పూసించాకుని గిరిగిల్లాడి పోయింది. ప్రకాశరావుకి సాధ్యమైనంత దూరంగా ఉండాలను కువేది.

చివ్వరికి ఒక నిర్మయాని కొచ్చింది కోభ. కొన్నాళ్ళ పాటేనా తన పుట్టింటికి వెళ్ళి వుం పె తనలోని అశాంతి కొంత తగ్గవచ్చునుకుంది.

సమాధానం ఇచ్చింది కోభ. “మంచిది. నీకు తోచినట్లు వెయ్యి. ఎప్పుడో వడ్డామను కుంటున్నావు?”

“రేపు” “రేపు”

కోభ సమాధానం చెప్పలేదు. ముఖం కూడ ఇటు త్రిప్పులేదు.

కొద్దిక్షణాలు వుండి ప్రకాశరావే మళ్ళీ అన్నాడు. “ఎచో వారంతో వెళ్ళరాదూ! ఈ వెలలరులో వా దగ్గర దబ్బు కూడ ఎక్కువగా లేదు. వస్తు

తారికు తరువాతయితే ఓ రెండొందలు తినుకుని వెళ్ళవచ్చు."

శోభకి ఎంతైనా అసహ్యం వేసింది. 'అయిదు వేలు కట్టం తీసిరున్నాడు. ఇంట్లో ఖరీదైన సామాను ఒక్కటి లేదు. తనకి చేయించిన సగలు నాణ్యతలు అసలే తేవు. డబ్బు లేదుట!! ఛీ! కక్కుర్తి మనుష్యులు! డబ్బు కావేవ్వం మనుష్యులు! నర్సం డబ్బే అనుకునే హీనులు!'

కాని తన వివ్యాభావం పైకి కనపడనీయలేదు శోభ. "అవనరం లేదు రెండీ. వెళ్ళడానికి నా దగ్గర వుంది." అంది ముఖావంగా.

"నుంచిదియితే. ఘస్టు తారికు తరువాత ఓ రెండొందలు పంపిస్తాను. వెళ్ళిరా."

ఆ మర్నాడే శోభ తన పుట్టింటికి వెళ్ళింది. పాతాల్తుగా వచ్చిన కూతురుని చూసి శోభ తండ్రీ ప్రభాకరరావు గారు ఆశ్చర్యపోయారు. "అదేమిట అమ్మాయీ! కనీసం ఉత్తరం ముక్కైనా రాయకుండా వచ్చావ్!" అన్నారూ కూతురు వంక ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ.

"ముందర అనుకోలేదు నాన్నా" అంటూ ముఖావంగా సమాధానం చెప్పి ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది శోభ.

శోభ ఇంత పాతాల్తుగా రావడం, శోభ ముఖావం, నిర్దిష్టత చూసి 'ఒకవేళ కూతురు, అల్లుడు పోట్లాడుకున్నారేమో' అనుకున్నాడు ప్రభాకరరావు గారు. కాని ఆ విషయం కూతురుని అడిగితే ప్రయోజనం ఉండదని ఆయనకి తెలుసు. ఓ రెండు రోజులు అగుతే అనలు విషయ మేమిటో తెలుస్తుంది లేనట్లే అనుకున్నారు. అందుకని ఆ ప్రస్తావన తీసుకురాలేదు.

వారంరోజులు గడిచాయి. శోభ ఎంతో ముఖావంగా వుంటూ వస్తున్నది. ఎంతో హుషారుగా వుండే శోభ ఇంత నిర్దిష్టతగా ఎందుకుంటున్నదో ఎవ్వరికీ అర్థం కాలేదు. ఎవ్వరి తోటి సరిగ్గా మాట్లాడుట లేదు. ఈ వారం రోజుల్లో ఒక్కసారి కూడ ఇల్లా విడిచి బయటికి వెళ్ళలేదు. ఒక్క స్నేహితు

ఆందని ఆపోహ

రాల్ని కూడ కలుసుకోలేదు. ఎప్పుడు చూసినా ఏదో అబద్ధము వుట్టులు వుండేది. ఏదో దిగులు, విర్జిన్లై! ప్రభాకరరావుగారు ఒకసారి అడిగి చూసేడు, కాని శోభ దగ్గర నుంచి సమాధానం లేదు.

ఎనిమిది రోజున ముందర గదిలో ఏదో వ్రతక చూస్తూ కూర్చుంది శోభ. "ఏమమ్మా! శోభ! బాగున్నావా?" అంటూ వలకరించాడు, అప్పుడే ప్రవేశించిన శంకరంగారు.

"బాగానే ఉన్నానండీ" అంటూ సమాధానం చెప్పింది శోభ.

"మీ ఆయన కులాసాయనా?"

"ఓ"

"మీ ఆయన చాలా ఉత్తముడమ్మా. నువ్వు చాలా అద్భుతం వంతు రావీ." శోభ నవ్వి పూసుకుంది. కాని మనస్సులో మాత్రం అగ్నివర్షం భిన్నమంది. 'హా! ఉత్తముడట! ఉత్తముడట!! చక్కటి మాటలు చెప్పి ఎదిటి వాళ్ళని నేర్పుగా వంచింపే మోసగాడు! అనలు విషయాలు బయటి వాళ్ళకేం తెలుస్తాయి' అనుకుంది మనస్సులో.

శంకరంగారి కంఠం విని ప్రభాకరరావుగారు రోపతి విని వచ్చారు. "ఎంత సేయింది నచ్చి శంకరం?" అంటూ ప్రశ్నించారు.

"ఇప్పుడేనోయ్. ఇప్పుడే మీ అల్లుడు దగ్గరనుంచి నాలుగు పండ్లు మనియార్లరు వచ్చింది. దీంతో ఈ నోటు బాకీ పూర్తిగా తీరిపోయింది. వడ్డీ ఏమీ వద్దు అని చెప్పినా వివకుండా నీ అల్లుడు వడ్డీతో సహా లెక్కకట్టే పంపాడయ్యా. నిజంగా అటువంటి మనిషిని అల్లుడుగా పొందిడం నీ అద్భుతం" అంటూ ప్రోవోలుని ప్రభాకరరావు గారికి ఇచ్చేసే వెళ్ళి పోయాడు శంకరం గారు.

శోభకి ఇదేమి అర్థం కాలేదు. "మీ అల్లుడు డబ్బు సంపదం ఏమిటి నాన్నా?" అంటూ అడిగింది తండ్రీ.

"అదేనమ్మా! ఈ నోటు తాలాకుడబ్బు, ఆఖరి ఇన్స్టాల్మెంటు మీ ఆయన పంపించాడుట. దానితో అప్పు పూర్తిగా తీరిపోయింది. శంకరం నోటు తిరిగి ఇచ్చేశాడు."

శోభకి అంతా అయోమయంగా వుంది. "నాకేం అర్థం కాలేదు నాన్నా! పాం డబ్బు పంపారా?" "అదే మిటమ్మాయ్! ప్రతివెలా పంపిస్తున్నాడుగా. ఏదాది పై నుంచి ప్రతివెలా మూడు వందలకి తక్కువ లేకుండా పంపిస్తున్నాడు. నీకు తెలియనే తెలియదా!"

ఈ సారి ఆశ్చర్యపడటం శోభ వంతయింది. "నువ్వు చెప్పే దేమిటో అర్థం కావటం లేదు నాన్నా! అయినందుకు పంపిస్తున్నారు? నోటు రాసింది నువ్వు కదా! ఆయన సంపదం ఏమిటి? నాకేం అర్థం కావటం లేదు, విషయ మేమిటో వివరంగా చెప్పు నాన్నా!"

తండ్రీ కూతుళ్ళు ఒకళ్ళని మించి ఇంకొకళ్ళు ఆశ్చర్యంలో మునిగిపోయారు. ప్రభాకరరావుగారు కూతురి వంకే చూస్తూ "అయితే మీ ఆయన డబ్బు పంపుతున్నట్లు నీకు ఇన్నాళ్ళ నుంచి తెలియనే తెలియదా! మీ ఆయన నీ కెప్పుడూ చెప్పలేదా!" అన్నారు.

"వేమి అడలేదు. వారు చెప్పలేదు. ఆ ప్రస్తావనే ఎప్పుడూ రాలేదు."

ప్రభాకరరావుగారు నవ్వులేనట్లు చూశారు. "అయితే ఈ వ్యవహారం నీకేం తెలియ దిస్తమాట!"

"నాకేమీ తెలియదు నాన్నా! అనలు విషయ మేమిటో త్వరగా చెప్పు."

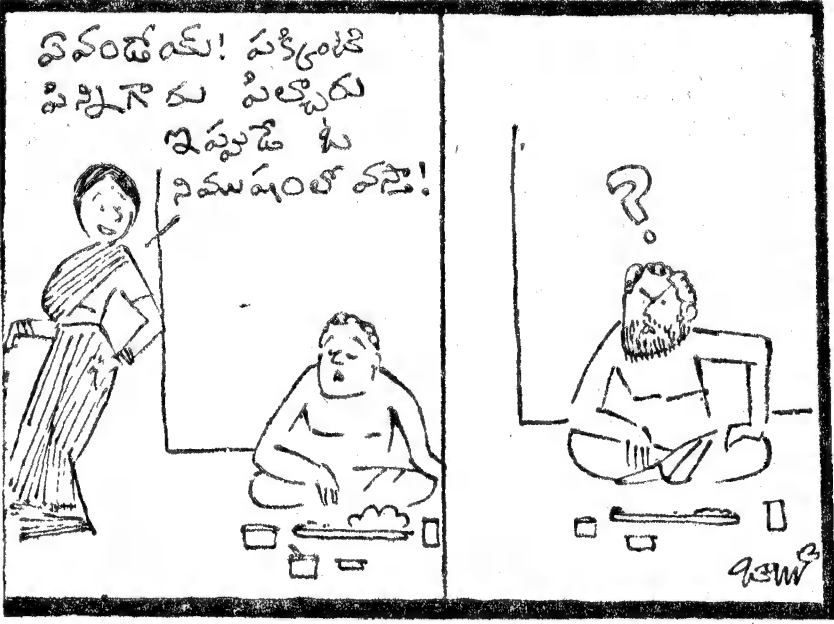
"ఇన్నాళ్ళ నుంచి నీకు తెలుసుకుంటున్నానమ్మా! నీకు అసలు తెలియదంటే చాలా ఆశ్చర్యంగా ఉంది!" ప్రభాకరరావుగారు ఇంకా ఆశ్చర్యంలో నుంచి లేరుకోలేదు.

"అనలు విషయం చెప్పు నాన్నా" శోభ బృధయంతో చెప్పలే ఆందోళన ప్రారంభమయింది.

ప్రభాకరరావుగారు జరిగిన విషయమంతా చెప్పడం మొదలెట్టారు. "మీ ఆయన చాలా ఉత్తముడమ్మా! అటువంటి మనిషిని నేనెక్కడా చూడలేదు. అతనికి కట్నాలు తీసికోడమంటే చాలా అసహ్యం అన్న విషయం నీకు తెలుసుగా. నీన్నా మేనుకోడానికి అతను ఎప్పుకున్నాడని తెలుసుకుని చాలా సంతోషించాను. కాని అతని తల్లిగారు ఒక షరతు పెట్టారు. 'మా వాడు మీ అమ్మాయిని చేసుకోడానికి సంతోషే ఎదుతున్నాడు. మాకూ అభ్యంతరం లేదు, కాబట్టి కట్నం వో అయిదు వేలు ఇవ్వండి. అనలు మా వాడికి ఇరవై వేలు ఇస్తామని వస్తున్నారు. కాని మావాడు మీ అమ్మాయినే చేసుకోవాని ఆత్రుత పెడుతున్నాడు కాబట్టి వో అయిదు వేలు ఇవ్వండి చాలు. అయిదు వేలు చాలా తక్కువే అనుకోండి. కాని ఏదో మా వాడు ఏరికోరి చేసుకుంటానంటున్నాడు కాబట్టి అయిదు వేలు ఇవ్వండి' అంది.

నా గుండెల్లో రాయి పడింది. అయిదు వేలు వాళ్ళకి లెక్కలోకి రాకపోవచ్చు గాని నాచోటి వాడికి అయిదు వేలంటే మాటలా!

అందుకని నా వరిస్థితి పూర్తిగా విడమర్చి చెప్పాను. అయిదు వేలు ఇవ్వలేనన్నాను. కాని మీ అత్తగారు

వస్తుకోలేదు. 'అయిదు వేలేనా లేకపోతే ఎట్లా! మా పరువు ఉండాలి! అయిదు వేలకి ఒక్క పైసా తగ్గుతే లాభంలేదు' అంటూ నిక్కచ్చిగా చెప్పింది. వాకేం చెయ్యో అర్థం కలేదు. అయిదు వేలు ఎక్కడ నించి తోలను? తెచ్చినా మళ్ళీ ఎట్లా తీర్చ గలను?

ఈ పంబంధం వదిలికోడం తప్ప గత్యంతరం లేదనుకున్నాను.

మరునాడు మీ ఆయన స్వయంగా వచ్చాడు. మొందర ఎంటు కొచ్చాడో తెలియలేదు. 'అట్లా పోదాం రండని' చెప్పి నన్ను బయటికి తీసికెళ్ళాడు. ఇద్దరం పార్కులో కూర్చున్నాం. అక్కడ అసలు విషయం చెప్పాడు. 'చూడండి. మా వాళ్ళు అయిదు వేలు కట్టించి ఆడిగారు. ఆ విషయం రాత్రి తెలిసింది. నాకు కట్టం తీసికోడం ఏమాత్రం ఇష్టం లేదు. కానీ మా అమ్మ చాలా పట్టుదల మనిషి. ఏదో పూర్వకాలంది. అయిదు వేలేనా తీసికోక పోతే ఏదో పరువు తక్కువ అనుకుంటున్నది. నేను మీ అమ్మాయిని చేసుకోడానికే నిర్ణయించుకున్నాను. అవసరం అయితే మా వాళ్ళని ఎదర్చగలను కూడ. కానీ అవసరంగా తల్లి కొడుకుల మధ్య మనస్ఫుర్తలు రావడం నాకేష్టం లేదు. కొడుకుగా తల్లిని సంతుష్టి పరచడం కూడ నా నిధి కదా! కాబట్టి దయచేసి నేను చెప్పినట్లు చెయ్యండి.'

'శంకరంగారు మీకు తెలుసుగా. ఆయన దగ్గర కెళ్ళి నోటు రాసి అయిదు వేలు అప్పుగా తీసికోండి. అది కట్టంగా మా వాళ్ళకి ఇవ్వండి. కానీ ఆ అప్పు మీరు తీర్చవలసిన పదిలేదు. నాకు ఏడు వందలు జీతం వస్తుంది. మా ఇంటికి డబ్బు వంపవలసిన పని కూడ లేదు. నా జీతంలోంచి శంకరం గారికి ప్రతినెలా మూడునాలుగు వందలు వంపిస్తూ వుంటాను. ఆ అయిదువేలు తీరేంత వరకు పంపిస్తాను. దయచేసి మరో ఏదంగా అనుకోకుండా ఇట్లా చెయ్యండి' అన్నాడు.

నా కెంతోనా ఆశ్చర్యం వేసింది. ఏం చెప్పాలో అర్థం కలేదు. మాట్లాడకుండా ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాను.

నేను మాట్లాడకపోవడం చూసి మీ ఆయన నా చేతులు పుచ్చుకుని బ్రతిమాలుడం మొదలెట్టాడు. 'చూడండి. పెండ్లి చేసుకుంటే మీ అమ్మాయిని చేసుకోడానికి నిర్ణయించుకున్నాను. నాకు కావలసినవన్ని మీ అమ్మాయిలో కనపడ్డాయి. మీ అమ్మాయిని చేసుకోలేకపోతే ఇక నేను పెండ్లి చేసుకోనేమో! కనీసం నా కోసమేనా ఈ ఏదంగా చెయ్యండి' అన్నారు.

అతను అట్లా చేతులు పుచ్చుకుని బ్రతిమాలుతూ వుంటే నా కెంతోనా సిగ్గుపడింది. బ్రతిమాలులంపిన వాడిని వేరే బ్రతిమాలితమకుంటున్నానని నా మీద వాకే అనవ్వు వేసింది.

కానీ మరుక్షణంలోనే నాకో అమమానం వేసింది. శంకరంగారు అయిదువేలు ఎట్లా ఇస్తారు! ఏం చూసి ఇస్తారు? ఆ విషయమే తెప్పిస్తు.

'మీ కాభయం అక్కరలేదు. మీరు రేపు ఆయన దగ్గర కెళ్ళండి. ఆయన అయిదు వేలు ఇస్తారు. అవి తీసుకుని మా ఇంటికి ఎచ్చి కట్టం డబ్బు ముందిరే ఇస్తున్నానని చెప్పి మావాళ్ళ కిచ్చి పంపించి ఖాయం చేసుకుని వెళ్ళండి' అన్నాడు మీ ఆయన.

నేను ఒప్పుకోక తప్పలేదు. మరునాడు శంకరం గారి దగ్గర కెళ్ళాను. నన్ను చూస్తూనే ఆయన 'రండి' అంటూ ఆహ్వానించి లోపలికి తీసికెళ్ళాడు. 'ప్రకారాపు మీ అల్లుడు అవడం నిజంగా మీ ఆద్య స్థం. అతనంత ఉత్తముడు ఇంకోడు లేడు' అంటూ అయిదు వేలు నా చేతిలో పెట్టాడు. ఆయనకి నోటు రాసి ఇచ్చాను.

నీ వివాహం జయప్రదంగా జరిగిపోయింది. అన్నట్లుగానే మీ ఆయన ప్రతినెలా మూడునాలుగు వందలు వంపుతూ వచ్చాడు. ఈ సెలతో ఆ బాకీ పూర్తిగా తీరిపోయింది. అందుకే శంకరంగారు నోటుని తిరిగి ఇచ్చేశారు.

కానీ నాకు చాలా ఆశ్చర్యంగా ఉందిమ్మాయో! మీ అల్లుడు చెప్పికి లేవా? ఈ విషయం ఏకా ఇంతవరకు తెలియవా?

విషయమంతా విన్న కోభకి నెత్తిన ఏడుగు పడినట్లయింది.

ఏదో పుస్తకిం చదువుకుంటూ కూర్చున్న ప్రకారాపు తలుపు చప్పుడమగానే వెళ్ళి తలుపు తీశాడు.

ఎదురుగా కోభ నిలబడి వుంది! 'వచ్చావా కోభ!' అన్నాడు ఎంతో వంతోసంగా.

ఐ టెక్స్

అలంకరణ సామగ్రి

- * ఐ టెక్స్ కాటుక
- * ఐ టెక్స్ బింది
- * ఐ టెక్స్ కుంకుం పేన్ట్

తయారు చేయు వారు

అ ర విండ్ లే బ రే ట రిస్

పోస్టా బాక్సు నెం. 1415, మద్రాసు-17.

ఒక! తేలి! పత్!

సుఖ జీవిత సేవ

"సిద్ధ వైద్యమహిమ"

సిద్ధం పోటీలేని క్రికీ ఒక తార్కాణము

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య గారి

'మేల్ మాయిల్ మందు'

(Regd)

దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు చక్కని నివారిణి

వల్లరంగు, ఎర్రరంగు పొడలు, దద్దులు, పొట్టు, గజ్జి (చర్మ సంబంధము) పొడలు గల చోట్లలో తిమ్మర్లు, హాదితో గొడిచివన్నెడు నొప్పి లేకుండుట, నివ్వనడి బొబ్బలు గలిగినా తెలియకుండుట, మర్చిర నర్మ అవయవములందు వ్యాపించి, రక్తముతో కలిసి చుట్టుకలుగజేయుట, (నరముల సంబంధము) చేతివేళ్ళ ముడుచుకొనుట, బొబ్బలు లేనుట, ముక్కు బంధనములు, పొడము వందు వల్లపు పుండ్లు నిర్బుడుట, కాలుచేతులు (వేళ్ళ తగ్గుట, ముక్కు పొట్టినెడుట, చూచుటకు విసుగు పుట్టించు రణములు (అస్థి సంబంధము) వీటికి చక్కని నివారిణి.

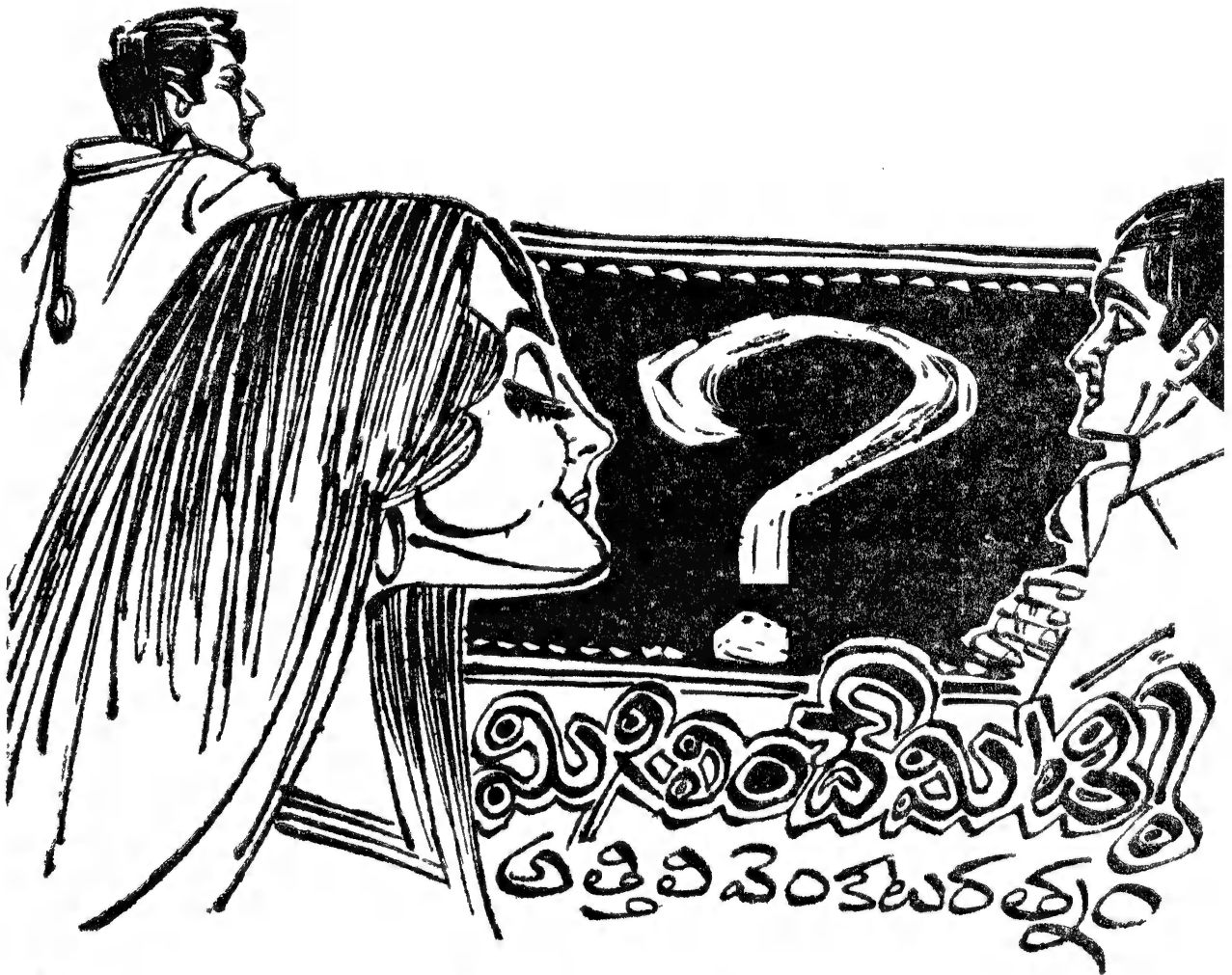
1 మందలం (40 రోజులు) నూనె, లేహ్యము రు. 10/- తపాల ఖర్చు రు. 2/-

8 బొమ్మల శ్రీ పరమాత్మ తైలం రు. 4-50 తపాల ఖర్చు రు. 1-50

సిద్ధ దాక్ కే

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య & సన్సు

5/22, మేల్ మాయిల్ P.O., (N.A. Dt.)

“సునీ!”

“సునీ!” సారథి మళ్ళీ పిలిచాడు.

“హూ...”

“ఇంకాపోయావా?”

“అవును” కళ్ళు తెచుకుంటూ బద్ధితుగా పలికింది. సుమిత్ర

“ఎమిటి? చెప్పండి” సారథి మళ్ళీ మౌనంగా ఉండిపోయేసరికి సుమిత్ర అడిగింది.

“చిక్కం వస్తున్నాను” అని సారథి మెల్లగా అన్నాడు.

చిక్కం ఒక్కక్షణం సుమిత్ర దృఢాయం విసిరితీసి కట్టుకుంది. ఎందుకు వస్తున్నాడు! ఏం జరుగుతుంది? విద్రమత్తు వీడిపోయింది. అందమయిన ఆ చెప్పు ఒకసారి అల్లల్లాడి విూర్తిగా చెరుకుకున్నాయి.

అర్థమైతే తిరిగింది. సారథి అతని చేతులు పెట్టుకుని ఎండగా వెలుగుతున్న విరిరంగు అంబులే చూస్తున్నాడు.

ఒకక్షణం భర్త ముఖంలోకి చూసింది సుమిత్ర.

“తెలిగిం” యిచ్చాడు” సారథి అన్నాడు. మాట్లాడకుండా దిండుమీదకి వ్రాలింది.

“నీకు ముందుగా వస్తున్నానని ఉత్తరం వ్రాయలేవా?”

సుమిత్ర అశ్చర్యంగా చూసింది. ఇంకాకాగా చిక్కం తనకి ఉత్తరం వ్రాయుటట్లుగా అక్షరాలు

లేనివి? తనకి తెలియని విషయమా? ఎందుకో ఒక మూల చిన్నగా బాధ కలిగింది. ఇంకా చెప్పలేని కూడా అనిపించలేదు.

“సాయంత్రం రేపు త్వరగా వస్తాను. తయారుగా ఉంటే స్టేషనుకి వెళ్తాం” సారథి అన్నాడు. “వేసు రాను” సుమిత్ర దిండుతో ముఖం దాచుకుంది.

సారథి మాట్లాడలేదు.

సుమిత్ర మనసు అల్లకల్లోలమయిపోయింది.

“చిక్కం వస్తున్నాడు! మనసు వదేచి వెళ్ళిపోయింది. తనని ముప్పలాడా? ప్రకాశంగా ఉంది పోయి జీతంతో మళ్ళీ తుఫాను చెలరేగుతుందా?

సుమిత్ర వణికిపోయింది. తను ఎవరిమీద రూరంగా పోషించుకుందో వారే తనకి అతి సమీపంగా వచ్చేస్తున్నాడు. చిక్కంని చూసిన తరువాత తన మనో వికృత భృథంగా విరగడండా? ఆనందమో! పృథ్వీపు లోతుల నన్నేపించే ఆ కళ్ళలోని ఆకర్షణని తను భరించలేదు. తను వివాహిత. తనువు, మనసు కూడా వేరొకరికి అప్పగింపబడినాయి. కదా! తను స్వయంగా ముట్టించింది.

“సునీ!”

విమిటమట్లుగా చూసింది.

“చిక్కం విషయం అడిగినా? యేమీ అనికో మాట్లాడు...”

“అడగండి” అంటే అప్పుడే అడగి సుమిత్ర

ఒక క్షణం అగాఢం సారథి.

“తయారు చేర్చుకోమని చెప్పి పోయావా?”

చిక్కం ఆ మాట అడిగాడు

సుమిత్ర అరిచింది. “ఏమిటి చెప్తు! నీం ఇంకా చెప్పింది?” మనసు అలచించే శక్తిని కోల్పోయింది.

“చెప్పు సునీ!”

“ఏమో” నేను చెప్పలేను” అనాలోచనగా అనేసింది. తలవేసిపోతూ సారథి తన నీ విషయం ఎప్పుడూ అడిగేడు. గతం ఎప్పుడూ తన ముఖ్య అడ్డుగా నిలుచేడు యిప్పుడేందు కడిగివేట్టు? చిక్కం రాకుండానే తుఫానుకి నాచూ యిది! సారథి మనసులో యేమింది? సుమిత్రకి భయంపేసింది.

“సునీ!” భార్య భుజాలపట్టు దగ్గరకు తాక్కు వాడు సారథి

సుమిత్ర కనులు క్రిందికి వారిపోయాయి.

“నీ మనసుతో నా ప్రతిబింబం చెప్పి పోతు సునీ!” సారథి ముఖం అతిమీసంగా మాట్లాడింది.

ఒక క్షణం సుమిత్రకి మతిపోయింది. ఏమి మాట్లాడారో అచేతు.

చిక్కం మిగిలే కూర్చుంది. సారథి తన నవనూ విన్నాడా? కనులతో విరల విడిచింది.

“మీ తా తయారీ ఏమిట కలిగింది?” బాబూ

అంది.

సారధి ముఖం చిక్కటి (తప్పుకున్నాడు.

“సుదీ! నిన్ను వివాహం చేసుకోవడం నా సారధి పాటు యేమిటా ఉందా?” పెద్దగా అడిగాడు.

“మూడు సంవత్సరాలు వాలో ఈనీ సంపాదం చేసిన ఉత్సాహం కలిగిందా మీ కి అనుమానం.”

బాధతో నిరీక్షమయిన కోపంతో ప్రశ్నించిన సుచిత్ర.

సారధి మృదువంగా ఉండబోయాడు.

అతని మనసులో బాధ వెంటనే అదృశ్యమైంది ముగ్ధురక. ఈ సాధు అంకిత మొదటిన్నే ప్రపంచ దుష్టాన్ని మనసు కావ్యం అంది.

“మూడంటే, విశ్వం ఒక్కప్పుడు నాకు అతి ప్రేమి పొంది. ఇందులో నేను ప్రపంచానికి కాని, మీరుంటే కాని దానిన విషయమేమిలేదు. కాని నా మనస్సులోని వాంఛించి విశ్వానికి దూరమయ్యాను. నా జీవితం మీతో ముడిపడింది. అది నా అభ్యున్నతి మీది తోటానికి అనుకుంటున్నాను. మన సంసారంలో ప్రత్యామ్నాయం నా మనసులో తొనగొంది కోర్కెను మరేదేలేదు.” సుచిత్ర ఒక్కసారి అగింది.

“విశ్వం మీతోటిలాగా స్నేహితుడే. అతని అంతకుమించి మరేమీలేదు. మీ మనసులో దోహద ఉంచుకుని బాధించబడ్డాయి. యిలాగానే వుండండి.”

సుచిత్ర సారధి ముఖం తన వైపుగా తిప్పుకుంది.

“... ప్రవర్తనలో మీకుమయినా కోపం కనిపించిందా?”

“ఛ! అటువంటి దేమిలేదు సుదీ!” బాధ్య చేరులలో ముఖం దామకన్నాడు సారధి. ఇద్దరూ మునుపలాగా ఉండబోయారు చాలా సేపు.

“సుదీ! నిన్ను వివాహం చేసుకోవడం నా సారధి పాటు యేమిటా ఉందా?” పెద్దగా అడిగాడు. “మూడు సంవత్సరాలు వాలో ఈనీ సంపాదం చేసిన ఉత్సాహం కలిగిందా మీ కి అనుమానం.” బాధతో నిరీక్షమయిన కోపంతో ప్రశ్నించిన సుచిత్ర.

సారధి మృదువంగా ఉండబోయాడు.

అతని మనసులో బాధ వెంటనే అదృశ్యమైంది ముగ్ధురక. ఈ సాధు అంకిత మొదటిన్నే ప్రపంచ దుష్టాన్ని మనసు కావ్యం అంది.

“మూడంటే, విశ్వం ఒక్కప్పుడు నాకు అతి ప్రేమి పొంది. ఇందులో నేను ప్రపంచానికి కాని, మీరుంటే కాని దానిన విషయమేమిలేదు. కాని నా మనస్సులోని వాంఛించి విశ్వానికి దూరమయ్యాను. నా జీవితం మీతో ముడిపడింది. అది నా అభ్యున్నతి మీది తోటానికి అనుకుంటున్నాను. మన సంసారంలో ప్రత్యామ్నాయం నా మనసులో తొనగొంది కోర్కెను మరేదేలేదు.” సుచిత్ర ఒక్కసారి అగింది.

“విశ్వం మీతోటిలాగా స్నేహితుడే. అతని అంతకుమించి మరేమీలేదు. మీ మనసులో దోహద ఉంచుకుని బాధించబడ్డాయి. యిలాగానే వుండండి.”

సుచిత్ర సారధి ముఖం తన వైపుగా తిప్పుకుంది.

“... ప్రవర్తనలో మీకుమయినా కోపం కనిపించిందా?”

“ఛ! అటువంటి దేమిలేదు సుదీ!” బాధ్య చేరులలో ముఖం దామకన్నాడు సారధి. ఇద్దరూ మునుపలాగా ఉండబోయారు చాలా సేపు.

“సుదీ! నిన్ను వివాహం చేసుకోవడం నా సారధి పాటు యేమిటా ఉందా?” పెద్దగా అడిగాడు. “మూడు సంవత్సరాలు వాలో ఈనీ సంపాదం చేసిన ఉత్సాహం కలిగిందా మీ కి అనుమానం.” బాధతో నిరీక్షమయిన కోపంతో ప్రశ్నించిన సుచిత్ర.

మొందు; తనమీద ప్రేమిపోయిందా? తను తను రికా వెళ్ళేముందు అభిసారిగా అన్న మాటలు అనవచ్చునా?

“బావా! మీకోసం రెండు సంవత్సరాలాకాదు. యుగలయినా నిరీక్షిస్తా” అని అన్న సుచిత్ర మనసు ఎలాగి మామూలుకంది?

ఒక సంవత్సరం ఉత్సాహం ఇవాలుబ్రాసంది. ఒక్కసారి అవి అగిపోయాయి.

అతని ఉత్సాహంలో వంటి అన్యధా అగింది (వ్రాసంది. అంతే, తను కంగారు పడిపోయాడు. తను యొన్న ఉత్సాహం వ్రాయగా నివరికి తొమ్మిది నెలల తరువాత మానయ్య జాబు వ్రాసాడు. రెండే రెండు వాక్యాలు. “సుచిత్రకి వివాహమయింది. వరుడు నీ స్నేహితుడే. సారధి!”

అక్షణం మితిమీరింది తనకి. కౌతూహలం ముచిత్రను తననుంచి దూరంచేసింది? సుచిత్ర యున్నదే చేసుకుందా? ఇంకెంతగా అభ్యున్నతి జరిగినదా! ఏమాత్రాని సుచిత్ర స్వభావం అనకు తెలుసు. ఆమె యున్నదికి వ్యతిరేకంగా ఎవరూ, ఏమీ చేయలేరు!

రైలు ఒక్క కుదుపుతో అగింది. విశ్వం యీ లోకంలోకి వచ్చాడు. కిక్కిరించుచు బయటకు చూసాడు. విశిష్టత సూర్యుడని కొండల మాటుకు తరుముతోంది. జీవులు తడుముకుని సగిలెట్టె పెట్టె బయటకు తీసాడు విశ్వం.

“బావా! నాకోసం యీ పాడు సగిలెట్టె మానయ్య లేదా?” అని అడిగిన సుచిత్ర అభ్యున్నతిలోని అనుదానికి లొంగి ఒక్కప్పుడు మానుకున్నాడు.

యిప్పుడు అటువంటి ఆలంబన లేవీ లేవు. విశ్వం విషాదంగా నవ్వుకున్నాడు. యింజను అవిరి పరులిపెడుతోంది కావాలే వల్లని జబ్బ కిట్టికోపుంచి ముఖమీద పడింది. దూరంగా రైల్లు మినుకు మినుకుమని కనిపిస్తున్నాయి. యింతలాకా వచ్చి కొంచెం మునిగిపెట్టు అవుతుంటే అగిపోయింది రైలు. విశ్వం విసుక్కున్నాడు; దూరంగా రైలు వానోని కాంతి గుండ్రంగా ప్రదర్శిణాలు చేస్తోంది.

“సుచిత్ర! వివాహమయిపోయింది! తనకి మిగిలి దేమిలేదు. సారధి! తనని మోసంచేసి తననుంచి సుచిత్రను వేరుచేసాడే కోపం తనకిలేదు. సుచిత్ర తనంత తాను యున్నదే తనమని అనగలదు? తన దురదృష్టానికి విందించుకోడం తప్ప.

అనతిదీర్ఘం ఎలాగి జరిగింది? అంతా తనమి విలసిల్లు దూరం చేసారు.

సుచిత్ర ముఖమంతా? ఏమా! సారధి ఏ విషయంలోనైనా తన కేవిధంగానూ అక్కడ కాదు. తనని వస్తుడయినా మనసులో గుర్తు తెచ్చుకుంటుందా అతిరికి? మరచిపోయి ఉంటుందేమో ఎవరు చెప్పగలరు! కాలం మిసిగిలో అనుక్షణం వేయి మార్పులు తెస్తుంది. సుచిత్ర యంత జరిగాక యింకా తన గురించి అలోచిస్తుందినుకోడం తన పేరా! స్వార్థం!

సారధి అదృష్టవంతుడు.

అలోచనలో రైలు స్టాల్ ఫారం ప్రవేశించడం కూడా గమనించలేదు విశ్వం.

జనం చూపుతుంటే, పార్శ్వ కేకతో ఉరికి పడి లేచాడు.

మాకోవే స్టాల్ ఫారం మీదెట్టి చుట్టూ

తయారీమీదా

సారధి, సుచిత్ర రాలేదు! విశ్వం మనసు సేకనంగా మూలిగింది. తనకేం మిగిలించని యిక్కడికి సార్ధా! ఏం చెయ్యాలి? పాపాలలో దిగి యిల్లు వెతకడానికి ప్రయత్నించడమా? లేకపోతే తిరుగుబాటులో ఎక్కేయ్యడమా? విశ్వం ఏకాకంగా అలోచిస్తున్నాడు.

“విశ్వం! రా! బయటికి వెళ్ళాలి. భుజంమీద బయటగా వడింది. చేయి. వెనక్కి తిరిగి చూసాడు. సారధి నిప్పుతూ నిలబడ్డాడు.

“యింకా వెళ్ళుకుతున్నాను. రాలేదేమో, ఏం చేద్దామా అని అలోచిస్తున్నాను” విశ్వం నిప్పుతూ చెప్పుకుంటాడు.

టాక్సీలో కూర్చుంటూ ప్రశ్నించాడు విశ్వం. “సుచిత్ర రాలేదే?” వెంటనే మనసు ప్రశ్నించింది ఏకేం వాక్కుంది?” అని.

“ఒంటి అంతగా బాగా లేదు విశ్వం! ఎవ్వరంది. చేనే వద్దన్నాను” సారధి అన్నాడు. విశ్వంకి మరకేం మాట్లాడాలో తోచలేదు. సారధి స్నేహితుడేగా సన్నిహితంగానే కనిపిస్తున్నాడు కాని సుచిత్ర అన్న అని అనుకుంటే అలోచి ఉంది.

“ప్రజాగో చాలా చూడబట్టుడే” విశ్వం అనెంతగా అన్నాడు.

“వూ. మనం తదుపరివస్తున్నట్లా లేదు” సారధి కూడా ఏదో విద్వంతుడే ఉన్నాడు. అంతలోకి అడుగు పెడుతూనే విశ్వం కిచ్చి, అక్షుతగామిస్తా రెదిలాయి.

“సుదీ!” సారధి పిలిచాడు.

సారధి పిలుపు విశ్వంకి ఎగులుగా లోపించి. మరు విముషంలో సుచిత్ర గదిలోకి అచ్చింది. విశ్వం కాళ్ళు నిలబడిపోయాయి. కనులు ముట్టు వెయటం మరచిపోయాయి.

సుచిత్ర అలోచన (ప్రార్థన) స్థానంమీది కావాలే విడిచిపెట్టే కేములు చిందర వందరగా చేవులకు కప్పుతూ వేచుంటేదే బారి గాలికి స్పృశ్యం చేస్తున్నాయి. వచ్చునీ మరుటిపిదగి ఎర్రని కుంకుమ ప్రకాశిస్తోంది. సమీకరింపు ఖజానమట్టు (తప్ప) విలువంది.

విశ్వం అలాగే చూస్తూ ఉండబోయాడు.

సుచిత్ర ఒక్కటే చూసి విన్నగా వచ్చింది.

“ఏ యింటికి అతిధిగా ఎవ్వరు?” విశ్వం కూడా ప్రయత్నపూర్వకంగా నవ్వాడు.

“కూర్చో. ఎంతసేపని నిల్చుంటావు?” పెద్దగా అంది. విశ్వం మాటలలోని విరుపు స్పృహంతో నాలుకుంది.

సారధి వసేనగా తలదించుకుని షూలేసులు విప్పుకుంటున్నాడు. అప్పుటికి విశ్వంకి సారధిచిక్కనే ఉన్నట్టు గుర్తుకి వచ్చింది.

“వచ్చి యిన్నాళ్ళయింది?” సుచిత్ర ప్రశ్నించింది.

“నాలుగవ తేదీ”

“అయితే వైదరాజులలో అసలు దిగలేదా?”

“లేదు.”

“నాన్న స్టేషనుకి వచ్చి కలుసుకున్నారా?”

“నేను ఇండియాకి వచ్చేసినట్టు మానయ్యకి తెలియదు. తిన్నగా యిక్కడికి వచ్చాను” విశ్వం అన్నాడు.

సుచిత్ర యొక్క అదనపు.

"చాలా ఆలస్యమయింది. భోజనాలకి నిర్వాహణ కూడా సాగుతుంది" సుచిత్రలోనికి వెళ్ళిపోయింది. విశ్వం మౌనంగా ఉండి తప్పించుకుంటూ.

విశ్వం నిట్టూర్చాడు. "సుచిత్ర ఎంతమాత్రం కూడా లేదు. తననుంచి మాత్రమే దూరమయి పోయింది."

విశ్వం మర్నాడు నిద్రలేచేటప్పటికి మార్నాడు అప్పుడే తన కైత్ర యాత్ర ప్రారంభించేసాడు. కిటికీలోనుంచి ఎండ తీక్షణంగా మీదనడుతోంది. విశ్వం దుప్పటి ప్రక్కకి లాగి వాచీ చూసుకున్నాడు. ఎనిమిదవలైంది. లేచి హాలులోకివచ్చాడు. సారధి సోఫాలో కూర్చున్నాడు. సుచిత్ర ప్రక్కనే కూర్చునిఉంది, సారధి మీదకి వంగి.

"అబ్బబ్బ! ఎందుకే చూసుకోకూడదూ! పెళ్ళి తోడుకున్న కూర్చుని బట్టల్ని తనంతు ఎలా కుడతా ననుకున్నారా?" నోటితో దారం తెంపుతూ అంది సుచిత్ర.

సారధి ముందుగా క్షమించి చూసాడు.

"దాని విధి వట్టిందా?" నవ్వుతూ వర్కరించాడు.

"కాని దానిని నిద్రపట్టలేదు సారధీ! ముందుగా రలేమ ప్రార్థనలే. మీరిద్దరూ స్నానం కూడా చేసిపోయినారే!" విశ్వం అన్నాడు.

"అయ్యో బాబోయ్! అరయే నరకర్థా లేచి స్నానం చేయి పో! సుచిత్రాదేవి వూరుకుంటుందా? నేనూ ఒక్కడు బయటగా వెళుమింటికి తేలిపోయి విశ్వం! ఏం చేతుంది? చేసుకున్నవారికి చేసుకున్నంత అని నేనుంటా" సారధి అన్నాడు.

విశ్వం మనస్సుగాని నవ్వుత పోయి.

"మీరింతా కా, కూడా త్రాతడా? నకోసం కూర్చున్నారేమిటి?" విశ్వం కొంచెం పిన్నపడుతూ అడగాడు.

"వర్కలేమ కాని, నీ సంగతేమిటి? బెడ్ కాం రియ్యంటావా?" సారధి అడిగాడు.

"ముఖం కడుక్కుని వస్తాడు. ఇంతలో అయే

మిగిలిందేమిటి?

అంపు చేయింది?" సుచిత్ర విశ్వం ముఖంలోకి చీకెని పికి వెళ్ళిపోయింది.

"అది చరన. ఆవిడ మాటకీ లింగులేమి విశ్వం!" సారధి అన్నాడు.

"సుచిత్ర మాటలతో ఆవిళ్ళయింది, కాననం యేమి మాత్రం." విశ్వం అనుకున్నాడు.

విశ్వం ముఖం కడుక్కుని బట్టలతో తుడుచు కుంటూ వచ్చి కూర్చున్నాడు. సుచిత్ర స్నేహుతో టిఫిను అమర్చి కూర్చుంది.

సారధి ఒకస్థాయి విశ్వం ముందుకి త్రోసి తాను ఒకటి తీసుకున్నాడు.

"ఒక క్షణం అంటే. యిప్పుడే వస్తాను." సుచిత్ర అంటూనే లేచిపోయింది. మరు విమర్శనలో చిన్న సత్వంతో మళ్ళీ వెళ్ళింది. అందులో సుచిత్ర నాలుగు మెట్ల పూవులు తీసి దోసిలి వట్టిన సారధి చెతులలో వుంచింది.

సారధి వాటిని ఒకసారి వాన చీకె, అంత తోన కడుం కడుక్కున్నాడు.

"చిన్నసార్లు చెప్పినా మీకు? దెవని వున్నాయి ఆమూలంకూడాదని" సుచిత్ర సత్వం తీసాడు మీద ఉం విశ్వంవై వు తోసింది.

"మరే పోయాను. సారధి టిఫినుపేట్లు అందుకున్నాడు.

"ఈ అలవాటు యింతా ఉండవలసివాలి నీకు. నా స్నానం అంటేమిగా యింతా." విశ్వం అప్పింతు కూర్చాడు.

"ఎక్కడో పోయింది? వు రెండు వుట్టినది." సుచిత్ర అంది.

"అవిడ చేయడం నరే. చేస్తున్నంతసేపూ నేను కూడా బుద్ధి మందుతో మతంమే చేయాలి జోడించి కూర్చున్నారని రోజూ నా ప్రాణం తీస్తుంది." సారధి అన్నాడు.

సుచిత్ర మాట్లాడకుండా కాకి కంపడంతో

చిన్నా వాయిదీ.

"ఎక్కడ ప్రియదామసును కుంటున్నావు? ఉద్యోగము, అది." సారధి అడిగాడు.

"కామ్యంతో ఆఫీస్ వచ్చింది." విశ్వం కున్నా ముగా అన్నాడు.

"మన వైపేమి వీలులేమిటి?"

"నా కిష్టంలేదు."

సారధి సంభాషణ మరింత పొడిగించలేదు. భాగ్య అయిన కామ్యం ఇల్లమీద పెట్టేసాడు.

"బట్టలు వేసుకో. మా హాస్టిల్ అది చూద్దు గని." సారధి కుర్చీ వెళ్ళి జరిసి లేచాడు.

"పో! యిప్పుడికి ఇంట్లో కూర్చుండి బయటగా కబుర్లు చెప్పుకోవచ్చు." సుచిత్ర అంది.

"అమ్మో! నాకేం యింట్లోకి అక్కడ ఎంత మంది ఎదురు చూస్తూ ఉంటారో ఏమయినా తెలుసా? నీకుంటే తేలికయి పోయినా కానీ." సారధి హాస్యంగా అన్నాడు.

"అంతా బడాయి కబుర్లు. ఎవరికి తెలియని నంగతి." సుచిత్ర వచ్చింది.

"ఎలా వుంది ప్రాక్టీసు?" లేస్తూ అడిగాడు విశ్వం.

"ప్రస్తుతానికి సుచిత్రాదేవి స్త్రీ, పాదర్లకి వలెపోయింది." సారధి వక్షకా వచ్చేసాడు.

సుచిత్ర మౌనంగా కూర్చుంది.

సారధి ఒక్కొక్కసారి విశ్వంకి తన దురభిప్రాయం వెక్కిరిస్తున్నట్లుగా అనిపించింది. సారధి గంభీరంగా మాట్లాడతాడు.

"బాబో. చేసినవిమర్శన కనుక." విశ్వం లేచి చేకొడానికి గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు. హాస్టిల్లో బాబులు తీర్చి కూర్చున్నారు జనం. విశ్వం ఆశ్చర్య పోయాడు.

"మూడు, నాలుగేళ్ళలో చాలా పేరు సంపాదించావు." విశ్వం అన్నాడు.

సారధి నవ్వు పూరుకున్నాడు. ఇద్దరూ వెళ్ళి సారధి కన్యల్లో రూమ్లో కూర్చున్నారు.

"ఈపరికి సంపించ మంటారా?" కాంపొందరు ప్రియ చేసి అడిగాడు సారధి.

"వూ. సంపించండి. ముందు ఆర్డెంట్ లేనట్లే చూస్తాను". సారధి కుర్చీలో వెళ్ళి వారి కూర్చున్నాడు.

ఒక గంట గడిచి పోయింది. విశ్వంకి అంతా విశ్రాంతి ఉంది. ఎవరో రావడం! బబ్బలు, బాధలు, విద్యలు!

"ఏమిటి? విశ్వం! బోరుకోడుతోందా?" సారధి ప్రశ్నించాడు.

"రెండు మూడు రోజులనుంచి నిద్రలేచి నరిగా కొంచెం తల దిమ్మగ్గ ఉంది." విశ్వం అన్నాడు.

"మరి చెప్పకాదే? ఈ బాబ్లెట్ వేసుకో!" సారధి మంచివిల్లు తెప్పించి కుర్రాడతో చెప్పాడు.

"నేనింటికి వెళ్తాను." విశ్వం అన్నాడు. మనసులో సుచిత్రతో యేకాంతంగా మాట్లాడాలని వుంది. తన మనసులోని మాట అడగా. మరు విమర్శ విరచించి దూరంగా వెళ్ళిపోయి.

"ఉండయితే. నేనూ వచ్చేస్తాను. నా అమ్మంటూ

జోడుకి కాత్రం
అద్దలు వెయిండాన-
ఇప్పుడెలావుంది? -
కొవ్వందా?

వచ్చింది. మిగిలినవి అడవికి అప్పజెప్పిస్తాను.” సారధి అన్నాడు.

విశ్వం మానంగా ఏవో పెడికలో జర్జల్లే తిరగేస్తూ కూర్చున్నాడు. కంఠం అదోలా వుంది.” పది నిమిషాల తరువాత సారధి అపిస్తేంటు వచ్చాడు.

“విశ్వం! కీ! వెళ్ళండి.” సారధి లేచాడు.

యింటికి చేరుతూనే విశ్వం వాంతి చేసుకున్నాడు. తరువాత యేమీ తెలియలేదు. విశ్వంకి అంతా మగతగా ఉంది.

సారధి కంగారు పడ్డాడు. “సుచీ! నిక్క తీసుకురా” గట్టిగా పిలిచాడు ప్రక్కకి వ్రాలిపోతున్న విశ్వంని గట్టిగా పట్టుకుంటూ.

“యేమిటి? యేమయింది?” సుచిత్ర కంగారుగా వస్తూ అడిగింది.

“యేమీ లేదు. నిద్రలేక, ప్రయాణాలు అపి కదూ. నీరసం అంతే.” సారధి మెల్లిగా విశ్వంని మంచం మీద వదుకోబెట్టాడు.

“కాస్త చేతి కాపీ తీసుకురా.” సారధి భార్య ముఖంలోకి చూసి అన్నాడు.

సుచిత్ర లోనికి వెళ్ళింది.

“ఓంపరకరమేమీ లేదు.” సారధి స్టూన్తో కాపీ విశ్వంనేత్ర త్రాగిస్తూ అన్నాడు. సుచిత్ర ప్రక్కనే నిలబడింది చూస్తూ. విశ్వం కళ్ళ మూసుకుని పడుకున్నాడు.

మళ్ళీ విశ్వంకి మెలకువ వచ్చి కళ్ళ తెరవేటావు టికి గది అంతా చీకటిగా ఉంది. కిటికీ తలుపులు వేసి వున్నాయి. ఒక క్షణం తనెక్కడ ఉన్నాడో కూడా మర్చిపోయాడు.

సుదుటిమీద చల్లని చేతి స్పర్శ కలిగింది.

“ఎవరు? సుచీ!” విశ్వం నీరసంగా అన్నాడు.

“ఎలాగ ఉంది బావా! యిప్పుడు.” సుచిత్ర కనుల మెరపు చీకట్లో కూడా చూడగలిగాడు విశ్వం.

“ఘృమెంతవుతుంది?” తల ప్రక్కకి త్రిప్పుకుంటూ అడిగాడు.

“ఒంటి గంటవుతోంది.” సుచిత్ర కిటికీ తలుపులు తెరుస్తూ అంది. ఒక్కసారి వెలుగు గదిలోకి ప్రవేశించింది. విశ్వం కనులు చిట్లించాడు.

“అబ్బ. ఉక్కగా వుంది.” విశ్వం మెదవరకూ కప్పిర దుప్పటి కళ్ళకిందకి లాగేశాడు.

“అక్కలేందా? భోజనం చేస్తావా?” సావ్ అనేచేస్తూ అడిగింది సుచిత్ర.

“హూ సారధి యేడీ?” విశ్వం లేచి కూర్చుంటూ అడిగాడు.

“ఎవరో వచ్చారు ఆయనకోసం. బయటికి వెళ్ళారు. చాలా సేపయింది. యింకవచ్చేస్తావుందా?” “భోజనం చేసాడా లేదా?” విశ్వం లేచి నిలుచోబోయి తూలాడు.

సుచిత్ర గభాలన వచ్చి పట్టుకుంది. “ఈ చేయి అసరా జీవితాంతం ఉంటే ఎంత బాగుండేది.” విశ్వం మనసు ఆక్రోశించింది.

“భోజనం యిక్కడికే తెస్తాను. ఆయన భోజనము అయిపోయింది.” కుర్చీలో కూర్చోబెట్టి సుచిత్ర వెళ్ళిపోయింది.

విశ్వం కనులు మూసుకుని ఏదో ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు.

అయిదు నిమిషాల తరువాత సుచిత్ర వచ్చింది, కంచం గొట్టుతో మంచినిట్లు పట్టుకుని. విశ్వం కన్నార్పకుండా సుచిత్ర కనులలోకి చూస్తూ వుండే పోయాడు. సుచిత్ర ఒక్కణం చూసి తల దించుకుంది. టీపాచీ విశ్వం దగ్గరగా లాగి దానిమీద కంచం, గొట్టు పెట్టి అనింకొక కుర్చీ దగ్గరకు లాక్కుని కూర్చుంది.

తలయెత్తి చూసేసరికి విశ్వం దృష్టి యింకా తనమీదే వుండటం గమనించి కంగారు పడింది.

“బావా!”

“హూ.”

“భోజనం చెయ్యి.”

విశ్వం దృష్టి మరల్చాడు. “తనంటే యింత అస్వయంత చూపించే సుచిత్ర తనవెండుకు దూరం చేసింది?” విశ్వం ముఖం ఎర్రబడి పోయింది. “సుచిత్ర యిలాగ ఎందుకు చేసింది?” విశ్వంచూపులు తీక్షణంగా సుచిత్ర కనులలోకి చూసాయి

సుచిత్ర ఒక సేకను చూసి తలదించుకుంది.

“సుచీ! విశ్వం పెదవులు కదిలాయి.

సుచిత్ర మనసుకి విశ్వం మనసులోని యత్నం అర్థమయి పోయింది. ఒకసారి తలయెత్తి విశ్వం కనులలోకి చూసింది. ఆ చూపులోని ఆవేదన, అనురాగం, అభ్యర్థన విశ్వంని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసే సాయి.

‘లాభం తిడు. యిప్పుడు తనడుగలేదు.’ విశ్వం అనుకుంటూ దృష్టి భోజనం వైపు మరల్చాడు మాట్లాడకుండా.

“వెరిగుడి! భోజనం కూడా చేస్తున్నావన్న మాట.” సారధి అప్పుడే వాదావుడిగా రోంలికి వచ్చాడు. సుచిత్ర లేచి నిల్చుంది.

“ఒక్కసారి అలాగ పడిపోయేసరికి నిజంగా గాభరా పడ్డాను సుమా! యిప్పుడెలాగ ఉంది?” సారధి కుర్చీలో కూర్చుంటూ అడిగాడు.

“బాగానే వుంది. ప్రొద్దున్న మీరు చాలా శ్రమ యిచ్చినట్లున్నాను.” విశ్వం కొంచెం సిగ్గుపడుతూ అన్నాడు.

“దానికే ముంది? పరాయివాడివి కనుకనా. యిప్పటికి పూర్తిగా విశ్రాంతి తీసుకోవూరు తిరగడానికి బోలెడు బయలుముంది. ఆదివారం సరదాగా పంచో చలం వెళ్ళాం.” సారధి అన్నాడు.

“అలాగే.” విశ్వం చేయి కడుక్కుని కుర్చీలో వెనక్కి వ్రాలాడు.

“వెంటనే నిద్రపోవడం అంత మంచిదికాదు. కొంచెం సేపు సేక చేద్దామేమిటి?” సారధి అడిగాడు.

విశ్వం సరేనట్లుట్లుగా తల వూపాడు.

“సేక తీసుకురా సుచీ!” బల్ల అవీ తడిగుడ్డతో తుడ్రం చేస్తున్న సుచిత్రతో అన్నాడు సారధి. రెండు గంటలు ఆడారు. ఆట యేమాత్రం ఉత్సాహంగా సాగలేదు. ఎవరి ఆలోచనలలో వారి మనసులు నిమగ్నమయి పోయాయి.

విపరీతి సారధి లేచాడు ‘హాస్పిటల్కి వెళ్ళాలంటూ’

“హాస్పిటల్కి వెళ్ళాను.” సుచిత్ర కూడా లేచింది.

“ఇవాళ్ళకి దారిలో హోటల్లో త్రాగుతాను.

మీరిద్దరూ ఆడుకోండి.” సారధి భార్యను బలవంతంగా కూర్చోబెట్టి వెళ్ళిపోయాడు.

‘విశ్వం సేక కలుపుతున్నాడు. వీధి తలుపు చప్పు

డయింది సారధి వెళ్ళిన మాచనగా. విశ్వం సేక ముక్కలు సుచిత్రకి వెయ్యబోయి ఆగాడు.

సుచిత్ర కనులలో తత్తరపాటు! అనుమానం! ఏదో భయం.

వెంటనే సేక తీసి ప్రక్కకి పడేశాడు.

“నీ పని చూసుకో వెళ్ళి.” లేచి మంచంమీదికి ఒరిగాడు విశ్వం.

సుచిత్ర లేచి గుమ్మంవరకూ వెళ్ళింది. విశ్వం మనసు మళ్ళీ హెచ్చరించింది ‘యింతకు మించి యేకాంతం లభించదంటూ.’

“సుచీ!” పిలిచాడు.

ఆగి వెనక్కి తిరిగింది.

“ఇలాగరా!”

సుచిత్ర దగ్గరగా వచ్చి నిల్చుంది.

“కూర్చో.” ఎదురుగా కుర్చి చూపించాడు.

కోడు పట్టుకుని నిల్చుంది.

“సుచీ! నీ నుంచి ఒక్క విషయం తెలుసుకోవా అని యింతదూరం వచ్చాను నేను.” విశ్వం తీక్షణంగా అన్నాడు.

సుచిత్ర నుదుటినిండా చెమటలు పటాయి. కుర్చీని పట్టుకున్న ప్రశ్న బిగుసుకున్నాయి. “బావా! యిప్పుడు నేనేమి చెప్పలేను.” ఒక నిమిషం తరువాత నిర్భయంగా వచ్చాయి సుచిత్ర పెదవులనుండి మాటలు.

విశ్వం ముఖంలో జగుప్ప, కోపం చోటు చేసుకున్నాయి.

“నో! యిక్కడి నుంచి ముందు!” తీవ్రంగా అన్నాడు. సుచిత్ర డబ్బకి పడంది. కంఠం వూడుకు పోయినిట్లయింది. పెదవులు ఎరికాయి.

మరు నిమిషంలో ఆమె ఆ గదిలోనుంచి వెళ్ళి పోయింది. విశ్వం దీర్ఘంగా నిశ్వాస తీసుకున్నాడు.

* * *

చలిగాలి రిప్పుమని పడింది. సుచిత్ర లేచి కిటికీ తెరలు దగ్గరగా లాగింది. చల్లగా వానజల్లు చెంపలకి తాకింది. చీకటి పడుతోంది.

కిటికీ తలుపు వయ్యబోయి మళ్ళీ కొంచెం తెరచి చూపింది. విశ్వం దూరంనుంచి పెద్ద పెద్ద అడుగులు వేసుకుంటూ వస్తున్నాడు.

గది అంతా చీకటిగా ఉంది. గదిలో తైలు వేసి ఏదీ తలుపు తీసేంతలోనే డోర్ బెల్ మ్రోగింది. తలుపు తీసింది. విశ్వం లోనికి వచ్చాడు. కొద్దిగా అడిసి వెంట్రుకలు నుదుటి మీద అతుక్కుని పోయాయి.

“ఎక్కడికి వెళ్ళావు?” సుచిత్ర అడిగింది.

“బిస్కెట్.” విశ్వం బూట్లు విప్పి ప్రక్కకి పడేస్తూ అన్నాడు.

“సారధి యింకా రాలేదేమిటి?”

“ఉహూ. యివార ఆలస్యమయింది.”

“ఒంటరిగా నాతో ఉండటానికి భయంకాబోలు” విశ్వం నవ్వుతూనే వెలుకారంగా అన్నాడు. సుచిత్ర మార్గాడకుండా వెళ్ళిపోయింది.

విశ్వం కిటికీలో నుంచి బయట వర్షాన్ని చూస్తూ కూర్చున్నాడు. సుచిత్ర కొంచెం సేపటికి కాఫీ కప్పుతో మళ్ళీ వచ్చింది.

“చేతి కందిస్తే పవిత్రతకి భంగమా” విశ్వం అన్నాడు.

కాఫీ కప్పు బల్ల మీద పెట్టబోతున్నదల్లా

అగింది సుచిత్ర. విశ్వం మాటలు ఆమె మనసును తేదించి ముక్కలుగా చేస్తున్నాయి.

చేయి వణకండి. కప్పు చేతిలో నుంచి జారి తల్లి మీద నుంచి క్రిందపడి ముక్కలయింది.

విశ్వం సుచిత్ర భుజాలు వట్టి ఎదురుగా పోస్తో తూర్పుతెట్టుడు.

“ఇదంతా తుభ్రం చెయ్యాలి” క్రింద ఒలికిన తాపీ, గజముక్కల కేసి చూస్తూ అంది సుచిత్ర.

“వర్షాలేదు. ముందు నా ప్రశ్నకి జవాబు చెప్పు యిదంతా ఎందుకు జరిగింది? మావయ్య నిన్ను బలవంత పెట్టాడా? నీ యిష్టంతోనే జరిగిందా?”

విశ్వం కఠినంగా ప్రశ్నించాడు.

సుచిత్ర ఎంచిన తలయెత్త లేదు.

“మాట్లాడవేం. యివాళ తప్పించుకోవద్దు. తమ్ము మరచిపోయానని అను. వేను విన్నెన్నడూ ప్రేమించలేదని చెప్పు. నా దంతా మోసం అని చెప్పు.”

విశ్వం గట్టిగా అరచినట్లుగా అన్నాడు.

“నాన్న నీకేమి ప్రాయశ్చితం?” మెల్లిగా అంది.

“ప్రాసాడు. సుచిత్రాదేవి వివాహం పార్వసార రిలో వైభవంగా జరిగిందని” సుచీ! ఒక్కమాట చెప్పు.

నిన్నింక బాధించను. నానుంచి తప్పించుకో వలసిన అవసరం నీకుండదు. వేనెన్నడూ నిన్ను ప్రేమించలేదు. నీవు నాకు తగవు” అని ఒక్కమాట అను.

ఇక నీకళ్ళకి కనపడకుండా వెళ్లిపోతాను. నా నీడ కూడా నీ మీద పడదు. విశ్వం విసురుగా సుచిత్ర భుజాలు వట్టి కుదిపాడు.

ఇక మనసులో దుఃఖానికి ఆనకట్ట చేయడం సుచిత్రకి శక్యం కాలేదు. చెక్కిళ్ళ మీదుగా కన్నీరు జాలువారింది.

విశ్వం లేచి విసురుగా కిటికీ దగ్గర బయటకు తూస్తూ నిలబడ్డాడు.

“బావా! చిన్నప్పటి నుంచి నీకు ఏల్లంపే యిష్టం. ఎప్పుడూ వాళ్ళతోనే ఆడేవాడివి. కనపడిన పసివాడినల్లా ఎత్తుకుని త్రొప్పేవాడివి. వేనెప్పు డయినా వేళాకోళం చేస్తే ‘ఏల్లం లేనిచోట వేను ఉండలేను. ఏల్లం లేని వారు ఎలా జీవిస్తారో’ వారి జీవితం దుర్భరం” అనే వాడివి గుర్తుందా?”

సుచిత్ర ఆగింది.

మిగిలిందే మిటి?

“దానికి యిప్పుడు నీనడిగిన ప్రశ్నకు సంబంధ మేమిటి?” విశ్వం వెనక్కితిరిగి చూడకుండానే ప్రశ్నించాడు.

“భగవంతుడు నన్ను శపించాడు బావా! నాకీ జీవితంలో ఏల్లం కలిగే అర్హత లేదు.” సుచిత్ర విశ్వంలాగా మనసులో పొంగిపారలే దుఃఖాన్ని ముని పంటితో పెదవి నజనిపెట్టి అపింది.

విశ్వం విభ్రాంతుడయ్యాడు.

“ఏమిటంటున్నావు? సుచీ! అసలేం జరిగింది?”

విశ్వం కంగారుగా ప్రశ్నించాడు.

“అవును బావా! నీవు వెళ్ళబోయే ముందు అయిదారేళ్ళ నుంచి కూడా ఎప్పుడూ కడుపు నొప్పితో బాధపడేవాన్ని నీకు తెలిసే ఉంటుంది.

చివరకి ఒకసారి బాగా ఎక్కువయిపోయింది. హాస్పిటల్లో జాయిన్ చేసారు. ఆపరేషన్ జరిగింది. నా బ్రతుకుతో వుట్టుకతోనే నీదే రోషముందట!”

సుచిత్ర యింతవరకూ చెప్పే చేతులలో ముఖం దాచు కుంది.

విశ్వం మౌనంగా చూస్తూ కూర్చుండిపోయాడు రెండు నిమిషాలు.

“పొరధికి యీ విషయం తెలుసా?”

సుచిత్ర తెలుసన్నట్లుగా తల వూసింది.

“ఆ సంఘటనతో నా జీవితమే మారిపోయింది. నాకున్న యీ మచ్చతో నీ జీవితంతో ప్రవేశించి నీ శౌఖ్యం దూరం చేయడానికి నాకు ధైర్యం చాల లేదు బావా! వేను వాసనలేని పూవును. యింక వివాహపును పూర్తిగా విడిచిపెట్టిన నన్ను వివాహం చేసుకుంటానని ఆయన తనంత తాను నాన్నని అడి గారు. వేను కాదనితేకోయాను. నా మనస్ఫూర్తిగా యిష్టపడి వివాహం చేసికోవాను. యిందులో ఎవరి నన్నా నిందించవలసివుంటే అది నన్నే. ఒకవేళ నిన్ను మోసం చేసి పెళ్లి చేసుకుని ఉన్నా నువ్వు ప్రతి రోజూ విచారించవలసి ఉండేది నా కోసం. అదంతా పూహించే వెయిలా చేసాను.” సుచిత్ర ఆగింది.

“పొరబడ్డావు సుచీ! ఈనాటికీ కూడా నన్ను

పూర్తిగా అర్థం చేసికోలేపోయావు” విశ్వం మనసుతో బాధగా అనుకున్నాడు.

“చివరకి నాకు ఉత్తరంలో ప్రాయశ్చితం కూడా నీకు తెలిసే ఉంటుంది. నీవు నన్ను తిరస్కరిస్తావనే నా మనసు మోషించింది. పోనీ యిప్పుడు చెప్పు బావా! అడుగుతున్నాను. నీకు తెలిసి ఉంటే ఈ ఆభాగ్యురాలి కోసం ఏం చేసి ఉండే వాడివి? నీ కొరికలు, కలలు త్యాగం చేయగలిగి ఉండే వాడివి?” సుచిత్ర విరిగిపోతూ ప్రశ్నించింది.

“అనవసరం సుచీ! నీవు నన్నీ ప్రశ్న అనాడే అడిగి ఉంటే ఏం జరిగేదో నేనిప్పుడు చెప్పలేను. నీవు నాకు కనీసం అవకాశంకూడా యివ్వలేదు. నా దురదృష్టం.”

విశ్వం సుదుటి మీద కొట్టుకున్నాడు.

బయట వర్షం బాగా పెద్దదయిపోయింది.

“చిన్ననాటి నుంచి వేను నిర్భాగ్యుడినే సుచీ! అమ్మా, నాన్న ముఖమే ఎరంగును. మిగిలిందల్లా మానయ్యా, నీవూ. చివరకి నందననంతో ఎడారి పుష్పించి నా మీద కనీ తిరస్కరించాడు భగవంతుడు”

విశ్వం కంఠంలో ఆవేదన సుచిత్రను ముంచివేసింది. పదినిముషాలు మౌనంగా గడచిపోయాయి.

ఆకాశంలో పెద్ద మెరుపు మెరిసింది. దూరంగా ఎక్కడో పీడుగు పడింది. తైల్లు అరిపోయాయి.

అంతా గాఢాధకారం. ఏమీ కనబడకుంలేదు.

విశ్వం తంటాలుపడి అగ్గిపుల్ల గీసాడు. ఎరని కాంతితో సుచిత్ర చెక్కిళ్ళ మీద కన్నీరు మెరిసింది.

విశ్వం చేతిలో అగ్గిపుల్ల గాలికి ఆరిపోయింది.

మానవుడు సాధన చేస్తే తన మనసును అదుపులో ఉంచుకోడం అంత కష్టంకాదు. కాని ప్రకృతి ఆ ప్రయత్నానికి ఎదురుగా విలిస్తే ఎవరూ నెగ్గుతారో చెప్పడం కష్టం.

విశ్వం యీ ప్రయత్నంలో పూర్తిగా వోడి పోయాడు. అతని చేతులు అప్రయత్నంగా సుచిత్ర చెక్కిళ్ళపై కన్నీరు తుడిచాయి. దూరంగా మెరుపు మెరిసి ఒక పెకను కళ్ళ జగిలు ఎరిసిపోయింది. సుచిత్ర చెక్కిళ్ళ అద్దంతా మెరిసిపోయాయి. మూసికొని ఉన్న కనులు అదొక వింత అందాన్ని కూర్చాయి.

విశ్వం ప్రాసించిక మైకంలో ములిగిపోయాడు. జ్ఞాగదావస్థ నశించింది. మనసు శరీరానికి దానివా మంది.

విశ్వం చేతులు సుచిత్ర కోమలమయిన శరీరం చుట్టూ తిగుసుకున్నాయి.

“బావా! వదలిపెట్టు.” వీరసంగా మాతితో నుంచి మాట్లాడినట్లుగా అంది సుచిత్ర. ఆమె వదలించుకోవాలని ప్రయత్నించేసరికి చుట్టూ ఉన్న బంధం మరింతగా బిగిసింది.

పూర్తిగా అర్థంచేసికోలేపోయావు” విశ్వం మనసుతో బాధగా అనుకున్నాడు.

“చివరకి నాకు ఉత్తరంలో ప్రాయశ్చితం కూడా నీకు తెలిసే ఉంటుంది. నీవు నన్ను తిరస్కరిస్తావనే నా మనసు మోషించింది. పోనీ యిప్పుడు చెప్పు బావా! అడుగుతున్నాను. నీకు తెలిసి ఉంటే ఈ ఆభాగ్యురాలి కోసం ఏం చేసి ఉండే వాడివి? నీ కొరికలు, కలలు త్యాగం చేయగలిగి ఉండే వాడివి?” సుచిత్ర విరిగిపోతూ ప్రశ్నించింది.

“అనవసరం సుచీ! నీవు నన్నీ ప్రశ్న అనాడే అడిగి ఉంటే ఏం జరిగేదో నేనిప్పుడు చెప్పలేను. నీవు నాకు కనీసం అవకాశంకూడా యివ్వలేదు. నా దురదృష్టం.”

విశ్వం సుదుటి మీద కొట్టుకున్నాడు.

బయట వర్షం బాగా పెద్దదయిపోయింది.

“చిన్ననాటి నుంచి వేను నిర్భాగ్యుడినే సుచీ! అమ్మా, నాన్న ముఖమే ఎరంగును. మిగిలిందల్లా మానయ్యా, నీవూ. చివరకి నందననంతో ఎడారి పుష్పించి నా మీద కనీ తిరస్కరించాడు భగవంతుడు”

విశ్వం కంఠంలో ఆవేదన సుచిత్రను ముంచివేసింది. పదినిముషాలు మౌనంగా గడచిపోయాయి.

ఆకాశంలో పెద్ద మెరుపు మెరిసింది. దూరంగా ఎక్కడో పీడుగు పడింది. తైల్లు అరిపోయాయి.

అంతా గాఢాధకారం. ఏమీ కనబడకుంలేదు.

విశ్వం తంటాలుపడి అగ్గిపుల్ల గీసాడు. ఎరని కాంతితో సుచిత్ర చెక్కిళ్ళ మీద కన్నీరు మెరిసింది.

విశ్వం చేతిలో అగ్గిపుల్ల గాలికి ఆరిపోయింది.

మానవుడు సాధన చేస్తే తన మనసును అదుపులో ఉంచుకోడం అంత కష్టంకాదు. కాని ప్రకృతి ఆ ప్రయత్నానికి ఎదురుగా విలిస్తే ఎవరూ నెగ్గుతారో చెప్పడం కష్టం.

విశ్వం యీ ప్రయత్నంలో పూర్తిగా వోడి పోయాడు. అతని చేతులు అప్రయత్నంగా సుచిత్ర చెక్కిళ్ళపై కన్నీరు తుడిచాయి. దూరంగా మెరుపు మెరిసి ఒక పెకను కళ్ళ జగిలు ఎరిసిపోయింది. సుచిత్ర చెక్కిళ్ళ అద్దంతా మెరిసిపోయాయి. మూసికొని ఉన్న కనులు అదొక వింత అందాన్ని కూర్చాయి.

విశ్వం ప్రాసించిక మైకంలో ములిగిపోయాడు. జ్ఞాగదావస్థ నశించింది. మనసు శరీరానికి దానివా మంది.

విశ్వం చేతులు సుచిత్ర కోమలమయిన శరీరం చుట్టూ తిగుసుకున్నాయి.

“బావా! వదలిపెట్టు.” వీరసంగా మాతితో నుంచి మాట్లాడినట్లుగా అంది సుచిత్ర. ఆమె వదలించుకోవాలని ప్రయత్నించేసరికి చుట్టూ ఉన్న బంధం మరింతగా బిగిసింది.

విశ్వం పెదవులు నవ్వానుభూతి కోసం కోధిస్తున్నాయి.

“బావా! అంటూ హెచ్చరించబోయిన సుచిత్ర పెదవులపై వెచ్చని స్వర్ణం! ఒక్కసారి తైల్లు వెలిగింది. వీధి తలుపులు గజాలున తిరచుకున్నాయి.

విశ్వం తలత్రిప్పి చూసాడు.

గుమ్మంలో సారధి! కళ్ళ అగ్నిగోళాల్లా నిప్పులు తురుస్తున్నాయి. విశ్వం దేహంలో రక్తం గడ్డ కట్ట వట్టయింది. మత్తు దిగిపోయింది. సుచిత్ర చుట్టూ

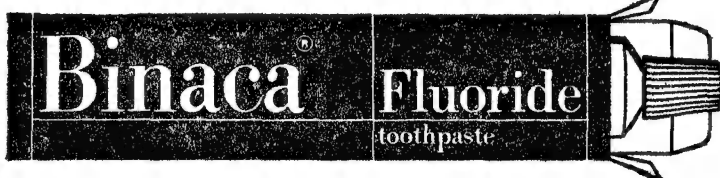
మీరా దుష్టైన బహుక్రంతి చాలని తిరుసుంటున్నాం!

యుద్ధ మునకు సిద్ధము

నురక్షితుడు. తలకు యినుప తోపి,
శరీరానికి కవచము. పళ్ళకు ఫ్లోరైడ్ రక్షణ.
ఫ్లోరైడ్ పళ్ళ ఎనామిల్ గట్టి పరచి దంత ఊయాన్ని
నిరోధిస్తుంది. మీ పళ్ళకు ఫ్లోరైడ్ రక్షణ యివ్వండి.
రోజూ బినాకా ఫ్లోరైడ్ తో మీ పళ్ళుతోమండి.

పళ్ళ ఎనామిల్
ఊయాన్ని నిరోధిస్తుంది

ఉన్నట్టు నడలింది. సూచిత విడిచింది. అదే సమయంలో ఆమె కనులు సారధి మూపులతో కలుసు కున్నాయి.

ఆమె కనులలోని భావం ఏ కవీ కాగితం మీద పెట్టలేదు పూపించడం తప్ప.

సగ్గు! నివారం! అభ్యర్థన! భయం! అన్ని ఒక సారిగా ఆమె కనులలో చూపు చేసుకొన్నాయి.

సారధి ఒక కక్షణం యిద్దరి కనులలో తీక్షణంగా చూసాడు. విశ్వం మ్రాన్వడి నిలుచున్నాడు.

“తలుపులు వేయటం మరచిపోయారు” సారధి నోటమ్మట కర్కశంగా వచ్చాయి. నూటలు.

వెంటనే పడినట్టిగా తన గదిలోకి వెళ్లిపోయాడు.

విశ్వంకా పెట్టెల్లోనెల్లయింది! ‘ఏం జరిగింది? తనేం చేసాడు?’ మర్నాళ్లం కుండపోతగా కురుస్తున్న పద్ధింతలోకి పీఠిలోకి వెళ్లిపోయాడు తడబడే అడుగులతో.

సుచిత్ర స్వామిపుత్ర నిలబడిపోయింది. మాన కులో వేయి పిడుగులు ఒక్కసారిగా పడినట్టుగా ఉంది.

ప్రపంచం అంతా చుట్టూ తిరుగుతున్నట్టుని పించింది. ‘సర్వనాశనం జరిగిపోయింది. సారధి తనని క్షమించడు. తనకా అర్హతలేదా కూడాను. యింకా జీవితంలో చికటి తప్ప ఏమీ మిగులలేదు’ సుచిత్ర ప్రాణం లేనిదానిలో కుప్పలా కూలిపోయింది.

మళ్ళీ న్నూ వచ్చేసరికి ఎవరో తనని యెత్తుకుని మంచం మీద పడుకోబెట్టడం తీలగా గుర్తు ఉంది సుచిత్రకి. చేతి మీద ఏదో గుచ్చుకున్న బాణి చిన్నగా మూలిగి కనులు పూర్తిగా తెరిచింది.

సారధి యింట్రాపిసిన యింకొక్కను యిస్తున్నాడు. పూర్తిచేసే ప్రక్కనే కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

“నేను చాలా అల్పజ్ఞుని సుచీ! నేను తగినవి తెలిసినా అత్యంత విన్ను వివాహం చేసికొని విన్ను బాధ పెట్టాను. నీ ప్రేమ పొందాలని కలలు కన్నాను. నా సారసాటు యానాటికి తిరిగింది. నేను విన్ను ముఖపెట్టలేను. నీవు నిన్ను ప్రేమించగలిగినా బలించలేను. నా ప్రపంచంలో నీకు తప్పి అనేది ఉండదు. ఎక్కడికయినా వెళ్లిపో సుచీ! నా నుంచి దూరంగా.” సారధి తలవంచుకుని మెల్లిగా అన్నాడు.

మిగిలించేమిటి?

సుచిత్ర అతనికి ఏదీ శక్తివి కూడా కోల్పోయింది. గుడ్లపుగించి చూస్తూ ఉండిపోయింది. చేపులు మాత్రం ఎరుకున్నాయి.

సారధి తన గదిలోకి వెళ్లిపోయాడు.

సుచిత్ర నీరసంగా మంచం పట్టుకుని లేచి నిలుచుంది. కాళ్ళు తేలిపోతున్నాయి. యిప్పుడేం జరుగబోతోంది? ప్రళయం వచ్చి తనని ముంచేసిన బాగుండును. యింత కన్ను పోయినా ఉండేది. అయి సోయింది! తన జీవితంలో ముఖం అనేది అనుభవించి ఉంటే అది యానాటితో సరి. ఆకులు కూడా రాలిపోయి మోడయిపోయింది తన బతుకు.

‘సారధి తనని తిట్టలేదు. కొట్టి చంపేసినా బాగుండేది యీ శిష్ట కన్య. ఈ వికృత పు జీవితం నుంచి విముక్తి లభించేది. సారధి అంతకన్న పెద్ద శిక్వ విధించదలచాడు తనకి.’

హృదయం వగిరి వెయ్యి ముక్కలుగా విరిగి సోతున్నట్లుగా అనిపించింది. తలంతా వేడిగా కాలిపోయింది. చేపులలో క్రొత్త క్రొత్త ధృసులు! కనుల ముందు వింత వింత రంగులు నాట్యమోడాయి.

సుచిత్ర కాళ్ళు స్పృధనం తప్పాయి. ఒక వెర్రి కేట పట్టి నే! మీదకి ఒరిగిపోయింది. సారధి పరుగెత్తుకుని వచ్చాడు.

వర్షం పూర్తిగా వెనెపోయింది.

సుచిత్ర కనులు మెల్లిగా తెరుచుకున్నాయి. అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది కీమరళ్ళ వప్పుడు తప్ప. ప్రక్కనే సోఫాలో వెనక్కి వాలి ముఖానికి చేయి అడ్డం పెట్టుకుని పడుకుని ఉన్నాడు సారధి. గది అంతా చికటి. సారధి ముఖం మీద మాత్రం ఎక్కడి నుంచో కీడి పడుతోంది.

గడియారం గంటలు కొట్టింది.

సుచిత్ర ఆ ప్రయత్నంగా తక్కువైంది. వది! “నేను వెళ్తున్నాను.” విశ్వాభ్యాన్ని చీల్చుకుంటూ వచ్చాయి గుమ్మం దగ్గర నుంచి మాటలు. సారధి ఉరికినడి లేచి టేబిల్ లైటు వేసాడు.

విశ్వం గుమ్మంలో నిలబడ్డాడు. బట్టలన్నీ తడిసి విళ్ళు కారుతున్నాయి. తల మీద నుంచి నీరు బొట్టు బొట్టుగా ముఖం మీదకి పడుతున్నాయి.

“బావా!” హీనస్వరంతో పిలిచింది సుచిత్ర.

విశ్వం వెనక్కితిరిగిన వాడల్లా ఆగిపోయాడు కాళ్ళకు బంధాలు చేసినట్టు. సారధి లేచి విశ్వం ప్రక్కనుంచే ప్రక్కగదిలోకి వెళ్లిపోయాడు.

“నన్ను కూడా నీతో తీసికొని వెళ్ళు.” సుచిత్ర నిర్జీవంగా అంది.

“పద్దు. సుచీ! కలలో కూడా యిక నా సేరు తలవకు. ఈ దౌర్భాగ్యుడి నీడ కూడా నీవయింకే రాకూడదు.” విశ్వం అన్నాడు ఎటో చూస్తూ.

“నేనెక్కడ ఒక కక్షణంకూడా ఉండలేను. నా మనసు చిలిపినంతటి ఆహుతి తియిపోతుంది. యిక్కడే వాపు కూడా నా దగ్గరకి రాదు. నన్నెక్కడికియినా దూరంగా ఈ ధృసులేవీ వివవదని చోటుకా తీసికొని వెళ్ళు. లేదా ముంద. నన్నెక్కడ చంపివేసి వెళ్ళు. బావా!” సుచిత్ర తూలుతూ వచ్చి వెక్కుటూ విశ్వం కాళ్ళ మీద పడిపోయింది.

విశ్వం దిగ్భ్రాంతుడయి వెనుకకి జరిగిగాడు. ఒక కక్షణం నిలబడి మెల్లిగా సారధి గదిలోకి నడిచాడు. సారధి తలుపు వైపు వీపు ఉంచి నిలబడ్డాడు కిటికీలో నుంచి బయటకు చూస్తూ.

“సారధి!” విశ్వం పిలిచాడు.

“నాతో యేమీ చెప్పనవసరంలేదు విశ్వం! ఆమె తెల యివ్వమయితే అలాగ చెయ్యి అందులో నా ప్రమేయం యేమీలేదు.” సారధి వెనక్కితిరిగి కుండానే అన్నాడు.

వీధిలో టాక్సీ హార్న్ మ్రోగింది.

సుచిత్ర వెనుక సీటులో జారగిలబడి కూర్చుంది. విశ్వం డ్రైవరు ప్రక్క తలుపు తెరిచి ముందు సీటులో కూర్చున్నాడు.

సారధి వచ్చి మెల్ల దగ్గర నిలబడ్డాడు.

టాక్సీ సాగిపోయింది విళ్ళు చిమ్ముకుంటూ.

“పాదం బాదుకి టక్కుట్టు తినుకోనా?”

విశ్వం స్టేషనులో అడిగాడు.

“పద్దు. పద్దు, మరెక్కడికయినావరే.” సుచిత్ర అంది.

“ఎక్కడికి వెళ్తున్నా?” నీరసంగా ప్రశ్నించింది సుచిత్ర, రైలు కిటికీలో నుంచి వెనక్కి పరుగిడు తున్న వెల్లను చూస్తూ.

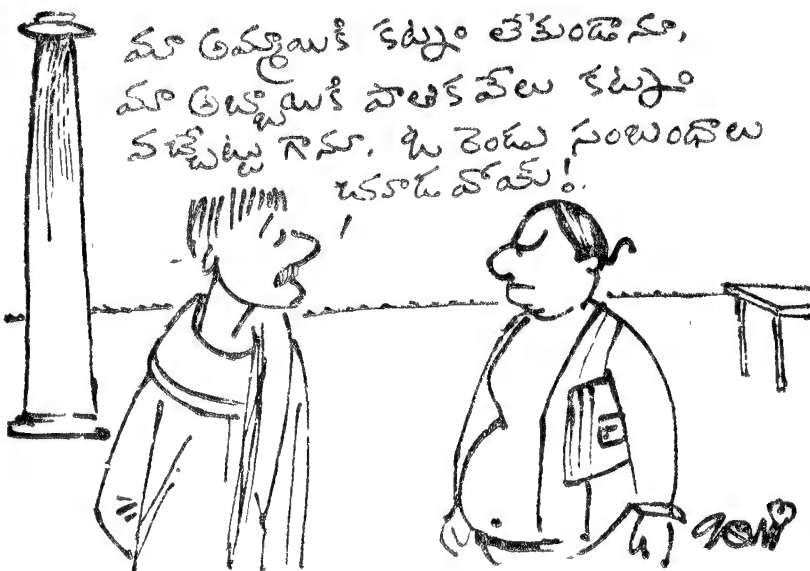
“కాన్స్ట్రూర్.”

సుచిత్ర కొంగు చెవుల చుట్టూ కప్పుకుంది. ‘జీవితంలో ఒక నుజిలి ముగిసింది’ మనసు వెంటే రవాన్యం చెప్పింది.

* * *

కాంచక్రం మామూలుగా దోర్నిపోతూ ఉంది. వెలరోజులు గడచిపోయాయి. విశ్వం కాన్స్ట్రూర్లో ఉద్యోగంలో జాయిన్ అయ్యాడు. బంగళా ఒకటి అద్దెకు తీసుకున్నాడు. వంటకు మనిషి, యింకా పైపల్లకి నౌకర్లు. విశ్వంకా ఇటువంటివేవీ క్షణ మాత్రం కూడా తప్పి కురిగించలేకపోయాం. అనుక్షణం జరిగినదంతా కళ్ళ ముందు గుర్తుకి వస్తోంది. మనసు వేయి ఆలోచనలతో సతమతిమవుతోంది.

విశ్వం, సుచిత్ర ఒకే యింటల్లో ఉన్నా మాట్లాడుటనే మాటలు. పు. ఎవరో అపరిచితులు! సుచిత్ర

కరిస్టి విశ్వం మనసుకి మరింతగా బాధ కలిగి
ల్లింది. ఎక్కడికీ బయటకు రాదు. తనకది ప్రేమ
కుని అన్నిరకాల పున్నకాలు కొనిపడేసాడు. వాటిని
ముట్టుకోలేదు. తన వైపు కన్నెత్తి చూడదు.
నీవుదానిలా ఎక్కడో చూపులు స్థిరంగా నిలిపి
కల్లార్చకుండా చూస్తూ కూర్చుంటుంది. ఎప్పు
డయినా కిటికీలో నుంచి బయట ప్రపంచాన్ని
చూడటం కూడా అరుదు.

‘తను చదువుకున్నాడు ప్రయోజనమేముంది?
నీకుపు కన్న హీనంగా ప్రవర్తించాడు. తన వివేకం
యేముంది? అసలు తను అక్కడికి వెళ్ళకపోయినా
జాగుండేది! సుచిత్ర జీవితమయినా సుఖంగా ఉండి
ఉండేది. ఒక్కణం ఆవేశానికి శిక్ష—ముగ్గురి నిండు
జీవితాలు! దీనికి మరొక పరిష్కారంలేదు. అంతే
బ్రతికి ఉన్నంత వరకు యిలా బాధ అనుభవించ
వలసిందే’ విశ్వం మనసులో వాపోయాడు.

“బావా!”

విశ్వం తల యెత్తి చూసాడు.

సుచిత్ర! ఒక నెలరోజులలో ఎంత మార్పు!
కొక్కుళ్ళు లోపలికి కాక్కు కొనిపోయాయి. కనులు
లోటుకుపోయి చుట్టూ భయంకరంగా నల్లని నీడలు
వరచుకున్నాయి.

“ఈ యింట్లో నాకు పిచ్చెత్తితోంది ఎక్కడి
కయినా వెళ్తాం” సుచిత్ర తనంత తాను అడిగింది.

విశ్వం సంతోషించాడు. ఈ విధంగా నయినా
సుచిత్ర మనసులో పేరకున్న విచారం నెమ్మదిగా
కరుగుతుండేమా.

విశ్వం వెంటనే బయలుదేరాడు కనపడిన బస్
ఎక్కించాడు సుచిత్రను. ఒక ఎంతవరకూ వెళ్తుందో
అంతవరకూ టికెట్టు కొన్నాడు.

సుచిత్ర కిటికీ ప్రక్కన బయటకు చూస్తూ
కూర్చుంది. విశ్వం ఎదురుగా కూర్చున్నాడు సుచిత్ర
వంక చూస్తూ.

చివరకి ఒకచోట దిగి నడుద్దామని అంది సుచిత్ర.
విశ్వం దిగాడు. సుచిత్ర ఒకగంట కాళ్ళ ఎటు
తీసుకెడితే అటు నడిచింది. చుట్టూ రకరకాల
మనుష్యులు! ఎంత ఎంత భాషలు! విశ్వం ఎటు
చూడమండా సుచిత్ర ననుసరించాడు.

“కాళ్ళ వెప్పులు పెడుతున్నాయి బావా! యిక
యింటికి పోదాం.” సుచిత్ర ఆయాసంగా అంది.
విశ్వం అగి ప్రక్కనే పోతున్న టాక్సీని ఆపాడు.

యిల్లు చేరేసరికి మెట్లగా చీకటి పడింది.
మరునాడు విశ్వం ఆఫీసుకి వెళ్ళబోతుండగా
దగ్గరగా వచ్చి నిలబడింది సుచిత్ర.

“నిమిటి? సుచీ! ఏమయినా కావాలా?” విశ్వం
ప్రశ్నించాడు.

“ఈ పూరు నాకు సచ్చలేదు బావా! యిక్కడ
జాగాలేదు. మరెక్కడికయినా వెళ్తాం.”

విశ్వం ఆశ్చర్యపోయాడు. “పోనీ అంతకంటే
కావలసిన దేముంది? ఎక్కడయినా సుచిత్ర ఆనం
దంగా ఉంటే తన పాపం కొంత ప్రక్షాళనం అవు
తుంది.”

“అలాగే పైదిరాబాదు డబ్బు పంపమని
ప్రాస్తాను. ఒక నాలుగురోజులు ఆస్థానపుతుంది.”
విశ్వం మర్నాడే ఉద్యోగానికి రాడినామా యిచ్చేశాడు.
మూడురోజుల తరువాత డబ్బు అందింది.

“కాకీ వెళ్తామా?” విశ్వం అడిగాడు.

సుచిత్ర తల వూపింది.

కాశీలో పరిగా ఒకరోజు ఉన్నారు. ఇరుకు పెరులు!
నిండా యాత్రీకులు. ఔనాన్ సీటీ ఒక పాడుపడ్డ
దేవాలయ ప్రాంగణంలో అనిపించింది విశ్వంకి.
వీలయితే ఉత్తర హిందూదేశమంతా చూపించాలి
సుచిత్రకి. విశ్వం అనుకున్నాడు.

మళ్ళీ రాత్రే అలహాబాదు ప్రయాణం చేసాడు.
దారిలో విశ్వం అడిగాడు “సుచీ! విశ్వనాథుల్ని
ఏమని ప్రార్థించావు? ముందు జన్మలోనయినా
యిటువంటి ఆవేశ పూరితుల నుంచి దూరంగా
ఉంచమని కోరావా?”

సుచిత్ర ముఖం మృగమయింది.

“లేదు బావా! యికముందు స్త్రీ జన్మ ప్రసా
దించ వద్దని ప్రార్థించాను.” విశ్వకారంగా అంది.

అలహాబాదు నుంచి వాలాపూళ్ళు తిప్పాడు విశ్వం
సుచిత్రను. నిండు పున్నమినాడు వస్త్రాలలో మంచులా
మెరిసిపోయే తాజమహల్ కూడా సుచిత్ర మనసుకి
ఎక్కువ ఆనందం కలిగించలేకపోయింది. విశ్వంకి

మరింత తనెం చేయగలడో అర్థం కాలేదు. ఒక్కటే
మార్పు! సుచిత్ర పూర్వం అంతగా ముభావంగాలేదు.
చివరకి ఢిల్లీ చేరుకున్నాడు. విశ్వం పెద్ద హోటల్లో
గదులు తీసుకున్నాడు. చేతిలో డబ్బు నీళ్లలా ఖర్చు
పెడుతున్నాడు విశ్వం ఏమాత్రం లక్ష్యపెట్టకుండా.

ఎన్నాళ్ళ తరువాత విశ్వం మొదటిసారిగా
సుచిత్ర ముఖంలో ఉత్సాహం చూసాడు. విశ్వం
కంటే ముందు సీటీ మాడటానికి తయారయి
పోయింది సుచిత్ర.

“సుచిత్ర మనసులో మార్పు వస్తుంది. గతం
మరచిపోతోంది.” విశ్వం మనసులో అమితంగా సంతో
షించాడు.

సీటీ అంతా తిప్పి చూడడానికి టాక్సీ మాట్లా
డాడు విశ్వం.

చిత్రంగా కనిపించినదల్లా అగి చూసారు..
చాలా భాగం సుచిత్ర దిగి కాలి నడకవే నడిచింది,
దారిలో కనపడిన వస్తువల్లా కొంది. టాక్సీ పువ్వులు,
పండ్లు, పుస్తకాలు విచిత్రమయిన వస్తువులతోను
నిండిపోయింది.

విశ్వం ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ ఉండిపోయాడు.
‘ఒక్కరోజులో యింత మార్పులా వచ్చింది?’
మధ్యాహ్నం హోటలుకి మళ్ళీ వెళ్ళలేదు. అప్పటికి
కనపడిన హోటలులో భోజనం చేసి మళ్ళీ టాక్సీ
ఎక్కారు.

సాయంకాలం యేదో ఎక్కి బీజువులో తిరిగారు.
సుచిత్ర అంతా విచిత్రంగా చూసింది. ఆడవారు,
మగవారు కూడా హాషారుగా ‘స్కైపీల్’ ఎక్కి
తిరిగి వస్తున్నారు.

సుచిత్ర ‘మనం కూడా ఎక్కడో బావా!’ అంది
విశ్వంతో.

“వద్దు సుచీ! కళ్ళ తిరుగుతున్నాయంటావు
మధ్యలో. అసలే వీరనంగా ఉన్నావు అనిపిండు”
విశ్వం అన్నాడు.

“పో! బావా! ఉత్తపీఠికి. చిన్నప్పుడు మన
పూర్వ నవరాత్రికి రంగులరట్నం ఎక్కి మూడు
రోజులు బృహద్రథువు గుర్తుందా!” సుచిత్ర నవ్వింది.

విశ్వం కూడా నవ్వాడు. అతని మనసు దూదిలా
తేలికయిపోయింది. “సుచిత్ర నవ్వింది! ఎంతకాలం
తేలికయిపోయింది.”

“పో! బావా! ఉత్తపీఠికి. చిన్నప్పుడు మన
పూర్వ నవరాత్రికి రంగులరట్నం ఎక్కి మూడు
రోజులు బృహద్రథువు గుర్తుందా!” సుచిత్ర నవ్వింది.
విశ్వం కూడా నవ్వాడు. అతని మనసు దూదిలా
తేలికయిపోయింది. “సుచిత్ర నవ్వింది! ఎంతకాలం
తేలికయిపోయింది.”

తరువాత ఈ ఆనందం చాలా తనకి. విశ్వం తేలికగా
నిట్టూర్చాడు.

తరువాత డాం సిడుగునా వాళ్ళని వీళ్ళని
చూపించి నవ్వుతూనే ఉంది సుచిత్ర. చివరకి
సీనిమాట వెళ్తాం అంది.

టాక్సీని ఉండమని గిగ్గరిలో ఉప్పు సీనిమా
హోటల్ కూర్చున్నాడు. ఊరి యాదో హిందో సీనిమా.
అదీ మొదటిసారి కాదు. విశ్వంకి ఎప్పుడో చూసినట్లే
అనిపించింది. జనం జాగా ఎలాచగా ఉన్నారు.

యింటర్వెల్ అయి తైట్లు వెళుగారు.

“బావా! తలవచ్చిగా ఉంది.” సుచిత్ర వెన్నెక్క
వారింది.

“హోటలుకి వెళ్ళిపోదామా?” విశ్వం అడిగాడు.

“ఫూర్” వీరనంగా అల నూపింది సుచిత్ర.

హోటలు గదిలోకి అడుగు పెడుతూనే మంచం
మీద ఒరిగిపోయింది సుచిత్ర, చీరయినా మార్పు
కుండా.

“సుచీ! అలవోప్పేనా! మరేమి చేదు కదా బాధ!”

విశ్వం ఆదుర్దాగా అడిగాడు. లేదన్నట్లుగా తల
త్రిప్పింది.

బాధమీ పెంచి కాఫీ తెప్పించి పంపించాడు విశ్వం.
టాక్సీలో నుంచి కొన్న వస్తువులన్నీ మోసుకుని
వచ్చాడు హోటలు కుద్రాడు. వాటిని చూస్తూనే
సచిత్ర ముఖం చిక్కించింది.

“అవన్నీ ఎవరు తెప్పిస్తారు లోపలికి? వీధిలో
పారేయండి.” శక్తి కొద్ది అడిచింది. విశ్వం ఆశ్చర్య
పోయాడు. హోటలు కుద్రాడు నిర్భాంతరీయం
నిలుచున్నాడు. వాడితోనే అర్థంకాలేదు. వాడికి
తెలుగు రాదు.

చివరకి విశ్వం ఒకమూలగా పెట్టుమని నగళ్ళు
చేసాడు. వాడు లాగా చేసి వచ్చిని యాడు. సుచిత్ర
కొలాలన లేచింది ఒక్కొక్క వస్తువు తీసి వేరేవే
కొట్టింది. పుస్తకాలు చించేసింది. గాజువస్తువులు
పోడి అయిపోయాయి. సుచిత్ర ముఖం నిండా
స్వేదము చేరింది. పచ్చి బెడ్ మీద వ్రాలిపోయింది
ఆయాసపడతూ.

విశ్వం మాట్లాడమండా కూర్చున్నాడు. ఆమెను
అడు పెట్టే ప్రయత్నమేమీ చెయ్యలేదు.

“సుచీ!” మెక్కిగా పిరిచాడు. “నీ మనసు బాగా
లేదు. కాఫీ త్రాగు కొంచెం తలవోపు అయినా తగ్గు
తుంది.”

మరునిముషంలో విశ్వం చేతిలో కాఫీ కప్పు విగిరి
గజర దూరంలో క్రింద పడింది.

“ఎందుకు బాగా లేదు నామనసు? నీకు తెలుసా?
నువ్వే కారణం. ని ముఖం నాకు చూపించకు.”
సుచిత్ర శరీరంలోని రక్తమంతా ముఖంలోకి
ప్రవహించినట్లుగా ఎర్రబడపోయింది.

విశ్వం విభ్రంభంగా తలపంచుకుని బయటకు
వచ్చేసాడు. కాళ్ళ పీఠంలో ఎక్కడికో దారిచీనాయి.
చీకటిలో సీటీ అంతా తైట్లుతో మెరుసపోతోంది.

“సుచిత్ర యివాళ యిలాగ ఎందుకయింది?
తనెం రచ్చు చేసాడు యారోజా?” విశ్వం తల పగిలి
పోతోంది ఆలోచనలతో. ‘దనకి కావలసిన శిక్షే
యిది’ చివరికి అనుకున్నాడు. పిచ్చైపోన వాడిలా
ఎక్కడెక్కడో తిరిగాడు. క్లాక్ టవర్ దూరంగా
పదిగంటలు కొట్టింది.

‘సుచిత్ర విక్రమికి నీదు గదా! విక్రమికి భయం వేసింది. గణగణా హోటలు చేరుకున్నాడు. గది తలుపు తీసి అత్రులగా చూసాడు. గది అంతా తెల్లగా చేరుకుని అలాగే ఉంది. క్రింద ఒరికిన కాపీ ఎండిపోయింది. సుచిత్ర బెడ్ మీద నిద్రపోతోంది. విక్రమ బాధ్యుని పిలిచి చప్పుడు తెయ్యకుండా గది అంతా క్లీన్ చేయమని చెప్పాడు. సాధనకుండా మిగిలిన వస్తువులు వాడికి యిచ్చి వంపేసాడు.

విక్రమ బట్టలు మార్చుకున్నాడు. మంచినిక్క (తాగే) లైటు ఆర్పి (పక్క మీదికి ఒరిగాడు. అలా చూసితే అలసిపోయిన మనసు త్వరగా నిద్రపోయింది. అర్ధరాత్రి ఉరికి వడి లేచాడు విక్రమ (పక్కన శబ్దం విని. సుచిత్ర (పక్క మీద బోర్లా పడుకుని వెక్కిరిస్తోంది. విక్రమ లేచి కూర్చున్నాడు. సుచిత్ర వీపు ఆయాసంతో యిగిరి పడుతోంది.

విక్రమ మరలు నడిగిపోయింది. “సుచీ!” విక్రమ పిలుపులో అర్ధరాత్రి పొంగి పొరలింది. సుచిత్ర విక్రమ వైపు తిరిగింది. కనులు యెడ్డినందువల్ల పొంగాయి. విక్రమి చూపి తన యేడ్పు ఆపుకుందామనే ప్రయత్నం యేమీ చేయలేదు.

“యెందుకు? నాతో చెప్పు సుచీ!” విక్రమ బాధగా అడిగాడు.

“బావా! నాకు ఆయనని చూడాలని ఉంది.” సుచిత్ర మనసులో వేదన వరదలా గల్గి (తెంచుకుంది.

‘మనసులో యింతగా ప్రవ్వరిల్లుతున్న అగ్ని గోళాన్ని దాచుకుని వెగల్గూ అలాగే తిరిగింది.’ విక్రమ మనసు సానుభూతి, జాతిలో విండిపోయింది.

సారథి అభ్యవృత్తుతుడు. విక్రమ ఆ క్షణాన ఒక విద్యుదానికి పచ్చేసాడు.

“అంతేనా? యిప్పుడే బ్రంక్ కాఫ్ చేస్తాను. రేపు (ప్రద్దున్న బయలుదేరి వైజాగ్ వెళ్లిపోదాం.” విక్రమ పర్పు వేసికొని బయలుకు నడిచాడు.

కౌంటర్ దగ్గర వైట్ డ్యూటీ క్లర్కు నిద్ర పోతున్నాడు. అతన్ని లేపి సోపా తీసుకున్నాడు విక్రమ. వైజాగ్ సారథి యింటి అడ్డం చేస్తాడు. ఒకంటు తరువాత ఎవరో మాట్లాడారు. సాధి కాదు.

విక్రమ వివరాలడిగాడు. మనసు విదారంగా మారిగింది. గదిలోకి రాగానే సుచిత్ర తలయెత్తి చూసింది.

“సారథి ఆ యిల్లా ఖాళీ చేసి ఎక్కడికో, వ్యంత పూరేనా పల్లపోయాడుట.” విక్రమ నీరసంగా అన్నాడు.

సుచిత్ర దిండులో తలదూర్చింది. ఎప్పుడో తెంతల వారుతుండగా నిద్రపట్టింది విక్రమికి.

మెలకువ వచ్చేసరికి సుచిత్ర అప్పుడే లేచి స్నానం పూర్తయింది కావాలి బాట్లు అరమొట్టుకుంటోంది.

విక్రమ లేచి ముఖం కడుక్కుని, స్నానం పూర్తి చేసాడు. ఇంతలో బాధ్య కాపీ, టిఫిను తెచ్చాడు.

బల్ల మీద వ్రేలితో పిచ్చిగా రాస్తూ తలవంచుకుని అంది సుచిత్ర “రాత్రి నీ మనసు బాగా కష్టపెట్టాను. నన్ను క్షమించు బావా!”

“సుచీ! నిన్ను క్షమించగలిగే అర్హత నాకు వెయ్యి జన్మలెత్తినా రాదు.” మెల్లిగా అని సుచిత్ర

మిగిలిందే వి:టి?

ముఖంలోకి చూసాడు.

తుపాను వెలిసిన తరువాత ప్రశాంతత లాగ సుచిత్ర ముఖం, నిర్మలంగా వుంది.

“మధ్యాహ్నం గ్రాండ్ బ్రంక్ లో వెళ్తాం. జాజీ పేటలో హైదరాబాద్ ఫూరీ ఎక్స్ ప్రెస్ అందుకుంటే అదివారం మధ్యాహ్నంకే వైజాగ్ లో ఉంటాం.” విక్రమ అన్నాడు.

“వద్దు.” స్థిరంగా పలికింది సుచిత్ర.

విక్రమ ఆశ్చర్యంగా చూసాడు. “రాత్రి అంతగా మేడ్చిన సుచిత్రే నా యిలా అంటున్నది?” మౌనంగా పూరుకున్నాడు.

“బావా! యీ జనం నిండిన చోట నేనుండలేను. ప్రశాంతంగా ఉండే చోటుకి ఎక్కడికయినా నన్ను తీసుకొని వెళ్లు.” సుచిత్ర అంది.

“ఎక్కడికి?” విక్రమ అడిగాడు.

“బదిలీ వెళ్తాం.”

“చాలా కష్టమయి పోతుంది. చరికి తట్టుకోలేవు.”

“ప్రయత్నం. నేను భరించగలను.”

సుచిత్ర కంఠంలోని విశ్వాద్యాన్ని గ్రహించిన తరువాత విక్రమ అడ్డు చెప్పలేదు. ఆరోజే బయలుదేరారు. దారిలో మిగిలిన యాత్రికులలో కలిసిారు. విక్రమ సుచిత్రను దోలీ ఎక్కువన్నాడు. వద్దంది సుచిత్ర. యిద్దరూ కాలనడకనే అంతా పూర్తి చేసారు. చరికి స్పెట్టర్ వేసికొని పై న రగ్గులు కప్పుకున్నా విక్రమ శరీరం గణగణ లాడింది. దైవ దర్శనం చేసికొని క్రిందకు మళ్లి ప్రయాణమయ్యారు. దారి ప్రక్కగా చిన్న పెయిరులాంటిది ప్రవహిస్తుంది.

“దాహం వేస్తుంది బావా! ఆపిళ్లు త్రాగుతాను.” సుచిత్ర అంది.

“మరిపోయిందేమిటి? చరికి పళ్లు కరచుకుపోతాయి” విక్రమ అన్నాడు.

“అటు చూడు బావా!” సుచిత్ర నీటికి దగ్గరగా నడిచింది. అప్పుడే ఒక సాధువు కంఠం వరకు నీటిలో మునిగి స్నానం చేస్తున్నాడు.

విక్రమ వింతగా చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

సుచిత్ర ఒక ప్రక్క గణగణ లాడుతూనే దోలీ క్లతో నీరుపట్టి త్రాగింది.

“పడు పోదాం. అందరూ చాలా దూరం వెళ్లిపోయారు.” విక్రమ అన్నాడు.

“కొంచెం సేపు యిక్కడే ఉందాం బావా! ఈ నిశ్చలం అదీ ఎంతో ప్రశాంతంగా ఉంది. ఇక్కడున్న వాతావరణంలోని నిర్మలత్వం నురేక్కలా ఉండదనిపిస్తుంది.” సుచిత్ర తృప్తిగా అంది.

“అవును అల్లీ! భగవంతుడు ఉన్న ప్రదేశమేదయినా ప్రశాంతంగానే ఉంటుంది.” నీటిలో స్నానం పూర్తి చేసి బయలుకు వస్తూ అన్నాడు ఆ సాధువు.

సుచిత్ర, విక్రమ ఆశ్చర్యపోయారు.

“యీంత దూరంలో మీ బాష మాట్లాడుతున్నానని అశ్చర్యంగా ఉందా నాయనా?” సాధువు అడిగాడు. అయిన వయసు అరవయ్యే పై న ఉంటుందేమో. గడ్డం, మీసలు ముఖాన్ని చాలా

వరకు మెరుగుపరచాయి. విశాలమయిన నీలబాగం వింత వర్ణస్ఫుటో వెలిగి పారలేంది. పిళ్ళ కారుతున్న కాషాయ వస్త్రంతో అలాగే నింబద్ధాదాయుని కొంచెమైనా బాధపడకుండా.

అప్రయత్నంగా యిద్దరూ చేతులు జోడించి నమస్కరించాడు. ఆయన ముఖంలోని పవిత్రత, నిర్మలత్వం నారి మనసునలా ప్రేరేపించాయి.

“రండి. నేను కూడా మీతో ఆ కనవడే గ్రామం పరకూ వస్తాను. సాధువు అడుగు ముందుకే వేసాడు.

సుచిత్ర, విక్రమ (ఎక్కడా నడిచారు

“వేయి ఐన్నించిన కేరళ దేశంలో తల్లీ! కాని చాలా సంవత్సరాలు అంగ్రదేశంలో పెరిగడం వల్ల నాకు తెలుగు భాష బాగా వచ్చింది.” సాధువు విశదీకరించాడు.

“మీరు రోజూ యిక్కడ స్నానం చేస్తారా?” విక్రమ అడిగాడు.

“అవును తండ్రీ. స్నానం చేసి పైకి వెళ్లి స్నాని దర్శనం చేసుకుంటాను. దిగినప్పుడుప్పుడు మరలా స్నానం చేసి నా ఆశ్రమానికి వెళ్లిపోతాను. భగవంతుని దర్శనం సంపత్తరం సాధుగనూ పీటకాదు యిక్కడ.” సాధువు అగి కాలిలో గ్రుచ్చుకున్న మురల్ల, రాయో తీసి దూరంగా విసిరాడు.

సుచిత్ర బాధగా ముఖం టిట్టించింది.

“ఈ శరీరం నుభాని అలవాటు చేస్తే కష్టమనేది కలుగుతుంది. చిన్నతనం నుంచి కష్టాలతో అలవాటు చేస్తే బాధ నేని కలుగదమ్మా.” ఆయన నవ్వుడు.

సుచిత్ర మనసు ఆయన యొక గౌరవభావంతో నిండిపోయింది.

“ఇది వేయిండే స్థలం. రండి లోనికి. కొంచెం సేపు విశ్రమించి మళ్లీ ప్రయాణం చేయవచ్చు. ఇదంతా తీరుతుంది.” సాధువు ప్రక్కకి దారిపెట్టాడు. సుచిత్ర విక్రమ అనుసరించారు.

అదొక చిన్న కుటీరంలా ఉంది గడ్డితో కప్పబడి. చుట్టూ చిన్న చిన్నపువ్వుల మొక్కలేవో ఉన్నాయి. విక్రమ, సుచిత్ర జోళ్లు ఎక్కడ వివృతమూ అని సందిగ్ధంలో వద్దారు.

“భగవంతునికి అవచితత అంటుంది నాయనా. లోపలికి రండి. సాధువు లోనికి నడిచాడు. ఇద్దరూ జోళ్లు గుమ్మంలోనే విడిచి పెట్టారు. సాధువు క్రింద వరచిన్న గడ్డి చాప చూపించాడు కూర్చోమని. విక్రమ చుట్టూ చూసాడు. ఒకే ఒక గది. ఒక మూలగా దేవుని పీఠం ఎత్తుగా అమర్చి ఉంది. ప్రక్కన పూజకి కావలసిన సామగ్రి. అంతకు తప్ప అక్కడ మరేయితర సామానులేదు.

“స్వామీ! మీకు భార్యవెల్లెలా మరెవరూలేరా?” సుచిత్ర అడిగింది.

“ఉన్నారు అల్లీ. మా దేశంలో అందరూ ఉన్నారు.”

“మరయితే” సుచిత్ర అనుమానంగా అగి పోయింది.

“నీ అనుమానం అర్థమయిందమ్మా. నీనాడు యీ బంధాలన్నీ విజమయినవి కావని తెలుసుకొన్నానో అనాడే అందరినీ విడిచి యీ పుణ్య స్థలానికి వచ్చాను. నిజమయిన బంధం ఒక్క పరమాత్మునితోనే. ఆయన పృష్ఠించిననే మిగిలిన

తల్లీ, తండ్రి, పిల్లలూ అన్ని బంధాలూ...
 "అంతే వంటారా స్వామీ! భర్త, మిత్రుడు, అనురాగం అన్నీ మానవ వృక్షితాలేనా?" విప్రారిన ముచ్చిత కనులతో ధైర్యం కొట్టు పెట్టాడింది.

"ఒక్కసారి సరిపూర్ణమయిన మనసుతో ఆలోచిస్తే అంతే తల్లీ. ఈ ప్రేమలు, అనురాగం కలకలం నిలువవు. శరీరంతో నశిస్తాయి. అన్నీ భౌతికకాయానికి మాత్రమే. అత్యను చేరుకోవు."

"అలాగనకండి స్వామీ! నా భర్త నన్ను ప్రేమించాడు. నా బావ ప్రేమించాడు. వేసు కూడా నారిని ప్రేమించాడు పూదరు శుద్ధిగా. ఇవన్నీ అనత్య పవనకండి." ముచ్చిత చిప్పసిల్లలా అంది. మనసులో వేదన ఉప్పెనే అయింది. కనుల నుండి రెండు కన్నీటి బిందువులు వేం మీదను జారి యింక పోయాయి.

విశ్వం తలవంచుకుని కూర్చున్నాడు. ఎటు న్నాడు కాని ఆమాట లేవీ అతని మీద ఏ విధమయిన ప్రభావం చూపరేకపోయాయి.

సాధువు ఒకక్షణం ఆగాడు. అంత చల్లని పాపస్వర్గ ముచ్చిత బాధను మరింత తెలిగిక్కొద్దీగుణకృతం చేసింది.

"నీ మనసులో కరడు కట్టిన దుఃఖం నీ ముఖం చూస్తేనే గ్రహించానమ్మా. ముందు నీ పూది యుంలో బాధ కడిగి వేయి. నీకు మనశ్శాంతి లభిస్తుంది." ఆయన అన్నాడు. అయిదు నిమిషాల తరువాత కాని ముచ్చిత తేరుకోలేకపోయింది.

"నాకు శాంతి లభిస్తుందా స్వామీ!" దీనంగా అడిగింది.

"వరయిన ప్థలానికి వచ్చావమ్మా. అనుక్షణం భగవంతుని ప్రేమించు. అంతే తల్లీ నీకు చెప్ప అగినది."

"మేమిక్కడ నివసించడానికి అనువయిన స్థలం లభిస్తుందా?" ముచ్చిత మూలకి విశ్వం తలెత్తాడు.

"సుచీ!" ఏదో చెప్పబోయాడు.

"అమ్మాయి మనశ్శాంతిని కోరుతోంది తండ్రి. కొన్నిదినాలు యిక్కడ ఉండండి. అంతా శుభమవుతుంది. ప్రయత్నిస్తే ఏదో చిన్న యిల్లయినా లభించకపోదు." సాధువు విశ్వంతో అన్నాడు. విశ్వం మౌనంగా తిచి నిలుచున్నాడు. ముచ్చిత కూడా లేచింది.

"ఒక నిమిషం అగండి." సాధువు లేచి పూజా పీఠం మీద నుంచి రెండు వండ్లు తీసి యిద్దరి చేతులలోనూ ఉంచాడు.

"మీ మేలు మరువలేను." ముచ్చిత నంగి పద అంటి నమస్కరించింది.

"సారాయణుడు నీకు మార్గం చూపిస్తాడు." ఆయన ఆశీర్వాదించాడు. విశ్వం ముఖంలో ఎట్టి భావమూ లేదు. ఎప్పుడు వెళ్లిపోదామా అన్నట్లుగా చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

"మళ్ళీ తమ దర్శన భాగ్యం నాకు కలుగుతుందా స్వామీ!" గుమ్మం దగ్గర ముచ్చిత వెనక్కొరిగి వెళ్ళింది.

"వేసు రోజూ భిక్షకు యీ గ్రామంలోకి వస్తాను. మీరిక్కడ ఉండటం జరిగితే నీయంటికి రోజూ వస్తావమ్మా." సాధువు అన్నాడు.

విశ్వం రోడ్డు మీదకి రాగానే అడిగాడు. "సుచీ! నిజంగానే యిక్కడ ఉండటమవుతున్నావా?"

"అవును బావా!" స్థిరంగా అంది ముచ్చిత.
 "నీకు తెలుసా యింకొక రెండుతెలలలో యిక్కడ నీరు కూడా గడ్డకట్టేసాటుంది." విశ్వం చిరాకుగా అన్నాడు.

"అంతవరకూ వేసు జీవిస్తే కది!" ముచ్చిత అంది.

"సుచీ! ఏమిటా మాటలు? నీ యిష్టం వచ్చినట్లు చేయి. మళ్ళీ అలాంటి మాట నా ముందు అనకు." విశ్వం బాధగా అన్నాడు.

ఆ సాయంకాలం విశ్వం కన్నవడి చిన్నయిల్లు పంపించిచగిగిగాడు. మర్నాడు తనక్కడే వెళ్లి పోటలులో ఉంచేసిన సామాను తీసికొని వచ్చాడు. ముచ్చిత గ్రామంలో ఎక్కడి నుంచో వంటకు బావలసిన సామగ్రి యింకా ఏవో విగ్రహాలు పటాలు మోయించుకుని వచ్చింది.

రోజూ క్షణాలుగా గడిచిపోతున్నాయి. విశ్వం మళ్ళీ రెండుసార్లు డబ్బు తెప్పించుకున్నాడు.

విశ్వంకి అంతా ఆయోమయంగా ఉంది. ముచ్చిత దినచర్య పూర్తిగా మారిపోయింది. తెల్లవారి ఎప్పుడూ లేస్తూందో తెలియదు. (పొద్దున్నే, రాత్రి తలస్నానం. అలాగ దేవుని ముందు కూర్చుని విరాగి విలా కూర్చుంటుంది. మధ్యాహ్నం సాధువు వచ్చి ఒకగంట కూర్చుంటాడు ఏవో ఉపదేశిస్తూ. రాత్రి అనలు విడదోతుందో లేదో తెలియదు. విశ్వం ఎప్పుడు మెలకువ వచ్చి చూసినా కళ్ళు ఎప్పుడునీ చీకటిలోకి చూస్తూ ఉంటుంది.

విశ్వంకి విసుగెత్తిపోయింది. ఏమీ తోచదు. ఒకరోజు ముచ్చితను నిలదీసి అడిగాడు.

"ఎన్నాళ్ళలా యిక్కడ? యింక ఒకక్షణం కూడా ఉండదు. పోనీ నీకు వైజాగ్ యిష్టం లేకపోతే మరేదయినా నీ యిష్టం వచ్చిన చోటు చేప్పు. అంతేకాని యిక్కడ వద్దు. సుచీ! విన్ను చూస్తే నాకు పిచ్చెత్తుతోంది" విశ్వం అన్నాడు.

"బావా! యిన్నాళ్ళు వేసు కోరినవన్నీ నను కూర్చాను. యింక యిదొక్కటే విన్ను కోలేది. నేనిక్కడే ఉండిపోతాను. నన్ను బలవంతం పెట్టుకు" ముచ్చిత అంది. విశ్వం కోపంగా చూసాడు.

"బావా! ఎన్నాళ్ళనీ నన్నలా కనిపెట్టుకు ఉంటావు? నన్ను యిక్కడ వదిలి వెళ్లిపో. వాకోసం

నీ జీవితం నాజీవం కావడం దేనికి? వేనిక్కడే ఉండి లేకపోను. ఎంతరో ఉన్నాడు. వేనాకరిచి." ముచ్చిత మెల్లిగా అంది.

"నన్ను వెళ్లిపొమ్మంటున్నావా? సుచీ!" విశ్వం కొంతసేపు పంకూ మళ్ళీ మాట్లాడలేక పోయాడు. "నీని యిక్కడే ఉండాలనుకుంటే ఉండిపో. వేనా కూడా నీతో ఉంటాను. నన్ను వెళ్లిపొమ్మంటు సుచీ!" విశ్వం మొదటిసారిగా కన్నీరు కార్చాడు.

ముచ్చిత మౌనంగా అక్కడి నుంచి వెళ్లిపోయింది. రానురాను ముచ్చిత ప్రవర్తన విశ్వంకి భరించే శక్యం కాకుండా తయారయింది. విశ్వంతో మాట్లాడదు. వేళి మాత్రం భోజనం కంచంలో పెట్టి నిలుస్తుంది. తను అనలు లింట్లోదో లేదో దేవుడికి తో యారి. కంటినిండా నిద్రపోరు. విశ్వంకి మలిపోయింది.

"సుచీ! ఒకసారి నా పంక యిలా చూడు." విశ్వం భోజనం చేస్తున్న వాడల్లా ఆగి అన్నాడు. "ఏమిటి ఉపవాసాలు? ఎందుకు? రాత్రిపల్లె ఎందుకనీ భోజనం చేయడం లేదు? యిదంతా ధైర్య ప్రార్థనలో భాగమా? రోజూ ముప్పయిసార్లు స్నానం! తుడుచు కోసు కూడా చేయవు. ఒకసారి అడ్డంలో చూసుకో. కళ్ళు ఎలాగ గుంటులు వడ్డా యో చేతులు చీపురు పుల్లలా అయ్యాయి."

ముచ్చిత మౌనంగా కూర్చుంది.

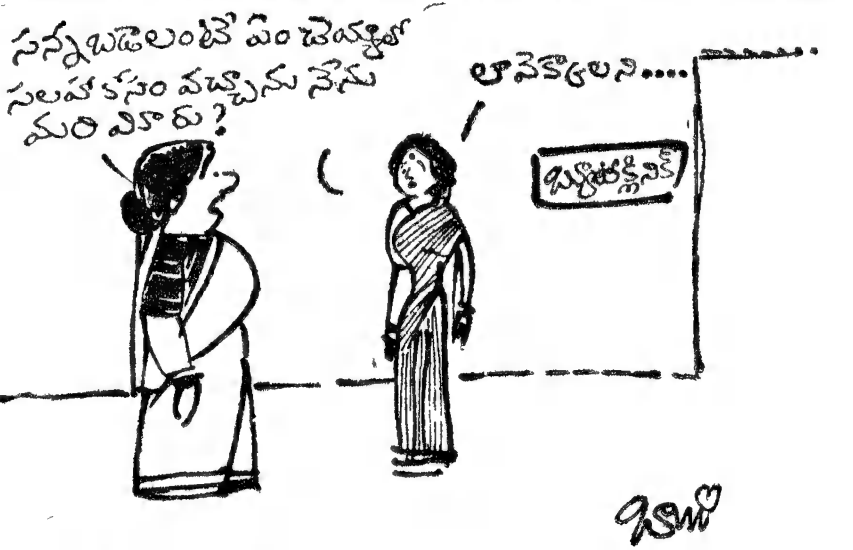
"నీ ఆరోగ్యం కూడా చూసుకో సుచీ! నీ కోసం కాకపోతే నా కోసం. యిలాగ చరిలో ప్సావాలు, ఉపవాసాలు చేస్తే పలభయం ఏళ్ళు జీవించే వారయినా వాలుగుడోజాలలో దైన్య నన్నిది చేరుకుంటారు."

విశ్వం ఆఖరి మాట చిరాకుగా అన్నాడు.

"అందరికీ అంతటి అదృష్టం వస్తుందా బావా!" నిర్లిప్తంగా అంది ముచ్చిత.

"అబ్బబ్బ! నన్ను చిత్రవద చేయడం కంటే నీకు మరొకటి చేతకాదు." విశ్వం కంచంలో నీళ్ళు పోసి లేచిపోయాడు.

వాలుగుడోజాని విశ్వం ముచ్చిత వంక కష్టాల్ని కూడా చూడలేదు. (పొద్దున్నే లే) ఎక్కడెక్కడో తిరిగి అర్ధరాత్రి యిల్లు చేరేవాడు. ఒకరోజు రాత్రి మామూలాగా తలలు పిసి రోహిణి అడుగు పెట్టాడు. తలవు నుందు ముచ్చిత

నేను మీద కుప్పగా పడిపోయాను ఉంది.

విశ్వం గుండెల్లో అగ్నివల్తురాలు ప్రేమాయి గజగజా పీల్చి తెచ్చి ముఖం మీద కొట్టాడు.

కొంచెం సేపటికి సుచిత్ర పీఠంగా కళ్ళు తెరిచింది.

“లే...గలవా?” విశ్వం ఆనరా యిచ్చి మంచం మీద పడుకోబెట్టాడు సుదుటిమీద చేయి ఉంచి చూసాడు. అగ్ని కళికలా కాలిపోతోంది.

“నాతో యిన్నాళ్ళు గా చెప్పకుండా దూకున్నావా?” అదుర్దాగా ప్రశ్నించాడు.

సుచిత్ర మౌనంగా వీరసంచిన కనులు మూసికొని వదుకుంది. విశ్వం చీకటిలో మల్లీ బయలుకు నడిచాడు. ముందు సాధువు అక్షమానికి వెళ్ళి తేపాడు. ఆయనొక్కడే తెలిసినది. ఆయనని యింటోళ్ళ సుచిత్రకి పాదం ఉండినవి వంటి గ్రామంలోకి నడిచాడు. ఎవరో లేవే అడిగితే డాక్టరు అయిదు మైళ్ళ దూరంలో అడేదో గ్రామంలో ఉన్నాడని చెప్పారు. విశ్వం డబ్బిస్తానని చెప్పి గుర్తు చెప్పడానికి ఒక మనిషిని తోడు తీసికుని బయలుదేరాడు.

విశ్వం డాక్టరుతో యింటికి తిరిగి వచ్చేటప్పటికి జూరపు చొరెవెరుతోంది. సాధువు దగ్గరే కూర్చుని ఉన్నాడు.

డాక్టరు పరీక్ష చేసి చూసాడు. “మ్యూ మోవియా అక్షణాలు కనుపడుతున్నాయి. బాగా విశ్లేషణ చేసినట్లున్నారు.” డాక్టరు యింగ్లీషులో అన్నాడు. విశ్వం వెళ్లి కొట్టుకున్నాడు చేత్తో “మీక్కో వలసిన ఫీజు యిస్తాను. ఏమాత్రం అలక్ష్యం చేయకండి. పూర్తిగా తగ్గేవరకు యిక్కడే వుండిపోండి.” విశ్వం బ్రతివాలాడు.

“ఫర్వాలేదు. ప్రొద్దున్న సాయంత్రం నేను వచ్చి చూస్తాను. ఎందుకయినా నుండి కివలసిన వాళ్ళ సరయినా ఉంటే పీరిపించండి దూరం అన్నారు కూడాను.” డాక్టరు అప్పటికి యింతెక్కుమ యిచ్చి మందుల కోసం తనతో రమ్మన్నాడు.

విశ్వం భయపడి పోయాడు. “నువీ! సారధి వ్యంత పూరు ఎడమచెప్పు తెలిగ్రాం యిస్తాను.” సుచిత్ర ముఖం మీదకి వంగి అడిగింది. సుచిత్ర కనులు మిగిలేడు. పెడచి కదిల్చుతేడు.

విశ్వం గజగజా సుచిత్ర మాట్లాడే తీరు గమనించాడు. చివరకి వీర మదితల్ల దొరికింది ఒక డైరీ. అందులో కనుపడింది ఎడమ. అది జేబులో పడినకుని డాక్టరు వెంట పరుగెత్తాడు విశ్వం.

“డాక్టర్! యిక్కడ దొరుకుతాయా యిలా (డగ్) యింజక్షన్స్?” విశ్వం భయంగా అన్నాడు.

“దొరుకుతాయనే అనుకుంటున్నాను. యివాళ వా మనిషిని వెంపించి తెప్పిస్తారు. అయినా వా దగ్గర కొన్ని ఉన్నాయి.” డాక్టరు సామర్థ్యానిగా అన్నాడు.

ఎందుకు పట్టుకుని వస్తూ ఆ వూళ్ళో ఉన్న పోస్టాఫీసులో బ్రంకెయిల్ చేసాడు సారధి ఎడమ చెప్పి. సారధి విశాసపట్టుతో లేడు. వ్యంత పూర్ణ ఉన్నాడేమో. అక్కడ అనలస సాను ఉందో నోదో? విశ్వం చాతాశుడయిపోయాడు.

దేవుని మీద భారం వేసి ఎక్స్ పెన్స్ తెలిగ్రామంలు లేండు ఎడమలకి యిచ్చాడు. తన యెడమ పూర్తి వివరాలు యిస్తు.

మిగిలిందేమిటి?

యింటికి తిరిగివచ్చిన తరువాత గుర్తుకి వచ్చింది విశ్వంకి. సుచిత్ర తండ్రికి తెలియవరక లేదని. ‘మరునాడు’ అంటూ ఎక్కువయితే యిద్దా సువిపించింది. ఆయనకి జరిగిన సంగతులేవి తెలియవు? విశ్వం అనుకున్నాడు.

మరునాడు, తర్వాతరోజు గడచిపోయాయి. కానీ సుచిత్ర పరీక్ష తిరిగి మార్చేమీ రాలేదు. విశ్వం సుచిత్ర తండ్రికి కూడా తెలిగ్రాం యిచ్చాడు సాధువు రాతింగుళ్ళు సుచిత్ర ప్రక్కనే కూర్చుని ఉంటున్నాడు. సార్థవల చేస్తూ. డాక్టరు యింజక్షన్ మల ఫలం యేమీ కనపడటంలేదు.

సుచిత్ర వూపీరి తీసుకోడానికి ఆయాస పడటం ఎక్కువయిపోయింది.

“హాస్పిటల్ వీడియనా దగ్గరలో ఉండా జాయిన్ చేయటం మంచిదేనా?” విశ్వం డాక్టరుని అడిగింది.

“ఇక్కడికి చాలా దూరంలో కానీ ఒక మోస్తరు సౌకర్యంగా ఉండే హాస్పిటల్ లేదు. అయినా యిప్పటి పరిస్థితిలో చరితో కదిలం అంత మంచి కాదును కొంటున్నాను. చుట్టుపక్కల టాప్స్ కూడా దొరకదు.” డాక్టరు అన్నాడు.

విశ్వం విరాళా తలవంచుకున్నాడు.

“కంగారు పెడకండి. రేపు నాతో స్పెషలిస్టుని తీసుకువస్తాను. అతనిటుంటే తేనులు చాలా ట్రీట్ చేసాడు.” డాక్టరు డైర్యం చెప్పి వెళ్ళి పోయాడు.

మర్నాడు డాక్టరు అతనిని తీసికొని వచ్చేసరికి వంటి యింకా దిగజాలిపోయింది. ఒక్కొక్కసారి శ్వాస తీసుకోడానికి శరీరం ప్రక్క మీద ఎగిరి పడుతోంది. వచ్చిన డాక్టరు కూడా పరీక్షించాడు.

విశ్వం వీరు నిండిన కళ్ళతో డాక్టరు చేతులు పట్టుకున్నాడు.

“ఈ రాతి గడస్తే పర్వాలేదు. మేమేం చేస్తు లేము.” యిద్దరూ కూడబలుక్కుని అన్నారు.

విశ్వం వారిద్దరినీ ఆరాతికి అక్కడే ఉండి పొమ్మని బ్రతివాలాడు.

“మేము ఉండి చేయగలిగింది కూడా యేమీ లేదు తెల్లవారి ఏమయినా తగ్గితే చెప్పండి. తప్పకుండా ప్రయత్నించవచ్చు.” డాక్టర్లద్దరూ వెళ్ళిపోయారు. సార్థుడు అస్తమించాడు.

సుచిత్ర మైకంలో పడిపోయింది. కనులు మూతపడితే మల్లీ ఎంతో సేపటికాని తెరచుకోవటం లేదు. చూపులు వార్చి విశ్వం సైపు, సాధువు కేసి చూస్తోంది. రాతి పదిగంటలుంది. విశ్వం మంచం దిగిన కూర్చుని సుచిత్ర పాదాల మీద తల ఆనిపి పడుకున్నాడు.

వీధిలో మాటలు విని చివాలన శివు తలుపు గిసాడు విశ్వం. సుచిత్ర పెదవులా వేడిపీటితో తడుపుతున్న సాధువు అగి తలయెత్తి చూసాడు.

ఎదురుగా సారధి విచ్చున్నాడు. విశ్వం ముఖంలో ఒక ఉన్మేషం తృప్తి నిండేది. యిల్లు చూపించడానికి వచ్చిన వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు.

“విశ్వం! నా సుచి నేం చేసావు? యింకా జీవించి

ఉందా?” సారధి గట్టిగా విశ్వం భుజాలు పట్టి, కుదిన అడిగాడు. పెదవులు వదులుకున్నాయి పెరిగిన గడ్డానికి సంస్కారం లేదు. ముఖం పీక్కుని పోయింది.

విశ్వం మౌనంగా తోచికి దారిపాడు.

ఒక్కణం సారధి మంచం ప్రక్కన వివ్వరపోయి మౌనంగా ఉండిపోయాడు. మరుక్షణం నేల పిద కూలబడిపోయాడు.

“నువీ! మేమే వచ్చామేమో చూడు. సారధివి. నీకోసం వచ్చాను. నువీ! ఒకసారి కనులు తెరిచి చూడు.” తన అరిచేతులతో కుప్పించిన సుచిత్ర చెంబలు రాస్తూ ఒక ప్రక్క కంతం రుద్దమయిపోతూండగా పీరిచాడు సారధి.

సుచిత్రతో మానం లేదు. కనులు తెరువలేదు.

సారధి విస్మయంగా తలమంచం పట్టికే బారు కున్నాడు. విశ్వం సారధిని గట్టిగా పట్టుకున్నాడు.

“నా సుచి వస్తూ చూడటంలేదు విశ్వం!” సారధి విశ్వంని కౌగిలించుకుని బావురుసున్నాడు.

“అమ్మా! నీ భర్త వచ్చాడమ్మా. ఒక్కసారి చూడు తల్లీ!” సాధువు వంగి సుచిత్ర రాచితో అన్నాడు.

రెండసార్లు అన్న తరువాత సుచిత్ర కనులు బలహీనంగా తెరచుకున్నాయి. చూపులు అటూ యిటూ వూగినలాడి సారధి ముఖంపై విరిచాయి. సారధి ముందుకి వంగి సుచిత్ర నుదుటి మీద ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

ఒక్కణం సుచిత్ర కులలో జీవం వచ్చింది. మల్లీ సంతంగా మూసికొని పోయాయి కనుపెప్పలు. ఎవరూ మాట్లాడకుండా కూర్చున్నారు. సాధువు తనలో తానే ఎంతో ప్రార్థనలు చేస్తున్నాడు.

విశ్వం మనస్సులో యేముందో వూహించడం కష్టం. విశ్రాంతి నిలబడ్డాడు.

ఒక్కొక్క క్షణం మానవుడి నేతలించి జారి పోతోంది.

సుచిత్ర శరీరంలో ప్రాణం కొట్టు మిట్టాడుతోంది.

ఆకాశంలో చంద్రుడిని ముబ్బలు కమ్మినేళాయి. ఒకనక్షత్రం వెలుగుతూ నేలరాలింది. సుచిత్ర శరీరం ఆఖరిసారి దీర్ఘంగా విశ్వసించింది. స్వస్థిక్త మంకసారి తన నాటకం ముగించాడు. ఆమె ఆత్మజ్యోతి వరమాత్యలో విలీనమయిపోయింది. సారధి కనులనండి కన్నీర క్రిందకి జారింది.

‘ఎక్కడ పుట్టి పెరిగిన పుష్పమో యిక్కడ రాలిపోయింది. భగవంతునికి కైంకర్యం’ అయిపోయింది. ‘సాధువు తనతో తానే గోబుక్కున్నాడు.

విశ్వం మృత్యునగా తలుపుతీసి బయలుకునడిచాడు. కాళ్ళతిన్నగా తీసికొని పోతున్నాయి. ఒక సిగరెట్టు తీసి పెదవుల మధ్య ఉంచాడు. అగ్నిపుల్లగిసి చేతిలో పట్టుకున్నాడు. ఒకక్షణం గాలికి అది ఆరిపోయింది.

రెండడుగులు వేసి విశ్వం సిగరెట్ అగ్ని పెట్టెతో పాటు దూరంగా విసిరేసాడు. క్రమంగా అతని వీడ నిశిధిలో కలిసి పోయింది.

జే గ ం హ జ క్ మ హ ల్

☐ (1857 వ సంవత్సరం మేనెం 30 వ తేదీన నరిగ్గా అర్ధరాత్రి వస్త్రేందు గంటలకు రహస్యమైన నూచనలిస్తూ లక్ష్మీ రాజప్రాసాదంమీద ఫిరంగి మోగింది. ఆ రాజభవనంతో వున్నది అయోధ్యా నగరానికి పూర్వరాజ్ఞి బేగమ్ హజ్రత్ మహల్.

స్వదేశభిమానంతో, అత్యంత పరాక్రమంతో పోరాడిన వీర వనిత బేగమ్ హజ్రత్ మహల్. లక్ష్మీ కోట గోడలమీద ఫిరంగులు శబ్దం చేస్తున్నప్పుడు ప్రపంచ చరిత్ర పరికాత్మ మలుపు తిరిగింది. తర తరాలు కీర్తింప తగిన సాహసాన్ని ఆమె ప్రదర్శించారు!

“వజీర్ అలీషాహను ఖైదుచేసి, లార్డ్ డల్‌హౌసీ అయోధ్యానగరాన్ని వశపరచుకున్నప్పటి నుంచి గత వాలుగళ్ళకు నేను అయోధ్యానగరాన్ని విలుతున్నాను. పుర్తావేసుకున్న ఒక యువతికి ఇంత సాహసం వుంటుందని నేనెప్పుడూ కలగనలేదు. ఇంతకాలం నుంచి బేగమ్ నిపురుగవ్విన నిప్పుగా వుండిపోయింది. నేడు విజృంభించేవరకు వేనెంత అజాగ్రత్తగా వున్నానో తెలియలేదు. బేగమ్ భవనం నుంచి వెలువడే ఫిరంగు-మోర నవ్వు వేల్చేల్సింది. అర్ధరాత్రితో మొదలైన ఫిరంగులు తెల్లవారేసరికి బ్రిటిష్ బృహత్పదకాన్ని పేలమెడలా కూల్చేశాయి. సైన్యమే కాకుండా, ముఖ్యమైన పరివారమంతా బేగమ్ వైపుకు తిరిగిపోయింది. అయోధ్యను సతంత్ర రాజ్యం చేయడానికి, ఆంగ్లేయుల్ని రికృపాస్త్రుల్ని చేయడానికి, ప్రజలందరూ ఆమె ఆశ్రయాన్ని పొంది కంకణం కట్టుకున్నారు.”

— హెన్రీ లారెన్స్.

(ప్రాంతపరాజు బాలక్ష్మి సింగ్ ను బ్రిటిషు వారు దోపిడి చేసేశారు. బేగమ్ అతన్ని ముఖ్య మంత్రిగా నియోగించింది. తమకు వ్యతిరేకమైన చర్యల్లో కలగవేసుకుంటున్నాడని మపుల్వీ మహమ్మద్ షాహను బ్రిటిషువారు జన్మాంతము కాలాగరి తిక్త విధించారు. అతన్ని విడిపించి సైన్యాధికారిని చేసింది బేగమ్. గుర్రపుసారీ, తుపాకీ ప్రేర్పడం, కత్తియుద్ధం లాంటివి బేగమ్ కు వెన్నతో పెట్టిన విద్యలు. వారిం రోజుల్లో బ్రిటిషు సైన్యాన్ని అంతమొందించి, తన కుమారుడు కదీరను అయోధ్యానగరానికి యువరాజుగా ప్రకటించింది. ఆమెను ఎదిరించే క్షత్రి బ్రిటిష్ సైన్యానికి లేక పోయింది. సర్ కాంబెల్ ఆధ్వర్యం వహించాడు. ఆరు సేనల్ని ఒకటిగా చేసి వివిధ కోణాల్లో కోటను ముట్టడించి వశపరచుకున్నాడు!)

“సెబాష్, వీర పురుషులారా సెబాష్! యుద్ధ భూమిలో మీరు చింగిందిన వేడిరక్తం యొక్క ఫలతనే ఈ విజయం. బ్రిటిష్ చీఫ్ కమెండర్ కాంబెల్ ను ఎదిరించేందుకు కూడా వెనుతియ్యవద్దని మీరు నాక ఉత్సాహిచ్చారు. అయోధ్యను మాత్రమే కాకుండా ఆ సేతుపాపాచలం సర్వనతంత్రం చేయడానికి మనం కృషి చేద్దాం. విదోయుల్ని తరిమేద్దాం. లండి, నాకు చేయూత నివ.ండి!”

— బేగమ్ హజ్రత్ మహల్.

(అన్ని భాగాల నుంచి బ్రిటిష్ వారిపై తిరుగుబాటు ప్రారంభమయింది. క్షత్రి చూపించి సాహసం ప్రదర్శించగల్గుతున్నారే గానీ అనుకున్నంత విజ

యాన్ని సాధించలేక పోతున్నారు భారతీయులు. అయినా కొత్త ఉత్సాహంతో, వట్టుదలతో కష్ట నష్టాల్నిటిని మరచిపోగల్గుతున్నారు.)

“ఓ తల్లీ, బేగమ్ సాహెబా! మనసాటి యోధులైన రూస్ వీ ఖిస్టబాయి, నానాసాహెబ్ పీష్వా, తాత్యాట్ పీలకు నేనప్పుడే వర్తమానాలు పంపాను. మనం పడుతున్న కష్టాలను చూసి నిరుత్సాహపడ వద్దని చెప్పాను. ఈ కాంబెల్ ను వోడించిన వెంటనే దక్షిణానికి ప్రయాణమై వచ్చి మీతో చేతులు కలుపు తామని, (బ్రిటిషువారి పాగ రణచడానికి మనమందరం కలిసి పనిచేద్దామని నేను కమరంపాను.”— మపుల్వీ మహమ్మద్ షాహ్.

(బ్రిటిషువారు ఢిల్లీని ముట్టుముట్టి బహదూర్ షాను, ఆయన రాణిని బందీ చేశారనే వార్త వీరి నందర్నీ కంత వరచింది. రాజదంపతుల్నిద్దర్నీ బందీ చేయడమే కాకుండా బహదూర్ షా పసిపిల్లల్ని జనరల్ హుద్దస్ హత్య చేశాడని తెలిసినప్పుడు మరింతగా విచారించారు. ఈ సూర్యపుత్రంతో అందరి రక్తం ఉడికిపోయింది.)

“జీనోమహల్ కీ జై! మా శిల్పి బేగమ్ సాహెబా జై!! మా వీరమాత జనల్ హుద్దస్ ను చంపేసింది. క్రూరుడు, రాక్షసుడయిన జనరల్ హుద్దస్ ను చంపేసింది. భలే. ఢిల్లీ పీడ విరగడ యింది. వెంటనే వెళ్లి ఖైదులోవున్న బహదూర్ షాకు, బేగమ్ జీనోమహల్ కు ఈ శుభవార్త తెలియజేయాలి. వారి కన్నీటిని తుడవాలి. జై, బేగమ్ సాహెబా.....!!” — హజ్రత్ మహల్ సైనికులు.

(1857 లో మొదలైన తిరుగుబాటు 1858 ఎప్రిల్ నాటికి అంతమయింది. చాలమంది వీరులు ఇంగ్లీషు వారి దెబ్బకు ఆగలేక పోయారు. కాని, బేగమ్ సాహెబా 1859 వరకు తన జెండాను ఎగుర వేసే వుంది. తర్వాత నానాసాహెబ్ పీష్వా, తక్కిన యోధులు ఆమె తరపున బ్రిటిషు వారి నెదిరిం చారు. ఈస్టిండియా కంపెనీవారు చేస్తున్న అన్యాయాలను తెలుసుకుని బ్రిటిష్ పార్లమెంటు సభ్యులు

భారతదేశానికి వచ్చారు. ఈస్టిండియా కంపెనీ నుంచి దేశాన్ని కైవసం చేసుకుని విక్టోరియాను మహారాణిగా ప్రకటించారు.)

“భారతదేశాన్ని ఈస్టిండియా కంపెనీ దారణి పాస్తాం నుంచి తొలగించాను. భారత దేశ ప్రజల యితీ బాధల్ని గమనిస్తూ దేశాన్ని సంక్షోభరహితంగా సురక్షితంగా పాలన చేస్తానని వాగ్దానం చేస్తున్నాను. ప్రజలు విశ్వసించాలని నా కోరిక.”

— విక్టోరియా మహారాణి.

(విక్టోరియారాణి ప్రకటన విన్న బేగమ్ హజ్రత్ మహల్ తానొక ప్రకటన చేసింది. తన ప్రజల కోరికగా, తన అభిప్రాయంగా గట్టిగా చెప్పింది.)

“విక్టోరియా మహారాణి కూడా విదేశీయరే. ఆంగ్లేయునిలే. మనుల్ని పాలించడానికే అర్హురాలు కాదు. భారతదేశాన్ని పరిపాలించడానికి ఒక ఆంగ్లేయ యువతికి అధికారం ఎవరిచ్చారు? మా స్వంత ప్రజలకంటే ఆమె ఎక్కువేమిటి? మా రాజ్యాన్ని మేమని విలుకాలేమా? నా భర్తను అనమరుద్ధుడుగా ఎంచి ఖైదులో పెట్టి అయోధ్యను ఇవ్వారాబ్బంగా పాలిస్తున్నారు. గత రెండేళ్లనుంచి ఇంత పోరు ఎందుకు సాగుతున్నట్టు? అయోధ్యను వశిస్తే స్వతంత్ర రాజ్యం చేసేవరకూ, ఆంగ్లేయుల్ని పార దోలేంతవరకూ మేము నిరదహము. విక్టోరియా మహారాణిని అంగీకరించవలసి. ఇది ప్రజల తరపున నా ప్రకటన.” — బేగమ్ హజ్రత్ మహల్.

(ఈ అసాధారణ ప్రకటన ఆమె సాహసానికి నిదర్శనం. ప్రజలందరూ ఒక్కమొడిగా ప్రోత్సాహ నిస్తున్నాడని, ఆమె చెప్పినంతర్ల సడవడానికి అపె ధైర్య సాహసాలే కారణం. సర్ కాంబెల్ సైన్యం మొత్తం ఒక లక్షన్నర వరకు వుంది. అయినా అయోధ్యానగర సైన్యం ధాటికి తట్టుకోలేక పోయారు. బేగం రణంగంగులో వీరవిహారం చేసింది. రసైల్, మోలేన్, చార్లెస్ బాల్ యుద్ధ వార్తల్ని విని ఆశ్చర్యపడ్డారు. లార్డ్ కన్సింగ్ హమ్ కూడా బేగమ్, ఆమె ప్రజల దేశభక్తికి నమోనాకా అర్పించాడు.)

బేగంపాజుర్ మహల్

“బేగమ్, ఆమె ప్రజలు అద్భుతమైన పాపా పీడ్చి ప్రదర్శించారు..... కోనకోనలోనుండి, వాడ వాడల్లోంచి ఎంతో మంది పీరులు మమ్మల్ని ఎదిరించారు!” - ‘ఇండియన్ మ్యూజీమ్’ అనే పుస్తకంతో మోహిన్.

(రౌజ్-ఇ-హింద్ కాంటెంట్ సైన్స్ సెరిగిపో తోచింది. వివరీతమైన బలగంతో ఎట్టుకేంకు అక్కో చేరుకుని కోటను వశపరచుకున్నాడు. ఇంత అరిగినా బేగమ్ ధైర్యవ్వి కోల్పోలేదు. ఆడవాళ్లు కూడా అమెకు తోడయ్యారు. రేయింబవళ్లు యుద్ధం చేశారు!)

“తిరుగుబాటు సంగ్రామాల్లో ఎక్కువ ఇంత అల్పమే మేము ఎదుర్కోలేదు. ఒక్క ఆయోధ్య తోనే మాతాం. జనానాల్లో వుండే ఆడవాళ్లు ఇంతటి ధైర్యంతో శత్రువుల్ని చెండాడతారని వూహించుకోలేకపోయాం. భారత స్త్రీలు పీర పడితారు!” - తన పరిశ్రమ గ్రంథంలో, రషేల్.

(కొద్ది మంది సైన్యం మాత్రమే మిగిలివున్న తనకు జయమనేది అసాధ్యమని బేగమ్కు తెలుసు. అక్కో నగరంలోని అమూల్యక ప్రజల హింసించ బడుతున్నారు. స్త్రీలు, పసిపిల్లలు చంప బడుతున్నారు. ఈ పాత్యాకాండను చూసి ఎవరు మాత్రం ఎలా నవించ గలుగతారు? ప్రతీకారంతో వగ తీర్చుకుందామనుకున్న ప్రజల్ని శాంత పర చించి బీగమ్.)

“ప్రజలు పెచ్చురేగి అంగ్రేయులవెత్తు చెరతో పెట్టారు. బేగమ్ వారినందర్నీ విడిచింది తన సేంరక్షణలో వుంచుకున్నది. ఎంత కష్టంలో వున్నా ఆమె యిలాంటి దయాదాక్షిణ్యాల చూపిస్తూనే వచ్చింది. స్త్రీ రోకానికే ఆమె వచ్చితత చేకూర్చింది.” - తన పుస్తకంలో సర్ చార్లెస్ బాల్.

(బేగమ్ కోటను విడచిపెట్టేశారు. సైన్యాధి కారి మపుల్నీ మహమ్మద్ షాహ్ కోపాసలంలో భస్మి పలులమై పోతున్నాయి బ్రిటిష్ సైన్యాలు. గ్రామ గ్రామాల్లోనుంచి అతను సేనను పోగు చేస్తున్నాడు. ఎంతచేసినా లాభంలేకపోయింది. చివరికి 1859 లో అయోధ్య పూర్తిగా బ్రిటిష్వారి చేతికి విక్రీ పోయింది. అసజయాన్ని సహించలేని బేగమ్ నేపాల్ పరకు వెళ్లింది. అక్కడ జెండా నెగురవేసి తన ప్రజలకు శ్రీయోదాయకమైన మార్గాన్ని ఏర్పరచింది!)

అయోధ్యలోని మపుల్నీలు, పండితులు, పేదలు, ధనీకులు, కర్షకులు, నిమిందార్లు, స్త్రీలు, పురుషులు ఒకరేమిటి మొత్తం అరవై వేల మంది అమెను అనుసరించారు. వారంతా దాసకృణలాల నుంచి తప్పించుకోవడంకోసం బేగమ్ వెంట పోమా లయా అడవుల్లో నుంచి ప్రయాణం సాగిం చారు. తలచవలెకుండా విజయగర్వంతో గుర్రం మీద మార్గదర్శినిగా వెళ్తోంది బేగమ్. అను చరులకు ఆకలి దప్పి రైతా వుంటాయి?

“అయోధ్య ప్రజలకు బేగమ్ అంటే ఎవలేని భక్తి విశ్వాసాలున్నాయి. ఆమె అడిగినప్పుడు ప్రాణ ముతో సహా సర్వస్వం ధారపోసేందుకు సన్నద్ధమై వుండేవారు ప్రజలు. ఆమె జీవితం ధన్యం!” - గవర్నర్ జనరల్, లార్డ్ కన్సింగ్హమ్.

—ఎ. సు.

వారపలం

17.3.1967 శుక్రవారం మొదలు
23.3.1967 గురువారం వరకు.

మేషం : భగిన్నములలో కలసి చేత వ్యాపారాల్లో మాతన వకాళు లభిస్తాయి. నమయానికే యేదో ఒకవిధంగా డబ్బు చేతికి వస్తుంది. పుత్రిలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. కొద్ది వ్యవహారాల బాగా ఉంటాయి. సాంఘిక వ్యవహారాల్లో మీ ప్రాముఖ్యత పెరుగుతుంది.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం సామాన్యంగా వుంటుంది. ప్రయాణాలోచనలు చేస్తారు.

పుషభం : పుత్రి వ్యాపారాల్లో యిదివరకు యేర్పడిన వికాకులు తొలగి పోతాయి. నూతన వ్యాపారాలు లాభదాయకంగా ఉంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవ ప్రాబల్యాల బాగా ఉంటాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాలు వారం మధ్యలో బాగా ఉంటాయి. బంధు మిత్రులను కలుసుకొంటారు.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాలు సంతృప్తి కరంగా ఉంటాయి. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు.

మిథునం: వారం ప్రారంభంలోనే పుత్రి వ్యాపారాల్లో వికాకులు యేర్పడి తరువాత సర్దుకొంటాయి. ఆధిక వ్యయం జరగడం వలన ఆర్థికంగా ఒత్తిడి వస్తుంది. ఉద్యోగంలో సెప్పుకునాని కార్యభారం పెరుగుతుంది. ప్రయాణాలు ప్రయోజనకరంగా ఉంటాయి. పశ్చాత సాంగత్యం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. ధైర్య కార్యాల నెరవేరుతాయి.

కర్కాటకం : పుత్రి వ్యాపారాల్లో మీరు యిది వరకు చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. సాహస ముతో కూడిన వ్యవహారాలు కూడా లాభించగలవు. వారం మధ్యలో అన్ని వ్యవహారాల్లోనూ వికాకుల యేర్పడతాయి. మీ తాతాకు వస్తువుల పోయే ప్రమాదం వుంది. పాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్య భారం పెరుగుతుంది. చివ్డ కాలక్లేపాల్లో పాల్గొంటారు.

సింహం : కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీకంటే పెద్దవారు కూడా మీ సహకారాన్ని కోరవలసి వస్తుంది. ఆర్థిక వ్యవహారాలు వారం మధ్యలో బాగా ఉంటాయి. పుత్రిలో సాటివారి పోటీని యెదుర్కొని అనుకూలతను సాధించగలరు. విద్య వైజ్ఞానికరంగాల్లో శ్రావ్య లభిస్తుంది. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. సంతానానికి ఔఖ్యసంతోషాలు నభిస్తాయి.

కన్య : ఇదివరకు మీ కార్యక్రమాల్లో యేర్పడిన అనందాలు తొలగిపోతాయి. నమయానికి రేదో ఒకవిధంగా డబ్బు చేతికి వస్తుంది. నూతన వ్యాపారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. పుత్రి రీత్యా చేసే ప్రయాణాలు ఫలించగలవు. ఉద్యోగంలో అవికారులు కూడా మీ అభిప్రాయాలను గౌరవిస్తారు.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా

ఉంటాయి. పాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది. తుల: లాభం రావలసిన వ్యవహారాల్లోనే వ్యయం వచ్చే పరిస్థితి యేర్పడుతుంది. మాతన వ్యాపారాలు వాయిదా వేయడం మంచిది. వారం మధ్యలో అనుకూల పరిస్థితులు యేర్పడతాయి. పుత్రిలో ముఖ్యమైన వ్యవహారాలు కలుసుకొంటారు. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది. బంధువులకు సహాయం చేస్తారు.

పుష్యకం : శ్రమిం మూల యేలాగవున్నా ప్రయత్నించిన ప్రతిపని సులువుగా నెరవేరుతుంది. ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. వ్యాపారంలో ప్రయోజనం గల పరిచయాలు యేర్పడతాయి. ప్రయాణం ద్వారా కార్యసాధన చేయగలరు. వారం మధ్యలో వికాకులు యేర్పడతాయి.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్య భారం పెరుగుతుంది. సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు.

ధనుస్సు : వ్యాపారంలో కొత్తవాడ పోటీని యెదుర్కొవలసి వస్తుంది. ఇతరుల మీద ఆధార పడి యే వ్యవహారమూ ప్రారంభించడం తగదు. ఉద్యోగంలో యితరులలో తప్పని అయివా మీరే సర్దుకొని పోవలసి వస్తుంది. పుత్రిలో శ్రమ అధికంగా ఉంటుంది. పాటివారిలో వాడ ప్రతివాదాలు తగవు.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. ఆడం బరం కోసం వ్యయం చేస్తారు.

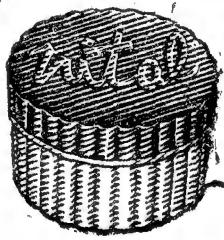
మకరం : పుత్రి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు నిరాటంకంగా నెరవేరుతాయి. సాహస ముతో కూడిన వ్యవహారాలు కూడా కొంతవరకు లాభించ గలవు. సాహిత్య కళారంగాల్లో శ్రావ్య లభిస్తుంది. ఉద్యోగంలో మిత్రులకు ఉపకారం చేయ గలరు. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాల బాగా ఉంటాయి. బంధు మిత్రులను కలుసుకొంటారు. తులభం : కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీ మంచి తనమే మీకు యిబ్బందిని కలిగిస్తుంది. రావలసిన డబ్బు మీద ఆధారపడి యితరులకు వాగ్దానాలు చేయడం తగదు. వ్యాపారంలో నూతనవకాళు లు లభిస్తాయి. రాజకీయ వ్యవహారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. ప్రయాణాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది. చివ్డ కాలక్లేపాల్లో పాల్గొంటారు.

మీనం : పుత్రి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు చురుకుగా సాగుతాయి. అధికారులవలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు సులువుగా నెరవేరుతాయి. కొన్ని వ్యవహారాల్లో మొగమాటాలకు లొంగిపోవడంవలన శ్రమ కలుగుతుంది. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. బంధువులకు సహాయం చేస్తారు.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాలు నిరాటంకంగా నెరవేరుతాయి. ప్రయాణాలోచనలు చేస్తారు.

గౌరవనీయం

మొటిమెలు మీకు మీ వివాహానికి మధ్య అవరోధకం కాగూడదు ఎటార్ టెషడయక్ట్ పింపుర్ క్రిమ్ వాడండి మరి వాటిని నిర్మూలించుకోండి

మీరు కూడ అందమైన వరుణ కాగలరు. మిమ్మరిను బాదించుచున్న మొటిమెలు మరియు నల్ల పొక్కులు మధ్య మన పోయిన ప్రకాశమాన నున్నటి చర్మమును కలిగియుండురు. ఎటార్ టెషడయక్ట్ పింపుర్ క్రిమ్ ను 7 రోజులు వాడండి అంతే. ఇంక కూడండి మీ ముఖము మొటిమెలు, నల్లపొక్కులు మరియు ఇతర దద్దురు వంటివి లేకుండా నున్నగా వుంటుంది. మధ్యగాని లేక పొడగాని ఏర్పడవు: చర్మ అంశరత నిర్మాణమును ఆరోగ్యవంతమొనర్చి చర్మమును అభివృద్ధిగాను ప్రకాశమానంగాను వుంచును. ఎటార్ యొక్క క్రిమినైజర్ తక్కువగా మాత్రమును దాక్తురు ఎక్కువగా ఏపారను చేసియున్నారు. అది మనోహరంగా పరిమళ మొ వర్చుంది బాలికలకు బాలరకు కూడ ఉద్దేశింపబడినది.

వాడె విధము—వ్యాకెరొ చప్పడి.

Mital

MEDICATED PIMPLE CREAM
ఎటార్ మొటిమెల మందు

7 రోజుల మొటిమెల చికిత్స

విక్రయకలు : కొచ్చిన్ పామ్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్. నవరత్న ఛాన్, మంత్ర రోడ్, కొచ్చిన్-2.
మైసూర్. అండ్రెవర్డ్. మైసూర్ అండ్ తేరక రావ్ మంలకు దిస్ట్రిబ్యూటర్లు ;
గ్లాసెటి అండ్ కం., 103-104, రంగి వెజ్ స్ట్రీట్, బోంబే 400 036, మైసూర్-1.

(ప్ర వ్యా త కె మి ణ్ణు లం ద రి వ ద్ధ ల లిం చు ను.

శ్రావణంపై హుస్

అయినా, నేను మొదట పెట్టుకుంటే నా నలుపురంతా అంటుంటేమో? దూరంగానే వుంటుంది."

తాను నల్లగా వుంటానన్న తిలకం, ఆ తేలికదనం చిన్నదానో, ఏదో మూల అంతర్గతంగా వున్నదన్న భావకరమైన విజయ రాజుకి అవగతం కాకపోలేదు.

అతను చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు.

తనూ నల్లగానే వుంటాడు! తను అందమైన వాడు కాదు! పోనీ, అందమైన ఆడవల్లెల్ని ఆకర్షించే గొలుక కుడా అతనితోలేదు. కానీ, అతనికి ఏనాడూ ఆర్థంకాని, మనసును ఆర్థము ఆహ్లాదముగా, చేసే నిజం మూత్రం ఒకటి ఉంది. అతను చదువు కున్న కాలేజీలో అవ్వరస లాంటి అందా భావం ఉండేది. కట్టుకున్న పీడెకూ, కాతి చెప్పులకూ కూడా మాతన సోయిగావు సంతరించబేయగల సౌందర్యం ఆమెది. మూటూడతే వీట మూటనట్టు వుండేది. ఆ సిల్క్ రాజు అంటే వంచప్రాణాలిచ్చేది. జీవితంలో ఎన్నడూ విడిపోరాదని ఆ యిద్దరూ ఒకనాడు తీర్మానించుకున్నారు. కానీ, దేవతా వస్త్రాల్లాగా, కంటికి కనిపించని సూత్రాలు, వారిద్దర్నీ విడదీసిన రోజున, తనకన్నా ఆసిల్ల ఎక్కువ దూరంవడుతూంటే, రాజుకి, బాధ కన్నా ఆశ్చర్యం ఎక్కువగా కలిగింది. విముంది తనరో?

రాజు మెల్లిగా వందలాదికి పోయే గుమ్మం దగ్గరకి వచ్చేసరికి, సరస, శానిగాడి చేతికి ఒక చామంతి పువ్వు యిచ్చి "తావల యిచ్చి ఒస్తావా?" అంటూ వుంది. రాజుని చూడంగానే, గుంట వెళ్ళే వరుగు పయగున వచ్చి, పువ్వు చేతికిచ్చి తాళిమ చుట్టేసు కున్నాడు.

"థాంక్స్" అన్నాడు రాజు.

నారిక కొరుక్కుని యింటోకి పిరిపోయిన వరస ముఖాన్ని తిల్చుకుంటూ, చిన్నగా నవ్వుకుంటూ వెనక్కి తిరిగాడు రాజు. పోతలో పువ్వుని అదేకంగా చూస్తూ, తనను మేనమామ విస్మరించటంతో, నానిగాడు అతన్ని విడిచి అల్లి దగ్గరకి పోయాడు.

ఆవ్రయత్నంగా ఆ పువ్వును కళ్ళ కద్దుకున్నాడు రాజు. 'వాసనలేని పువ్వు' పద్యం అతనికి గుర్తొచ్చింది. చామంతిలో సుగంధం లేదు. కానీ ఆ పువ్వుకు పూజాత్మక ఉంది. ముత్తయిడు తనాన్ని సూచించే రంగు ఉంది. నిరదంబరింగా, అసూయకంగా ఉండే ఆ పువ్వుతో.....

రాజుకి చిట్టకున్న సావిత్రీ గుర్తొచ్చింది.

సావిత్రీ ఎవరు? పాతక వసంతాల వయస్సా అందులో సగం కూడా వయసులేని మనమా ఉన్న సావిత్రీ అతనికి 'ఒకనాడు' స్నేహితురాలు. పరిస్థితులూ, పక్కమన్న మనసులూ కచ్చుట్టి విరాడుతున్నా, తనను కన్నండు వల్ల ఆహారాతాలూ తన కోసం తన బాగు కోసం అపించిపోతున్న తల్లి, దేవాలయాంలో దుర్గాదేవి మూర్తిలా కళకళలాడుతూ ఉండే మాతృమూర్తి, రోసటి కుంకుమ సరిగి, దుర్బర మనోవేదనగ్రస్తురాలు కాగా, తల్లి లితంగా తన మనసులో బసవచ్చి నవ్వురిల్లి, ఈ లోకం మీద, అదితర సమస్తం మీదా తనకి విశ్వాసం పోయి గ్రీవం రగులుకుంటున్న వేళ, సావిత్రీ అతని పరిసరమైంది. అనలో, తన తల్లి చూసిన రూపానికి, తాను చిత్రరూపంలో చేసిన కల్పన ఆ సిల్లని ఆకర్షించిందని రాజుకి ఆనాడు తెలియజేసింది. అందుతో అతనియోక్తి ఉన్నదన్న

ఇంకా "ఎట్లా చచ్చేదిరా నీతో మొగదా? ఎంత చెప్పినా వా మాట వినిపించుకోవాలే? పెళ్లాన్ని కదా? ప్రాద్దన్న లేచి వాస్తేవి గదా? రోడ్డు మీద పోయ్యే ఆడవల్లెల మీదే చూపుగానీ, నా ముఖమన్నా చూడవు గదా?" సరస ఆవహిపాలు వరందాలో నుంచి విని విన్నున్నాయి.

టూర్పు తెల్లవారివా, దృశ్యదృశ్యంగా కని కిన్నాన్న సుంపు తెర మాటున్న అందా భామల

వరసరించి పోతున్న ప్రకృతిని చూస్తూ, లోపలి గది పెరటి గుమ్మంలో పంచున్న రాజుకి, నవ్వు ఒగింటలేదు. అతని వూరు వచ్చి నాలుగురోజు లైంది. పదిహారేళ్ళ పడుచుపిల్ల, రెండేళ్ళ పసికంక సరసాలాడటం అతనితో కలిగించిన సుధురూ అను కాయితం మీద పెట్టుటం కన్నమే.

సరస ఆవహిపాలు కొనసాగుతున్నాయి: "అబ్బ! వాద్దన్న కొద్ది ముద్దెస్తున్నావురా వాయనా!

కాత్యాయని వరుగుచునున్న క్షిప్తి వచ్చి "అదే కోడలి కాస్త వసుంధరి యిలా" అని తెలుపుచుంది. "భయ్యరా అమ్మగారూ!" అంటూ అమ్మ, తన దేతైతే మేక వంటిట్లోకి వెళ్ళటం చూసి వచ్చు కొంటూ పొన్నాని గదివేపు వదలారు రాజు.

ముఖం కడుక్కుని తిరిగివచ్చిన రాజుకి, తిరిగి పొవిత్రని గురించిన అలోచనలు కలుగుతున్నాయి. పొవిత్రని ఈవేళ్ళుడు పించేస్తూ ఉంటుంది? కాబోయే భర్తతో కుట్రపాగా కలుగర్నా తెలుతూ ఉంటుంది. కందుకు తాను అనుభవించుకున్నాడనీ, ఆ భర్త స్వామి అనేక కాలాని వుందనీ, ఆదోపించి ప్రియమైన తల్లికి అతను జాలినదాడు.

పొవిత్రనితో తన మేనాం అంత కృత్రమంగా ఉండి ఉన్నట్లుంటే తనకి నాడు ఈ మనోవ్యాధి లే దేమిదని రాజు అనుకున్నాడు. ఆ పిల్లదీ తనదీ ఒక కుంటాడు. వర్షాంతర వివాహం పట్ల తనకి వ్యతిరేకాభిప్రాయం ఎప్పుడూలేదు. మనసులు కలిసిన వాడు, పొంపికింగ, వ్యావహారికంగా ఉండే విధాలు భార్యభర్తల ఆనోన్యానికి అడ్డరాచి అతను వ్యాధివ్యాధిగా ఉన్నాడని విశ్వసించాడు. పొవిత్రని వివాహం చేసుకోవాలన్న కోరిక ఉన్నంతమాత్రాన, ఆ పిల్లకి మనస్తాప మనస్థి మరొకడున్నప్పుడు అద్ద పిచ్చేంత కోపాంత్రం తనలో లేదు. ఆ పనికి గ్రహించబానికి, అనుభవం కన్నా నంపిగిరం ముఖ్య మేమో ననుకున్నాడతను.

తన పుట్టినదోజ నాడు జరిగిన సంఘటన గుర్తుకొస్తోంది రాజుకి. తల్లి ప్రేరేపించినా, అతడు అతను సత్యనారాయణ ప్రతి వేసుకున్నాడు. జీవితంలో ముదటిసారిగా, విశ్రాంతిలో, ఏకాగ్రతలో అతడు భగవద్భావం చేసింది ఆరోజున. తన వారి నుఖం కోసం పొవిత్రని భవిష్యత్తు కోసం అతను దైవాన్ని ప్రార్థించాడు. ప్రతం అయిపోయిన దివ్యత అరగంటకి పొవిత్రని ఎచ్చింది. అదిల్ల పక్కన కూచుని తాను లోకం చేయటం తన తల్లికి యిష్టం ఉండదేమోనన్న అనుమానం వున్న రోజు, అమెదే వడ్డించుచు తాను అమె వక్కవే కూచుని తలుపు వెళ్ళానికి ఉపక్రమించాడు.

అదోజన కాత్యాయని అక్కడే ఉంది. దాని మెంట్ కొడుకు, అక్కడే అబూయిలూ తిరుగుతూ ఉంటే, పొవిత్రని వాడివంక ఎగాదిగా చూడటం చూసిన రాజుకి కొద్దిగా ఎచ్చింది. అదిల్ల నరసన కూచుని, పిన్నట్లో అన్నం ముద్దులు కలిపి, తినిపించా అనిపించింది!

కానీ, అందుకు దైర్యం వాలేదు! పొవిత్రని కొంతదూరం సాగనవలసికి వెళ్లి నవ్వుడు రాజు ఆమెను అడిగాడు: "నీకు నానిగారే లాంటి కొడుకు కావాలని వుంది కదూ?" అని.

పొవిత్రని నీగ్రువడి నవ్వింది. "దిగులు పెడకు. భయంకం నీకలాంటి కొడుకు వుండకూ. వాడి కెవరి మేరు పెడతావు?"

రోడ్డు అన్న నంగతి కూడా విస్మరించి వకవక నవ్వింది పొవిత్రని. వచ్చు ఆగక "అవేదే పెడతావు" అన్నది.

"నిజంగా?" "అక్షరాల్లా!"

సాటిక వసంతాని వయనూ, కాస్తకూస్తూ అందిచూ అక్కర్లగా ఉన్న పొవిత్రని అనుకుంటున్నాడే

వైజయంతి

భర్త లభించటం అనంతమేమీ కాదు. అమె కులానికి చెందిన స్నేహితులు తన కేంద్రం వున్నాడు. అందుకో ఎవర్నూ అడిగితే?

అదేమాల అంటే "పద్మతే నీ కేందుకు అనంతమే (మే)" అని పొవిత్రని వచ్చేసింది.

"ఏం?...కొంచెదీ ఆ ప్రమ సుచ్చే తనుకోలేదు గదా?" అన్నాడు రాజు.

"అలాంటిదే వుంటే నీకు వెళ్ళుకండా ఉంటావా?"

"అక్షరాన రాజు చాలా గర్వపడ్డాడు. వసునూ సంస్కారమూ, వికేమూ వున్న పొవిత్రని, తనంటే ఎంత గౌరవమో అదిల్ల నోటి వెంటే అతను చాలా సార్లు విన్నాడు. తాను నిత్యమూ పూజించే జల వేల్పుకి, రాజుకి లేదా లేదని అదిల్ల అన్నప్పుడు అతను ఉబ్బిపోయాడు. కన్నతల్లి దగ్గర, తోడబుట్టిన వారి దగ్గర వెళ్ళుకోలేదే బాధలు అదిల్ల తనతో వెళ్ళుకున్నది (?) అతనికి చిప్పివెత్తు బాధ కలిగితే అదిల్ల కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకున్నది. అలాంటి పొవిత్రని, వచ్చులొక్కనే అనుమానించినందుకు, అతను బాధపడ్డాడు.

"నవ్వులాటకు అన్నాను చెల్లీ! కమ్మ పెట్టుకోకు" అన్నాడు.

"నువ్వు నన్ను కొట్టినా మేరు బాధనడదు. పెరేవా?" అన్నది పొవిత్రని.

ఆతర్వాత రెండురోజులు రాజు పొవిత్రని గురించే అలోచనలోనే గడిపేవాడు. అమెకు తగిన భర్త కోసం ఆలోచిస్తూ, తన ఉద్యోగ బాధ్యతను కూడా విస్మరించాడు. మూడవరోజున

ఆరోజున ఏం జరిగిందో తలుపుంటే రాజుకి వచ్చి జలదిరిస్తూన్నది తనతో కూడ అమెకు రహస్య లుండగలవన్న విషం అతనికి భరించరాకైంది. స్వంతానికి తనకి అన్నయ్య అంటూ ఉంటే, అది రజేవి అందరి దగ్గర ధంకాలు బజాయించి ప్రచారం చేసి పొవిత్రని, తనకు వచ్చిన వాడ్ని ఎన్ను కున్నాననీ, యద్దరమూ వకరికేకలు ప్రమాణాలు చేసుకున్నావనీ ఎందుకు చెప్పలేకపోయింది? తాను అందరితోమో వెలుతాడన్న భయమా? లేక పిల్లలూ? ప్రలోభమా? ఏమో? జీవిత రాజుకియాం నుడిగుండాలు, మనసుల్లో దాగి వుండే అగాధాలు, అతనికి ఆశ్చర్యకరంగా, కోప కారణంగా ఉండటం, అతని స్వయంప్రకారం కాదేమో? రహస్యాల దాచుకునే స్నేహితులు అతనికి లేరు. మనసులో ఒకటి పెట్టుకుని, పైకి ఒకటి మాలాగడే తత్వానికి అతని తిరిగిండులు అతనికి అలవాటు చేయలేదు. పొవిత్రని యిలా ఎందుకు చెయ్యాలి? తాను అడిగిన ఎందుకు అబద్ధం ఆడా?

ఆతర్వాత జరిగిన సంఘటనలు కూడా రాజు బాధను పెంచాయి. తాను ఏదో దాచుకుని వెళ్ళటం లేదని గ్రహించి, అతను వదిన, వదులున్న మనోవేదన అర్థం చేసుకున్న తర్వాత కూడా, అతని అనుమానాలూ వూహలూ అన్నీ విరాధారాలని ఒట్టూ పత్యాలూ పెట్టుకోవటం మోసం కూడా?

రాజుకి కచ్చ రేగింది....

వంటింట్లోంచి నరస మూట విసిరింది.

"బాబాయిగా రేమిటత్తయ్యా? ఎప్పుడూ ఏదో

అలోచన ఉంటాయా?" అని. ఆ స్వరంతో పొవిత్రని ఎత్తు పరిపానిస్తూ పసిగట్టిన కాత్యాయని "బాగలేక కోడలి నాడు మీ మామగారి తాత పెద్దమనిషి కాదు. కాకి!" అన్నది.

"ముఖాలు చూస్తే తెలియదా?"

"ఏం తెలిసేందయ్యా ఏమో?" అని అడగాలని పించింది రాజుకి. విముషం తర్వాత టిఫిన్ పళ్లెంతో కాత్యాయని రాగా "ఏమిట నన్ను గురించి చర్చించు కుంటున్నార?" అన్నాడు రాజు. "ఏదోలే! నువ్వు ముందు టిఫిన్ తిను" అన్న చెల్లెడితో "అదిల్లకు కూడా ఏమన్నా పెట్టావా? కోడంటికి పెట్టడే మేనా?" అన్నాడు. కాత్యాయని వచ్చి తనకికే వెళ్ళిపోయింది.

మరొక పావుగంటకి నరస వెళ్ళిపోయింది. కానీ గొంతుతో వచ్చిన కాత్యాయని తన అన్నగారు టిఫిన్ తినటం విస్మరించి, గది కిటికీ గుండా విదో దీక్షగా చూడటం గమనించి తానూ అటుచూసింది. ఎదు రింటే ముందు అవడంలో, మంచం మీద పడుకుని వున్న అన్నవార్లపై వయ్యారంగా నాలి, ఏదో కలుర్లు వెలుతున్నది నరస. అన్నగారి దుష్టి ఎవరి మీద ఉందో అని ఒకక్షణ ఆలోచించి నిజం తెల్పు కున్నది!

రాజు వెళ్ళిపోతే దిగి చిన్నగా నవ్వాడు. ఒక్కక్షణం అగి "చెజుగా మీకు వదిల కావాలని ఉందిమే?" అన్నాడు అతను.

"ఎందుకొచ్చిందా అనుమానం?"

"నిజంగానే నీకా కోరిక వుంటే వదిలిగాడ్ని వెదక లేకపోయావా?"

అతని బావం గ్రహించిన కాత్యాయని "వేమి నీ చెల్లెల్లి. భగవంతుడున్నానా లేకవెయ్యనంతటి అత్తవివ్వనం, అహంకారం ఉన్న తండ్రి కూతుర్ని. వేమి ప్రయత్నిస్తాననే అనుకుంటున్నావా?" అన్నది. కానీ తాగటం ముగించి గొంతు కిందిపెట్టేర రాజు, చెల్లెలు అందించిన వక్కసాడి చేసుకున్నాడు. కాత్యాయని ఒక్కక్షణం అగి "వేమి అడిగితే ఏమీ లేదన్నావు? నరసకి కూడా అలాంటి అనుమానమే వచ్చింది మాతావా?" అన్నది.

"దానికి నేనేం చెయ్యమ?" అన్నాడు రాజు.

"ఏమీ చెయ్యద్దు! నిజం చెప్పు."

రాజు ఏమీ లేదన్నట్లు తలూపాడు.

"పోనీ, నాకొక అనుమానం వుంది. అబద్ధమా?"

అన్నది కాత్యాయని.

"వూ..." అన్నాడు రాజు.

"పొవిత్రని దెబ్బలాదావా?"

రాజు ప్రాన్నదీపోయాడు. కోదించనంటి ఉది యం కూడా, తాలూకు బోమ్మల పెళ్ళిళ్ళు చేసిన కాత్యాయని అతని దృష్టిలో ఎప్పుడూ పసిపిల్లగానే వుండేది. అదిల్ల అలాంటి ప్రశ్న చెయ్యగలదన్న విషయం అతనికి నమ్మరావదిగా ఉంది. అయినా ఓబమ అంగీకరించలేక "ఎందుకలా అనుకుంటున్నావు?" అన్నాడు.

"అంతకన్నా నీ దిగులుకి కారణం కనిపించటం లేదు గనుక" అన్నది కాత్యాయని.

"దాని మీద నాకెంత ప్రేమా తెలుసుమి గదా? దానో దెబ్బలాడతావా?"

"అబద్ధం తాడుతున్నావు కదూ?"

తాళా మోహనదేవి

కాత్యాయని మొదటిగా అన్నది: "నీకు కోసం బియ్యం దేమాగారి అన్నయ్యా! సావిత్రికి నీ బియ్యం ఎంత ప్రేమ వున్నా, ఆ పిల్లకి నువ్వు స్వంత అన్న గారిని కాల్చవు. నేనూ అక్కయ్య నీతో ఉన్నంత గిన్నీపాతంగా అపిల్ల వుండదు. ఆ నంగలి మళ్ళీ అప్పుకోలేవు. కదూ?"

"కాని...."

"అవునా! నీకు స్నేహితురాలైనంతమాత్రాన నీతో అన్నసంగతులూ చెప్పుకోవాలని వుందా? ఎవరి మనసులో ఏమిందో ఎవరికి తెలుసు? అపిల్ల మనసులోని మాట తెలిసిన తర్వాత మమ్మమేక దూరం కావచ్చు. నువ్వు దుర్మార్గుడివి కావు. వీలాంటి వాడిని పోగొట్టుకోవాలనుకున్న అడవిల్ల వుండదు. అదీగాక, స్వంత చెల్లెల్లయిన వాతోనే నీ బాధ చెప్పుకోవటానికి నువ్వు వందేహించావే, వరాయి పిల్ల తన మనసులో మాట ఎలా చెబుతుందినుకున్నావు?"

"అంత దాచుకోవలసిన అవసరం ఏమిచ్చింది?"

కాత్యాయని చిరాకుపడింది. "నీ కది అర్థం కాదులే" అని అక్కడ్నుంచి లేచి వెళ్ళిపోయింది.

చెల్లెలి మాటలతో మనసు మరింత చీకాకా కాగా రాజా వరండాలోకి వచ్చాడు. ఎదురింటి ముందు అనురణలో అన్నపూర్ణ కనిపించింది. అత్యోక్తకేలు అపిల్ల వంక తేలిపిర చూశాడు. అతనికి కొద్దిగా ఎవ్వరిచ్చింది. అవిక్కడన్న పాటగురోజులోనూ, అపిల్ల గొంతు తన వినలేదు. అలాంటి ముద్దరాలికి వరస ప్రాణప్రేమలుంటాయి. అపిల్ల గొంతు ఎలా వుంటుందో తెలుసుకోవాలన్న కోరిక కలిగిందతనికి.

రాజా మెల్లిగా రోడ్డు మీదికి వచ్చాడు అడుగులు వేస్తూ అతను ఆలోచనలో వడ్డాడు. కాత్యాయని మాటల్లో ఉన్నదంతా నిజమేమో? ఆ నంగలి తాను వాళ్ళుకోలేకుండా వున్నాడు. సావిత్రి మీద తనకున్న మునుకారం తగ్గటానికి, కాత్యాయని చెప్పింది విశ్వసించటం మినహా గత్యంతరం లేదేమోనన్న తంక అతనికి వరిమధురంకరంగా తోచింది.

సావిత్రిని యికమీదట కలుసుకోరాదని రాజా నిశ్చయించుకున్నాడు. తాను కనిపించకపోతే, బని పించినా వలకరించకపోతే అపిల్ల బాధ వదులుతుంది. అనే బాధనడటం తన క్షేమంకేటం. కాని, మరకనడ్డ వెట్టుబట్ట కన్నా, బ్రతిన్నైన మామూలు గుడ్డ వయం కదా?

రాజా, రోడ్డు చివరిదాకా వెళ్లి యింటివేపు తిరిగాడు. అతను వరండాలోకి వచ్చేసరికి తోప ల్లుంచి నరస గొంతు వినిపించింది: "బాబాయి గారికి పూలంటి చాలా యిష్టమా అత్తయ్యా?" అని అపిల్ల అడుగులేచింది. రాజా అక్కడ ఆగాడు.

"ఏం?" అన్నది కాత్యాయని.

"ఇండాక అన్నపూర్ణ చెప్పింది. పొద్దున ఆయన మందార చెట్టు దగ్గర చాలాసేపు నించున్నాడు ఆ పువ్వులు చూస్తూను. పువ్వు కోళులు కూడాను. అదీగాక...."

"నందేహిస్తా వెండుకు? మిగతాది కూడా చెప్పు."

"ప్రొద్దున నానిగాడి చేతికిచ్చి మీకు చామంతి పువ్వు పెంచాను. అది ఆయన తీసుకుని చొక్కాకి పెట్టుకున్నారు."

కాత్యాయని నవ్వి "వాడిదో పిచ్చిలే!" అన్నది.

రాజా నవ్వుకుంటూ తోవకి వచ్చేసరికి, అపిల్ల

కివార్లు లేని చెల్లెలియింది. కాత్యాయని అపిల్ల చూచి నవ్వి "నీ వెళ్లి దానికూడా తెలిపింది చూశావా?" అన్నది. రాజా చెల్లెలి వంక ఒక్కసారి ప్రేమగా చూసి తిరిగి ముందు గదిలోకి వచ్చాడు. అల్లురలో సు.చి ద్రాయంగ్ పుస్తకము, పెనసలా తీసుకుని కుర్చీలో కూచున్నాడు.

అదే క్షణాన వక్క యింటిని రేడియోలో నుంచి వినిపించిన పాట, వాక్కసారి అతన్ని అన్నవరం పోయే దోవలో చూసిన దృశ్యం వేపు తీసుకు పోయింది. "నేటి రేయి ఈ జగముంతా నవవధువులా శోభిస్తున్నదని ఎవరో పొంది కవసేసిన పూవాను, వీలలాంటి కంఠం వున్న అమ్మాయి మధుర మధురంగా పాడుతోంది. తూర్పు యింకా తెల్లవారక ముందు, నిర్మలమైన చల్లటి గాలి వీస్తూన్నప్పుడు, అతను అన్నవరం బయలుదేరాడు. తోవ అంతా మనో హరంగా ఉంది. అందమైన కన్నపిల్లలూ, వారిని తలదన్నే ప్రకృతి సౌందర్యమూ అంతటా గోచరించుచింది. బస్సు ఆగింది. దిగి, తోవ అంతా వడవాలని పిలిపిందతనికి. ఆ దృశ్యాలను తాను కాయితం మీద పెట్టుకోగలిగే....

"ఓ అన్నపూర్ణారేణి! నీ కిష్టమైన పాటవస్తోంది తొందరగా రా" అని నరస కేక పెట్టుటంతో, అతను ఒక్కసారి వరండాలోకి తొంగి చూశాడు. ఒక్క క్షణం తర్వాత వరండాలోనుంచి గాజాల చప్పుడు వినిపించింది. మరుక్షణాన మెరుపు తీగెలా అన్న పూర్ణ నడిచి వెళ్ళిపోయింది.

ఏముషం తర్వాత రేడియోలో పాట ఆయి పోయింది. "ఈ పొంది పాటలు నాకు అర్థం అయి చావు! పొంది వచ్చిన దానిని అర్థం ఏమిటో చెప్ప గాదుబమ్మో?" అన్న ఎలస మాట ఆ వెంటనే వినిపించింది. ఆమాటలు అంటున్నప్పుడు ఆ పిల్ల బంగమూతి పెట్టివుంటుంది. కరవీపుబూర్లాగా వుండే ఆమె పెదవులు మురుచుకొని వుంటాయి.

రాజా చిత్ర రచనకు ఉపకమించాడు.

బొమ్మ గీస్తూవుండ సేపూ అతను నరసని గురించి ఆలోచిస్తూనే వున్నాడు. కళ్ళు చెదరగొట్టే పొందర్యం లేకపోయినా, కమనీయమైన అందం ఏదో అపిల్లలో వుంది. వీణ మీటిసెట్టుగా అపిల్ల గొంతుకదలేదా? కాని ఆ గొంతులో ఒక చిత్రమైన మా ర్థనం ఉంది. అపిల్లను పెళ్లి చేసుకున్నవాడు చాలా సుఖపడుతాడు, తనంత తాను కన్నీలు కౌసి తెచ్చుకుంటే తప్ప!

ఒక ఆలోచకమైన భావనకూ, మధురమైన బోకానుభూతికి మధ్య సరిహద్దు వంటి చిత్రమైన పరిస్థితిలో మనసు పూగుతుంటే, రాజా తడేకదీక్షతో చిత్ర రచన సాగించాడు. అరగంట తర్వాత చేతిలో పెనసలు అతని యిచ్చ లేకుండానే అగిపోయింది!

"సెభావే!" అన్నాడు వక్కనున్న శర్మ.

రాజా, గదియన పుస్తకం ముగిసి "ఎంతసేపైంది మీరు చిచ్చి?" అన్నాడు. శర్మ అతని వక్కనే చూచి "రెండున్నాడు నవంబరురాలై వుంటుంది? కాని, రాజా, నువ్వు అసభ్యుడివోయ్" అన్నాడు.

రాజా నవ్వి ఉరుకున్నాడు.

టిఫన్ వల్లెంతో తోవల్లుంచి వచ్చిన కాత్యాయని "వాడు రాత్రికి వెళ్లిపోతాడని నంగలి గుర్తు న్నదా?" అన్నది. శర్మ నాక కొరుక్కుని "నిజమే సుమా!...తరుగ్గా తెలుసవయ్య మహానుభావా! అలా ఒకసారి బజారుకి పోయోద్దాం." అన్నాడు. రాజా చెల్లెలి వంకా బానగరి వంకా చూసి, మెయిం

అర్థం చేసుకుని "నెర్వాలలు మిర్చి పోతాడన్నమాట!" అన్నాడు.

"మేం చాలాసార్లుదన్నులనుయ్యాయ్! వీలాగా..."

"ఏనుష్మా? వాడి కేంవచ్చింది?" అన్నది కాత్యాయని విసుభగా.

"ఏమిచ్చిందో చెబుతాగా!" అని "ముందు ముఖ ప్రక్కటన కానియ్య స్వామా!" అన్నాడు శర్మ రాజా తోటి.

స్నేహించి నుంచి రాజా తిరిగి వచ్చేసరికి, కాత్యాయని, శర్మ ముసీముసీ నవ్వులు నవ్వుకుంటున్నారు. అది గమనించబట్టుగా, బట్టలు తొడుక్కుని రాజా వీధిలోకి దారితిశాడు. బానగాలు తనని ఎక్కడకీ తీసుకుపోతున్నాడో ఎరిగిపండు అల్లా, తన అనమ్మతిని ప్రకటించటం వల్ల ప్రయోజన మేమీలేదని తెలిసినందువల్లా, రాజా, గుడ్డల కొట్టు నుంచి బయలుపడిందాకా వంసగానే వున్నాడు. తిరిగి యిద్దరూ యింటి దగ్గర కొచ్చేసరికి వరండాలో అన్నపూర్ణ ఒంటరిగా నిలబడి వుంది. వాల్చిర్చిష్ట చూడగానే వెంటనే తోవకి వెళ్లిపోయింది.

రాజా నవ్వుకున్నాడు. ఇంట్లోకి రాగానే "ఎంట కూడా అయిపోయింది. భోజనం చేసి బయల్దేరు. ఏం?" అన్నది కాత్యాయని. రాజా తలవూపాడు.

"నెంపు నాలుగురోజుల పాటు పోడిగించరాదు బయ్యా? మరికాస్త...." శర్మ ఆతర్వాత మాట అవకుండా నవ్వేశాడు.

కాత్యాయని చాలా ఎవ్వి "అయినా...మా అన్నయ్య అంతటి బాకాయి బాకాయి అనుకున్నారా?" అన్నది. "ఏండు కనుకుంటాం వే.డమ్! గెవ్వి ఆర్జిస్టు!" అన్నాడు శర్మ.

రాజా నవ్వుకుంటూ, వాళ్ళ మాటలు వింటూ ఆలోచనలో పడ్డాడు. తాను చేసిన సరిస బొమ్మ వాళ్ళకి ఎచ్చిరండుకు కలుగులూపు గర్రం ఓ వక్కన వున్నా, పురు విడిచి వెళుతున్నామే అన్న దిగులు కూడా అలనికి కలుగుతున్నది. బెజవాడ వెళ్ళాక.... అలనికి ఆ పూచా బాధాకరంగా ఉండటానికి మరొక కారణం కూడా లేకపోలేదు. ఇకపైన తాను సావిత్రిని చూడడు. చూడకుండా ఉండలేని మానసిక స్థితి తనను పూర్తిగా వదిలిపోయింది. కాని, వుండు తాలూకు మచ్చలాగా ఏదో మిగిలిపోయింది. వ్వ!

భోజనం చేసి, చెల్లెలితో చెప్పి, బానగరిలో బయలుదేరిన రాజా, అంతా కలయజూశాడు. నరస బాదా బవాబా ఎక్కడా కనిపించలేదు. ఆ పిల్లని చూసి, తాను వెళుతున్నానని చెప్పి అని వుందని భాస గారిలో అంటే? ఆయన తాలూకులు కట్టేస్తాడు! బస్టండు దాకా ఎచ్చాక యిక వుండబట్టలేక బానగరిలో అన్నాడు: "సరస కనిపించలేదండీ" అని.

"వే చెబుతాలే" అన్నాడు శర్మ.

రాజా అన్నాడు: "నాలుగురోజుల క్రిందటివరకూ అపిల్ల ఎవరో నాకు తెలిదు. ఈ గోజన, కాత్యాయని అంత అత్యయుధాత్మ పోయింది...ఒక్క టడుగుతాను, చేస్తారా బానగరూ?"

"అదుగు."

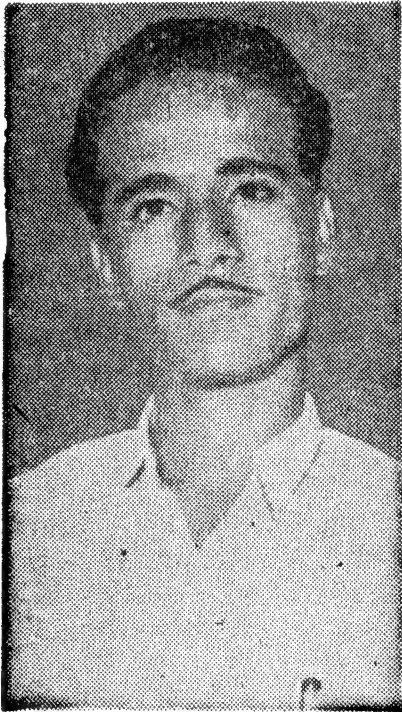
"మాకు పూళ్ళోనూ, చుట్టుపక్కలు కూడా వెళుకుబడి వుంది. అపిల్లకి దొంగ్యుడైతే ఇచ్చి తిలిచేటట్లు చూడండి."

"ఉన్న బాధ్యతలు వారికా?"

రాజా నవ్వాడు.

శర్మ భావమిది బుజం తట్టి "ఒకండుకు

విద్యార్థినాయకుడు శ్రీ శీనివాసన్

కాననపట్నం శ్రీ శీనివాసన్

విరుధ్ నగర్ రామనాథ్ జిల్లా లోని ఒక చిన్నపట్టణం చుట్టు ప్రక్కల 170 గ్రామాలకూ అదే పట్టణం. అక్కడ 83 000 మంది వోటర్ల వరకు ఉన్నారు. ఆపట్టణానికి ఇదివరలో ఒక చరిత్ర అంటూలేదు. వర్య సామాన్యంగానే ఉండేది శ్రీ కామరాజ్ ఒకప్పుడు అక్కడి కారికి ఆరాధ్య దైవంగా ఉంటుండే వారు. శ్రీ శీనివాసన్ విద్యార్థి నాయకుడుగా ఉంటూ అఖిల భారత కాంగ్రెసు అధ్యక్షులయిన శ్రీ కామరాజ్ ను ఓడించి చరిత్రనొక మలుపు తిప్పించారు. విరుధ్ నగర్ కు ఒక ప్రాముఖ్యాన్ని కలగజేశారు

మద్రాసు మున్సిపల్ కౌన్సిల్ చేరువగా ఉన్న గవర్న మెంట్ ఎస్టేట్ ఎంతో కోలాహలంగా ఉంది కార్లు జేపులు, టాక్సీలు కాంప్లెక్స్ లో పదావిధిగా తిరుగుతున్నాయి వాటిమీద యన్ కె జెండలు ఎగురు తున్నాయి ఎరుపు నలుపు అంచుల పంచె తోను కందువాలతోను ఉన్న రెజిస్ట్రేటర్లు ఆ ఎస్టే టుకు వింత పొటగుతు కూర్చారు.

యమ్మెల్వే హోస్టల్ వివిధ వంజరుగిది లోనుంచి 28 ఏళ్ల యువకుడొకరు బయటికి వచ్చారు. చామన చాయ, అంతలాపూ వస్తుమూ కాని పర్వవాలిటి. చాలా సామాన్యంగా ఉన్నారు ఆం నటగా కన్పించారు. విద్వరమంగా పని చేస్తూ నట్టు తెలుస్తూనే ఉంది ఆయన ఎమ్ యె, డి.యల్., విద్యార్థి నాయకుడు

వస్తు సాదరంగా లోనికి ఆహ్వానించారు ఆయన అఖండ విజయానికి అభినందనలు తెలుపుతూ కూర్చున్నాను.

“అఖిలభారత కాంగ్రెసు అధ్యక్షుణ్ణి ఓడించిన విద్యార్థి నాయకుడికి నా అభినందనలు” అన్నాను నంబూరిగారికి ఉపక్రమస్తూ.

“ఓడించింది విద్యార్థి నాయకుడు కాదు. అతని రూపంలో ఉన్న హిందీ వ్యతిరేక ఉద్యమం” అన్నారాయన చటుక్కున

ఆయన పేరు శీనివాసన్ కాదట, ఏ శీనివాసన్ అని పరిచిద్దుకో మన్నురు శ్రీమతి రంగమ్మ, శ్రీమత ఎ ఎన్ పెరుమాళ్లస్వామి దంపతుల ఏకైక మగసంతానం శ్రీ శీనివాసన్ శ్రీ పెరుమాళ్లస్వామి గ్రామ మునసబు ఆయనకు తెలుగు రాయనూ చదవనూ వచ్చు శ్రీ శీనివాసన్ కు నలుగురు అక్కయ్యలున్నారు వారితో పెద్దమై ఏరి వరంక్షకు రాలిగా తెలియజేశారు శ్రీ శీనివాసన్ ఇంకా ఒప్పాచారిగానే ఉంటున్నారు వారిది అతి శాశ్వత యమైన సదాచారమైన నాయకులుంటుంటే తెలియ జేశారు పుణ్య క్షేత్రమయిన శ్రీ విల్లిపుతూరు ఏరి జన్మస్థలం 28 ఏళ్ల విద్యభ్యాసం జన్మస్థలం లోను, మధుర త్యాగరాయ కళాశాలలోను, మద్రాసు ఆమెరికన్ కళాశాలలోను ఉన్నత విద్యభ్యాసం జరిగింది శ్రీ శీనివాసన్ మిత్రులతో తెలుగు మాట్లాడుతుండగా నేను గమనించాను తమ మాతృభాష అరవం అని చెప్పారు వాలోపూర్తిగా ఇంగ్లీషులోనే వాట్లాడారు!

రికార్డుస్టేయర్ సృష్టించిన

రికార్డు

“మీవిద్యార్థి జీవితంలో నాయకత్వం వహించిన విశేషాలు చెప్పండి” అన్న నా ప్రశ్నకు ఆయన ఉత్సాహంగా ఇలా అన్నారు

“అవి నేను ఆమెరికన్ కాలేజీలో చదువుకునే రోజులు ఒకసారి ఆగస్టు 15 స్వతంత్ర దినోత్సవం సరిగ్గా ఆదివారంరోజున వచ్చింది మేము హోస్టల్ పరిసరాలు అప్పీదాగా అలంకరించాం అయితే, రికార్డు స్టేయర్ రుంటేగాని ఉత్సవం ఉత్సాహంగా ఉండడమకున్నాం చూకోరికను అధికారులకు తెలియపరచాను అది ఆదివారంకావడం వల్ల, వర్షితో ప్రార్థనలకు అంతరాయం కలుగుతుందని, అందుకు అధికార్లు వమ్మలించలేదు దానితో బోలెడంత గొడవ జరిగింది విద్యార్థులు రెచ్చిపోయారు తత్ఫలితంగా నాయకత్వం వహించిన నన్ను డిప్టీ చోళారు. వాఇంటర్మీడియట్

చదవు ఆంతటితో వస్తే చెప్పేద్దామని కొన్నాను కాని, మా అక్కయ్య పట్టుదలతో, మళ్ళీ చదవడం ప్రారంభించాను నావిద్యార్థి జీవితమంతటిలోను నేను ఏదీ ఒక వదిలి, నాయకత్వాన్ని వహిస్తూ వస్తున్నాను ధీర పెరుగుదలకు నిరసన తెలియ పరచినందుకు 1962 లో జెయిలుకు వెళ్ళాను అనంతరంలోనే నేను ప్రజల దృష్టిని ఆకర్షించాను”

విచిత్రవ్యక్తి

అదేమయానికి ఎవరో గిడితోకి వచ్చారు, గిడిలో పున్నకొత్త వ్యక్తుల్ని అనుమానంగా చూసి తప్పక వెళ్లి పోయాడు

నానందోన్ని శ్రీ శీనివాసన్ తీర్చేశారు

“ఆయన మస్టిలో ఉన్న సోలిడ్ పాడ్ కాన్ స్టేబుల్ వారక్షణ కోసం వియోగించారు. ఈ పాడ్ కాన్ స్టేబుల్ గారు నన్ను మూడుసార్లు శ్రీకృష్ణ జన్మస్థానానికి వంపారు వాకు బాగా పరిచయం లేండి నన్ను ఆయన బాగా గుర్తు పట్టగలరు నా భద్రతకు ఆయన్ను వియోగించడానికిగల కారణం కూడా అదే” అన్నారు నవ్వుతూ

హత్యా పరచాగం

“ఎవరికీ అటువంటి రక్షణ లేదనుకుంటాను.. మీకే ప్రత్యేకంగా

“అవును నాకే ప్రత్యేకంగా రక్షణవిచ్చులు చేశారు నేను శ్రీ కామరాజుకు ప్రత్యర్థిగా విలబడి నవ్వుతీసుంచి, నామిది మూడు హత్యా ప్రయత్నాలు జరిగాయి”

“ఎవరంగా చెప్పండి ..?”

“ఎన్నికల ప్రచారం కోసం వూరూర తిరుగుతున్నాం మేము ఒకరోజు ప్రచారానికివెళ్లి మున్నడడగా దార్ల ముప్పల్లి కొండరు దుండగట అడ్డగించారు నన్ను, నానభ్యుత్సాహి, నిరసింతుకు మన్నారు నేను ఒప్పుకోలేదు ఆ మూకాలోని ఒకవ్యక్తి నామిది కత్తి ఎసిండు భగవంతుడి దయవల్ల వాపుతప్పింది అతల్లిని మా మీటిలగులో చేం చేశాం సరిగ్గా నూటపదకొండు రూపాయలు ఎచ్చాయి ఆ నూటపదకొండు కామరాజు గారికి నామట అనే వివాదంతో ప్రచారం మొదలు పెట్టారు ప్రజలు!”

అందందండులు

“మీ విజయానికి ముఖ్యంగా తోడ్పడింది ఎవరు?

“సోదర విద్యార్థులు నా కెంతగానో సహాయ సహకారాల సందజేశారు మమారు నాలుగువేల మంది నాకు అండగా నిలిచారు వారందరికీ నీ నెప్పుడూ కృతజ్ఞుడనై ఉంటాను రాష్ట్రంలోని ఎక్కడెక్కడి విద్యార్థులలో విరుధ్ నగర్ వచ్చి ప్రచారం చేశారు వాళ్ల స్వంత డబ్బును ఖర్చుపెట్టారు. అంతేకాదు, ఆంధ్రప్రదేశ్ లగాయితు దేశం మూలం విద్యార్థుల నుంచి నాకు మదియార్పి వచ్చాయి. కలకత్తాలోని హోటల్ సర్దుకు కూడా

జూబు మనియార్లర్లు వంపిరంటే మీకు అభ్యర్థంగా వుంటుంది." అంటూ వారందరికీ ఎంతో బురుగుదల వుట్టుకుంది. వారి కోసం తన శక్తి మేరకు ప్రయత్నించడం ఆటంకం కలిగించేది. విద్యార్థులే కాకుండా, అక్కడి మునిసిపల్ కౌన్సిల్ సభ్యులు, తదితర కార్యకర్తలు తన విజయానికి దోహదం చేసినట్లు తెలియపరిచారు. విద్యార్థులు రాజకీయాలలో పాల్గొనడం అంత శ్రేయస్కరం కాదని దీర్ఘంగా అవస్థానం ఇచ్చారు.

అభిరుచులు

"మీ ఇతర వ్యాసంగాలు ఏమిటి?"
"స్పోర్ట్స్ అంటే నాకు చాలా ఇష్టం. ఎమ్మీనరకు టెటర్ లో తీసుకు చదవడానికి కారణం సాహిత్యం మీద ఉన్న అభిరుచి. కథలు, వ్యాసాలు రాశాను. పద్యాల మీద ఆసక్తి వుంది. నాటకాలు నా అభిరుచుల్లో ఒకటి."

తెలుగు రాసేందుకు రాదని, స్పష్టంగా తెలుగు వారిలా మాట్లాడలేనని చెప్పారు. వేమన పద్యాలంటే అమితమైన భక్తి వున్నట్లు, ఆ రకం సాహిత్యంపై సుమారు వున్నట్లు తెలియజేశారు.

"మీరు డి. యమ్. కె.లో ప్రవేశించే సుందరు పిల్లని యితర పార్టీ గురించయినా ఆలోచించారా?"

"ఈ ప్రశ్నకు నేనెవరినో చూటిగా సమాధానం ఇవ్వలేను. ఇక్కడ నా మిత్రులు చాలమంది ఉన్నారు. బహుశా వారికిగి గుర్తు. అయినా చెప్పను. నాకు కవ్యానిజం అంటే చాలా ఇష్టం. ముఖ్యంగా కార్ల మార్క్స్ సిద్ధాంతమంటే చేసు చెప్పి కోరుకుంటాను."

భవిష్యత్ కార్యక్రమం

వారి భవిష్యత్ కార్యక్రమం గురించి అడుగుతూ మీరేం పదవి వాళ్ళిస్తున్నారని ప్రశ్నించారు. అందుకాయన బహువిధంగానే నిరాకరించారు. అయినా, 'అన్నా' ఏ పదవిపై దానిని ఆసందం గా స్వీకరిస్తాను, ఇవ్వకపోయినా బాధించను, అన్నారు.

వారి వెన్నుకున్న వియోజకవర్గంలోని ప్రజల కోర్కెలు తీర్చడానికి, గ్రామాల్ని అభివృద్ధి చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ముఖ్యంగా విద్యా విధానంలో కలగజేసుకోవే, విద్యార్థులకు తగిన వివిధ తర్రు చేకూర్చేందుకు ప్రయత్నిస్తూ అర్థిస్తున్నారని, హరిజనుల రుస్టిత తలచి విచారాన్ని వ్యక్తం చేశారు. "విరున్ నగర్ ప్రజల, విద్యార్థులు నాకు అన్ని విధాలుగా సాయం చేసినందుకు వారికి సాచ్చదయ పూర్వక కృతజ్ఞతల్ని మీ ప్రతిక ద్వారా అందుజేయండి." అన్నారు.

సెలవు తీసుకుంటూ—

"మీరు మంత్రి అయిన తర్వాత మళ్ళీ కలమె కుంటా..." అన్నారు.

దానికి శ్రీ శివరాం చిరునవ్వు వచ్చారు.

నేనెదిలాటి బయటికి రాగానే అక్కడున్న ప్రజలన్నీ మానె అభ్యంతోయాను. ఎంతోమంది ఆయన్ను కలుసుకోడానికి వీక్షిస్తున్నారు! శ్రీ శివరాం నీ విలువకు, మిగతా శాసనసభ్యుల వలకు ఇబడికా బాధేదం కన్పించింది!

సి. కనకాంబరరాజు

అవీ - ఇవీ...

'అల్పన కళాకేంద్రం' మహారాష్ట్ర జానపద నృత్యాలు

ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్య కేంద్రాలలో, 'అల్పన కళాకేంద్రం' (బొంబాయి) వారు మహారాష్ట్ర జానపద, సాంస్కృతిక, కళా ప్రదర్శనములు ఇచ్చారు.

బందరు హిందూ కళాశాల ఆడిటోరియంలో కార్యక్రమం నిక, రాష్ట్రసమాచార శాఖ డైరెక్టరు శ్రీ బి. ఆర్. కె. శాస్త్రి అధ్యక్షత వహించారు. కృష్ణా జిల్లా కలెక్టరు అసిస్టెంటు శ్రీ యం. రాంసేంగ్ 'అల్పనకళాకేంద్రం' బృందానికి స్వాగతం చెప్పారు. శ్రీయుతులు కె. నాగభూషణరెడ్డి, ఎస్. దీనస్వామి రెడ్డి ప్రదర్శనలను తెలుగులో సుబద్ధం చేశారు.

అల్పనకళాకేంద్రానికి సంబంధించి 30 మంది కళాకారులకు వాయకురాలు శ్రీమతి సుధాకర్మార్కర్. నాయకురాలు బృందంలో వారందరినీ పరిచయం చేయగా, జిల్లా కలెక్టరు సతీమణి శ్రీమతి కేతరిన్ జాన్సన్ కళాకారులను పూంమాలలతో సత్కరించారు. అయస్కుక్లబ్, రోటరీక్లబ్ వారు బహూకరించిన పెండ్లి పీట్లలు, సమాచారశాఖ వారి విర్మితనట రాజ చిత్రాన్ని బృందం నాయకురాలికి శ్రీమతి కేతరిన్ జాన్సన్ అందజేశారు.

'మహారాష్ట్రదర్శన్' అనేపేరుతో మహారాష్ట్ర అవినానికి ప్రతిబింబితాల్నిన తమాషా, మంగళగిరి కోలువు, ఉపారూపి, దెస్తలస్వత్యం, సావాడ, భూపాలి, వాసుదేవ్, గోధాల, కర్ణక నృత్యాల్ని మాస్ ప్రెక్టకులు మంత్రముగ్ధులై నారు. మహారాష్ట్ర సంస్కృతిని ఆంధ్ర ప్రజలకు కరతలమలకం చేసే 'అల్పన కళా కేంద్రం' కృషి ప్రశంసనీయమయింది.

(వ్య. వి.)

శ్రీ కొండా లక్ష్మణ్ బాపూజీ

అభినందన గ్రంథము

చేత వేదాచార్యులు జనకుడు, శాలియ సేనకుడు అయిన శ్రీ కొండా లక్ష్మణ్ బాపూజీ సేవ

తెచ్చుకొన్నారు. ఆయన 52వ జన్మదినాన్ని పురస్కరించుకొని, 'కొండా లక్ష్మణ్ బాపూజీ స్మృతి'గా కంఠం వెలువరించిన అభినందన గ్రంథం మా కార్యాలయం చేరింది. పలువురి ప్రముఖుల వందేశాలు, శుభాకాంక్షలతో శ్రీ కొండా లక్ష్మణ్ బాపూజీ వివిధ జీవిత సంగ్రహం ఈ గ్రంథంలో ప్రచురించబడింది.

వైజయంతి

(53 వ పేజీ తరువాయి)

సంతోషంగా ఉండోయ్!.. పిచ్చి దిగులుతో బాధపడు ఈవూరు వచ్చావు. అది పరిరించుకు పోతున్నావు. చూడు రాజా! స్వేచ్ఛా తీసుకోవటం నేర్చుకో. ఇద్దరు పంచుకుంటుంటున్నా కావాలి అనాధ్యం. తెలియనివాడివి కాదు." అన్నాడు.

"దాంక్స్" అన్నాడు రాజు.

"అదివుడు కాదు. నువ్వ వెంటబెట్టుకు వెళుతున్న దిగుల్ని కూడా తిద్దక చేబుడునగని"

"విజంగా తీరుస్తారా?" అన్నాడు రాజు ఆతంగా.

"తప్పవదా."

రాజు సంతృప్తితో "అరోజున మీరు దేవుడి అనుకుంటాను." అన్నాడు.

బిన్ను కదలనుండటంతో, తర్క కిందికి దిగాడు.

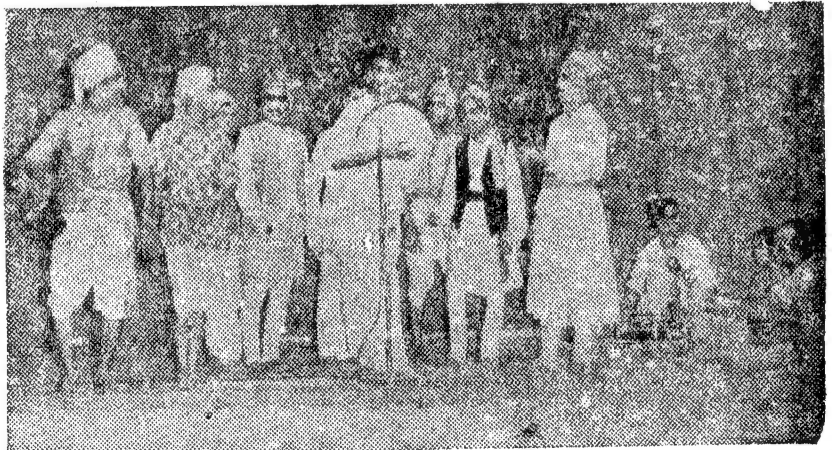
"వెళ్లంగానే ఉత్తరం రాయటం మర్చిపోకు" అన్నాడు. రాజు తలవూసి "బెజవాడ వెళ్లంగానే సరస బొమ్మ కలిర్ చేసి పంపిస్తాను. అవల్కి అందజేస్తారా?" అన్నాడు.

"సరస బొమ్మ కూడా వెళతా?" అన్నాడు తర్క అభ్యర్థంగా.

"అదేమిటి? మీరు చూసేంది." రాజు మాట వూర్తి కాకుండా బిన్ను బయల్పేరింది.

అయోమయంగా నిలిచి సోయిన బాపూగారి ముఖం కళ్ళ ముందాడుతూండగా రాజు సీట్స్ చేరగలబడ్డాడు. ఆయన చిన్న లన్న మాటల అర్థం తానుకుంటున్నది కాదా? చటుక్కున మరేదో అనుమానం తోచటం, అతను నూట్ కేస్ లోంచి డ్రాయింగ్ పుస్తకం తీసి చూశాడు.

అందులో పుస్తక బొమ్మలో అన్నపూర్ణ పాలికల, వృష్ణంగా కనిపించాయి!

'అల్పన కళాకేంద్రం' మహారాష్ట్ర (సనత్ జానపద నృత్యం 'తమాషా')

కొత్తనటి శ్రీదేవి

ఈ నంద్యాలం కొత్త నాటికి ఎంతో ఆనందంగా, ప్రోత్సాహకరంగా కనిపిస్తున్నది. వచ్చిన కొత్తనాటి నాటికి పరిశ్రమ అభివృద్ధి అవుతున్నది. మంచి వేషాలు వచ్చి ప్రోత్సాహం అందిస్తున్నది.

ఈ శిల్పి కర్నూలు మీకు మరొక కొత్త తార పరిచయం అవుతున్నది. ఈ అమ్మాయి పేరు శ్రీదేవి. 1945 డిసెంబరు 5 న జన్మించింది. బాల్యం మంచి సంగీతమన్నా, నృత్యాలన్నా అభిలాష మెండు. రేడియోలో వచ్చేపాటల్ని వింటూ— ఆ సంగీతానికి అనుగుణంగా అభినయం చేస్తూ ఉండేది. విద్యాభ్యాసం పూర్తి అయినతర్వాత నృత్యశిల్పిని, బాలకళాశాలను ఎంతో శిక్షణ పొందింది. టెక్ ఈజ్మియన్, మలయన్, స్టానిష్ నృత్యాలు చేయటంలో ఈ అమ్మాయి తనకు తానే నాటి. ఆమె ప్రదర్శనలను రెండుసార్లు తింకించాను. ఆ యా బాట్య ప్రదర్శన, నంద్యాలంలో అనేక బహుమతులు అందము—అక్కర్లే

పరిచయం

అను గెలుచుకున్నది.

కథకొలో యామెకు గురువు కృష్ణకుమార్. ఈ శిల్పియన్, మలయన్, స్టానిష్ నృత్యాలను పితానకు చెందిన రూఫిన్ సాల్డిన్ దగ్గర నేర్చుకున్నది. ఆయనకు 'కింగ్ ఆఫ్ లింబో' అనే బిరుదు ఉన్నది. వచ్చి మి దేశంలో వివిధ నృత్య ప్రదర్శనలు అయిచి పేరుగాంచి ప్రసిద్ధి నర్తకుడు శ్రీ సాల్డిన్ మన దేశం బూర్ పచ్చినప్పుడు శ్రీదేవి ఆయనకు ద్వారాకం సహించి ఎంతో శ్రద్ధగా ఆ విధేశీ నృత్యాలను నేర్చుకున్నది.

అంద ఎంతో మోడ శ్రీదేవి ఏం తక్కువ కాదు. ఆకర్షణీయమైన పెద్ద పెద్ద కళ్లు, కొవ్వేదేతన వాసిక, చక్కని శరీర శిష్టతతో చూడటం అను ఆకట్టుకుంటుంది. తెలుగు, తమిళ, హిందీ, కన్నడ భాషల్లో ప్రవేశం ఉన్నది. ఉచ్చారణ కూడా ఎంతో స్పష్టంగా ఉంటుంది.

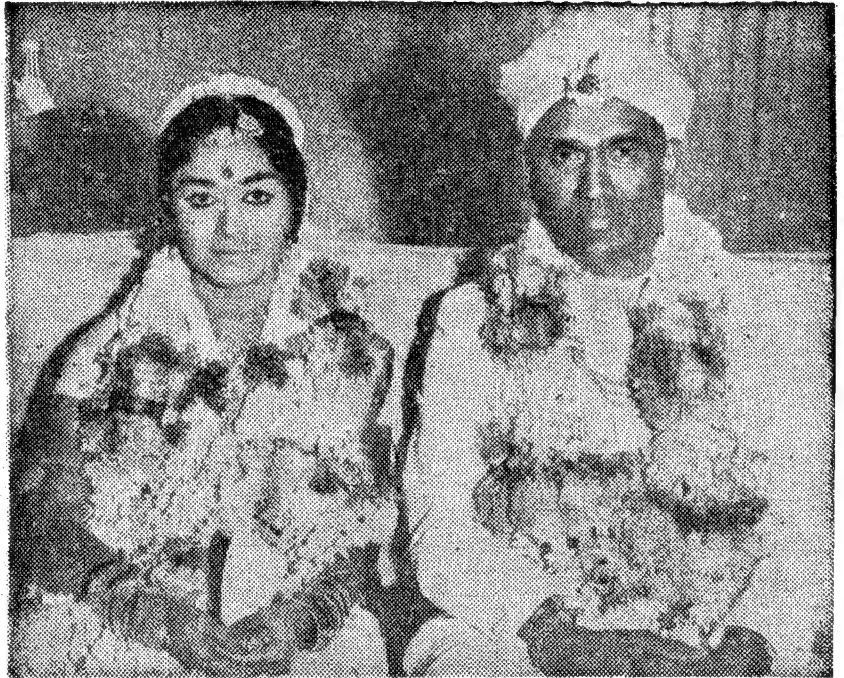
మధుశాలిని పేరుతో "సోమన్ అండ్ షిల్" అనే హంగీ ట్రైటంలో ముఖ్య భూమిక పోషిస్తున్నది. శ్రీదేవి, తెలుగు ట్రైటాల్లోనూ నటించాలని, నటించి రాణించాలని యామె దృఢ సంకల్పం. చక్కటి వేషాలిచ్చి ప్రోత్సహిస్తే, వచ్చిన అవకాశాన్ని వినియోగించుకుని న్యాయం చేకూర్చుట సమర్థత శ్రీదేవిలో ఉన్నది. 'వీర విక్రమ' కన్నడ ట్రైటంలో యీ అమ్మాయి అద్భుతమయిన నృత్యం ఒకటి చేసి మంచి నర్తకిగా పేరు తెచ్చుకున్నది.

నాట్యాల్లోనూ, నటనలోనూ చక్కటి శిక్షణ పొందిన శ్రీదేవికి కూడా మన నిర్మాతలు మంచి అవకాశాలిచ్చి ప్రోత్సహించడం యీ తరుణంలో అవశ్యం!

—మోహన్ కుమార్

చిత్రప్రహరీ

☐ సురేష్ కంబైన్స్ వారి తొలి సాంఘిక చిత్రానికి యీనల మొదటి తేదీన వాహినీలోని ఆరవ ఫ్లోర్లో ప్రారంభం జరిగింది. ఉదయం పదికొండున్నర ప్రాంతం శ్రీ యన్. త్రివిక్రమరావు పూజచేసి కొబ్బరికాయ కొట్టారు. విజయా ప్రాడక్షన్స్ అధిపేయి శ్రీ నాగిరెడ్డి క్లాన్ కొట్టగా, శ్రీ చక్రపాణి కెమెరా స్పెషల్ ఆన్ చేశారు. మొదటి షాట్ నాయక్ నాయకులు కృష్ణకుమారి, యన్. టి. రామారావుల మీద తీశారు. జమిందారు భవంతి ఉపరి భాగం—వడకగిది, వోపెన్ టెర్రస్ పెట్టును సుందరంగా రూపొందించారు, కళాదర్శకుడు రాజేంద్రకుమార్. ఈ చిత్రం ప్రారంభానికి ఏప్రిల్ వారితో శ్రీయు

ఇటీవల వధూవరులైన శ్రీమతి సరోజాదేవి, శ్రీ శ్రీహర్ష

—ఫోటో: యన్. వి. మోహనరావు, విజయవాడ.

వసుకూర్చారు. సంభాషణలు: వసుద్రా (జావి యర్), కెమెరా: పి. నాగేశ్వరరావు, కూర్పు: మార్తాండ్, నృత్యాలు: కె. యన్. రెడ్డి, సహకార దర్శకులు: జి. వి. ఆర్. శేషగిరిరావు, కె. రాఘవేంద్రరావు, కె. భావయ్య, దర్శకుడు: కె. యన్. ప్రకాశరావు. నిర్మాత: డి. రామానాయుడు. విజయా పిక్చర్స్ వారు యీ చిత్రానికి పంపిణీచేయారు.

* * *
“మా తమ్ముడికి కొడుక పుట్టాడంటి!” అన్నది ఆనందంగా జమున. తమ్ముడంటే గిరిధర్. కాకి నాడలో ఎం. బి. యన్. పైసల్ ఇయర్ చదువు తున్నారాయన.....” పిన్ స్టూడియోలో యన్. వి. ఆర్. ఫీల్మ్స్ “చదరంగం” సెట్ బయట విరామ వసుయంలో యీ మాట చెప్పింది. “అంతా

నారిజంబెన్నే! ఆ పెదవులు, గడ్డం అచ్చు అచ్చి నా పోలికలే!..... పిల్లలకు మేనత్త మేనమామల పోలికలు రావటం విచిత్రమే!” అన్నదామె తిరిగి. ఈ మాటలంటున్నప్పుడు ఆమె దృష్టి, యిక్కుడి లేదు, ఆపడిలో వున్న మేనల్లడి దగ్గరికి వెళ్లింది.

* * *
“ఏమిటి?” అంటూ సెట్ లోవచ్చుచి రంగా రావుగారు యివతలికి వచ్చారు. “ఆ ! ఏముంది!” అంటూ నావేపు తిరిగి “ఏక్కురు అంతా బాగా వచ్చిందంటున్నారని డాడీకి గర్వం వచ్చేసిందంటి!” అన్నది జమున. “ఎవరికీ, నాకా?” అన్నారు, రంగారావు గారు కాస్త కంగారుపడి. “ఆ ! దాంతో అంతకూ ముందు రెండు మాసాల పొట్టువుంటే యిప్పుడు తొమ్మిది మాసాల గర్భిణీలా వచ్చేసింది !” అంటూ

“కంఠుకోట”లో దేవిక

తులు బి. యన్. రెడ్డి, ఎల్. వి. ప్రసాద్, పి. వి. ముద్దారావు, వి. రాజేంద్రప్రసాద్, ఆనంద్ బాబు, పత్తం (విజయా డిస్ట్రిబ్యూర్స్), యు. విశ్వేశ్వరరావు, పి. పుండరీకాక్షయ్య, పి. సుల్లిశాస్త్రిన రావు, డి. వి. యన్. రాజు, కొనరాజు, భాను ప్రసాద్, కొండారెడ్డి, సెద్దనాథం, పామమాలిని తమప్రభ మున్నగువారు ఉన్నారు.

యన్. టి. రామారావు, కృష్ణకుమారి, కృష్ణ, ఎల్. విజయలక్ష్మి, అంజలిదేవి, పద్మాభం, గీతాంజలి, ప్రభాకరరెడ్డి, రాజ్ బాబు, రమప్రభ ముఖ్యభూమికలు పోషిస్తున్న యీ చిత్రానికిగాను గత రెండు 22 న రెండు పాటలు రికార్డు చేశారు. వాటిలో ఒకటి ఆరుద్ర, మరొకటి దాశరథి రాశారు. ఈ రెండూ యుగళ గీతాలు. సుశీల, మంటనాల అలపించారు. ఒకటి రామారావు, కృష్ణకుమారిల మీదా, ఇంకొకటి కృష్ణ, ఎల్. విజయలక్ష్మిల పైకా త్రితరలు జరుపుతారు. వంగితం పంటనాల

“భక్త ప్రహ్లాద”లో రంగి, వడ్డూరూరి

చిర్రలహరి

అందంగా నవ్వుంది జమున. "పిల్లీ!" అన్నారూ; రంగారావుగారు తనూ నరదాలోకి దిగుతూ. ఇంతలో నవాకార దర్శకుడు కె. వి. నందన్‌రావు పిలిచారు. తర్వాత షాట్ ఏర్పాట్లకోసం రంగారావుగారు తోలికి వెళ్లారు.

* * *
"మంచి ఎక్స్‌ప్రెస్ డైరెక్టర్‌లా తీస్తున్నారండి! చదరంగం విడుదలయింది తర్వాత దాడికి

"భువనసుందరి కథ"లో యస్. టి. రామారావు

"సున్న"లో జయలలిత

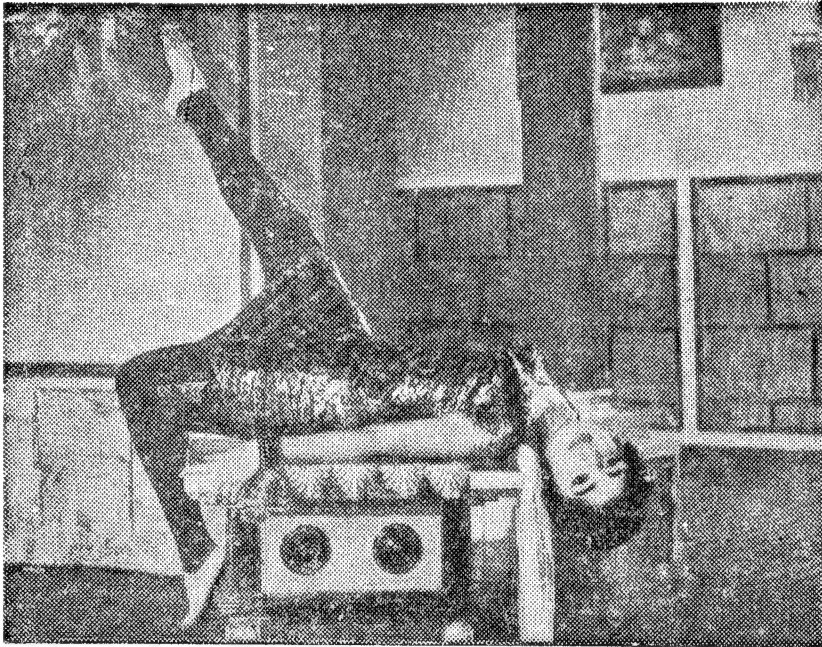

"కంచుకోట"లో సావిత్రి

డైరెక్టర్‌గా మంచి పేరు నస్తుంది!" అన్నది మళ్ళీ జమున. ఆమెకు రంగారావుగార్ని దాడి అని పిలవటం అలవాటు..... నిజానికి జమున చెప్పినట్లు రంగారావుగారికి దర్శకత్వంలో "చదరంగం" మొదటి చిత్రమే అయినా, ఆయన షాట్స్ డివిజన్‌లో టేకింగు చూస్తున్నప్పుడు అనుభవజ్ఞుడయిన దర్శకుడు తీస్తున్నట్లే వాకూ అనిపించింది. చలన చిత్ర పరిశ్రమలో రెండు దశాబ్దాల అనుభవం వున్న వ్యక్తి. తెలుగు చారిత్రా గర్వించదగ్గ నటుడు. అలాంటి రంగారావుగారి దర్శకత్వంలో తయారవు

నందన్‌రావు వాగ్దేవరావు, పద్మిని,

“నువ్వే”లో జయలలిత

తున్న “చదరంగం” మే నెలలో మీ ముందుకు వస్తున్నది.

* * * ఈ చిత్రంలో జమన సీత పాత్ర ధరిస్తున్నది. ముందు సబ్ చి వాటన్నిటికన్నా భిన్నమయినది. క్లిష్టమయిన భూమిక. హరనాథ్ వక్త్రన నాయక. స్వాభిమానంతో, మాట వట్టింపుల సుధ్య చీలి పోయిన కుటుంబాన్ని - కష్టాల నవనరిచి చిరు నవ్వుతో అరుదయిన నహనంతో పాడించి వెళ్ళి కొచ్చిన వడలి సీత. ఆమె కథే “చదరంగం.”

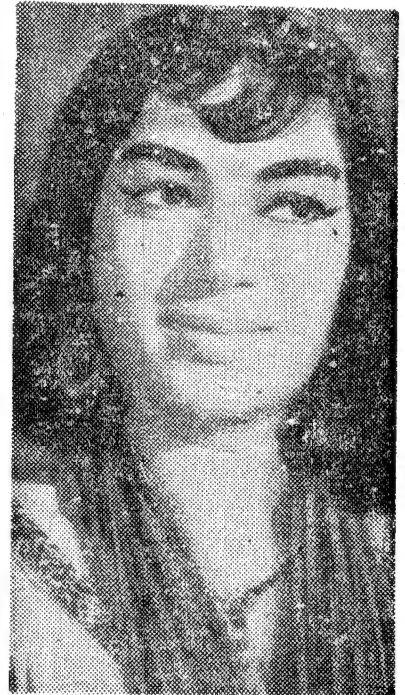
* * * శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ ప్రొడక్షన్స్ అనే కొత్త కంస్ట “చిక్కుడు— దొరకుడు” పేరుతో ఒక భావవద చిత్రాన్ని విర్మించ నున్నది. ఈ చిత్రానికి

గాను పి. నారాయణరెడ్డి రాసిన రెండు పాటలను మరీల సాడగా రికార్డు చేశారు. యన్. టి. రామా రావు, జయలలిత, కాంతారావు, కృష్ణకుమారి, బాల కృష్ణ యంతవరకు ముఖ్య భూమికలు పోషించేందుకు ఎన్నుకోబడినారు. రచన: వీటూరి. సంగీతం: టి. వి. రాజు, కళ: నాగరాజన్, కెమెరా: హెచ్. ఎన్. వేణు, అసోసియేట్ డైరెక్టర్: వైకుంఠ రామ శర్మ, దర్శకుడు: బి. వివలా చార్య. మార్చి 13 నుంచి యా చిత్రం తాబాకు రెగ్యులర్ షూటింగ్ ప్రారంభమవుతుంది.

* * * ప్రసిద్ధ సినీనటి బి. నరోజుదేవి వివాహం యీ నెల మొదటి తేదీన బెంగళూర్లో జరిగింది. వరుడు శ్రీ బి. కె. శ్రీహర్ష. ఈయన బెంగు

లూర్లోని భారత్ ఎలక్ట్రానిక్స్లో సీనియర్ యంత్ర పీఠాగ వుంటున్నారు. వీరి వివాహం ఉడ్లొంట్స్ హోటల్ కళ్యాణ మంటపంలో ఉదయం పదిన్నర, వదికొండున్నర గంటల మధ్య వున్నభలగ్న ముందు జరిగింది.

* * * సినీటూడు శ్రీ గుమ్మడి వెంకటేశ్వరరావుగారి సభమ, ద్వితీయ పుత్రికల వివాహం యీ నెల 2 వ తేదీ తెల్లవారు జామున తెనాలి తాలూకా మొసలిపాడులోని వారి గృహంలో ఘనంగా జరిగింది. పెద్దమ్మాయి చి. సా. విజయశ్రీని, మొసలి పాడు వాస్తవ్యులైన గొట్టముక్కల అబ్బయ్యగారి జ్యేష్ఠ పుత్రుడు చి. వెంకట అప్పారావుకి, రెండవ అమ్మాయి చి. సా. సామ్రాజ్య లక్ష్మిని, దాపులూరు వాస్తవ్యులు ఉప్పల వీరయ్యగారి జ్యేష్ఠ పుత్రుడు చి. బసవ పుష్పయ్యకి యిచ్చి శ్రీ గుమ్మడి

“నీరాశి 12 గంటలు”లో వర్మణ

వెంకటేశ్వరరావుగారు వివాహం జరిపించారు. చి. వెంకట అప్పారావు బి. ఇ. సైనిల్ ఇయ్యూ, చి. బసవ పుష్పయ్య బి. టెక్. నాలుగో సంవత్సరము చదువు తున్నారు.

* * * శ్రీ ప్రొడక్షన్స్ వారి సాంఘిక చిత్రానికి మొదటి షూటింగ్ మెడ్యూల్లో 20 రోజులపాటు పని జరిగింది. మార్గదర్శి (నాగయ్య) యింటి పెట్టు వరకాలు (నాగభూషణం) డెన్ లాయరు (రావి కొండలరావు) యింటిపెట్టు మీదా, కొంత ఆవుల డోర్లోనూ ముఖ్యమయిన దృశ్యాలను చిత్రీకరించారు. ఇంతవరకు నాలుగు రీళ్లు తయారయిన యీ చిత్రంలో కృష్ణ, వాణిశ్రీ, కాంచన, చంద్ర మోహన్, సంధ్యారాణి యితర ముఖ్య పాత్రధారులు. రచన: భమిడిపాటి రాధాకృష్ణ, సంగీతం: టి. నలవతి రావు, కెమెరా: యన్. వెంకటరత్నం, కళ: యన్. కృష్ణారావు, నవోదయదర్శకులు: డి. యన్. ఆర్. అంజనేయుల్లు పి. బ్రహ్మానందరావు, దర్శకుడు:

“అర్ధరాత్రి”లో భారతి

“ఎవ్వోషి”లో బేది కాంధీశ

రిజిస్టర్డ్. నం. 2174. ర్యాపిడము. 1938.

అమల బంగారపు కవచం వేసుకోండి

శ్రీ సుదేశి

ప్రజాసేవకులు
అందరికీ గౌరవం
మా ప్రత్యేకత

కేరళాగిరి దీపిదము.

శ్రీ సుదేశి గోల్డు కవచింగ్ వర్క్స్
H.O. ఇలక్లప్పుడి P.O. మచిలీపట్నం (A.P.)

మందిర
డి. గోవిందాచార్యులవారి

శ్రీవామ్యతం

ఆరోగ్యానికి బలగానికి
అయుర్వేదాశ్రమం
వైద్యకళామండలం
మదరాసు-17

**తెల్లమచ్చలకు
ఉచిత వైద్యము**

శ్రీ సంతమై నా ఆయుర్వేద విషయము
"Swetari" తెల్ల మచ్చలకు కొద్ది
రోజులలో తొలగించును. సాంస్థిక సంక్షేమం
కొరకు 1000 కోసులకు ఒక్కొక్క సాకెట్
ఉచితంగా యివ్వబడును. వెంటనే వ్రాయండి.
Sri Krishna Chandra Vaidya
(A. P.) P. O. Katrisarai (Gaya)

రు. 700 సంపాదించండి

నూ విరామకాలంలో రు. 165
విలువగల ప్రపంచ ప్రఖ్యాత "ఒమిగా"
3 బ్యాండ్, అల్ వరల్డ్ ట్రాన్సిస్టర్
విరివిగా విక్రయించి, నెలకు రు. 700
సంపాదించుకొనండి. ఇరతులకు శాంపెల్
ట్రాన్సిస్టర్ కు వ్రాయండి.
REGENT RADIO CORPORATION,
23, Beadonpura, (APV-2) Delhi-5.

"వాంతుని వాళ్ళ"లో యన్. వి. రంగారావు

చిత్రలహరి

వి. రమచంద్రారావు బి. సి. (ఆర్.టి.), నిర్మాతలు
సుందర్ లాల్ నహతా, డూండ్.

* * *
"ఈ చిత్రం ఏం చేసిందో తెలుసునా?" అన్నారు
వడ్డవాణం, వక్క చే పువ్వు బేబీ వద్దనిని చూపిస్తూ.
అవాళ వాహినీలోని 'బి' ధియేటర్లో "శ్రీశ్రీ శ్రీ
మర్యాద రమన్న" రషే చూసేందుకు వెళ్లారు.
రావలిన వాళ్ళు ఇంకా ఉండటం చేత— ధియే
టర్ కి ఎదురుగా వున్న తాన్లో వడ్డవాణంగానూ,
బేబీ వద్దని, దర్శకుడు కె. హేమాంబుధరరావు
గారూ, వేరూ కూచుని వున్నాం. "ఏం చేసిందేమిటి"
అంటూ అడిగాను కుతూహలంగా. "మొన్న గుంత
కల్లు" "శతమనసులు" సెలబ్రేషన్ కి వెళ్లాం
కదూ, అక్కడ స్టేజిమీద పిక్చర్ లో తన డైలా
గులు చదివేసింది, యాక్షన్ లో నహ. బాగా కంఠ
నైము చేసేసినట్లుంది, ఎక్కడా ఒక్క మాట
మాడ సాల్చుకోకుండా చదివేసింది" అన్నారు.
వచ్చి చటుక్కున అందుకుని "ఏం చెయ్యను మరి,

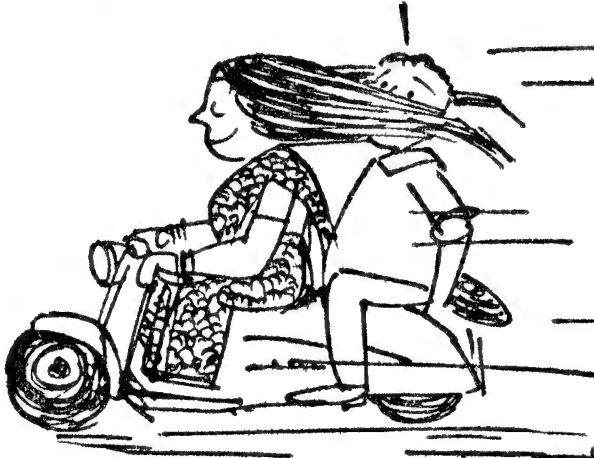
"కంచుకోట"లో సినిమా, దేవిక

విదో ఒకటి అక్కడ ఏలానూ మాట్లాడమంటారు
గదా అవి చెప్పే ముందుగా గ్రహించి యీ పని
చేశాను!" అన్నది నవ్వుతూ.

* * *
మర్యాద రామన్న రషే చూశాను. వడ్డవాణం
గారు ఆ చిత్రంలో రెండు కొత్త తరహా గెటప్స్ లో
కనిపిస్తారు. ఒకటి గొర్రెల కావరి మరొకటి
వృద్ధరాజు. ఈ రెండు తరహాల భూమికలూ సాపేక్ష
డంలో ఎంతో నేర్పు కనపరిచారు. మేకప్ అద్భుత
కృత్యం అయి తిర్చి దిద్దిడంలో చాలా ప్రతిభ
చూపించాడనిపించింది. కథలో కొత్తదనం, బిగివు
ఉన్న చిత్రం మర్యాద రామన్న. మామూలు జాబ
పద చిత్రాల దోరణిలో కాకుండా కొత్త వడ్డతిలో
హాస్య ధోరణిలో సాగే యీ చిత్రానికి కె. హేమాం
బరధరరావు దర్శకత్వమూ, కోపండపాటి వంగిలి
దర్శకత్వమూ నెరవు తున్నారు. ఇందులో రజత్రీ,
హరవాసీ, కృష్ణ, శోభన్ బాబు, రామకృష్ణ అభిధి
పాలులుగా పాల్గొన్నారు.

— మోహన్ కుమార్

ఇక చాల్లే ఆపెయ్! న డ్రైవ్ చేస్తాను!

రణి

కీ. శే. సదాశివ్ గోవింద్ బార్యే

[ఒక సుప్రసిద్ధ ఆంగ్లప్రతిక సంపాదకుడు అన్నట్లు శ్రీ వి. కె. కృష్ణమీనన్ కొన్ని ఏద్యంతాల ప్రచారకుడు. ఆ ఏద్యంతాల ప్రచారానికి కాంగ్రెసులో తనకి అవకాశం ఉన్నంతకాలమే ఆయనకి ఆ సంస్థలో పనిసాగుంది. ఆ అవకాశం సాయివప్పుడు ఇక ఆ సంస్థలోఉండి ప్రయోజనపాలేదని ఆయనకి అని చికిందవచ్చు. కాని బొంబాయిలో కీటుకి టెక్నెట్టు నిరాకరించేదాకా ఈ విషయం ఆయన గమనించకపోవటం ఏ తగిన ఉంటుంది! శ్రీకృష్ణమీనన్ కి ఎదురుగా ఒక మాణి అయి. సి. ఎన్. అధికారిని పంపిస్తారు. వామవక్తనర్తాంశ్చే ఏకమయి శ్రీ కృష్ణమీనన్ ని బలపరచారు. జనసంఘం ప్రతినిధి శ్రీ అగాస్థర్ కూడా శ్రీ బార్యే వాడిన పటమే తమ ఉద్దేశమని ఒక పెద్ద బొంబాయి ఆంగ్లప్రతికలో ప్రకటించారు! దేశంలోని 'వామ వక్త ప్రతికరక' ఏదో ప్రతికలు కూడా బార్యే-కృష్ణమీనన్ పాటి లింగమునానికి పురగమునానికి మధ్య యుద్ధం అని రాశాయి. (డా. ము. క. బొంబాయిలోని దక్షిణ భారతీయులని శ్రీ మీనన్ కి బలపరచమని ఉద్ఘాటించింది. మద్రాసులో 'ద్రావిడ విజయం' కాంగ్రెసులో కొందరిని బలపరిచినట్లే మహారాష్ట్ర దురభిమానంకల 'శివసేన' బార్యే వక్తనం వసించింది. దిననికి కాంగ్రెసు అభ్యర్థి శ్రీ బార్యే గెలిచారు. శ్రీయుతులు బార్యే, మీనన్ ని ఇద్దరినీ వేడిచేయడమి జనసంఘం ప్రతికలు ప్రచారం చేసిన అగాస్థర్ కి సుమారు 70,000 వోట్లు మాత్రమే వచ్చాయి! ఈ ఎన్నిక ఫలితం గురించి ఇంకా కొంతకాలం తీవ్రవాద వివాదాలు జరుగుతూనే ఉంటాయి. శ్రీ బార్యేతో కొంతకాలం కితం పరిచయం ఉన్న శ్రీ వి. ఎన్. మక్తాంకర్ ఆయన మీద చిన్న 'వ్యాసం' ఒకటి రాశారు. -సం.]

☐ గోవింద్ సదాశివ్ బార్యే ఏప్రిల్ 27, 1914లో జన్మించారు. బొంబాయి, కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయాల్లో పట్టభద్రులయ్యారు. 1935 లో ఇండియన్ ఏప్రిల్ సెనెట్ చేరి, పూనా కలెక్టర్ ఉద్యోగంలో ప్రారంభించి 1966 లో ప్రిన్సిపల్ కమిషనర్ పదవిని అయ్యారు. 1967 లో ఈశాన్య బొంబాయి లోక్ సభ నియోజక వర్గానికి కాంగ్రెసు అభ్యర్థిగా ఎన్నిక అయ్యారు. ఇది అందరికీ తెలిసిన విషయాలే. కాని,

"బార్యే కృష్ణమీనన్ ని వేడిచేయడం!" అన్న వార్త విన్నప్పుడు ముప్పయ్యేళ్లకింది జ్ఞానకాలు బార్యే మెరిగాయి.

తను 1928 లోనే పూనాలోని పెర్సన్ కాలేజీని వదిలి బొంబాయికి వెళ్లిపోయాడు. అయిన పూనా నగరానికి వెళ్లివచ్చడం మా పిత కాలేజీ మా నిరాకుండా ఉండలేకపోయేవాడిని.....

1932లో అనుకుంటాను. చిరిగి ఏడు చదువు కుంటున్న ఒక స్నేహితుడితో కాలేజీ ఆవరణలో సభాల్ని చేస్తున్నాను. మా వక్తనుంచి ఒక ఎర్రటి అబ్బాయి సేంగా నయికిలు తొక్కుకుంటూ వెళ్ళాడు.

"హలో!" అన్నాడు నా స్నేహితుడి మాకి. అతను 'హలో' అన్నాడు.

"అతనివరో తెలుసా?" అని నా మిత్రుడు నవ్వుడిగాడు. "నా క్యాన్సెల్ బార్యే! మన కాలేజీ కంటా అప్పటిలోనూ ఫస్ట్! ఇంటర్లో ఫస్ట్ క్లాస్ లో పాసయ్యాడు. ఈసారి 'ఎల్లెన్ ప్రెయిస్' కొత్త యుడమేకాక యూ నివర్సిటీ గోల్డ్ మెడల్ కూడా కొట్టేస్తాడని మా ప్రాఫెసర్లంతా అనుకుంటు వ్చారు.....వాళ్ళ నాన్నగారెవరో తెలుసా? సింగ్లె ఆస్టినం దివాన్! ఎంతో ఆచారపరుడు. కొంక ఇష్ట బ్రాహ్మణులు వాళ్ళు.....అసలే డబ్బున్న కుటుంబంలో పుట్టాడేమో బార్యే తప్పకుండా ఇంగ్లండ్ వెళ్ళి అయి. సి. ఎన్. పరీక్షకి కూర్చుంటాడు.....నూనూ ఉండు....." అని వివరించాడు నా మిత్రుడు.

అంతటితో అవుతాడేమో అనుకున్నానుగాని అతను ముసి ముసినవుతూ మళ్ళీ ఇలా చెప్పుకు పోయాడు. "బార్యే వాలో చాలా చురుకైనవాడంటాడు, మేమిద్దరం ఒకే హాస్టల్ 'మెన్' లో భోంచేస్తూ ఉండేవాళ్ళము. నే చెప్పిందంతా విని అతనిదో పుస్తకం పురుగు అనుకుంటావేమో! ఇతను బాగా చదువుతాడు, మంచి రసీకుడు కూడా....."

వాకాతుకాన్ని ఇలా రెచ్చగొట్టి నా స్నేహితుడు అగిపోయాడు. ఒక చిన్న నవ్వునవ్వి, "నమ్ముతావో నమ్ముతావని ఇతనికి పెద్ద ప్రేమ వ్యవహారంలో వదిలిపోయాడు! ఆ అమ్మాయి కూడా ఇదే కాలేజీ-రెండేళ్ళ జూనియర్-ఎంతో అందంగా ఉంటుంది. అయితే అమ్మ కులంచేరు...కాయమ్మలు"...

తన కథ ముగించి మళ్ళీ వచ్చాడు. అంతటితో ఆ విషయం గురించి చెప్పటం ఆపివేశాడు.

మూడేళ్ల తర్వాత ఈ స్నేహితుడినే పూనాలో మళ్ళీ కలుసుకోవటం జరిగింది. అప్పటికి అతను డాయర్ ప్రెక్టిసు పెట్టాడు.

"బార్యే ఇంగ్లండ్ నుంచి తిరిగి వచ్చేకాట్టి తెలుసా? కేంబ్రిడ్జ్ లోనూ బాగా పాసయ్యాట్ట. అయి సి. ఎన్. లో చేరాట్ట.... కాని నీటిపుటికన్నా పెద్ద బాదాపుడి చేసేశాడు! చెప్తా మిను....."

"బార్యే అయి. సి. ఎన్. పాసయ్యాడని వినిగానే రాజ్ గాన" (ఈయన క్షేత్ర మహారాష్ట్రలో అసాదామతి అయిన ఒక కొంకణన్ బ్రాహ్మణ కులం వాడు) తన కుమరెని ఇచ్చాడని బార్యే లండ్ కి కలుసుకెట్టాట్ట! అమ్మాయి అందకత్తె, గ్రామ్య యుద్ కూడాను! రాజరికంలో సంబంధానికి దివాన్ కారు వెంటనే కృష్ణమీనన్ నుగాని ముసలాడు

పెంటా? కాలేజీలో ప్రేమించిన ఆ కాయమ్మల పిల్లనే చేసుకుంటానని కూర్చున్నాడు! విజయం బార్యే పెద్ద రోమియో అయిపోయాడు. ఏమటావు?"

"విజయం రోమియో అవలగివవాడే" అని అంగీకరించాను.

శ్రీ బార్యే జీవితంలో ఈ ప్రేమ వ్యవహారమే అతనిపట్ల నాకు నదిరిస్తాయని కలిగించేదేమో అనిపిస్తుంది నాకు. అతని క్రమాభివృద్ధిని, పురోగమనాన్ని అంతతో గమనిస్తూనే వచ్చాను.

1948 లో శ్రీ వి. జి. బార్యే పూనా కలెక్టర్ అయ్యాడు. ఆ ఏడే సుహృద్భావ పాత్రచేశారు. ఈ పాత్రని కొందరు తమ క్షీణం వచ్చినట్లు వాడుకున్నారు. మహారాష్ట్రలో బ్రాహ్మణ ద్వేషం ఒక్క సారిగా పెల్లుబిడింది, పాతకుడు గాదై బ్రాహ్మణుడు కావట్టి అక్కడి బ్రాహ్మణులెంతరో ఎవ్వో బారలకి లోపయ్యారు. ఎందరో బ్రాహ్మణులు ఇచ్చి దోచుకున్నారు. ఈ క్షేష్ట పరిస్థితులలో కలెక్టర్ బార్యే ఎంతో సాహసంతో, పట్టుదతో ప్రవర్తించాడు. అందరూ అతని పరిపాచా టెక్టికని కొలిచాడారు.

మరుసటి సంవత్సరం బార్యే పూనా నగరం ముఖ్య పో కమిషనర్ అయ్యాడు. ఈ ఉద్యోగం చేసిన మూడు సంవత్సరాలూ అందరి ప్రశంసలూ పొందాడు.

1962 దాకా అతని అభివృద్ధి, ప్రజా వాహాల్కానికి తెలిసినంతదాకా సాగిగా జరిగిపోయింది. ఆ సంవత్సరం మాత్రం బార్యే వ్యక్తిగత జీవితానికి సంబంధించిన విషయాలు కొన్ని రచ్చకెక్కాయి. 1928 లో శ్రీ బార్యే కాంగ్రెసుపార్టీలో చేరి మహారాష్ట్ర శాసనసభ అభ్యర్థిగా నుంచున్నాడు.

ఆ సందర్భంలో క్రిమిలి బార్యే-లను ప్రేమించి పెళ్లిచేసుకున్న మమిని-జనసంఘం అభ్యర్థిని ఒక పరచటం ప్రారంభించింది! అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. క్రిమిలి బార్యే కేజరి వాక్ ప్రచారంలో అగత తన భర్త వడచడి మండ్రికాదని అలో విజలు చేస్తూ ఒక చిన్న వుస్తకం కూడా ప్రచారించింది. 1958 లో బార్యే దిండుకులు ఇద్దరూ విడిపోయారు!

బార్యే ప్రతిపక్షంవారు ఈ విషయాన్ని అతని మీద ప్రయోగించటానికి వెనుకాడలేదు.

బార్యే ఎన్నిక వెళ్ళాడు. మహారాష్ట్ర అర్ధ శతాంతి అయ్యాడు. కాని 1930 ప్రాంతాలలో ప్రేమికుడుగా నాకు పరచయం అయిన షక్తికి 1960 ప్రాంతాలలో తను ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్న బార్యే ఎదురు తిరిగటం ఎంత విచిత్రంగా ఉంది అని ఇప్పటికీ నాకు అనిపిస్తూ ఉంటుంది.

"జాదంలో అభ్యున్నం ఉండేవారికి ప్రేమ వ్యవహారాల అభ్యున్నం పరింబ" దంటారుకొందరు. రాజకీయాలు ఒక రకం జాదవేకదా!

ప్రవ్యాసం శ్రీ మక్తాంకర్ రాసినతర్వాత శ్రీ బార్యే మరణవార్త అందింది - సం!

విశ్వనాథ, గణపతి, సత్యనారాయణశాస్త్రిలు

జాసాని సుదర్శన్ రెడ్డి

బ్రహ్మచర్యంలో సాహిత్య అకాడమీ కాన్ఫరెన్స్ ప్రాసెస్ కావాలను ఈ సంవత్సరం ప్రచురించింది. సాహిత్యమ్యుడికి పైతం అందుబాటులోవుండే విధంగా అతి సరసమైన ధరకు చేసిన వద్యాల, మనుచరిత్ర, పాండరంగమహాత్మ్యము, మనుచరిత్ర, విజయవిలాసమునంటి 14 కావ్యాలను వెలువరించినది. ఉద్బంధులైన పండితులు, కవులు వీటికి సంపాదకత్వం వహించి, సాధికారికమైన వీరికనుకరించారు. అకాడమీ దశమ వార్షికోత్సవంనాటి కైవా ఇలాంటి ఉత్తమ కృషికి వీలు కలగడం అశ్చర్యం. పదేళ్లకోసారైనా, అకాడమీ ఇలాంటి మంచిని చేయాలని ఒక సీనియర్ రచయిత వ్యాఖ్యానించారు.

తెలుగుభాషకు, తెలుగు సాహిత్యానికి ఈ

1961 'మండి 1966 వరకు గడవిన ఐదు సంవత్సరాల్లో వచ్చిన ఉత్తమ గ్రంథాలకు ఈ బహుమతులు అందజేసారు. పద్య కావ్యం 'అంధ పురాణము' (ద్వితీయభాగము) కర్త శ్రీ మధవా పంతుల సత్యనారాయణశాస్త్రికి, నవల 'వికాం నేత్రాలు' రచయిత శ్రీ పింకా గణపతిశాస్త్రికి, కథానికల సంపుటను 'రాచకొండ విశ్వనాథశాస్త్రి కథలు' వ్రాసిన ఆ రచయితకూ, వెయ్యిపాట పదహార్లు చొప్పున బహుమతులు అందజేశారు. ఎచ్చే సంవత్సరం సాహిత్య విమర్శకు కూడా బహుమతి ఇవ్వడానికి అకాడమీ నిర్ణయించినది. ప్రముఖ రచయిత్రీ శ్రీమతి కమలవర్తి వరల్డ్ క్లబ్బును, 1966 వసంత్రసమునకు హిందో వ్యవహారా సాహిత్యమున ఉత్తములుగా నిర్ణయించబడిన

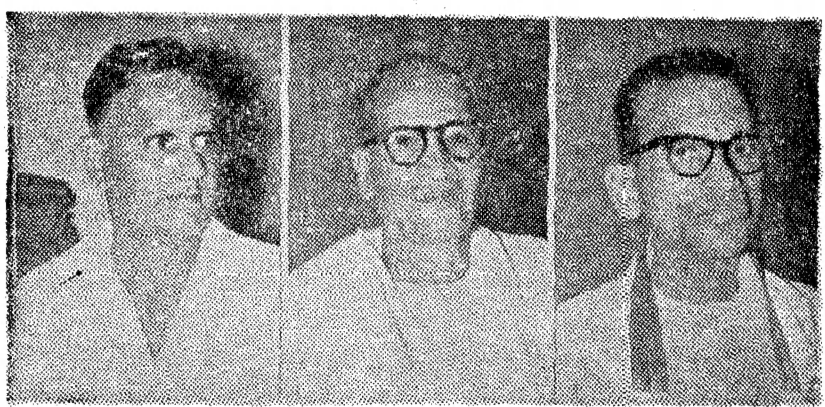
వల్ల బహుమతులకు ఉదాత్తత చేసారుతుండో సోటిలో పోల్స్ వు మరో రచయిత అన్నమాటలో నిజం లేకపోలేదు.

శ్రీ రాచకొండ విశ్వనాథశాస్త్రి

ఆధునిక రచయితలకు రచయితగా, మార్కెట్ ఆఫ్ స్టోరీస్ గా మన్నన పొందుతున్న 45 ఏళ్ల శ్రీ రాచకొండ విశ్వనాథశాస్త్రిని అకాడమీ అది రించడంలో తెలుగు కథానికా ప్రక్రియకు పరిగణన అభించినది. రచనల్లో తీవ్రత, ఉద్వేగం కనిపిస్తుంది. మనిషిలో మెప్పురీ, గంభీరమూ, అనేది వాత్మకమైన పురుణ ద్వితీకమవుతుంది. అఖండ డీకెన్సు అన్న స్ఫూర్ణ ఆయనకు రచనలు చదివితే సారికి కలుగుతుంది. ఒకమూరు వేసు రాచకొండ విశ్వనాథశాస్త్రిగారిలో దాదాపు గంటపురసేపు సాహిత్య మయాల ముచ్చటించడం జరిగింది. కథానిక రచనలో శాస్త్రిగారు మున్నుతే ప్రాధాన్యమిస్తారు. "మన్ను ముఖ్యం. ఆతిర్వాల కథను ఎంత బాగా సమర్పించాలన్నదే వా తపాలనా. మన్ను ఉన్నప్పుడే వేసు కథ వ్రాస్తాను. కథను తెలివిగా చెప్పాలి. పాఠకుడిని ఆద్యంతమూ చదివించాలి" అని ఆయన ఒకమూరు వాతో చెప్పారు.

తొమ్మిదవ ఏటనుండి విశ్వనాథశాస్త్రి రచన చేయడం ప్రారంభించారు. 1931 లో ఆయనకు రాయాలన్న నరదా కలిగింది. ఇంట్లో తల్లి, వాయ నమ్మ, పురాణాలు, రామాయణ భారతాదిగ్రంథాలూ, సాహిత్య పత్రికలూ చదివేవారు. ఆ కథలన్నీ శాస్త్రికి వచ్చేవారు. కొరాడకి సాహితీక గాథలంటే అందుకే చిన్ననాటినుండే ఇష్టం. 15 వ ఏట ఆయన వ్రాసిన కథ 'వివాదిని' పత్రికలో ప్రచురితమైనది. ఆ తర్వాత పెక్కు కథలూ, వివిధ పత్రికల్లో వచ్చాయి. డీకెన్సు, పుడ్ వానన్, ఓ. వాసీవంటి రచయితలను రాచకొండ విశిష్టంగా చదివారు. వెకో తనపై ప్రభావం వేసాడు శాస్త్రిగారు చెప్పారు. డీకెన్సు ఆయనకు అభిమాన రచయిత.

కథ గురించి రాచకొండ చెప్పటా, "నిజాన్ని బాగా కనిపెట్టి అందులోనుంచి అబద్ధం లాగిత గడం వంటిదే కథ చెప్పడం అనిపించింది వాకు. వాస్తవంగా జీవితంలో ఎన్నో సంఘటనలు జరుగు తుంటాయి. వాటిని గురించి ఆలోచిస్తుంటే వా వూరూ రక రకాలుగా పరుగెత్తుతుంది. అలా వల్ల గెత్తడంలో వాకు కథలు పుడుతుంటాయి" అన్నాడు. ఇంతవరకు ఆయన 80 కథలకుపైగా వ్రాశారు. వాటిలో 50 కథలు సంపుటలుగా వచ్చాయి. విశ్వనాథశాస్త్రి వ్రాసిన 'అల్పజీవి' వసం తెలు

శ్రీ రాచకొండ విశ్వనాథశాస్త్రి

శ్రీ పింకా గణపతిశాస్త్రి

శ్రీ మధునావంతుల సత్యనారాయణశాస్త్రి

కాల్దిలో అమూల్యమైన సేవ చేసిన సాహిత్య ప్రస్థాలను విశిష్ట సభ్యులుగా పత్కరించే సంప్రదాయాన్ని అకాడమీ గత సంవత్సరం నెలకొల్పినది. గత సంవత్సరమే విశిష్ట సభ్యుడుగా నన్నావితుడైన శ్రీ గిడుగు సీతాపతి దశమ వార్షికోత్సవం వాడు అకాడమీ తరపున 15 మందిని నన్నావించారు. రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ, గుండేరావు హర్నాదే, విశ్వనాథ సత్యనారాయణ, దేవులపల్లి చేంకటకృష్ణ శాస్త్రి, రాయప్రోలు సుబ్బారావు మొదలగువారు విశిష్ట సభ్యులుగా నన్నావించబడ్డారు. అన్నమ్మలుగా ఉన్నందున శ్రీ వేంకారి శివరామశాస్త్రి, శ్రీ చేదుల సత్యనారాయణశాస్త్రి నన్నానోత్సవానికి హాజరు కారేదు.

ఆధునిక వాఙ్మయానికి 1966-67 నంబ త్వరపు ఉత్తమ బహుమతులు ప్రకటించారు.

శ్రీ బాం కొరిరెడ్డిని అకాడమీ నన్నావించినది. నమకాలికులైన రచయితలను ప్రోత్సహించడానికి ఆశునిక వాఙ్మయం ప్రణాళిక ఉద్దేశించబడినది. మూడేళ్లక్రితం అకాడమీ, ఈ ప్రణాళికను ప్రారంభించినది. గత రెండేళ్లలోనూ అకాడమీ బహుమతులు విమర్శకు గురిఅయ్యాయి. ఉత్తమ గ్రంథాలను ఎంపిక చేయడానికి అకాడమీ వియమించే వ్యయ నిర్ణయ పెర్లను బహుమతులు ప్రకటించిన తర్వాత కూడా తెలియజేయకపోవడం విచారకరం—అవార్డుల బాగోగులు అకాడమీకి ఎంత ప్రాధాన్యమో, సాహిత్యసేవకుంకూ అంతే. వ్యయ నిర్ణయ పెర్లను మర్యాదగా ఉంచడంలో సహేతుకతలేదు. ఏ ఏ సోటికి ఎన్ని గ్రంథాల వచ్చాయో కూడా అకాడమీ కార్యదర్శి ఈ రచయితకు తెలియజేయలేకపోయారు. వ్యయ నిర్ణయ పెర్ల ప్రకటన

గిరిలో వచ్చిన ఉత్తమ నవలల్లో ఒకటని విమర్శకుల భావన. ఆయన వ్రాసిన 'విజయ' ఈ దశాబ్దిలో వెలువడిన ఉత్తమ చాటుకల్లో ఒకటి. వ్యాయ వాదవృత్తిని విర్వహిస్తూనే ఆయన మరొక రచనలు చేస్తున్నారు. ఈ రోజుల్లో మంచి రచన అరుదుగా వస్తున్నాయని నేను అడిగిన మరో ప్రశ్నకు జక్కని సమాధాన మిచ్చారు.

శ్రీ పిలకా గణపతిశాస్త్రి

46 ఏళ్ల గణపతిశాస్త్రిగారు ఉభయ భాషా ప్రవీణులు. ఆంధ్ర విశ్వ విద్యాలయంలో విద్యాభ్యాసం పూర్తి అయిన తర్వాత ఉపాధ్యాయ వృత్తి కొంతకాలం చేశారు. ఆ తర్వాత పత్రికా రచనా వృత్తిలో ప్రవేశించారు. దాదాపు 9 గ్రంథాలు ప్రచురించారు. శుల్క్, అనాటోమీ, ప్రాప్స్ గ్రంథాలను తెలుగులోనికి ఆయన అనుదీతం చేశారు. ఆంధ్రపత్రికలో పనిచేస్తూ మరో భారతం అనునది దించారు. ఆరోజుల్లో ఆయన రచించిన 'వనమద్విర' కావ్యం సాహితీప్రియభావులను ఎంతగానో ఆకర్షించింది. సంప్రదాయసిద్ధంగా

వంస్కృతం అభ్యసించిన శ్రీ శాస్త్రి వ్రాసిన 'వికల వేతాలు' నవల పత్రికలో దారావాహికంగా ప్రచురితమైనప్పుడు విశేష ప్రాచుర్యాన్ని పొందినది. త్వరలో ప్రముఖ తెలుగు చలన చిత్ర దర్శకులు ఈ నవలను చిత్రీకరించనున్నారు.

శ్రీ మధునాపంతుల

సత్యనారాయణ శాస్త్రి

47 ఏళ్ల ఆంధ్రపురాణ కావ్య రచయిత శ్రీ మధునాపంతుల సత్యనారాయణశాస్త్రి గురు ముఖతః సంస్కృతం అధ్యయనం చేశారు. జన్మ స్థానం తూర్పు గోదావరిజిల్లాలోని వల్లిపాలెం. అటు మాతామహులు ఆకుండి రామమూర్తిగారు, ఇటు మేనమామ వెంకట రామశాస్త్రిగారూ, ఉభయలూ విద్వాంసులూ, కవులూ కూడా. 'ఆంధ్ర' సాహిత్య పత్రిక ఆ రోజుల్లోనే వెలకొల్పి, చక్కని సంప్రదాయంలో నడిపారు. అనంతరం డిగ్రీలులేని పొండిత్యం, వన్నెకు రాదని, ఓరియంటల్ డిగ్రీ పొందారు. ఈమధ్యలో మార్క రాయాంధ్ర నిఘంటు

కార్యాలయంలో పని చేస్తుండగా, 'ఆంధ్ర రచయితలు' (19 వ శతాబ్దంలోని కవులు, రచయితల జీవిత విశేషాలు) రచించారు.

అయిదారు సంవత్సరాలక్రితం 'ఆంధ్ర పురాణం' (కీర్తి శేషులు మల్లంపల్లి పోమశేఖరశర్మగారితో సున ఇలిహాసాన్ని గురించి తర్కించి, ఆయన ఆమోదంతో రాయడం మొదలుపెట్టారు.) ప్రథమ భాగం వెలువడినప్పుడు ఆధునికుల్లో చక్కని కవితా సంప్రదాయాన్ని నిలబెట్టే కవి అనిర్వచించారని పలువురు భావించారు. సంప్రదాయాన్ని విడువకుండా, ఆధునికతను మేళవించుకుని వ్రాసే అగ్రగణ్య కవులు విశ్వనాథ, పింగళి, గడియారం, మొదలగువారి కోసకు వెందినవారు శ్రీ మధునాపంతులవారు.

ఆంధ్ర పురాణం ద్వితీయభాగం ఇటీవలే వెలువడడంతో ఆంధ్రుల ఇతిహాసం కావ్యబద్ధమై అక్షరమయినది. వన్నయ్యదారిలో నడచి, రచనయేరంగా, విచిత్రాన్ని పాటిస్తూ, వర్ణనలో నూత్నత్వాన్ని చూపడం శ్రీ సత్యనారాయణశాస్త్రి ప్రత్యేకత. ●

Criterion-KCP-847 Tm

నాకు ఒకటి ఇవ్వు!

మిఠాయిలు

కె.సి.పి. లిమిటెడ్,
ఉయ్యూరు & మద్రాసు

(క) బంధుత్వం :

తెలిసిన గణితా మోగింది.

వరక (నేరు అందుకుంది. "హలో!"

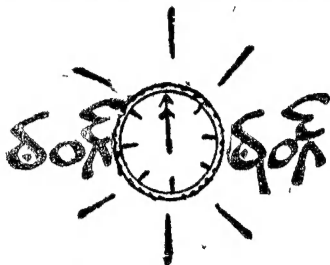
"ఇది 274376 వెంబరే?" అని అడిగింది. ఒక అడగొంతు.

"అవును. ఎవరూ మాట్లాడేది?" అంది వరక.

"వా గొంతు అనమలే పట్టలేకపోయావా?"

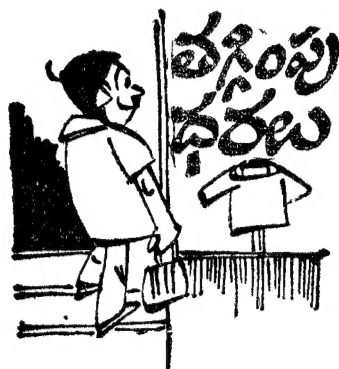
మా అమ్మ మీ అమ్మకి అత్తగారు అవుతుంది. భర్తదేవా గుర్తుకొచ్చిందా?"

ఉహూ. వరకకి గుర్తు రలేదు. అసలు ఆ బంధ వ్యం ఏమిటో అర్థమే కాలేదు. మీకు తెలిస్తే చెప్పండి వరకకి, ఆ వ్యక్తికి ఏ రకమైన సంబంధం ఉందో?

(చ) తండ్రి తండ్రి!

ఒక గోడ గడియారం 5 నెకనులలో అంబ గంటలు కొడుతుంది. 12 గంటలు కొట్టడానికి ఎంత టైము వడుతుంది?

(ట) అగ్నింశ భటు:

"కింద టైపింగ్ మిగిలిపోయిన బిన్ను చాలా తాగి అమ్మకొం ఎల్లా అయివే? ఈనే?" అన్నా తొక వ్యాపారవ్వుడు సంతుష్టిగా భార్యతో.

"మోసం చేసా?" అని అడిగింది భార్యమణి.

"మోసం చేసా? రూపాయలంటే అమ్మకాలు

తీసికొన్నా. అమ్మకాలు తగ్గించాను. అంతే జనం

మిగిలిపోయింది."

మెదడుకి మెద

డౌబ్ట్ మహాధర్మకమోహన

"లాభం ఏమిటికి వచ్చింది?"

"ఇంకా లెక్క చూడలేదు. అమ్మకంవల్ల చా. 6 13.77 పై వచ్చింది. అని జ్ఞాపకం."

"మొత్తం ఎన్ని బిన్ను అమ్ముడుపోయాయి?"

"అదీ లెక్క చూడలేదు" అన్నాడు వ్యాపారవ్వుడు.

ఎన్ని బిన్నులు అమ్ముడుపోయాయో మీకే మే వా తెలిసే గానా?

(త) ఎలుకలవేట

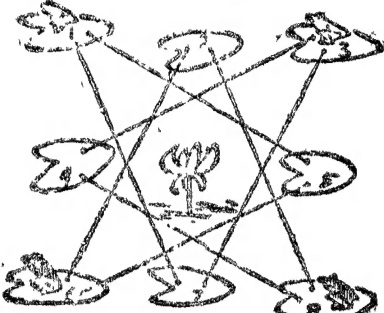
5 పిల్లలు 5 నిమిషాలలో 5 ఎలుకలను చంప గలవు. 100 నిమిషాలలో 100 ఎలుకలను చంపడానికి ఎన్ని పిల్లలు కావాలి? సమాధానం చటుక్కున చెప్పాలి.....అబ్బే! ఇంతసేపా?

(వ) కష్టగంతులు

ఒక నరమృగం రెండు తెల్లని కప్పలు, రెండు నల్లని కప్పలు వర్ష విధేయలు మంచి చాలా కలిపి కట్టుగా ఉంటున్నాయి. చక్కగా ఎండకొస్తున్న ఒకరోజున ఆ నాలుగు కప్పలకూ ఒకలాడుకుందామని బుద్ధివృద్ధింది. ఏళ్లమీద తెలియదుతూ ఎనిమిది తామరలకులు (టోమ్మెలో చూపినట్లు) కనిపించాయి. సౌభ్యంకనం వాటిని 1, 2 3....8 అని అంతటో సూచిస్తాం. 1, 3 అనే ఆకుల

మీద తెల్లకప్పలు రెండూ కాయున్నాయి. 6, 8 అనే ఆకులమీద నల్లని కప్పలు కాయున్నాయి. అవి ఒక ఆకుమీదనుంచి గీతలో కలువబడిన మరో ఆకుమీదకు దూకగలవు. ఆ కప్పలు వరదాకి తమ స్థానాలను మార్చుకుందామనుకున్నాయి. అంటే నల్ల కప్పలు 1, 3 అనే ఆకులమీదికి, తెల్లకప్పలు 6, 8 అనే ఆకులమీదికి చేరుకోవాలి. ఒకే ఆకుమీద ఏక కాలంలో ఒకటికన్న ఎక్కువ కప్పలు కూర్చోవడం నిర్భయకాదు. ఒక కప్ప ఒక ఆకుమీదనుంచి గీతలో కలువబడిన మరో ఆకుమీదికి ఎన్నిసార్లు అయినా

దూకవచ్చు. అది అంతా ఒక "ఎత్తు" కిందే లెక్క. తెలిసిన ఆ కప్పలు నరిగ్గా ఏడు ఎత్తులలో తమ స్థానాలు మార్చుకోగలిగాయి! అవి వివిధంగాగంటులు వేళాయా మీరు వూహించగలరా? కప్పలకు బదులుగా రెండు చింతగింజలు, రెండు గులకరాళ్ళూ ఉపయోగించి, ఈ సమస్యను 7 ఎత్తులలో సాధించండి చూద్దాం!

జ వా ము లు

(క) తెలిసిన చేసిన వ్యక్తి వరకకి చేసిన అయి ఉండాలి.

(చ) 12 గంటలు కొట్టడానికి 10 నెకనుల పడుతుందని మీ జవాబైతే, అది తప్పు. గడియారం టంగుమని గంట కొట్టడానికి వట్టే టైము లెక్కింపదగ్గదికావోదు. గంటకి గంటకి మధ్య వ్యవధి ముఖ్యమైనది. 6 గంటలు కొట్టేదంటే మధ్యని 5 వ్యవధులున్నాయి. వీటికి 5 నెకనులు పట్టింది. అంటే గంటకి గంటకి మధ్యని ఒక్క నెకను వ్యవధి ఉంది. 12 గంటలు కొట్టాలంటే అటువంటి వ్యవధి 11 ఉన్నాయి. కనుక 11 నెకనులు పడుతుంది.

(ట) 60377 అనే సంఖ్యని 173×349 అని వ్రాయవచ్చు. ఇందులో ఒకటి బిన్నుల సంఖ్య, మరొకటి వాటి ఖరీదు (పైసలలో) అయి ఉండాలి. బిన్నుల రెండు భాగాలనుంచి తగ్గించి నల్లు తెలుసుకున్నాం కనుక బిన్ను ఒకటికీ రు. 1.73 చొప్పున 349 బిన్నులు అమ్మిఉండాలి.

(త) ఇదు పిల్లలే చాలును (వాటికి ఏను గల్లి వర్షలో ఎలుకల వేట మానెయ్యవలసి ఉంటుంది)

(వ) ఏడు ఎత్తులలో ఈ కిందివిధంగా వ్యవధి వ్యను సాధించవచ్చు. (1-5): (3-7, 7-1); (8-4, 4-3, 3-7): (6-2, 2-8, 8-4, 4-3): (5-6, 6-2, 2-8); (1-5, 5-6): (7-1). ●

జలుబులను
నీవారించే మరో
దీవ్యమైన శక్తి

అనోలియం

ఇతర టిషదాలకంటె బహుధా ప్రయోజనకరమైనది.

శ్రీమృగతిని విమృశి
తరితంబోడి నేగంగా ప్రవేశిస్తుంది.
బాధాకరం కాదు
అప్పుచేగా అందింది.

தமிழ்நாடு அரசு வெளியீடு
தமிழ்நாடு அரசு வெளியீடு

అనేలీయం ఎలా వాడాలి ?

1. గుండెమీద రాయటం
2. ముక్కును అటూ, యటూ రాయటం
3. మెడమీద రాయటం
4. అనోరీయను నేరేసిటిలో కరగించి,
దాని అవని వీల్చటం.

జులై చీసేవరకు అగకండి. నేడే అనోలియం కొనండి